

സാഹിത്യരംഗാവലി

രണ്ടാംഭാഗം

(Revised Edition)

മുസായകൾ

കോയിപ്പള്ളി പരമേശപരക്കരപ്പ്

സാഹിത്യരംഗാവലി

രണ്ടാംഭാഗം

(Revised Edition)

പ്രസാധകൾ

കോയിപ്പള്ളി പരമേശ്വരക്കുട്ട്

വിഷയങ്കുമണിക

σβιο:-

പ്രാം	വുറു
1 കേരളവമ്മവലിയകോഡിത്തന്മരാൻ	1
2 റോധിയഗക്കി	16
3 കവിത	23
4 ശാസ്ത്രാന്വന്പഷണവും പ്രതിഫലവും	41
5 ഒമ്പടവഭാരതം	52
6 കേസരിയുടെ പരിഹാസം	64
7 കൊആ	82
8 തരംഗങ്ങൾ	89
9 കമകളി	93
10 വിവേകാനന്ദസപാമികരം	112
11 നമ്മുടെ സുവള്ളകാലം	137
12 ആരംഭാദ്യം	143

၁၂၃

13	രൈ ചീത്	160
14	ക്രിസ്ത്യൻ	165
15	കൊപാവില്ലനായ ഭാസ്മവരാഹൻ	168

പാഠം	ചുരുക്കം
16 മഴവില്ലു്	170
17 ഒരു സാധനേസാൽമും	174
18 സുഖവേസാന്തപ്രാണം	179
19 ത്രഞ്ചുണ്ണബയുടെ പലായനം	182
20 അംജ്ഞനനം കിരാതനം	186
21 ഒരു ലക്ഷ്യനിമ്മിത്തി	190
22 മുഖം തപസ്സു്	194
23 ഭാനവിഞ്ഞം	199
24 ക്രോഹലപ്രാഞ്ചതം	203
25 ദമയന്തിസ്യ പ്രയംബരം	212
26 മധുരാധുരി	216
27 ഒരു അപരാധിയുടെ അപേക്ഷ	219
28 ലക്ഷാഭ്യഹനം	223

ശ്രദ്ധാർഹം

സാഹിത്യരംഗവലി

ര ണ്ടു ഓ ഭാഗം

എ. കേരളവമ്മ
വലിയകോയിത്തന്പുരാൻ

മലബാറിലൊഴുക്കു സാമ്പത്തികവും സാമ്പാദനവും
മായ പുരോഗമനം ആളുശാഖാഭായതു കൊല്ലുവർഷം ച
തിനൊന്നാം ത്രഞ്ചിലാണ്. സാമ്പിത്രകാരന്മാരെ
മുക്തമായും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്ന അനേകം പ്രഭകൾ
നാൽ ഇന്ത കാലഘട്ടത്തിൽ കേരളത്തിലെ വാസികൾ അലങ്കാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ പലകം സാമ്പിത്രസികത്തു
ത്തിനു ചുറുക്കുന്ന കവിതപത്രാലും അനുഗ്രഹമീതന്മായി
രുന്നു. കവിതപത്രിന്റെയും പ്രഭതപത്രിന്റെയും ഇന്ത
സമജസമായ സമേരിക്കുന്ന, ചിലരു സംബന്ധിച്ചിട്ട
തെന്നാലും, അതുന്തം ആശാസ്പദമായ ഒരു ഫലത്തെ പ്ര
ഭാനാ ചെയ്തു. ഇങ്ങനുള്ളതിൽ സാമ്പത്തിക സംസ്കാരിയന്നാ
യ ഒരു ദൃജ്ജപാദനാണ്, “കേരളകാളിഭാസൽ” എന്ന
പേരിൽ സുപ്രസിദ്ധനായ കേരളവമ്മ വലിയകോയി
തന്പുരാൻ തിരുമനസ്സകൊണ്ടു.

ടിപ്പുവിൻറെ പട്ടയാളക്കാലത്തു് ഉത്തരഭക്രമജ്ഞനിൽനിന്നും ഓടിവന്ന തിരഞ്ഞെടുത്താക്കണിനെ അംഗങ്ങൾ പ്രാപിച്ചിയും പരപ്പന്നട്ടരാജ്ഞകളുംബന്ധത്തിലെ രോഗ മായി 1020-ാമാണ്ട് കംഡമാസം 10-ാം ഷൂഡനക്കു തുതിൽ ഇദ്ദേഹം ചങ്ങനാഴ്വേരി ലക്ഷ്മീപുരത്തു കൊട്ടാരത്തിൽ വെച്ചു ജനിച്ചു. സംസ്കാരത്തിലും മലയാളത്തിലും നല്ല ഒന്നുംപുരുഷം ഇതിഹാസപുശാണാഭികളിൽ പരിപക്രമായ പരിചയവും സിലിച്ചിയും ഷുരംതിങ്ങനാടും ഭേദി അമ്മത്തുപുരാട്ടിയായിരുന്നു ഇംഗ്ലീഷിനുമുകുറിയും സംശയരാജ്ഞക്കാർന്നായിരുന്നില്ല. വിജവൈദ്യുതം, ജോതിഷം, വ്യാകരണം, ധർമ്മശാസ്ത്രം മുതലായ വകുപ്പിൽ അംഗാധികാരിയായ പാണ്ഡിത്രും സന്ധാരിച്ചു രൂപീകരിക്കുന്ന അദ്ദേഹം. ഇന്ത്യൻ പ്രശസ്തരുണ്ടാലിക്കൂട്ടായ മാതാപിതാക്കന്നൂരുടെ രക്ഷയിൽ വളർന്നവനു കോയിത്തുപരാൻ കാലാന്തരത്തിൽ അതു സൗലുണ്ണിലുന്നായി തീന്തിരിൽ എന്താണത്തു് കുടികളിടുവാം, ശാഖുനമ്മാരുടെ സപ്തഭാവവൈശിഷ്ടത്തു് തേരും സഭാവാരസവാടിനേഞ്ഞുമാണോ അധികമായി ആനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന തെന്നു മനസ്സിലാണും, ആളുകൾ, വഴിപിഴയ്ക്കാത്ത മുൻ വിഭ്രാഭ്രാസത്തിലും ബാലസംരക്ഷണത്തിലും വേണ്ട പോലെ ശുഭപതിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നവരികിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു!

പാരമ്പര്യത്തുകുമാന്നസരിച്ചു് അഞ്ചുവയസ്സുംതന്നെന്ന തന്മുരാൻറെ വിഭ്രാഭ്രാസം ആരംഭിക്കുപ്പെട്ടു. കലത്രയായ “ആശാൻ വാരിചു്”രാധിരുന്ന പ്രമാഥരാജാന്മതി. ഇന്നും ചങ്ങനാഴ്വേരി കൊട്ടാരത്തിലെ കലഗ്രാമങ്ങളാണും

தினவாற்பூித் வாரியதெக்காள்ளான வெப்பிடிஜித் து. தனுவாண்ட இழுதுதான் “அந்தை” என்ற பேர் வாமவாறியல் ஏற்றாயினான். அதேயோடு பேர்க்கேட்ட ஒரு பள்ளித்துறையின்னவைகிடிலும், வொலஸிக்ஷன்டில் முருங்கைக்காய முருவிஸ்ரும் ஸ்ரீவாலித்து வராஜாயின் நீ. சிஸ்ருவேந்த சேயாஶக்தியீடும் கடும் விழுந்தாயின் நீலு. ஹ்ராஸ்வி ஹ்ராஸ்வாஸும் என்பது வசூல்வரை முகண்டாதெ நடந்து. அத்தினிடியீடு தனுவாண் ராஜுவங்கள், மாஷும், சென்னையும் முதலாவ காவுருக்காலிலே ஏற்றான் ஸ்ரீக்ஷதிர பரித்துக்குறிஞ்சினான். அந்நான்து வாஸ்வாஸுகும் அந்தியுரந்துதானிக்கானது, ஸம்பூதாஷ்டிலே ஏற்று பூஸ்கம் வாசிப்பாலும் அத்மீ மனஸ்ஸிலுக்குத்தகை அங்காஞ்சனான் ஹ்ராஸ்வரகூளுக் கூரானளைவிக்கீங்கனது.

ஞீழுலங்கிழகாரி ராவவம்மஹாராஜாவு திறக்கன
ஸ்திலெ பிதாவும் நம்முடை சுமித்ரகார்ணர் மாதுல
நமாய் ராஜராஜவம் கோயித்தங்குறைன் அங்கூ திறக்
வந்தபூர்த்தாயிக்கான் தாமஸம். ஓரிடேஷன்ர் பூ
லிவிஶேஷம் களை அதிமாறு ஸ்ரூப்புகாய் அலேடும் 1030-ாமாண்டு காபிமாஸத்திற் மக்மக்கன் திறக்வந்த
ஏரநேதசை குடிகொள்ளபோயி. அங்குமத்து அஞ்ஜி
வங்காரதை வலியுகோயித்தங்குறைன் தாமஸம் ராஜீ
யாகிமித்தத்தென்றாயிக்கான். திறக்வந்தபூர்த்து போ
யதினங்கேயம் மாதுலன்தென் மக்மக்கன்ர ஹங்கமா
ன ஏரோ. ஏடுங்காத ஹூ ஹங்கமிச்சுபெய்யு, நாலு
கொல்லுத்திலயிகம் நீங்காங்கிள்ளை நாதின பெவும் அங்கூ
வடிச்சில்லை. ஹூ அல்லகாலத்தினிடத்தில்லை தென் மஹாகா

വ്യാസം, നാടകങ്ങൾ, ചന്ദ്രകരം, അലങ്കാരം, വ്യാകരണം, മീമാംസ മതലായ അനവധി വിഷയങ്ങളിൽ ചരിത്രനായകൾ നിശ്ചിയമായ ആനം സിലിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഏറ്റവും പരഞ്ഞാൽ അമ്മാവൻ മദ്ധമക്കന്ന പറിപ്പിച്ചിരുന്നതു് എത്തുറീതിയിലാണെന്നു തെളിയുന്ന ഒഴിവും. ഇതിനു പറമെ ഇക്കാലംകൊണ്ടു് ഇന്ത്യീഷ്യിലും സാമാന്യമായ ഒരു അഭ്യാസം സമാഖ്യക്കുമ്പിഞ്ചിരുന്നു. അന്ന് കൊട്ടാരം വെവ്വേറുന്നാണിരുന്ന പാച്ചുമുത്തു കോയിത്തന്നുരാനെ വെവ്വേറുണ്ടു്. പറിപ്പിച്ചുതു് ഇന്ത്യൻതിൽനാണെന്നു അഭ്യേഷത്തിന്റെ വില്ലാല്ലാസവിഷയത്തിൽ കൃഷ്ണാരത്നപാഠ വഹിച്ചിരുന്ന മാതൃക 1034 മീനമാസത്തിൽ തീപ്പെട്ടു; അന്ന് ചരിത്രനായകൾ 14 വയസ്സു മാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ള എക്കിലും മഹാപണ്ഡിതൻ എന്നാണു പ്രശസ്തി കിട്ടിക്കുമ്പിഞ്ചിരുന്നതു്.

வாளிலக்ஷ்மீனாயி ஆறுரிசைத் தூத்துக்குறைக் கிழமையிலேகை பழுதிகைட்டினஞ்சி ஒருந்தும் நியைகிடை வைக்கப்படும் என்று அறியும் அதை அறிய வேண்டும். அங்கே நாட்வாளிகளை விரும்ப உத்திரவு வீசியில் பாரிசேல்வது விவரமாக உருபுத்திருப்பது என்று அதை விவரமாக விவரமாக வைக்க வேண்டும். அதை விவரமாக வைக்க வேண்டும். அதை விவரமாக வைக்க வேண்டும்.

விவாஹஶேஷவும் அடுத்து விழுவுறுப்புகளில் உள்ள காய்கிட்டன காணப்படுகிறது; ஏன் மாறுமலை, ஸுவூர்

പീക്കിത്തുടേയും ശീനവയ്ക്കാർ ശാസ്ത്രികളുടേയും അട്ടക്കാരു വ്യാകരണങ്ങളിലെ ഉപരിഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ, പണ്ഡിതർ രാമസപാദിശാസ്ത്രികളുടെ അട്ടക്കാരു തക്കശാസ്ത്രവും, ഇലപ്പന്തർ രാമസപാദിശാസ്ത്രികളുടെ അട്ടക്കാരു വേദാന്തവും അല്ലെങ്കിച്ചു് അല്ലെങ്കാലത്തിനിടയ്ക്ക് “ചത്രല്ലാസുപാണിയിൽ” എന്നാൽ വ്യാതിവാ സമ്ബാദിക്കായും ചെയ്തിരിക്കുന്ന ദാക്ഷിണാത്മി ഇല്ലാറീഷ്ടം സ്ഥാപിച്ചിട്ടും കുട്ടത്തൽ പരിവഹം സമ്ബാദിച്ചു്. ദിനംപുതി വർഖം വാനി വന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വില്ലരാജ്യാസര സാ ഇതുകൊണ്ടും അലംഭാവത്തെ പ്രാപിച്ചില്ല. മഹാ രാഷ്ട്രം, ഹിന്ദുസ്ഥാനി, തമിഴ്, തെലുങ്ഗ് എന്നീ ഭാഷകളിൽ പ്രയോഗക്കൂടിയ പരിജ്ഞാനം അവിരുന്നെങ്കിലും കൈക്കലാക്കി. ചുതക്കിപ്പുരജത്താൽ ഇതു പോലുള്ള ഒരു പണ്ഡിതസാമ്പ്രദായമാണ് ഒക്രളുത്തിലെ ഒരു ഇല്ലപ്പന്ത്രം ഒരു കീത്തി സപ്തപ്പുകാലംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നാട്ടുമുഴുവൻ പരാമ.

സാമിത്രവില്ലരാജ്യാസം അവസാനിച്ചുപോഡി സംഗ്രഹിതത്തിലായി വാസന. വീണവായനാശൻ ഒന്നാമതാസി ത്രട്ടാഡിശന്തു്. പ്രസിലന്നായ വൈക്കിടാദിഭാഗവത്തും, വൈണികക്കേസരിയായ കല്യാണമുണ്ടാക്കുന്നമായി ഒന്നു മുത്തുതന്നാർ. സംഗ്രഹിതത്തെ സംബന്ധിച്ചിട്ടും തോളം സംസ്കൃതിപ്പേജിയുടെ അവതാരമാണെന്നു പറയാവുന്ന ലക്ഷ്മീഭായി തിരുമനസ്സിലെ സധവാസം ഇക്കാൽത്തിൽ കോയിത്തന്നുരാൻ അത്രുന്നം പ്രയോജനകരമായിത്തീർന്നു്. ശാസ്ത്രാഭ്യാസത്തിൽ തെന്നാവു ഭാർത്തും എന്നഃപാലെ, സംഗ്രഹിഷ്യത്തിൽ ഭാർത്തും തെന്നാവിനും വളരെ ഉപകാരപ്പെട്ടു്.

കോയിത്തന്പുരാന് അപ്രകാലങ്ങളിൽ അതുനം പ്രിയകരമായ ഒരു വിനോദം ആയുധാല്പാസമായിരുന്നു. ഈ വില്ല അല്ല സിക്കന്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ഗ്രാ വിനോദം അപേക്ഷ എറഞ്ഞശാഖിട്ടില്ല. സപാഭാവിക മായ വാസനാബലം പരിപൂർണ്ണമാണെന്നതാണ്. കൂടി തിരസ്സുബാരി അതിങ്കിക്കുന്ന മരീബാഡ വിനോദം. ആയുധാവി ല്ലാം, കതിരസ്സുബാരിയും കുടിച്ചുന്നുപോൾ, ഒഴിവിൽ അതു മുഗ്ധവാദിനാഭത്തിനു മാർദ്ദഭർക്കമായിത്തീർന്നു. നാജാട്ട് അദ്ദേഹത്തിന് എത്രമാത്രം രസകരമായ ഒരു വിനോദമായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് അദ്ദേഹത്തിനോടു ഒരു പദ്ധതിൽനിന്നു തെളിയുന്നണിക്കു്:—

“കനിന്നങ്ങളുറ്റരൂപവിശാസായ-
തിൽ പോയതല്ലു്
കനിച്ചീടം കത്തകമൊട്ട താൻ കുട്ടി
നായാട്ടകാടര
പനിക്കുടം പുലിയിതുകളു ഒവട-
യാട്ടുയയ്യാം
കൊന്നിട്ടിംബനാ, തിലോജ രസം സപ്പു-
രല്ലിപ്പുംഘം മേ.”

അനന്ന തിരവന്നെപ്പറ്റതു് താമസിച്ചിരുന്ന രണ്ട് കിളി മാത്രുകൾ കോയിത്തന്പുരാക്കമാരിൽ നിന്നു പല ശ്രദ്ധവി ല്ലാരമധസ്യങ്ങളിലും വലിയകോഡിത്തന്പുരാനു മനസ്സിലാ കാൻ സാധിച്ചു. ഉണ്ടയിട്ടു് ഒരുത്തൻംര നെഞ്ചിൽ വെടിവെച്ചാൽ ആ ഉണ്ട അവബന്നു നെന്നുവിൽ തട്ടി താ ശേവിച്ചുക, തോക്കിനോടു വാ കെട്ടുക, മുഗ്ധങ്ങളു വരുത്തി വെടിവെക്കുക മുതലായ പല അത്രപ്രയോഗങ്ങളിലും

ഈ തന്മരാക്കുന്നവിൽനിന്ന് കൈവഴശ്ശേള്ളുത്തുകയും പ്രയോഗിച്ചു പരിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ”, “എൻ മുഹമ്മദാസൂര്യനകൾ” എന്ന പേരിൽ ഭാഷാപൊഷിണിയിൽ എഴുതിട്ടുള്ള ഒരു ഉപന്യാസത്തിൽ വലിയ കോക്കിത്തന്മരാൻ തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. ലക്ഷ്മിപിശ്ചയും പിശ്ചയും ദേവത ദേവതയും അദ്ദേഹത്തിനു പ്രത്യേക പാടവമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ യുറോപ്പുനാർപ്പോലും അദ്ദേഹത്തെ വളരെ പ്രശംസിക്കുമ്പോൾും.

കേരളവർമ്മവലിയകാക്കിത്തന്മരാൻ തിങ്കമനസ്സിലെ കൂടു മറ്റു വിഷയങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന പാണ്ഡിത്യം എത്രമാത്രം മഹത്താമാക്കിയിരുന്നാലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിപാവനക്കാശ നാമധേയം ഇന്ന് കേരളീയർ കൂടുതൽ അതാര്യമാണും സൃഷ്ടിക്കുന്നതു “സാമ്പിത്രസാമാജീസഖാവും ഭരണം” എന്ന നിലക്കിലാക്കാതെ ആ സകലകളാവലും കേരള സാമ്പിത്രസംബന്ധം സംബന്ധിച്ചു പരിശോധിക്കുന്നതു ഒരു ഭവിട്ട അപരിഹരണിയമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമ്പിത്രപരിഗ്രാമം ഒരുവന്നാരംഭത്തിനിലെ മുൻപുതന്നെ തുടങ്ങിക്കുകയും സംസ്കാരപല്ലക്കൾ ഇന്ത്യയിൽ അച്ചടിക്കാതെ കിടപ്പുണ്ടുന്നാണു പരിപ്പേട്ടുന്നതു. അതിലും തിങ്കനാട് രാമവമ്മമഹാരാജാവു തിങ്കമനസ്സിലെ രേണുകാലത്തു ഭാഷാപൊഷണക്കരങ്ങളായ പല ശ്രദ്ധക്കുളം നടന്ന കുട്ടാർത്ഥി, രാജുത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും “മലയാംപള്ളിക്കുടങ്ങപരം” എപ്പോൾ തത്തുകയും നല്ല പാഠപ്രസ്താവക്കാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു

“ഈ ഏഴ്തിരുണ്ടാക്കന്തിനും ഒരു ബുക്കക്കമ്മിററി സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുംണ്ടായി. ആ കമ്മിററിയിൽ ആല്പും ഒരു സാഹജികനേരയും ഒട്ടവിൽ അല്പുക്കുന്നേര യും നിലയിൽ ഇങ്ങനെകാണ്ട വലിയുകായിത്തന്നുരാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള ജോലി ഭാഷാപോഷണത്തിന് അതുനാം ഉപകരിച്ചിട്ടിട്ടണ്ട്. അക്കാലംവരെ മലയാളാധാരപ്പും വ്യാഖ്യാപിതമോ സുഖബദ്ധമാ ആശ ഒരു രീതിയിലെ തത്തിരിയന്നില്ല. “യില്ലിയകാരനാഭാണ്ഡിത്തമായ” എന്ന രീതിയിൽ സംസ്കൃതപദപ്രചരണാധിക്രാന്നെങ്കിലും, അനും അഴകുമാം ഏഴ്തിരുത്തണിയ ആ ശല്പമാണ് ആ യുനിക്കൽപ്പസാമിത്രത്തിനു മാർക്കറ്റാശിയായിത്തേൻ തന്നെ നിസ്സാഗ്രഹം പറയാം. തിരുവിതാംകൂർ ഗവർണ്ണറുവക പാംചസ്ക്രൂക്കങ്ങൾ, സന്ദാർഭപ്രശ്നിപം, മഹാ ആരിതസംഗ്രഹം, വിജ്ഞാനമജ്ഞരി, സന്ദാർഭസംഗ്രഹം മുതലായവയായത്തേൻ “അക്കാദം” രംഗപ്രവേശനം ചെയ്തു. ഭ്രമിശാസ്ത്രം, ചരിത്രം, ക്ഷേത്രവ്യവഹാരം മുതലായ ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും, ബുക്കക്കമ്മിററി വില ചുസ്തുക്കങ്ങൾ പ്രസിലബികരിച്ചിട്ടണ്ട്. എത്തുകൊണ്ട നോക്കിയാലും ആധുനികഭാഷാഗഢ്റ്റത്തിനേരു പിന്തുസ്ഥാനം വലിച്ചേകാഉത്തന്നുരാനു നൽകുന്നതും രീക്കലും അനുവിതമോ അസംഗതമോ അഭ്യാസിക്കിയില്ല.

കാളിഭാസനേര സംസ്കൃതത്തിനായ ശാക്കനൈത്തിനേര പരിഭ്രാംയാണ് വലിയകോരിത്തന്നുരാനു “കേ ആകാളിഭാസ”നാക്കിത്തീത്തത്തും. ശല്പത്തെപ്പറ്റി പറയത്തുവരുന്ന ഭോഷം—സംസ്കൃതപദപ്രാച്ചര്യം—ഇതേമു

ക്രിസ്തീൻ പദ്ധതികളേയും സാമാന്യന ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശാക്കത്തെതിലെ സംസ്കാരപദ്ധതിയും നിമിത്തം അതു മലഖാളികൾക്കു വിരുദ്ധാപദ്ധതിയായിത്തീർന്നവനുള്ള കാരണം പറഞ്ഞു വേറെ ചിലർ ആ നാടകത്തെ നല്ല ഉല്ലാളത്തിൽ തന്റെ ചെയ്യുകയെന്നായി. എന്നാൽ കേരളകാളിമാസക്കുറ തന്റെ ചെയ്യുകളും ഗാംഡി തുംബം, സപാരസ്പവും മറ്റൊരുതികളിൽ സാമ്പത്തികമായി കാണണമെല്ലാണ് പണ്ഡിതമാരം, അന്നുംപദ്ധതാഗതകം തുടങ്ങിയ വേറെയും ചില തന്റെ മകൾ ഇതേമെതിഞ്ചു വകുശായിട്ടുണ്ട്.

ആചില്ലുംതിരുന്നും മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ക്ഷേത്രിക്കൽ എന്നോ തിരുവുള്ളേക്കുട തോന്തരകയാൽ 1050-ൽ വലിച്ചകാഡിതനുരാനെ ആലപ്പുഴ എകാട്ടരത്തിൽ താമസിപ്പിക്കാൻ. ഏർപ്പാട് ചെയ്തും, ഒരു കൊല്ലത്തിന്മേഖലം ആ താമസം അരിപ്പാട്ട് അനുഭവരത്തു കൊട്ടാരത്തിലേക്കെ മാറ്റിയതും പിന്നീട് 1055-ൽ വിശാവംതിരുന്നും സിംഹാസനാരാധാരം ചെയ്യുന്നതുവരെ ഇന്ന് സപാർപ്പവിലാതം നീണ്ടനിന്നും മറ്റൊരു പ്രസിദ്ധമാണെല്ലാ. ഇങ്ങനെ രാജിലെ കൂട്ടിലായിയും വേർപ്പെട്ട് അരിപ്പാട് താമസിക്കുന്ന കാലത്തുണ്ടാക്കിയ കൂതിയാണ് “മയുരസദ്ദം.” മലയാളത്തിലെ സദ്ദംഗകാവുങ്ങളിൽ ഗ്രന്ഥപെരഷ്ടല്ലെന്നുണ്ടോ നോക്കിയാൽ ഇന്നും മുനിച്ചനില്ലെന്നതു “മയുരസദ്ദം” തന്നെയാണ്.

“രണ്ടം മൂന്നം തവണ കൂച്ചിയേ-
റഘു കണ്ണങ്ങളേയും

വണ്ണം തണ്ണം വടിവോട്ടകളി-
 ക്കിന ക്രൂഞ്ഞങ്ങളും
 തണ്ണം കെട്ടിത്തരമൊട്ട ചരി-
 ക്കിന വള്ളങ്ങളും
 കണ്ണംകൊണ്ടേചുഡകൾ തന്ന
 തീരമാർക്കുണ പോക.”
 “വണ്ണിക്കോൺഗിക്കോയ തിലകമാ-
 ഭപ്പറ്റേതക്കിപോകം
 വണ്ണിക്രൂട്ടാ വരുമലവില-
 തേതാട്ടവാരഗത്താത്തങ്ങി
 വണ്ണിക്കോണ വള്ളരെ മരനീ-
 അള്ളിലുജാകമുലം
 വണ്ണിത്താന്തരംമരയാം
 നാവികക്കരുംരേ നീ.”

എന്നിങ്ങനെ അസ്ത്രിജ്ഞസുലഭങ്ങളുായ അനേകം ഒന്നാധരപദ്ധതികൾ ഫല്ലുതസന്ദേശത്തെ, വിശ്വാഷിച്ചും ചെത്തുമാകർഷകമാക്കിത്തീരുന്നിട്ടുണ്ട്. മഹാകവി ഉള്ളൻ ഘണ്ടസു. പരമേശപരമ്പരയർക്കൾ ഈ മയുരസന്ദേശം പല്ലാത്രപത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷിലേക്കു തന്ത്ത്വങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടും ആ തന്ത്ത്വങ്ങൾ വായിച്ചു പല യൂറോപ്പരായായം ബംഗാളികളും മുലതുന്മകത്താവിനെ വള്ളരെ പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ടും ഉള്ള സംഗതിയും കൂടി ഈ അവസരത്തിൽ സുരന്നീയമാണോ.

ദ്രിതിയാക്കരപ്പാസം പ്രയോഗിക്കുന്ന വിഷയ ത്തിൽ വലിയ കോയിത്തന്ത്രങ്ങൾ വലിയ നിർമ്മാണങ്ങൾ

ണ്ണാക്കിയനു. സപരവ്യജ്ഞനങ്ങൾക്ക് എത്രക്കുപൂർണ്ണവന്നാൽ മാത്രമേ പ്രാസം ചുത്തിയാവുകയുള്ള എന്നായിരുന്നു ശാഭ്രമത്തിന്റെ മതം. പുതിയ ഒരു പ്രസ്താവനമായി, ഒന്നതിനാൽ കാലങ്ങുമത്തിൽ തുതിനു “കേരളവമ്പ്രാസം” എന്ന ഒരു പുതിയ വേദ സ്ഥിരപ്പെട്ടു. പ്രാസപക്ഷപാതികളിലും തദ്ദീരോധികളിലും തമ്മിൽ ഒരു കാലത്രം വലിയ പോരാട്ടം നടക്കകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. റംഗാപ്രവേശം ചെയ്തിരുന്നില്ലെങ്കിലും അമ്മാവണ്ണയും മരുക്കനേയുമാണ് രണ്ട് കക്ഷികളിലേയും നേതാക്കരായായി അനുംതം ആക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു വിൽക്കുവാദം മുഴുളുതു വ്യക്തിപരമായ ആക്ഷേപം തുടങ്ങിയപ്പോറും ഇങ്കക്കഷികളിൽ ദേഹം അപേക്ഷപ്രകാരം “പുതുവത്തി” തീരുമാനാ കല്പിച്ചുതു ഇങ്ങനെയായിരുന്നു:—

“വാസന്തീമധുവാന് വാക്കിന സജാ-
തീയദ്വിതീയാക്ഷര-
പ്രാസം ചെപ്പുതു കൈരളീമധിളതൻ-
രംഗല്പമാണോക്കനും”

“പ്രാസപ്രയോഗനിയമത്തെയാഴിച്ചു നവ്യം
കാവ്യം ചമയ്ക്കവതിനെന്ന് പ്രിയഭാഗിനേയെൻ
ഗിഖ്യാതഗണ്യന്നരചവയ്ക്കുതുപോലെ.....”

ഉണ്ണാക്കിയ ഒരു വണ്ണയുതിയാണ് “ബൈവയോഗം.” മഹാമാതൃകവും, മത്സ്യവല്ലവേബിജയം, പ്രലംബവയം, മുവച്ചിതം, പരമ്പരാമാഭിജയം എന്നിങ്ങനെ അഭ്യന്തരം ആട്ടക്കമെക്കരം വലിശേഷകാലിത്തന്മാനാശാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അറീപത്രനാഴപദ്ധതികൾക്കാം, ശ്രാംകാദീശരേണ്ടാതും

മുതലാൾ വേറായും പല വണ്ണം തികൾ അദ്ദേഹത്തി നീൻ വകയാളിട്ടുണ്ട്. സപ്രകാരം തുടിക്കെള്ളപ്പറ്റാറി മാത്ര മേ ഇതു വരെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിനീൻ ഫ്രോഡും മനസ്സാം നിമിത്തം എത്ര പേരാണു് ശനം സാമ്പത്തി ലോകത്തിൽ “അരംബം തലയം ആക്കി” അരങ്ങേറ്റതു പ്ര വേഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു കൈയ്യും കണക്കേണില്ല. അ കാലത്തു ഒറപ്പേട്ടിരുന്ന ഘസ്തകങ്ങളിൽ ഒരു വലിയ ഭ്രാഹ്മിക്ക്ഷം, കോയിത്രംബുരാഞ്ചി സാക്ഷ്യപത്രങ്ങൾക്കു കുടിയവയാണിരുന്നു. “അന്മചരിശോധകനീൻ നില യിൽവെച്ച നോക്കക്കണക്കിൽ, അട്ടതാർ ന് വഷ്ടിപദ ക്കിടക്കിയുള്ളായിട്ടുണ്ട് മലയാളപ്രസ്തുക്കങ്ങളിൽ 75 ശതമാനവും അവ്വിടത്തെ പരിശോധനയോടോ അഭിപ്രായ തോടുകൂടിയെങ്കിലുമോ അല്ലാതെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല” എന്നാണു് 1081-ാമാജിൽ ഉള്ള രേഖയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ, കേരളകാളിഭാസനിൽനിന്നു കേരളഭാഷയ്ക്കായിട്ടുണ്ട് അഭിവൃദ്ധി പരിശോധനയും നിപ്പിക്കുത്തശ്രദ്ധയുണ്ട്. “മലയാളസാമ്പത്തിചരിത്രസംഗ്രഹ”കത്താവായ പ്രധാനർ പി. ശങ്കരൻനമ്പ്പുരാവർക്കും എം. എ. “ആധുനികമലയാളകാല”തെപ്പറ്റി പരിയന്ന എടുത്തിൽ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെട്ടതിയിരിക്കുന്നു:—“കേരളകാളിഭാസൻ എന്ന അപരനാമത്താശ്വര പ്രസിദ്ധനായ കേരളവമ്മകായിത്തന്മുരാഞ്ചിനീൻ കാലതോടുകൂടി ആധുനികമലയാളം പെട്ടെന്ന ആ പാനര പ്രപ്രചീ. ഭാഷാസാമ്പത്തിപ്രസാമ്പാജുത്തിക്കിൽ സവർഷമുത്തമായ ചങ്കവത്തിന്മാനം, സകലകലാവല്ലഭനായിരുന്നു ആ തിരുമേനിക്കല്ലോതെ മരൊരാംകും ഇതുവരെ അധി

ஏராம்ஜாங்கவஜூங் ஸாயித்திடிபூ. ஸாமித்ரஸாமா ஜூத்திலெ பட்டவத்திற் தாக்கிளாட்டுமானு ஒட்டத்தாமானு யாமாஸ்மிதிகமானு உத்திஷ்டுக்கல்லே. ஓணபோல வேகதிவைத்துமானுக்கேளாட்குடி அநேம். தெத் அடுமித்துபோனினு. ஸரஸ்பதினேவியகை ஸ்ரீநாப்பரய் ஸபாயின்திலுள்ளாயினு அது மஹாஶயன் எடுப்பாக்காளை ஒசை சுதாவத்திதென்ஹாயினு. கேரு ஹலாஷயூக் ஸத்தைநவவு ஸத்தைநவமாய அநே வூல்லியுள்ளக்கை விஷயத்திற் ஹுதுபோல மனஃபூர்த் தாஞ் மமதனைாட்குடியு புவத்தித்திட்டுக்கூறுவதற் வேரை ஹஸ்தாதென பரயா..... தித்விதாங்குந் பாருப்புநூக்கமெமிரியுடெ அலலுக்குன் எடு நிலயி லு ஸபாந நிலயிசு ஹாதுமெங் தொஷயூக்குவேள்ளி செய் யீடுக்கூற பரிதுநத்தை அதிரிபூ. அக்காலங்வரை தொஷாஸாமாஜூத்திலுள்ளாயினு டாரோ பாந்தாவித்து குடுக்கியு ஹா கேஶாலீமானி ஸங்கித்து; ஹா ஸங்கார ததின்றி பலங் அநாந்துவு அஸாயாரனவுதாயினு; பள்ளிதென்னுள்ளாயினு வஷிகாந்தித் திலதெலூங் வெடுதெதூஇத்து, விழூங் குடி, பாந்தமாக்கி ஸுர மதாக்கித்தித்து; அதூாவது காளை ஸமலுக்கூதித் துதிய பாதக்கு உள்ளாக்கி. பட்டராவத்திற் யோ குருங்கார பூர்த்தாவித்துக்கையு தனிமித்து கேஶாலி மானிகாந்து எடுள்ளு வர்லுக்கிக்கையு வெண்டு. ஹா மஹா நாவாவான்றி ரங்கபலமாயி தொஷாஸாமாஜூது அநுக பூர்தெ நெந அபாந்தாபூதுக்கை சுதகத்திற் புரயா.”

കോയിത്തന്മരാൻറെ ഭാഷാകവിതയെപ്പറ്റിമാത്ര മേ ഇന്ന് ലേവന്തതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇതുപോലേങ്ങാ, അമ്മവാ ഇതിനേക്കാൾ കുടകളായോ അംദേഹം സംസ്കാരത്തിലും കവിതയെഴുതിട്ടണ്ട്. ഒരവിധം ഗോക്കരക്കയാണെങ്കിൽ മലയാളത്തോക്കാം സംസ്കാരത്തായിക്കുന്ന അംദേഹത്തിനും അധികം സ്വന്ധനപ്പെട്ടിരുന്നതു് എന്നവേണം പറയാൻ. ഇങ്ങപത്ര സർപ്പക്കാളിം ആക്കിരത്തിശ്രാംതൃശ്രാം ദ്രോക്കങ്കാളിം “വിശാവ വിജയം” വിശാവംതിരക്കാളിം അപദാനങ്കാളി വിഷയമാക്കി അംദേഹം സംസ്കാരഭാഷയിൽ എഴുതിട്ടുള്ള ഒരു മഹാകാവ്യമാണു്. താൻ ചെയ്തുപോയ അപരാധ മെല്ലാം ക്ഷമിച്ചു് രാധുതരണമെന്നു് ആചില്ലുംതിരക്കാളിനോട്ടേക്കിക്കുന്ന രിതിക്കിൽ, അവയു വിംഗതികളിലായി ആയിരം പഞ്ചക്കാളിക്കിങ്കാണിഴ്തിയ മരറാക്കു സംസ്കാരമാക്കാവുംബാണു് “ക്ഷമാപണസ്ഥാനം.” കുസ്വാവയും, യമപ്രാണാമശതകം, തുലാഭാരതതകം, വിക്രോറിക്കാപരിത്രാംഗം, പാജാരവിന്ദതകം, വൃംഗലാലയേശശതകം, നക്ഷത്രമാല, അമൃതചട്ടമനം, മുഖ്യാരാമജ്ഞരി, തിരക്കാരാപ്പബന്ധം എന്ന തുംകാ ട്രന്റവധി സംസ്കാരത്തുതികൾ ഇതുകൊതേയും അംദേഹത്തിന്റെ വകയാക്കിട്ടണ്ട്. ആ വക “സംസ്കാരത്തിനിടെ” കൈല്ലപ്പറ്റി ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നതുകാണ്ട മുഖ്യാജനമില്ല. ജിജ്ഞാസുകളിൽ അനേപഷിച്ചു റിംഗട്ട്.

1090-ാണ്ട് വിഞ്ഞമാസം ടെവിൽ കേരളത്തന്മരാൻ പതിവുപോലെ സ്വന്ധിഭർഗ്ഗന്തതിനായി ബൈക്കു

അരക്ക് പുറപ്പെട്ട്. കേരാംഗ്രസ്സരനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് “വ്യാമൂലധന്യൻ” എന്നാണ് കൊല്ലുംതോടു പതി വുള്ള ഒരു മായിരുന്നു. സപാചിഭർഖനം കഴിഞ്ഞു കനി 2-ാം- സുവമായി അരിപ്പാട്ടത്തി. അവിടെ അന്നത്തുവരുത്തു കൊട്ടാരത്തിൽ സപ്രകാശഭ്രാത്കുടി ഒന്നു രണ്ടി ദിവസം താമസിച്ചു, പ്രിയാര്ഥിനേയുന്നായ കേരളപാണിനിയേച്ചകുടി കനി 4-ാം- രാജധാനിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ട്. ധാരു ഒരു മോട്ടാർക്കാറിലായിരുന്നു. കായംകുളത്തിന് സമീപംവെച്ചു, കേരളീയങ്ങൾ ഭാഗ്യകാലത്തോടു വണ്ടി മരിഞ്ഞുപോകയാൽ വല്ലിയ കോളിഞ്ഞനും ചില പത്രക്കൾ പറവകയും ഉടനെ അദ്ദേഹത്തെ മഞ്ഞലിലെടുത്തു രാവേലിക്കരയ്ക്കു കൊണ്ട് പോകയും ചെയ്തു. ഗ്രാമം ചുറ്റുമുള്ള ചുറ്റുമുള്ള വേണ്ടവിധത്തിലേബാക്കി നടത്തി എക്കിലും കനി 6-ാം- അദ്ദേഹം കാലയ്വനികയുള്ളത്തിൽ അന്തർഖംഗം ചെയ്യുകയും സംശ്ലാഷ്ടു;

“പതികേരളപ്പേരുന്നുമി-
ചുതിനായ കൈമളി! മാഴുകിടഞ്ഞു നീ;
കുതിയാക്ക വരാത്തത്തുചികിൽ?
കുതിക്കംകാതു യശസ്സു ജീവിതം.”

2. റോഗിയരക്കറി

ശ്രദ്ധിപ്പേക്കാതിലെ മഹാശക്തികളിലൊന്നാണ് റോഗിയരക്കറി. അതു ഇതുപയ്യുന്നതും സാധിച്ചിട്ടുള്ള കാഞ്ഞങ്ങളോത്താൽ അതിന്റെ ഭാവി എററവും ഭാസ്യര മായിരിക്കുമെന്ന് ആക്ഷം പറയാം. ഫ്രിസ്റ്റപ്പൈ 1896 വർഷ അതോടു അജ്ഞാതഗാക്കിയിരുന്നു. ‘എസ്റ്റ്‌റേ’ യൂട്ട് (X-Ray എന്ന കേരിക്കണ്ണോടു അഥവായ യാറു മല്ല, രഘീവിശേഷമാണെന്നവേണ്ടം കയതാൻ) നാനാ പ്രഭാവങ്ങൾ റംബൻ (Rontgen) എന്ന ശ്രദ്ധിക്കുന്ന കണ്ടുപിടിച്ചപ്പോഴാണ് റോഗിയരക്കറിയെക്കാറിച്ചുനേട പ്പെൻ തന്നെ ഉണ്ടായതു്. അതിന്മേഖമം എം. ബൈക്കൂറൽ എന്ന പരമ്പരാന്തരിനു് നന്നാത്രും ജീവൻ തന്റെ ‘എസ്റ്റ്‌റേ’ പരിക്കണ്ണങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉറേനിയം എന്ന ലോഹത്തിന്റെ മിഞ്ഞങ്ങൾക്കു് ആ രഘീവിശേഷം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന നിംബ്യിച്ചു്. ആ നിംബ്യ യതേതാടക്കുടിയാണ് റോഗിയരക്കറിയുടെ ജനനം. വീരകേസരിയായിതരിന്നേൻ്നുമെന്ന പലയം അഭിപ്രായ പ്പെട്ടു ആ പെപ്തലിന്റെ ജാതകം പരിശോധിക്കുവാനും മുത്തുപ്പകളാരംഭിക്കുവാനും പണ്ഡിതലോകം അതുനും കൈഞ്ഞുകും പ്രഥമിപ്പിച്ചു്. ബൈക്കൂറൽ, മാധ്യംകറി (Madame Curie) എന്നിവയുടെ പരിഗ്രാമ മായിരുന്നു സമ്പ്രദായം. മുകളിൽ പരഞ്ഞ മിറ്റു അള്ളിടെ എസ്റ്റ്‌റേ പ്രസാരണഗാക്കി ഉറേനിയം ലോഹ തതിനു സ്വന്ധമേബ ഉണ്ടാകേണ്ടതിനേക്കാളുഡിക്കമാക്കാതു് അവബിൽ വേരെ എത്രോ ഒരു ലോഹംകുടി

ഉണ്ടായിരിക്കണ്ടോന്നു നിർക്കുകനാർ ഉംഗിച്ചു. തന്നെ ന്നരം ആ ലോഹം കണ്ടുപിടിക്കാനായിത്തിന് ഉത്സാഹം മുഴവൻ. അങ്ങേകം പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി ശാസ്ത്രജ്ഞതയ്ക്കും അതു കണ്ടത്തുകയും അതിനെ പൊളോനിയം * എന്ന പേര് കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പൊളോനിയത്തിൽ അന്തർഹിതമായിട്ടു രേഖിയശക്തി അന്തു ധികമാണ്.

മാധ്യം കുറി പിംഗായും രേഖിയശക്തി സംബന്ധമായി ശ്രദ്ധിക്കണം നടത്തി. അവയുടെ വിജയത്രീയാരണം ഉണ്ടായതു രേഖിയമെന്ന സൃഷ്ടിലുണ്ടോഹരി ഉപലബ്ധിയിലാണ്. രേഖിയതോഴ്ത്തം രേഖിയ ശക്തി പ്രഥമംകമായി മഹറാജവസ്തുവും ഇല്ല. ഉറേനിയത്തിൽ പ്രാണവായ മേളിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന (Pitch-blende) എന്ന മിന്റപഭാത്മത്തിലാക്കുന്ന രേഖിയത്തിന്റെ വാസം. മാധ്യം കുറി ആസ്ത്രിയായിൽനിന്നു കിട്ടിയ ഒരു ടൺ അസംസ്കൃതപഭാത്മം അപഗ്രൂമിച്ചിട്ടുണ്ട് സപ്ലൈ. രേഖിയം വേർത്തിരിച്ചെടുത്തതു്. അസംസ്കൃതപഭാത്മങ്ങളിൽ (ഉറേനിയത്തിന്റെയും പ്രാണവായവിന്റെയും മിന്റങ്ങളിൽ) 600000-ത്തിനു ഓന്ന് വീതമേ രേഖിയം ഉണ്ടു്. പത്തു ടൺ ഓരോടുത്തു തുലിചെയ്യാൽ ലഭിക്കുന്ന രേഖിയം അര ഒഴിവും സാമാന്യതു. ആ സ്ഥിരിക്കു രേഖിയ സമ്പാദനത്തിനുള്ള യത്നവും

* മാധ്യംകുറി പോളിണ്ടുരാജ്ഞക്കാരിയായതിനാൽ അവർ കണ്ടുപിടിച്ചു ഈ ലോഹത്തിനു പൊളോനിയം എന്ന പേര് നൽകപ്പെട്ടു.

ആ ലോഹത്തിനിള്ള വിലയും എത്ര വലുതാക്കിരിക്കുമെന്നു് ആക്ഷണം ഒക്കവിധി നിന്തുചിക്കാം. ഉറേനിയം, പൊള്ളേനിയം, റേഡിയം എന്നിവയ്ക്കു ഏതു റേഡിയൈക്കുകയിൽ പ്രചാരകങ്ങളാക്കി വേരെയും ലോഹങ്ങളാക്കുന്നു. അവയുടെ എല്ലാം ഇപ്പോൾ മുപ്പേതാളുമെന്തിയിരിക്കുന്നു. അതു് ഇനിയും വർദ്ധിക്കുമെന്നുതന്നെ പ്രതീക്കിക്കണം. റേഡിയൈക്കുകയിൽ സാഭരിച്ചിട്ടുള്ള ലോഹങ്ങളുടെ അറിവു വില സിലൂന്റങ്ങളുടെ അധികരണത്തിനും ശാസ്യത്തിനും ചില തന്നെ പ്രാപണങ്ങൾക്കും കാരണമായിട്ടുള്ളു.

കഴിഞ്ഞ 400 കൊല്ലുതോളമായിട്ട് ‘ധാതുവിപരൂപം’ (Transmutation of elements) ഒരു സപ്താം മാത്രമായി ശാസ്യകോവിഭക്താർ ദണ്ഡിച്ചുവരികയാണു്. ചേരുവിൽനിന്ന് പൊന്നംണഭാക്താക്കാമെന്നും മറ്റും പണ്ടതെത്ത് ചില രസത്തറുജ്ജത്താർ വിശ്രപാസിക്കുകയും തഭത്മം പരിഗ്രാമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളു. എന്നാൽ അവയുടെ വിശ്രാസം വെളുത്താണ് അന്യവിശ്രപാസമായിട്ട് അല്ലതുനന്നാർ എല്ലാംഡള്ളു. റേഡിയൈക്കുകയുടെ അവതാരത്തിനും ശേഷമാക്കുന്ന ആ അവഗണനയും അല്ലോ അന്യമാനത്തല്ല എന്ന തിക്കണ്ണത് ശാസ്യകാരമാർപ്പോലും ശക്കിക്കുകയുണ്ടാക്കി. ഇപ്പോൾ, മുഖിക്കുറ്റി ചിന്നെയും മുഖിക്കുറ്റിയാ'യുണ്ടെന്ന പരിവാനാണു ഭാവം. പല ലോഹങ്ങളും ഒരേ ലോഹത്തിനും ഭാവാന്തരങ്ങളാണെന്നു തെളിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. റേഡിയൈക്കുകയിലും പ്രദർശകമായ ലോഹകളംവരുത്തിലെ അംഗങ്ങളെല്ലാം ഉറേനിയത്തിനും രേഡിയൈത്തിനും സന്തതികളാക്കി കയ്യതാമഞ്ഞു. ഉറേനിയത്തിനോ തൊറിയത്തിനോ ഉണ്ടാ

കന വികാരങ്ങളിൽ ഓരോന്നിനും അന്തരുന്നമായി ഓരോ ലോഹം ഉണ്ടായിരക്കാണ്ടിരിക്കുന്നവെന്നാണ് നിർക്കുകനായെ മതം. ഭ്രഗ്രഭന്തിൽ അസംസ്കാരവ സ്ഥാനിൽ സമിതിചെയ്യുന്നതാണെങ്കിൽ ഉറേനിയം ഒരു കൂറേ എന്നറിയപ്പെട്ടുന്ന ശ്രമിവിവിശ്വാസം പുരപ്പെട്ടവി ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും തന്ത്രപാരാ അതിനും അപചയം തട്ടുകയും 8000 വർഷനിയുത്തങ്ങൾക്കും അതു മററായ തരം ഉറേനിയമായി പകരകയും അനന്തരം അതിൽനിന്നും അദ്ദേഹിച്ചിരുന്നും അദ്ദേഹിച്ചിരുന്നതിൽനിന്നും രേഖിയ വും ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തുമെന്നു് ആ വിപ്പാനാർ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. പൊളോനിയവും ഇങ്ങനെന്തെന്ന വൃത്തപാലിപ്പിക്കാം. പൊളോനിയത്തിന്റെ പരിശോധനയും ശാസ്ത്രജ്ഞനാർ വിശദിപ്പിച്ചു പരിശോധിക്കുകയുണ്ടാക്കി. അതു ഇന്ത്യത്തിന്റെ സകല ധന്തങ്ങളിൽ ഉള്ള ഒരു ലോഹമാണെന്നു് അവർ കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യ സ്ഥിതിക്കു മറ്റൊരു ലോഹങ്ങളിൽ വൃത്തപാലിപ്പിക്കാവാൻ പാടില്ലോ? ഇന്ത്യ പ്രസ്തുതം വിജയലോകത്തിന്റെ ഗാമ്മ മാരം പത്രാലോചനത്തിനു വിഷയിഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒരു ഡിക്ഷാക്കത്തിലുംകൂടായ ഒപ്പും ലോഹങ്ങളുടെയും അപരമന്ത്രിക്കു മീലിയം ഒരുന്നാൽ വാതകം ഉണ്ടാക്കി കാണപ്പെട്ടുന്നു. വിമാനങ്ങളിൽ അബോജന ക (hydrogen) തന്ത്ര പകരം ഇന്ത്യ പതിയ വാതകം ഉപയോഗാർമ്മമാണതു. മീലിയത്തിന്റെ സാന്നിഡ്യം ധാരാളം ധാരാളം വന്നുമായുള്ള ഗവേഷണങ്ങൾ തന്ത്രപാലിക്കുന്നുണ്ടു്.

രേഖിയശക്തി വഹിക്കുന്ന ലോഹങ്ങളുടെ വിപരിണമനത്തോടുകൂടി ധാരാളം സത്രപിസർജ്ജനം

(Dissipation of Energy) സംഭവിക്കുന്ന രോഗത്തിനു പരിണാമം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു ബഹി സ്ഥിക്കുന്ന ചുട്ട് അതിനൊപ്പം തുക്കമുജ്ജീവിക്കുന്ന കുർക്കരിയിലോ എല്ലായിലോ നിന്നും ലഭിക്കാവുന്ന ചുട്ടിന്റെ അനേകലക്ഷ്മിരട്ടിയാണെന്നും കാണുന്നു. രസതന്ത്രജ്ഞനും വസ്തുപരമാണുന്നിവെല്ലവും പരമാണു അലക്കതകാണുന്നിവെല്ലവും (പരമാണു=atom; അലക്കതകാണു=electron) ആണെന്നും ഒരുവിധം നിന്ന് വിച്ഛിനിഭ്രംബിക്കുന്നുണ്ടോ. അലക്കതകാണുകൾ പരസ്യരം ദ്രോജിച്ചു പരമാണുകളെ സാക്കുവാൻ വന്നിച്ചേരുന്ന സത്പ്രവൃത്തിനും ക്രമിക്കേണ്ട ശീയു. സത്പാഭാവത്തിൽ പരമാണുസ്ഥിതി സാധ്യമല്ല. വസ്തുപരമാണുകൾ ഭാവനാതീതമായ ശക്തിയുടെ (Force) നിധികളുണ്ടോ ഹതിയന്നിനും സിലും. ആ നിധികളിൽ നിന്നും ശക്തിവേർത്തിരിച്ചേടുക്കാമെന്നുവുന്നാൽ പരമാണുകൾ അപരമിക്കവാൻ കഴിഞ്ഞതും പിന്നെ ഹന്തതു ശക്തികേന്ദ്രങ്ങൾ (Power Stations)-എതു തുച്ഛമായിരിക്കുമെന്നോ ഉള്ളവിക്കവാൻപോലും വരു. പരമാണു വിപരിണമനത്തിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു സത്പവിസർജ്ജനവെമുള്ളതിന്റെ ഒരു ചോദ്യയാണു രോഗിയത്തിൽ നിന്നുണ്ടായിക്കാണുന്ന ഉഷ്ണമഹ്രവായം.

വില്ലുചുക്കി നിയന്ത്രിക്കുവാൻ നമ്മുടെ കഴിവുണ്ട്. അതുപോലെ വേണ്ട ജോലി ചട്ടപ്പിക്കുവാനും നമ്മുടെ കഴിയും. ചുട്ടിന്റെ കൂട്ടയും അങ്ങനെന്നുണ്ടു്. ഇന്നനേരിയുന്ന നിയമനത്താൽ ചുട്ട് കുറയ്ക്കുന്നും കുട്ടുകുറയ്ക്കുന്നും ചെയ്യും. ആ ചുട്ട് യത്രം ശക്തിപ്പുകൾനും വേണ്ട സൗകര്യമുണ്ട്. എന്നാൽ രോഗിയശക്തിപ്പലമായി നിരന്തരം നിസ്സരിക്കുന്ന ചുട്ടിനു കടിഞ്ഞാണിട്ടുവാൻ കഴിവുംകൂടില്ല. വെ

ഈ തതിലിട്ടുകൊള്ളുന്നു, അവനുപരമായ വായുവിൽ പ്രതി ജീവിക്കുന്നതിനും ഉംഗ്ഗുമല്ല വാഹം നിഃവാധിക്കപ്പെട്ടുകയില്ലെന്നല്ല മനീക്രതമാവുക പോലും ചെയ്യുന്നില്ല. മനഷ്യരാത്രം നിസ്സാരമെന്നപെട്ട സിച്ചുകൊണ്ട് അതു എപ്പോഴും ഒരേമാതിരിയിൽ നട നാകും എങ്കിലും.

റേഡിയോക്രാംഗ്രാഡേജ്ഞാദി റാവും പകലും ഒന്ന പോലെ ചുട്ടപരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കും അവ യുടെ സാഹാര്യത്താൽ ഇന്നതെത്ത പല സത്രങ്ങളും നട ത്താവുന്നതാണ്. പക്ഷെ തണ്ട്രാധിവിശോഭങ്ങൾ അതു ത്രിപ്പിംഗാരിമാത്രം ലഭിക്കുന്നതിനാൽ അതു പ്രതീക്ഷ എഴു പൂത്തിൽ ഫലിക്കുന്നില്ല. കന്ദാഡി അണ്ണക്കരു ഭൂമി യിൽനിന്ന് മീലിയത്തിൻ്റെ (helium) ഉപയോഗം ഉണ്ട്. അതു ഭൂകമ്പരത്തിൽ നടന്നകൊണ്ടിരിക്കുന്ന റേഡിയാഡി ലോധിപരിശീലനത്തിൻ്റെ ഫലമായിരിക്കുന്നുമെന്നും ഉംഗ്ഗുമല്ലെന്നും. നിരന്തരം ഉള്ളഗമിക്കുന്ന മീലിയ ത്തിൻ്റെ തോതുന്നസ്ഥിച്ചു കണക്കാക്കുന്നപെട്ടു. പ്രസ്തുത സമലങ്ങളിൽ റേഡിയുക്കു പ്രഭർശകലോധജ്ഞാദി എന്നും തതിലും വള്ളുതതിലും വള്ളുരു ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു വേണ്ടും വിശദപരിശീലവാണ്. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഉംഗ്ഗുമി കുന്ന മരാരായ റേഡിയുക്കു സുത്രംനാണ്. രശ്മി ശോയകയറ്റ (spectroscopic) തതിൻ്റെ സാഹാര്യത്താൽ അവർ സുത്രം മീലിയ പ്രധാനമായ ഒരു വാതകാവരണത്തിനുള്ളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവുന്ന കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. മീലിയത്തിൻ്റെ സന്നിധാനം റേഡിയു ശക്കിപ്രഭർശകങ്ങളായി സുത്രംനിലും ലോധജ്ഞാദി വിപരിണമനംകൊണ്ടായിരിക്കുന്നുമാണ് അവരുടെ

ഉന്നമം. ഡീലിഷത്തിന്റെ ഉദ്ദേശമന്ത്രത്താടക്കുട്ടി മുട്ടം സൃഷ്ടിക്കിയിട്ടിനും ധാരാളമായി പ്രവർദ്ധിക്കുന്നണ്ട്. ഓരോ മൺഷ്യനും അനുഭവിക്കുന്ന മുട്ടിന്റെ തേരു യത്താനുപയോഗിക്കുന്നതിൽ കൊക്കാഴ്ചനുപക്ഷം 8000 അശ്വപ്രക്കരിയാണെന്ന കാണാം. എത്ര വധിയ സത്പവിന്റെ അഭ്യന്തരം! പക്ഷേ സൃഷ്ടിലൂക്കെയുള്ള മുട്ടിനോട് താരത്തുപ്പെട്ടതു ദേഖാറും ഒരു തുറന്നാണ്ടിനാളിൽ പ്രവർദ്ധിക്കുന്ന മുട്ട പോലും അതിന്റെ പരമാണ്മപ്രാഥമായ തെംബുമെ അതു കൊള്ളുവെന്ന തെളിയിലും അതുകൊണ്ടു സൃഷ്ടിന്റെ ശീതളീഭാവം ഗണനീക്കമായിത്തീരുന്നില്ല.

റേഡിയാസിലോഹങ്ങൾ വൈദ്യരുലോകത്തിൽ വച്ചു തെളിയാനും വധിക്കുന്നണ്ട്. എസ്റ്റീറേ എന്നാൽ അള്ളിവിശ്വഷതെക്കരിച്ചു ലേവവനാരംഭത്തിൽ സപ്ലി പ്രസ്താവിക്കുന്നാണുയെല്ലാ. അപ്പുതികളിൽ അതു ശരീരപരിശോധനത്തിനും മരദം ധാരാളം ഉപയോഗിക്കുപ്പെടുന്നണ്ട്. എന്നാൽ എസ്റ്റീറേ ചുറപ്പെട്ടവികാൻ വേണ്ടിവരുന്ന സാമഗ്രികൾ അംഗീകരും നിമിത്തം ഉപയോഗമല്ലാതെ വരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ റേഡിയംകൊണ്ടു അക്കാദ്യം നടത്താവുന്നതാണ്. റേഡിയത്തിൽ നിന്നുള്ള സത്പസ്ത്രിയും എസ്റ്റീറേ ചുറപ്പെട്ടവികിപാൽ കഴിയും. തന്നിജ്ഞാദാത്താനവേണ്ട യാത്രം ഭാരതത്തിലും താഴെ

തപ്രസ്താവങ്ങൾക്കു റേഡിയശക്തി ഒരു സിലെറ്റഡ് ധാരാണതെന്ന്. ജനനാ ഉണ്ടാക്കുന്ന ‘പാണ്ടികൾ’ പോലും റേഡിയശക്തി വിഹർജ്ജനാ ചെയ്യുമെന്ന കാണാനും. ‘വട്ടച്ചുറി’(Ring-worm) മതലായവയ്ക്കു റേഡിയശക്തി

കൊണ്ട് വളരെ ശമനാ വരുന്നതാണ്. ക്ഷയം മുതലായ ഒക്കരേഗങ്ങൾക്കും അതോടു പ്രതിവിധിയാണെന്നു കൊണ്ടുനാണ്. പക്ഷേ രോഗനിവാരണാത്മം ദോധിയ ശക്തി ഉപയോഗിക്കുന്നും അല്ലക്കുറവാലും മററാം. അതു വേണ്ടയിലധികരായിപ്പോക്കാൽ ഫലം തീപ്പൂള്ള പിന്നുക്കാരം കർന്നതരമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു് വിശിഷ്ട, സുരഖിയമാക്കാം.

(ജോസഫ് മണ്ഡ്രോറി)

സ. കവിത

ചിത്ര മനഃ്പുരക്കട സമജമായ മുഖത്തിക്കണ്ടിട്ടു നാ മൊക്കെ പലപ്പോഴാം സംഗതാശിക്കാണുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ മുഖത്തി എന്നതാണെന്നു വിവരിച്ചു മററാരാണെ മനസ്സിലാക്കാൻ എന്ന അമിച്ചനോക്കു. അതു കേവലം അസാഖ്യമാണെന്നാം അതിനായി അമിക്കന്നവരോക്കെ സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. ഓരോ. അംഗത്വത്തിന്റെയും പ്രത്യേകമായ ആളുത്തിവിശ്രദ്ധയം ഇന്നവിധമാക്കിയെന്നാലും; ആ അംഗത്വത്തിനു സൗഖ്യം തുടർച്ചയും പ്രകാശം വിധിക്കാവും എന്ന തൊണ്ടിപ്പുണ്ടും, എഴുന്നൂലും, മറ്റും പണ്ണെന്നുമുള്ള പരിപ്രീതികളും. ഈ നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ചുള്ള അംഗങ്ങൾ ഉണ്ടാവിയെന്നാലും മുഖത്തി ഇല്ലാത്ത ജനങ്ങൾക്കു വളരെ കാണാം. നേരുമെറിച്ചു് ഓരോ അംഗവും പ്രത്യേകം എടുത്തു പരിശോധിക്കുന്നും പല സൂന്തരകളിലും ഉണ്ടാവിയെന്നാൽ പ്പോലും ആക്കപ്പുടെ ഒരു

മുഖ്യമായി വരായിട്ട് വളരെപ്പേരുണ്ട്. കാണുന്നവരും ഒരു മനസ്സിനെ ആകർഷിച്ചു് അവക്ക് സന്ദേശം ജനിപ്പിക്കുന്നതായി, വിവരിക്കാൻ അസാല്പമായ ഒരു ചേവയന്നുവിശേഷമാണോ; മുഖ്യ എന്ന പറയുന്നതു്.

കവിതയും ഇങ്ങനെന്തെന്നാണോ. കവിത ഇന്നതാണുന്ന മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായമാക്കാക്കുക എഴുപ്പുമാണുകിലും, അതെന്നുണ്ടാണുന്ന ശരിയായി വിവരിക്കാൻ പദ്ധതിനുംപോലും സുസാല്പുമല്ല. എതായാലും കവിത കലാവിലുകളിൽ നേരാണുന്ന നമ്മുക്കു കുഞ്ഞിയാം. എന്നാണു കലാവിലു്? അനുകരണമാണു കലാവിലുവെന്നു് “അരിസ്റ്റോട്ടർ” പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിയ അനുകരിക്കുകയാണു കലാവിലു് ചെയ്യുന്നതു്. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടായില്ല; കരെ വിധിക്കുന്നും വിവരിക്കാൻ മനസ്സിലാക്കാൻ എറററഡം സൗകര്യമുള്ള ഒരു കലാവിലുവെയും ഉംബാധരണമായി എടുക്കുക. ചിത്രമെഴുതാക്കട്ട.

ചിത്രകാരൻ ഒരു സൂര്യരിയുടെ ഗ്രഹം വരച്ചുണ്ടാക്കുന്നവനു വിചാരിക്കുക. പ്രത്യേകിയിൽ നാം കാണുന്ന സൂര്യരിമാത്രം അവയവങ്ങളുടെ ആത്മതിയം ഭാഗിയുമാണോ ആ ഗ്രഹത്തിനു മാത്രകയായി അവൻ ഭാവിക്കുന്നതു്. അതുമാത്രമോ, അല്ല. പ്രത്യേകിയിൽ ഒരുബിക്കിലും സൗകര്യം സംഘടിപ്പിക്കാതെയില്ല. അപ്പോൾ പ്രത്യേകിയിൽ കാണുന്ന ഭോഷണങ്ങളാക്കുക ശ്രീചു സർവ്വാധിവാസം സംഘടിപ്പിക്കാതെയില്ലം നൽകിക്കൊണ്ടാണു ചിത്രകാരൻ സൃഷ്ടിയുടെ ഗ്രഹം വരയ്ക്കുന്നതു്. ആ സ്ഥിതിയിൽ കലാവിലു്, പ്രത്യേകിയെ വെറുതെ അനുക-

கிக மாருமஸ் செய்யுதென்று, ஒரு ஸாய்கள் புதுதிலையில் ஏதோய் ஸஂஷ்டிப்பாவுமிகிதல் எடுத்தான்னிருக்கின் ரூபாவுமிகிதல் எவ்வகொள்ள களை ரிடீரூப் அதிகீர் கரவும் கரவும் நிகதி புதுதிலையில் அதிகார் ரீக்கலூப் புப்பாவிக்கால் ஸஂக திவசால் ஸாயிக்காத்தாயி, ஏரவும் பரிஞ்சுல மாய ஒரு ஆதுதி நக்கி புதுக்கூப்புக்குத் தயான் செய்யுதென்று வாய். ஹஸ்ரெங்குதீ பரிஞ்சுலமாய ஒரு ஸங்குப்பாவுமிகை எதிர் நக்கக்கூதில் புதுதிலையிலைத் தான் அங்குக்கூதில் செய்யுதென்று, அங்கே செய்யுதிரிக்கூப்பான்” என செரிய கரிக்காடிகீர் சிறுத்திய “பூருப்பூக் ஸிஂமவாரன்” பி டூப்புமுருக்காலை காளால் ஸஂகதி யாக்காது. ஶரியாய உவ்வாறுக்குதியுதீ பிறுகாரால் புதுதிலைய அங்கக்ரிக்கூப்பால் அதிர் மருவுதீ ஓரோ ஸஂகதிக்குத் தெவாற்காலோ, உபடுவாகோ ஸோ, அதாவங்கோலோ வாங்குடியிரிக்கான ஹோப் கூலேயும் கரவுக்கூலேயும் அக்கரைக் காருமாள் செய்யுதீ தூ. அதுகாலோள் படித் துக்கு பித்தயாக்கியதோ ஸங்குப்பாய விகாஸத்திற் மானிதங்கியதோ அதை படிப்பு கூலே விறுக்கூலீலொனிலும் காளாத்தது.

ஹஸ்ரால், ‘கலாவிலு புதுதிலை அங்கக்ரிக்கை என செய்யுதீ’ என்றில், ஸஸ் உவ்வாறுக்குகோ ஸே வகுத்தால் ஸாயிக்கான ஸப்புவிய துள்ளக்கூலோடு குடிய ஸங்குப்பாமிதியில் அதிரெ புதுக்கூப்புக்குத் தயான் செய்யுதென்றான்’ அதம்மென்ற வூக்கமாய்ப்பூ. புதுதிலையில் காளானவைய ஹஸ்ரெங்குதீ

സമുഖ്യമിതിയിൽ വരത്തുകയാകന്ന്, സംഗ്രഹിതം, ചിത്രമെഴുത്തു്, എന്നിവയെപ്പോലെ കവിതയും ചെയ്യണതു്.

എന്നാൽ, എന്നാണോ ഈ സമുഖ്യതയുടെ ലക്ഷ്യം? അതു നാം എങ്ങനെ കണ്ടുവിയും? കലാവില്ലക്കാണ്റു സ്വപ്നിക്കപ്പെട്ട ഒരു സാധനത്തെ കാണുന്നേം നമ്മൾക്കന്ന മനോവികാരമാണോ അതിന്റെ രാന്നമണിയം. എങ്ങനെന്നയുള്ള മനോവികാരമാണോ നമ്മൾക്കുകൊണ്ടതു്? നമ്മുടെ മനസ്സിൽ സംഭവാശം ജനിക്കണം. സംഭവാശം പലവിധത്തിലുണ്ടോ. വളരെ പണം കിട്ടിയാൽ ഒരു വൻ സംഭവാശിക്കണം. പരിക്ഷയിൽ ജാഗിച്ചാലും സംഭവാശമുണ്ടാകണം. നല്ല ക്ഷേമണം കിട്ടിയാൽ ഒരു വൻ ബഹുമാനിയായി. ഇങ്ങനെ പലസംഗതികളെക്കാണ്ടും സംഭവാശമുണ്ടാകുന്നതും ആ സംഭവാശങ്ങളിൽ സപ്തഭാവത്തിനോ വ്യതാസമുള്ളതാകന്നു. കലാവില്ല കൊണ്ടു നമ്മൾ അനുഭവമാകുന്ന സംഭവാശമാക്കുക, അംഗീരതം സൗംഘ്യമുള്ള ഒരു വസ്തുവിനാൽ പ്രഭാന്ദ ചെയ്യുന്നതു മഹത്തായ സംഭവാശമാകുന്നു.

നാം വല്ലതും വായിക്കുന്നേം അതിൽനിന്നോ, ഏറ്റവും സൗംഘ്യമുള്ള ഒരു വസ്തുവിനാൽ നമ്മൾക്കുകൊണ്ടും സംഭവാശമെന്ന മനോവികാരം സിലവിച്ചുവെക്കിയിൽ അതിൽ കവിതയുണ്ടെന്നും മറ്റൊല്ല വികാരവും ആണോ ഉണ്ടാകുന്നതെങ്കിൽ അതിൽ കവിത ഇല്ലെന്നും തീർപ്പു പ്പെട്ടതാം. എന്നാൽ വായിക്കുന്ന ആദികൾും ആ വിധം സൗംഘ്യത്വം കണ്ടുവേണ്ടതിനുള്ള സഹായത്വം വാസനയും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ള തു് അതു

വശ്രമാണോ വിശ്വഷിച്ച പരംഗണതില്ലപ്പോ. ഈ അനൈതികമായി സന്തോഷത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്ന ഏതൊക്കെ കൃതിയും കവിതയാകും. ആ കവിത ഉദ്ദേശ്യാനു ത്തെ അനുസരിച്ച് ഗംഗകിയതോ, ശാലു വെറും ദളത്തിൽ എഴുതിയതോ എന്ന വൃത്താസമിച്ചുതലും. കവിതയെ നാട്ടു ദളമന്നതിന്റെ പിപാർത്താത്മത്തിലും വാക്കെല്ലാം, ശാലും എന്നതാണ് കവിതയിൽനിന്നും വൃത്താസപ്പെട്ടുന്നതെന്നും ദളം പാലുത്തിയ്ക്കിന്നാണ് വേർത്തിരിച്ചുവെച്ചുപെട്ടുന്നതെന്നും ‘കോൾറിജ്’ * എന്ന ആംഗ്രേയവിഭാഗം പറയുന്നു. ശാലു തനിന്റെ ശരിയായ ഉദ്ദേശ്യംചില തത്പര്യങ്ങളും ഗമിച്ചു ജനക്ഷണം അഭിക്ഷക്കുക്കും; കവിതയുടെ ഉദ്ദേശ്യം ജനക്ഷണംക്കു സന്തോഷിക്കുന്നതു പ്രഭാനും ചെയ്യുന്നതു കവിക്കുന്നതു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ‘മനസ്സിന്’ എററവും ആഹാപാസ ജനക്ഷണം സംഗതിക്കും പറയുന്നവനാണ് കവിതേരു ഷുഠി എന്ന കീരംസു പരഞ്ഞതിരിക്കുന്നു. സന്ദേശപതിയുടെ ജനനാത്തെന ലോകത്തിൽ ചീനതാകലതയെ നഗി പൂശ്ചി സന്തോഷം ജനിപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ടാണെന്നു.

എന്നായ കവിതയിലെ അനുകരണംകൊണ്ട് “നമുക്കുണ്ടാകുന്നതും ഉണ്ടാകേണ്ടതും മുമ്പ് വിധം വെറും സന്തോഷമല്ല. അതു വായനക്കാക്കും” അറിവു വർദ്ധിപ്പിച്ചു “അത്മാവിന്തനെ ഉണ്ട്” നൽകി ഒരു പരമാനന്ദം ജനിപ്പിക്കുന്നു. “അമരക്ഷതകം” മനിപ്രവാളത്തിലെ മധുനിശ്ചാരികളായ ദ്രോക്കങ്ങൾ ആസപരിച്ച രസി

‘ചുക്കാണ്ടിയന്ന ചള്ളംമേനോൻ “മയുരസേനഗം” വാ
യിച്ചുപ്പാം ആനദ്ദേശിൽ മുക്കിക്കഴഞ്ഞി വലഗത്തു യാ
തൊഴു ഏവത്തന്നുവും ഇല്ലാത്ത ആളായിപ്പോകിപ്പോത്.
സഹഭയന്നാരിൽനിന്ന്’ ഒരു കവിക്ക ലഭിക്കാവുന്ന പ്ര
ശംസാപാത്രങ്ങളിൽ എററവും ഉത്തരവായതാണ് അതു.

മനശ്ശൃംഖല അറിവു വർഖിപ്പിക്കു മാത്രമല്ല, വായി
ക്കിന്നതുകൊണ്ടുതന്ന അവരുടെ ആത്മാവിനും ഉണർ
വും ആനദ്ദേശവും കൊടുക്കുകയുടിയാണു കവി ചെയ്യുന്നു
അം എന്ന കണ്ണുവല്ലോ. അതുകൊണ്ടു എത്തൊഴു സാധ
നത്തിന്നറ്റും ശരിയായ ഒരു അനുകരണം മാത്രമല്ല ക
വിതയിൽ നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതെന്നും, ആനദ്ദേശനക
മായ ഒരു അനുകരണമാണും നാം അതിൽ കാണുന്ന ആ
ത്രയിക്കുന്നതെന്നും പ്രത്യുഷിക്കാണും.

ഭാരതജൂഡിത്തിൽ പാത്മാൻറെ സാരമിയുടെ നില
യിലജ്ജ തോതുള്ളുണ്ട്,

‘നിന്നപീഡികൾനിരക്കേക്കത്തി
നിരകയിൽക്കൂട്ടിത്തിരമോടുകൈട്ട്
കരിച്ചകിലെലാത്ത ചികരഭാരവും
മൺകരമിന്നിട്ടംമൺകിരിടവും
കുകുന്നത്രിന്നുകരനിരതനേൽ
നന്നന്നപ്പുട്ടാടിഞ്ഞൊരുപൊടിപററി
തിലകവുശാട്ടവിയപ്പുനിന്നാൽനന്ന-
ഞൗലകസുഖ്യിച്ചഭേദിച്ചസംഹരി-
ച്ചിലകന്നഹില്ലിച്ചുഗള്ളംഗിയും’

എറുമേൽ അംഗിയാക്കിരിക്കുന്നു! ഇതു് എററവും ആ നന്ദിനീകമായ അനുകരണസാമർപ്പണത്തിലെന്റെ ഒരു ഉത്തരമായി സ്ഥാപിച്ചുന്നതുമാക്കുന്നു. ഇതുവക്ക് ചിത്രങ്ങൾ നിന്മിക്കാൻ കുവികൾ പല ഉപാധികളിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അങ്ങനെയും ഉപാധികൾക്കാണ് അലക്കാരങ്ങൾ എന്ന പേര്. സപ്രാവോക്തി തുടങ്ങി അതിശയോക്തിവരെയും അബന്ധകവിയ അലക്കാരങ്ങളിലും കുവികൾ തങ്ങളുടെ സാമ്രമ്മനസ്ഥിച്ചപയ്യോഗിച്ചു് ഇതുവക്ക് ചിത്രങ്ങളെ നിന്മിക്കുന്നു. കുദയൻനമ്പ്പും കുജ്ഞിവന്നതെ കുള്ളുകൊണ്ടു കണ്ണംതുപോലെ എററവും എഞ്ചണംഗമമായി ഇങ്ങ് നെ വസ്ത്രിക്കുന്നു.

“പച്ചക്കെളിക്കലകരംകിടയ്ക്കുന്ന
 മെച്ചത്തിൽനന്നായു് പഴത്തപ്പങ്ങളുള്ളൂ
 ഉച്ചത്തിലണ്ടെനക്കണ്ണാൽ പവിഴവും
 പച്ചരത്തക്കല്ലേമാനിച്ചു കൊത്തുള്ള
 മാലകരുകൊഞ്ചവിതാനിച്ചു പിക്കുന
 മാലോക്കരാക്കയുംഗൈകിക്കമാറുള്ള
 ലിലാവിലാസേനനില്ലെന്നവാഴകരം
 നാലുഭാഗങ്ങളിൽ തിങ്കിവിക്കിത്തം
 ബാലാനിലൻവന്നാരുളുന്നനേരത്ര
 കോലായലംന്റുതമാടുണ്ടുള്ളുള്ളൂ
 താഴത്തുഭാഗത്തുവീണകിടക്കുന
 വാഴപ്പുശംകൊണ്ടുട്ടീമധീതലം
 പാഴറവപട്ടവിരിച്ചുക്കണക്കിനെ
 വാഴയ്ക്കുറദംപ്രകാശമണ്ഡലപ്പാഴം”

എ. അർ. രാജരാജവമ്മകൊമ്പിത്തനും അവർകൾ മലയപ്പത്തെത്തെ പലവിധി അലങ്കാരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു വൻ്നിക്കുന്നു.

“ഇത്തണ്ടനീണ്ടനിത്തിഹനനോക്കവിൻ
കരണ്ടിടന്തുകരപ്പത്രമെന്നപോൽ
ഇടയ്ക്കിടപ്പോന്തിനിന്തപ്പോൾ”ക്കിയാൽ
ഉടക്കിവാനാമൊരുവെന്നുപാളിയെ.
ജലേഹപരമ്പരനുന്നതനുടന്തരാജയാനിയിൽ
ജലത്തിനായ് തതിനെന്താങ്കോട്ടാനിതോ?
അതികളില്ലെന്നുയുമക്കുള്ളിയാൽ
പതിച്ചിട്ടനോപ്പതാഴീകക്കട്ടു?”

അലങ്കാരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു പലരീതിയിൽ ഒരേസാധനത്തിന്റെ ചിത്രരൂപത നിന്മിക്കാമെന്നാജ്ഞത്തു, കവിക്ക ചിത്രകാരനെ അപേക്ഷിച്ചുജ്ഞ ഒരു സൗഖ്യക്കൂട്ടാൽ ശിശ്യമാണ്. ഒരു വീണ പുവിന്റെ ചുറദം ഒരു വണ്ണവന്ന ശബ്ദാച്ചുകൊണ്ടു പറക്കുന്നതിന്റെ ചിത്രം എഴുവരിക്കിൽ കൂഡാരാധാൻ അവർകൾ എഴുതിട്ടാജ്ഞത്തുനോക്കക.

“അനുനാപ്പുമാണ്ടുകക്കണ്ടവരിച്ചിട്ടും നീ
എന്നാത്തു ചിത്രഃലഭങ്ങളാണ്ണതിരിക്കാം
എന്നല്ല, മുമതിൽനിന്നന്നരഹമോതി
വന്നനമാംവിങ്കുന്നങ്ങായിട്ടുംരാജൻ.
കില്ലില്ലയേ! ഭേദവത്രുന്നെന്നീവരിച്ചു
തെല്ലുക്കിലും ശലഭമേനിയെമാറിയാതെ;
അല്ലെങ്കിൽനിന്നരികിൽവന്നിമവട്ടമിട്ട
വല്ലാതിവന്നനിലവിളിക്കുകയില്ലിഭാനിം.”

അലങ്കാരങ്ങൾ ആവഹ്നത്തിലയിക്കുന്ന ഉപയോഗിച്ചു ചിത്രങ്ങൾ അലങ്കാരപ്പേട്ടതുന്ന ചില കവികളും ഈ സ്ഥാനത്തിലും. ഇവരിൽ ചിലർ അതിരായോക്കരിക്കണം അതിരായോക്കരിക്കണമെന്നും കൂടി കൂടി അവിന്റെ വാസനയന്ത്രിഞ്ഞളിൽകൂടി കടത്തി അവിന്റെ ചെയ്തു വിളക്കിൾക്ക് പുകകൊണ്ട് അതിനു കരിപ്പിക്കിൾക്കും. ഫലിതരസസമിഗ്രമായ ചില അതിരായോക്കരിക്കണമെന്നും ചിലപ്പോൾ കവിതയ്ക്കും അതുന്നതമനോഹരമായ ഭ്രംജണമായിത്തിരാറണ്ട്. ചെരുപ്പുരിന്മുടി, “ഗീതത്തെത്തുക്കന്ന ഫേമൻ” കാലത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നവാം.

‘തീക്കാരന്മാളിലെ തോന്തിരുട്ടക്കാഡിതെ
തീക്കാശവേണമെനിക്കിമെന്നു’

എന്ന പരഞ്ഞത്തു നോക്കിക.

നൃക്കു കാണാനും, തൊടാനും കഴിയുന്ന സാധനങ്ങൾ മാത്രമെ ചിത്രകാരൻക്ക് തുലികയ്ക്കു വിഷയമാക്കണമുള്ള വെക്കിലും മനസ്സും ചേഷ്ടകങ്ങളും മനോവികാരങ്ങളും, എന്നല്ല, എല്ലാ അനുംതവസ്തുക്കളേയും കവി അനുകരിച്ചു ചിത്രീകരിക്കണ. അതുകൊണ്ടാണ “ചിത്രങ്ങിൾ വിഷയം പരിമിതമായിരിക്കേ കവിതയുടെ വിഷയം വ്യാപകമാകുന്നു”വെന്ന പറയുന്നതു.

ഫേക്കസ്റ്റീയർ “കാങ്ങു”തെ വർണ്ണിച്ചു ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിട്ടുള്ളതു കേൾവച്ചിൽക്കൂടി അവർകളുടെ കാരണങ്ങൾക്കും മലയാളത്തിൽ വാചിക്കാൻ നമ്മരംകൂടുതൽ വന്നിട്ടണബല്ലോ.

“കാര്യമാകന്ന ഇന്നും ബലത്താ-
ലാക്കുള്ളമായിട്ട് വത്സി തുനും
മേൽനിന്നു കീഴോട്ടു ശാന്തമായ
വർഷം കണക്കേ പോഴിയുന്നതായു.”

ഈത്രാളി ഫ്രോക്കറഡി കാര്യത്തിന്റെ ശരിയായ
ചിത്രമാണെന്നും നമ്മൾ തോന്നുന്നതുകൊണ്ടു് അതു വായി
ക്കാണ്വോടി “ശരിഗരി” എന്ന തലകല്ലുക്കി സമ്മതിച്ചു
കൊണ്ടു നാം സന്നോധിക്കുന്നു.

സദകളിൽ ചെന്നുവേരാൻ ഇടയായിട്ടുള്ള വക്കു
ക്കു വസ്തുവിലും വരുത്തുമെങ്കിൽ ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടുമെ
ന്നറിയാം. ആ ഒരു പരമാത്മത്തെ വശ്രവാക്കായും ഒരു
കവി,

‘വസ്തുവാനായുള്ള വന്നാൽ ജിതയ്ക്കും സദി’

എന്ന പരിത്രനകൾക്കിനും വേണ്ടുന്ന അതിന്റെ യമാ
ത്മത നമ്മൾ പൂർണ്ണാധികം ഭോധ്യമാകയും അതിൽനി
ന്നും ഒരു അഥവാനവും ആനന്ദവും സ്വില്പിക്കുകയും ചെയ്യു
ന്നും. എന്നാൽ,

‘എവിടേയ്ക്കാണ പോകുന്ന-
തിവിടുക്കാത്തിരുന്നിടാം.’

എന്നുള്ള സർവ്വജനക്കുള്ളം പലപ്പോഴം വല്ലവ
ആട്ടം പരഞ്ഞതിരിക്കാനിടയുള്ളതു ഒരു പരമാത്മമാണെന്ന
ക്കിലും അതു വായിച്ചും ധാരെതാരു വികാരവും നമ്മുടെ
മനസ്സിലാണുകൊണ്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു് അതിൽ കവിത
യില്ലെന്നും നാം പരയുന്നു.

‘താതന ഭ്രംഗം മനോ, മർസുതഹ്നൻ
മാതാവാം സൃഷ്ടിയിൽത്തനോ, സ്നേഹമില്ലവ-
നേതുമേയന്നുയാദമനോ, തന്മുളമവ-
നാഭരിച്ചീട്ടനില്ല നിനോ.

ഒരുലോക്കുനാമാംബുരി
തനംട ദിവ്യവാത്രി
സർവ്വലോകമനോഹരി
ഇത്തല്ലാമതിന്മാതിരി
കരയാതിരി,

ഈപ്പന്ന രഹമ മകനെ ആദ്ധ്യപിപ്പിക്കാൻ പറ-
യുന്നതിൽ ഉപദിശാഗിച്ച് “കരയാതിരി” എന്ന പദം
അംതിലെ കവിതയ്ക്ക് എത്രമേൽ പുഞ്ചി വരുത്തി
യിരിക്കുന്നവെന്ന സഹാധനാരണല്ലാം മനസ്സിലാക്കുന്ന
താണോ.

“ഈസ്തലേവ്”യിലെ ഭാവാഭായി തുറമുഖത്തിന്റെ
വണ്ണന, “ശാരദ”യിൽ ദിഷ്ടന്മാരക്കും ചുജ്ജി പ്രസ്താവന
മുതലായവ ഗഭ്രതിൽ എത്ര നല്ല കവിതകൾ എഴുതാ
മെന്നുള്ളതിനു ദിഷ്ടന്മാരക്കും.

കവിതയുടെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സുഹാഥത്തിൽ ഒരു പറ
മാനനം ജനിപ്പിക്കുകയാണെന്നു പരഞ്ഞത്തിൽനിന്നു ഒരു
ക്രമായ വല്ല സംഭവങ്ങൾക്കും നിന്ത്യമായ വല്ല കാഞ്ഞ
തേതയോ വിവരിച്ചുകൊണ്ടു എഴുതിഡിവയിൽ കവിത
യുണ്ടെന്ന പറഞ്ഞാമോ, എന്നൊരു ചോദ്യം ഉത്തരവിക്കു
ന്നു. അംതികർിന്മാരും, ഭയക്കരണങ്ങളുമായ സംഭവങ്ങളെ
പ്രത്യുഷപ്പെടുത്തി എഴുതുകയോ വരയ്ക്കുകയോ ചെയ്തി

കൂളിയ വായിക്കുകയും കാണുകയും ചെയ്യുന്നതിൽനിന്നും നമ്മുടെ സഭന്തോഷമാണ് പാരമാവധിക്കുന്നതനും നാത്രു ആത്മനോധിയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യുദ്ധങ്ങൾ എപ്പോഴും ദേഹങ്ങളുണ്ടാണ്. എന്നാലും രാമായണായുല്ലെം ഭാരത യുദ്ധവും വായിച്ചു മടക്കാത്തവർ എത്രജുണ്ട്? ദിശയും നിറയും ചെയ്തുകൊണ്ട് മാത്രം ആ, യുദ്ധങ്ങളുടെ വിവരങ്ങാം വാചിക്കുന്നും നമ്മുടെ സഭന്തോഷമുണ്ടാക്കുന്നതും. അങ്ങപറന്നാബന്നകിൽ അഭിമന്നുവിന്റെ യുദ്ധത്തെപ്പറ്റി ആര്യാ വായിക്കയില്ല.

‘പാരംപര്യത്വിൽ പരാജ്യനെതന്ത്രിക്കു
പോരിൽമരിച്ചാർ ഇരുവർക്കമാരങ്ങാ’

എന്ന വായിക്കുന്നും “അന്ത്യോ കഷ്ടം” എന്നപറ എത്തു നാം വ്യസനിക്കുന്നണ്ണെങ്കിലും ആ സങ്കടം ആ സം വൈത്തെപ്പറ്റി മാത്രമാണെന്നും, അതിന്റെ വിവരണ തതിലടങ്കിയ കവിതയെപ്പറ്റി നമ്മുടെ പ്രീതിയാണുണ്ടാക്കുന്നതും ഓമ്മിക്കുന്നു. “അതു വായിച്ചുായും ആര്യം കരഞ്ഞേപോകം.” എന്നായ കവിതയെക്കുറിച്ചു പറ എത്താൽ, അതു “അതുമേൽ എഴുംഗമ്മായ രീതികിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നവുന്നതാണ്. അതു സാധിക്കുന്നതു അധികവും കറിനാണെള്ളും ദേഹങ്ങളുമായ ആ സംഭവ കൗൺസിൽ ആശ, ഗ്രാനുകാംക്ഷ, പ്രതികാരേഖകൾ മുതലായ ചില മനോവികാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ് ചില സംഗതികളേ അടക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. അങ്ങപറന്നാലെല്ലക്കിൽ ആ വിവരണം ആര്യം വായിക്കയില്ല. അതിൽ കവിത ഇല്ലെന്നതെന്ന വര്ണം. വായനക്കാരുടെ പ്രീതിഭാജനമായ അഭിമന്നു ജയിക്കേണമെന്നും അവർ ആരുധിച്ചിരിക്കേ

അവൻ മരിച്ചപ്പോൾ, പലതാങ്കുടി ഒഴിയാവും ചതി ചിട്ടപ്പേണ്ട് അവനെ കൊന്നെതന്നും അവൻ എത്ര പ്രസി ലുഡയാലുക്കേളാട്ടും എതിരുന്തുനിന്നുവെന്നും തന്റെ ഏ തിരാളിയേക്കുടി കൊന്നിട്ടും അവൻ മരിച്ചിള്ളുവെന്നും അവൻറും ഭാഗം ചേന്ന് വീരബാഡാ ചെപ്പുണ്ടാ, ആരും ചിത്രാഗപസിക്കാനും വായനക്കാക്കി പിലി സംഗതികൾ കവി ഉണ്ണാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അതാനും അതിലെ കവിതയുടെ രഹസ്യം.

കവിതകാണ്ടിള്ളു ആവശ്യം വായനക്കാരിൽ ആന ദയും സൗന്ദര്യവും വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നുണ്ടായാൽ കഴിഞ്ഞതാൽ കവിതയിലെ ഭാഷാരിതി എഴുപ്പുണ്ടിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതുവിധം ലളിതമാക്കിരിക്കേണ്ടുന്ന പിന്ന വിശ്രേഷിച്ച പരയേണ്ടതിലും. മറ്റൊരുവക്കു മനസ്സിലാക്കാനും നാം എഴുതുന്നതും. നമ്മുടെ സാമർപ്പിച്ചും പാണ്ഡിത്യവും കാണിക്കാനല്ല. സപ്താവം, ബുദ്ധിശക്തി, മനോഗ്രന്ഥം എന്നിവകൊണ്ടു മനസ്സുകൂടി തമ്മിൽ വ്യത്യാസപ്പെടുന്ന കാലതേരാളം അവയുടെ ഭാഷാരിതിയും വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുകാണിക്കുന്നു. പിലർക്കുന്ന കിട്ടുന്ന അപൂർവ്വങ്ങളും ആയ സംസ്കാരപരമായ ഉപയോഗിപ്പാശ്ച ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതുപോലെ പിലർക്കു സാധാരണ നടപ്പിലെ വാക്കുകളേയും വേറേപിലർക്കു വല്ല മുലയിലും കിട്ടുന്ന പഴയ വാക്കുകളേയും കവിതയിൽ ഉപയോഗിക്കാൻ ആത്മമിക്കയും ഗ്രാമിക്കയും ചെയ്യുന്നു. പെരുവാന്തുപോലെ നീംകു വാചകങ്ങളായിരിക്കും പിലർക്കു എഴുതുന്നതും. മറ്റൊപിലർക്കു ചെറിയ ചെറിയ വാചകങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. വേറേപിലർക്കു ഉപാലുംയും രൈപ്പും

ലെ പ്രസംഗിക്കുന്നു. ചിലർ മൈമിതന്നാരഹപ്പോലെ സംസാരിക്കുന്നു. സംസ്കാരവശാൽ ഇവയിൽ പല രീതികളും കവിതയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാമെന്നിങ്ങനും സാമാന്യജാഗി പറയുന്നോടു വായനക്കാർക്ക് ഒഴുക്കിക്കാതെ അത്മം മനസ്സിലാക്കുന്ന രീതിയാക്കുന്ന ഉത്തരവരിതി. ഈ രീതിക്കാണ വൈയാകരണമാർ “ലളിത്” മുന്ന് പേര് പറയുന്നതു. ചെറിയ ചെറിയ വാചകങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതുകാണോ കരിനസംസ്കൃതപദങ്ങളെ കേവലം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുകാണോ, രീതി ലളിതമായി വരാവുന്നതല്ല. സാമാന്യം മുച്ചുന്നുായ ഒരാൾ സംഭാഷണത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകളെ ശമ്പുഗ്രൂഹിയോടു കൂടി, ആ രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കുകയാണു വേണ്ടതു. എന്നാൽ സംഭാഷണത്തിൽ ഫ്രോതാക്കരംക്ക് അത്മം മനസ്സിലാക്കാൻവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്ന ആംഗ്രൂത്തലാധ ഉപാധങ്ങളുടെ അനുഭവംകൂടി ഉണ്ടാക്കുന്നതുകൊണ്ടു പൊടിക്കുകയും വാക്കുങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുന്നതുണ്ടും. ഈ പൊടിക്കുകയും ഓരോത്തുക്കുന്ന ബുദ്ധിവികാസത്തിനും വാസനയ്ക്കും അനുസരിച്ചും ആവന്നുവന്ന തോനുന്നതും മറ്റൊരാർക്കുക വിവരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതുമാകുന്നു. നല്ല കവിതകൾ അനേകം വായിച്ചും ഈ പൊടിക്കുകയും കണ്ടുപിടിച്ചു മനസ്സിലാക്കിക്കുന്നതുണ്ടുംതുകൂടി ഓഹം കയ്യും വേണം. അനുക്ഷയകക്ഷികൾ അവരുടെ സംഭാഷണത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വഴിക്കു അക്ഷംഖ്യം ലോപിച്ചും ദിശിച്ചുപോയ ആത്മതിക്കിലും പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാറ്റുന്ന ലാജാഗ്രൂഹിക്കു ദോഷം വരുന്നതു. ഇതരഭാഷകളിലെ

ബൈലിക്കേഴ്ച നേര പരിഭ്രാംഖവയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്ന തുകാണ്ടം ഭാഷയ്ക്ക് ശ്രദ്ധിക്കുന്നാക്കന്ന്. ഇൻഡ്രീഷ്യൂ ഷഡമാധി അധികം ഇടപെട്ടതിൽപ്പിനീട് മാത്രം ഭാഷ ഒരു വിസ്തിച്ചുതുടങ്ങിയ ചിലർ ഇക്കാലത്തു കേൾക്കാം കഴിക്കാറില്ല—“കേൾക്കാം എടക്കക്”യാണ് ഏവയ്ക്കാരം തിരു. അവരിൽ ചിലർ ചാവകനേരം കടപ്പറത്തു ഒരു “നംതരമെടക്കാ”രം ഇപ്പോൾില്ല.

ഉപയോഗമില്ലാതായിത്തീന് പഴകിയ വാക്കുകളും വർജ്ജിക്കേണ്ടതാണെങ്കിലും പത്രത്തിൽ അവയെ മുർഖിക്കില്ലോ ഉപക്രമിക്കില്ലോ ഉപയോഗിക്കിവരും. “വാക്കുകൾ നാഞ്ചുംപോലെയാണ്” എന്ന മാസലിറ്റ് എന്ന വിദ്യാർഥി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉപയോഗത്തിലില്ലാതായിത്തീന് വല്ല കാഴ്ച സ്വകളാവില്ലും സുക്ഷിക്കാണെന്നു കൊള്ളുകയുള്ളൂ. ഇടപാടിനു കൊള്ളുകയില്ല. ജനങ്ങൾ സപീകരിക്കേണമെങ്കിൽ ഇക്കാലത്തു നടപ്പുണ്ടാവുന്നു കാണിക്കുന്ന ദുരിതിനേയൽ ഉണ്ടായിരിക്കും.

കവിതകാണ്ടാക്കേണ്ടന്നു അനുഭവം സെറുന്നതും നിമിത്തമുള്ള ആനന്ദമാണുന്നു വെളിപ്പെട്ടവല്ലോ. ഇന്ത ആനന്ദമുണ്ടാക്കുന്ന പല സംഗതികളിൽ ഒന്ന് അതിലെ വാക്കുകളും അവരുൾച്ചു കുമപ്പെട്ടതുന്ന രീതിയും കൊണ്ടുള്ള ഗ്രബണസുവാണം. അതുകൊണ്ട് ധരിക്കേണ്ടതായ പ്രവൃത്തികൾക്കും വികാരങ്ങൾക്കും അനുകൂലമായ ശബ്ദസെറുഞ്ഞുവരുള്ള വാക്കുകൾ അവയ്ക്കുന്ന സരിച്ച രീതിയിൽ കുമപ്പെട്ടതിനു വാക്കുകൾക്കും ഘടകിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇന്ത സംഗീതസുവം ഉണ്ടാകുന്നതും.

വളരെ കോപിച്ചു് ഒരാൾ തന്റെ ശത്രുവിനെ അടിക്കാൻ വടിയെടുത്തു് പുരപ്പുട്ടപോക്കതിനെ വിവരിക്കും സ്നേഹം “അവൻ ചാടി എഴുന്നേരു്, വടിയെടുത്തു്, ഈ റജദിപ്പോയി,” എന്നൊമരോരാ പറകയല്ലാതെ, “അ വൻ തന്റെ ആസന്നതിൽനിന്നു ഡെക്കി ഉത്ഥാനം ചെയ്യും ദിന്മലതയ്ക്കുള്ള ഒരു വടി എടുക്കുകയും തന്റെ ശത്രുവിനെ കാണേണ്ടതിനു ബലപ്പുട്ട നടന്നപോകയും ചെയ്തു്” എന്ന പറഞ്ഞാൽ വായനക്കാർക്കു് ആ പ്രസ്തിയുടെ അനുഭവം സിലിക്കൈകയില്ല. ഭീമസേനൻ, കല്പം സാമ്പത്തികത്തിൽ, പുരപ്പുട്ടപോക്കനു വിവരം നൽകി,

“**ഈത്മംപരത്തു ഗദയുമെടുത്തുകൊ-**
ണ്ടത്മാനവുംചെയ്തു ഗന്ധവാധാത്മജൻ.”

പുരപ്പുട്ടപോയി, എന്ന കണ്ണിനന്മ്പും പറഞ്ഞിരക്കുന്നതിൽ ശബ്ദാത്മകങ്ങൾക്കേന്നോന്നുമുള്ള യോജിപ്പു നോക്കിവിൻ !!!

യമാത്മമുള്ളുമുള്ള വസ്തുകൾ എഴുപ്പത്തിൽ കിട്ടാതെപ്പോരു തുറിമവസ്തുകൾ ഉണ്ടാക്കാനും സന്ദേശക്കാനും ശ്രമിക്കുന്നതു ഇന്ത്യൻരാജ്യത്തെ സ്വപ്നാവമാണു്. അതുകൊണ്ടാണു സ്വപ്നാദരണങ്ങളിൽ വൈരക്ക്ലീഡീന്റെ സ്ഥാനത്തു വളരെ ക്രമീകരിക്കാനും അണ്ണാൻ സംഗതി വരുന്നതു്. കവിതയുടെശാഖകളുമായി മേൽപ്പറഞ്ഞതു ശ്രദ്ധാസ്ഫൂരം സ്വന്തരാന്തരാക്രമങ്ങളായ വാക്കുകളുടെകൊണ്ടും അവശ്യ കുമ്പുട്ടത്തുനാനുകൊണ്ടും സാധിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കില്ലാത്തവരാണു നിരത്മപദ്ധതിക്കുന്നാണു പല

വിധ പ്രാസംഗരം കത്തിച്ചേയുള്ളതി കുത്രിമഹായ സംഗീത സുഖം സ്വീകരിക്കുന്നതു്. മാസ്യലിറദു് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:—‘കിലുകിലുങ്ഗി ശബ്ദിക്കുന്ന അർത്ഥമില്ലാത്ത വാക്കുകളും കഴിയുന്നതു ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുവിന്. എന്നാൽ വെറും ശബ്ദമയമായ നിങ്ങളുടെ കഫുൽ അത്മ വൈശിഷ്ട്യമെന്ന പാരമ്പരിയ തട്ട്യോരം പൊതുതകൾ പോകും.’ ശബ്ദാലങ്കാരത്തിൽ അധികം ഭ്രമിക്കുന്നവ ഒട്ടക കവിത, ചിത്രഗലഡങ്ങളും പ്രാബല്യ മനോഹരങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് പലവിധ വർണ്ണങ്ങളോടുകൂടിയതാണുകിലും ശക്തിയും ചെവതന്നുവെച്ചില്ലാത്ത ചിരക്കളോടുകൂടിയതാണു്. ശരിയായ വിവരങ്ങാംകൊണ്ട് പ്രത്യേകിയ ധ്രൂവത്തിൽ അനുകരിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവർ അതിന്റെയും അനുകരിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവർ തുടർന്നുവും വരുത്താൻ സാധിക്കാത്തവർ തുടർന്നുവും വിധം വിഭ്രകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതു്.

“ഒയഭാാര ലവഞ്ചലം പാലുമില്ലാത്ത ദേശം
ശിവ ശിവ പരദേശം ധാക്കിലത്രുന്നുമോഗം
പരക്കിൽ നമ്മി കലാശം പാക്കിലിനേക്കും
സുമുഖി! നരകാദശം തന്നെയാണാപ്രദശം!”

ഈതിൽ ശബ്ദസുവമണ്ണായേക്കാമെക്കിലും കവിതയില്ലാത്തതിനാൽ ഈ ശവത്തെ ‘പൊന്നണിയിച്ചുതുപോലെ’ ‘അത്രുന്നുമോഗം’ തന്നെയാണെന്നു് ആകും സമ്മതിക്കും.

കവിതകാണ്ടു്.. ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പരമാനന്ദം വരുത്താൻ സധാരിക്കുന്ന സംഗീതസുവര്ത്ത പ്രഥാനം ചെയ്യുന്നതു വാക്കുകളും ഉപയോഗിക്കുകയും, അവയെ അ

தினங்களில் குழப்புக்குறக்கும் வெற்றுக்காலங்கள் அதனால் ஏழப்புத்திற்கு மனஸ்ஸிலாகத்தக்க லக்ஷிதரித்தியில் ஏதுக்கொண்டால் கவிதயில் ஭ாச்சை ஸப்பெய்க்கு ஸப்பீக்ரிக்கேஷன் புயாகமாய் முர.

பழுத்திலே ஓய்யூக் வில ஸபாத்தருப்போல் கொட்டத்திட்டங்கள். பழுத்திற்கு ஹங்கூரூதெற அங்கங்கிளை எமெங்குத் திருக்கொண்டால் வில ஸபாத்தருப்போல் அதின் அயிக்காயி நங்கியிரிக்கொண்டு. ஒரு ஸபாத்தருதெற ஹங்கீப்பிற்கு ‘வெலங்கஸ்’ என பரவுங். ஸபாத்திலுமான் அவர் ஜோஹ் கோலாயி. குராங்பை என பரவுங்கு புயாகமாய் தன் ஜோஹ்மாங்கீலூ.

“அநுவிவங் வலரை நிறுவிக்கும்-
பூந்தவங் றப்பதி நாட்வாஷவை,
தீங்வாம்மான் தப்பஸ்பி கங்குதிற்
வெஸ்பருஷ்திதுந்தைன் யூஜ்காயு? ”

இவிடை ‘அநுவிவங்’ என பகுதை குராங்பை ஸபாத்தருப்பு அநுப்பி உபயோகித்து நெடுந்திற்கு வே ஸ்தியால்கள். யமாத்துக்கவிதயூக் குத்துவது அதுவாறு இந்துக்கு புயோகங்கோல் கவிக்கு உபயோகிக்கொண்டாக்காலும், அதே ஸமயத்து, வூக்கங்கீஸ்பூர் அவர் ஜோஹ்கோலும் காலும் அதுக்கொண்ட அவையை ‘காவுரேஜோஹ்கோல்’ என பரவுங்கு. கவிதயில் இந்துக் கோஹ்கோல் நெகிக்க சும் உள்ளாக்குதென்று, அவையிலூத்து குத்திக்கு மாறு மாலை கவிதயை அன்யாஜிக்கொடு கவிதயை நொ

என்ற ஈரியாயி அரியாதறகுகொள்கிடம் என்றால். வழுதாய சில இளைஞர் கவிதைகளை வசேர்த்தனதின் நூல் ஹாவக போன்றை குடாத கஷிக்கிளைந் காளு என்ற கவிக்கர் அரித்துகொள்கூடு அவரை வரிசீலன். ஹாவக போன்றை ஒரு அவர்,

“ஹூகோவிளோஷா இளைங்கிபாதே
நிமஜ்ஜதீங்கா கிரங்கஷ்பிவாகா”

இந்த ஸமாயானிக்கண். ஹூகாத் அரங்காவறுமாய ஆறுயாலூர்திரவேளி ஹா லோஷங்கை வரிசீலனது வெநூல் விழுப்பித்தால். சுதாக்காக்கால்பூங்களின் வேளி நிரத்திப்பதை உபஞாகிக்கிணது ஹதி லொங்கால்.

த. ஶார்மூநேஷ்ணவும் புதிமூலவும்

“நவீநபநமாத்தின்கை கள்கிடிக்கைக்காக்கன லோகத்திலே ஹூரிவும் ஆஸ்தாத்திரவும் ஹாயங்கம வுமாய பாநாகாவும்.”

(புதிக்கை மற்றும்)

ஶார்மூகநானாக்கை அஞ்சானபவிஞ்சுமத்தின்கீர்த்தி மூலக்கைகளை எல்லாம் நூல் ஹாக்காவிக்கை பல லோக ஸுவக்கை. ஆறுயாகிக்கப்பிழைத்தின்கீர்த்தி துபவக் கரைகளின் ஶார்மூகியாலிழுல்பிக்க பூயாஞ்சேரிய

സ്ഥാനമുണ്ടാക്കണമെങ്കിൽ അവിതക്കിത്താണം. സപ്പുവ്
അപേഴ്ച തുണ്ണവൽക്കരിച്ച ലോകോപകാരത്തിനായി
മാത്രം ജീവിച്ച ശാസ്ത്രകാരന്മാരുടെ തലകാൺതുള്ളി. ഒ
ണ്ണിതനെന്നായാണു നമേം ഇന്ന് ജീവിതാദ്യാധനത്തിൽ
അള്ളിവരു സഹായിക്കുന്നതു്. വൈദ്യുതശക്തി, ആവി,
വായു മുതലായ പ്രത്യേകിക്കുന്ന നിയന്ത്രിച്ച മന
ഷ്യനു് ഉപകാരപ്രദഭാക്തി, 'അവൻറെ സകടങ്ങളേയും
അബ്ദാനുകൂലങ്ങളേയും നിവാരണം ചെയ്യു്, ജീവിതപരമാ
തെത്ത് മിനസ്സെപ്പുട്ടത്തിയതും ശാസ്ത്രാനോപശികൾ തന്നെ.
രോഗബാധിതരായ ജനങ്ങളെല്ല, അവർക്കു വേണ്ട കൈക്ക
ണ്ട മരന്നുകൾ ആരുംഞ്ഞരിഞ്ഞാണും വേദന കുറയ്ക്കാനെതി
നും നിരന്തരമായി ചെയ്യു നിരീക്ഷണപരിക്ഷണങ്ങളുടെ
ഫലമായി ഓരോ നവീനസാമ്പ്രദായങ്ങൾ തെടിപ്പിടി
ച്ചു് ലോകനരകത്തിൽ നിന്നും പരിരക്ഷിക്കുന്നതും
അവർത്തനെ. വിഴുരങ്ങുന്ന ഇതരഗോളങ്ങളേയും
അവയുടെ ചലനരഹസ്യങ്ങളേയുംപറ്റി സുക്ഷ്മാനോപ
ശണും ചെയ്യു്, നമ്മൾ വിജ്ഞാനം നൽകിയതും അവർ
തന്നെ. കമ്പിത്തപാത, ആവിവണ്ടി, ആകാശവിശദം
മുതലായവയെ കണ്ടപിടിച്ചു്, ആധുനികജീവിതരിതി
കളെ മനസ്സുന്നേറ ഉപയോഗത്തെ ചും സുവിശേഷങ്ങളും
മുൻനിതി, സൗകര്യപ്രദമാക്കിയതും ശാസ്ത്രാനോപശണ
ത്തിന്നേറ ഫലമാണ്ണോ. എന്നാൽ ഇപ്പുകാരം ലോക
സുഖാത്മം പരിഗ്രഹിക്കുന്നവനു ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലം
എന്നായിരിക്കുമെന്നു് ആരാധനയ്ക്കു കെന്തുകാവധമായി
രിക്കം.

യമാത്മഃശാസ്ത്രാനോപശികൾ പ്രതിഫലിക്കുന്ന
തെയ്യാണു ശാസ്ത്രത്തപരിക്ഷണത്തിനായി തങ്ങളുടെ

ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നത്. പ്രതിയുടെ മർമ്മ രഹസ്യങ്ങളെ വെള്ളപ്പുട്ടത്തുകയാണബല്ലാ അവരുടെ പ്രധാനത്തും. ധനകാംക്ഷയോ ജനപ്രീതിയോ അന്യ ഒട്ടു പ്രഹംസയോ അവരെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നില്ല. ലോകപരമാത്മാവും അതാണത്രിഞ്ഞു മനശ്ചർച്ച ചെറി വിജ്ഞാനത്ര പ്രതിനിധിഷം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലെത്തു അവക്കുരായിരിക്കുന്നത്. നെന്നിണ്ടിക്കുംഭായ സംഭവ അപേളു അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിനു ലക്ഷ്മീകരിക്കുവും സമ ത്വം വിംപസനീയവുമായ പരിക്ഷാന്തതിനും അവരെ വശംവദ്ധാക്ഷക്രൂം തപ്പാരാ അവയിൽ അന്തർലീന മായ പരമാത്മത്തെ ലോകസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കു കയുമാണബല്ലാ ശാസ്ത്രകാരന്മാർ സാമാന്യം മായി നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. പ്രതിവരദാത്മകളും തിരിഞ്ഞപിടിക്കുന്നതിനഘട്ടമിക്കുവർ കറിന്നപ്രയത്നം ചെരുവേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. പ്രതിജ്ഞവിശുദ്ധി പ്രവർത്തനരീതിക്കും മന ശ്വാസക്രിയകൾ സൈപ്രസ്സാനസ്തമായി നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സുസാധ്യമല്ലാതിരിക്കുന്നതേതാളും, ക്ഷമയോട്ടം സെമ്പ ത്രംതാടം അവ പ്രത്രക്ഷമാകുന്നതുവരെ ഉള്ളമിച്ച കൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കും. സപാതനീകസൈന്യകളും പ്രചേപ്പാഡം ഉപേക്ഷിച്ചു്, എക്കാരുചിത്തത്തയോടും സെമ്പത്രംതാടം അതിൽത്തന്നെ ചീലപ്പുാരം വളരെ ചാലതേരയും മനസ്സിനെ വ്യാപരിപ്പിക്കുന്നതായുണ്ട്. പ്രസില്ലശാസ്ത്രകാരന്മായ പ്രൂർഖരും തന്റെ മുരംകൾ നിന്നിയന്ത്രിതിവിശുദ്ധി കണ്ണാടി സജ്ജീകരിക്കുന്നോരി, കൈകൊണ്ടുതന്നെ അതിനെ മിനസപ്പുട്ടതേനാലിയിൽ നന്നിനാൽ, അനു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടിവന്നവെന്നും ഒരുത്തു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഷപാബ് എന്ന പ്രസില്ല കണക്കശാസ്ത്രജ്ഞൻ 1826-ൽ സൗത്തുലോകപഠനത്തി

ബേംഗല്പുട്ട് ദ്രാനാൽ ഭപ്പുത്തുവർഷത്തോളം മുടക്കിടാതെ പ്രചാരിച്ചു്, പ്രതിഭിവസം മുടക്കാക്കുന്നതെ, സൗംഖ്യവല നീങ്ങലെ നിരീക്ഷിച്ചതിന്റെ മലമായിട്ടാണ് പല ശത വർഷങ്ങളൊളായി വിവ്യാതനാരായ ശാസ്ത്രാനേപ്പാശികൾക്കു് അജഞ്ചാതമായിരുന്ന പരമതപൊ ക്രാഡിഇന്നതിനിട യായതു്. വിശ്രദിച്ചിവ്യാതനാരായ ഡാക്ടർ ജൂഡ്സ് ജാൻ സാൻ മുടക്കനായിരുന്നിട്ടു് പറ്റു തനിവരങ്ങളിൽ ചെ നെ വായുവിന്റെ ഘനപരിമാണം എടുക്കേണ്ടിവ നന്തിനാൽ പ്രചാസപ്പെടുകയിലു് അവിടെ എത്രതുനു തിന്റെ ഒട്ടു ഉടിച്ചില്ല. വനസ്പർശികളായ മൂന്നു ശരീര വൈകല്യം തന്റെ കാംസാലുത്തിനു പ്രതിവെന്നും ഡിജിനിട്ടു്, ഉദ്ധൃതിയിൽ കയറി, ഉസ്താഹത്തോടുകൂടി തന്റെ ജോലിക്കെഴു സമൂച്ചിതായി നിന്ത്യമിച്ചിരുന്നു. അപ്പോൾ പറ്റുതരിലെ അത്യുന്നതാരായ ‘മെരുണ്ട്’വു് ലാക്സ്’ എന്ന കൊട്ടുടക്കിയിൽ മുള്ളോടു സ്ഥിതിചെയ്യു നെ ലോകപ്രസിദ്ധമായ നക്ഷത്രവംഗ്രാവു് മൂന്നു മഹാ ന്റെ അക്കീനപരിത്രാത്തിന്റെ സന്താനമാണു്. മന മുക്കിക്കൊണ്ടു നിരന്തരപരിത്രാത്തിന്റെ സാധിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത കാംസം വളരെ ചുത്തുകൂടാണു് അ ദ്രോഹം ദംഡമായി വിശ്രദിച്ചിരുന്നു.

പ്രാണിശാസ്ത്രപാരംഗതനാരായ ഡാക്ടർ റാബർട്ട് ഗ്രാൻറ് നയനാന്വേഷകരവും വിവിധവുമായ വണ്ണപ്പക്കിട്ടു്, മരിക്കുന്നവും നാശിക്കുന്ന ഒരു ജീവിനെപ്പറ്റി പരിശോധന നടത്തുവാൻ ശൈത്യകാലത്തു് Firth of Forth എന്ന നദീമേഖലയിൽ പ്രതിഭിവസം പത്ര മൺിക്രൂരോളം സബ്ബരിച്ചിരുന്നു. ക്രൈസ്തവം ശരിയായ സമയത്തു കഴിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെന്നും അതികരിന

മായ ശൈത്രമേറ്റ ക്ഷീണിച്ചും പലനാൾ ബുദ്ധിമട്ടിയ ശ്രേഷ്ഠാ അത്തരത്തിലുള്ള ഒന്ന് ജയ്യക്കൈ കിട്ടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനാണായ പരാഖന്നും അനിയ്യാച്ചുരൂഹയിൽ നാം. പ്രാണിജീവിതപാനത്തിലുണ്ടുകരായിരുന്ന പലാശാസ്ത്രകാരന്മാരും അസാധാരണ സക്കങ്ങൾ പലപ്പോഴും അനഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുമാത്രം സഹനശീലവും ബൈഖ്യത്വവും വേരെയായം പ്രാർഥിപ്പിച്ചിട്ടില്ലയെന്നതെന്ന മിലപ്പോരി തോന്തിപ്പോക്കാം. ചെറപ്രാണികളുടെ ജീവിതപരിണാമങ്ങൾക്കേയും സപ്രാവഹതിലേക്കും അവലോകനം ചെയ്യും അവലോകനം ചെയ്യുന്നതിനും ബലകക്കണ്ണും കനാവക്കിളിയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും അസാധകത്തുകളും ഒരു ചിലിന്നും പ്രാഥന കാലംമുതൽ തോന്തിച്ചുവരുന്നതും നാതിൽ പലങ്ങം എപ്പോട്ടിരുന്നവകിലും അത്തും കരായ അവയുടെ ജീവതക്രമത്തെ സൃഷ്ടിച്ചും പന്ത്രവേക്ഷണംവെയ്ക്കും, അവയുടെ ഗ്രഹമഹസ്യങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനും ബട്ടലർ, ബാൺറോ, സപാമൻഡാം, റൂചാർ, ഐബർ മതലായ ശാസ്ത്രകാരന്മാരാണും വിജയകരമായി പരിഗ്രമിച്ചിട്ടുള്ളതും. അവരിൽ കാരോങ്കത്താം മുഖ്യവസ്ഥാരികളുായ മഹാന്മാരും ഇതരശാസ്ത്രങ്ങളിൽ അനഭവിച്ചു സക്കങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനും ലേവന്നബേർല്ലും യേനാം ദൈഖ്യങ്ങളിലും. പരാശ്രീസംരാജ്യത്തിലെ വിശ്വവിവ്രാതനനായ പാലിസി എന്ന ക്ഷൈവൻ, തന്നെ സകല സപത്രക്കൈയും വിന്തയംവെയ്ക്കിട്ടും, കവടി മൺപാത്രങ്ങളിൽ ഒരുത്തന്നതിനും അഞ്ചാറപ്രാവയ്ക്കും സാധിക്കാതെ, ഭാരിതനായിത്തീനും സകടമണ്ണവെച്ചുത്തും പിന്നിട വിജയംപ്രാപിച്ചതുമല്ലോ പറഞ്ഞുതുടങ്കിയാൽ അവസാനമില്ലതെന്ന.

സപ്രവാചകങ്ങളും സൗകര്യങ്ങളും തീരെ പരിഗണിക്കാതെ ശാസ്ത്രീയാദിവും എന്നിനെ മാത്രം ലാംകാക്കിയാണ് ധർമ്മശാസ്ത്രജ്ഞനും അല്ല പാനം ചെയ്യുന്നതു്. പ്രസിദ്ധ ശാസ്ത്രത്തപജ്ഞനാം ദൃഥി അഗാസിസ്സു് ഒരു വലിയ സാധ്യത്തികസംരംഭത്തിനു ഭാഗമാക്കായിരിക്കണമെന്നു തങ്ക്രുവത്തുകൊൻ്റു അംദ്രേ മഹറതാടപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ ‘എനിക്കു ധനമാജ്ഞിക്കു നീതിനു തീരെ സമയമില്ല’ എന്ന പറഞ്ഞു് അപേക്ഷ ഒരു നിരസിച്ചതായി കേട്ടിട്ടണ്ടു്. പാസ്സുപുർ ഇൻസിസ്സു് തുട്ടിന്നു സ്ഥാപകനായ ശാസ്ത്രജ്ഞനോടു് അയാളിടെ നവീനതതപാദം ധനസംബന്ധമാർദ്ദങ്ങളായി വിനിയോഗിക്കാത്തതെന്നും നേരുപ്പാളിയൻവകുവത്തി ഏക ക്രയ ചോദിക്കുന്നുണ്ടായി. ‘ശാസ്ത്രകാരന്മാരും അപ്രകാരം നീചപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിനു് അവരുടെ ആത്മാഭിഖാനം അനുവദിക്കാണില്ല’ എന്നതു് ആ മഹാൻ പറഞ്ഞതു്. വേരാരവസരത്തിൽ ലേഡി പ്രിസ്റ്റിലി എന്ന മഹതിയോടു് “ശാസ്ത്രത്തിനായി പണിയെടുക്കുന്നില്ല; ശാസ്ത്രത്തിനായി മാത്രമേ ജോലിചെയ്യുന്നുള്ളൂ” എന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടണ്ടു്. അദ്ദേഹം തന്നെ പരിക്ഷണപ്പെടുത്തുന്ന സ്പകാൺമായി വെച്ചിരുന്നുവെക്കിൽ, ലോകത്തിനു് ഒരു വലിയ നഷ്ടം സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. പരാമ്പരാഗും ഗവമെൻറ്റിന്നു കീഴിൽ തനിക്കു കിട്ടിയിരുന്ന ഔദ്ധീസംഖ്യകാണ്ടു് അദ്ദേഹം സംതൃപ്തനായി ജീവിതം നയിച്ചതേയുള്ളൂ. കല്ലേരിവനികളിലെ ജീവിതം അപാരമായിരുന്നു. വിളക്കിന്നു ജനകിതാവായ ഡോക്ടർ എന്ന മഹാൻ, തന്നെ കണ്ടു പിടിത്തം സ്വന്തമാക്കിവെച്ച ചെറാൻ്റു വാങ്ങുന്നതി

നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല ഉറരമിത്രങ്ങളും നിർബന്ധം പുംഗം ഉപദേശിച്ചിട്ടും അദ്ദേഹം അതിനു തീരെ വഴി പ്രക്രിയ. ബാലമരണം തടയുന്നതിനും ഒരു ദിവ്യത്വം ഡാക്ട്രിപിടിച്ചു ഡാക്ട്രും രസിനു ലഭിച്ചു ഒരു വലിയ സമാനം അദ്ദേഹമെടുക്കാതെ, പാസ്റ്റുകൾ ഇൻസ്റ്റിച്ചു കീലേജുകൾ നൽകക്കാണണായതു്! സമാനഭാതാവു് അദ്ദേഹത്തിനെ ഒരിക്കൽ കണക്കേപ്പാരു ഈ വലിയ തുക സപ്രാണം ഉപയോഗത്തിനും എടുക്കാതെ ഇപ്രകാരം നൽകിയതെന്നും ചോദിച്ചതിനും അദ്ദേഹത്തിനു പണം കൊണ്ടു വലിയ ആവശ്യമില്ലാത്തതിനാലും, ആ ആരും ശാലയുകൾ മതിക്കാം ഒരു മുലധനമില്ലാതിരുന്നതിനാലു മാണണം പറത്തു. സമാനഭാതാവു് ഇതു കേട്ട സരൂപ്യങ്ങായി, ആ ശാലയിലേയുള്ള് ഏകദേശം ഒന്നരല്ല ക്ഷിം പബിന്റെ യമ്മമായി കൊണ്ടതു്. പാസ്റ്റുകൾ മുതലായ മഹാശയങ്ങാർ സപാത്മതപ്രഥമാണു്, തങ്കളുടെ സപദാ വാദവശിഷ്ടപ്രത്യേകം ഉദ്ദേശപാവനത്തായും കൂടുക പ്രകടിതനാതിനും ഒരിക്കലും അനുബദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. അതുരം സപാത്മത്പ്രാഗികളായ ശാസ്രാംഗപദ്ധതികളുടെ നിരന്തര പരിഗ്രാമത്താലെതു്, നമ്മുടെ ജീവിതങ്ങായു് സുഗമവും സുഖരവുമായിരിക്കുന്നതു്.

ശാസ്രകാരന്മാർ അവരുടെ ജീവിതകാലങ്ങളിൽ സാധാരണം ജനങ്ങളുടെ ആരംഭത്തിനും ബഹുമാനത്തിനും പാതുമായിരുന്നിട്ടുള്ളതു് വളരെ അപൂർവ്വമാണു്. നവിനതപദ്ധതികൾ കണക്കിപ്പിക്കുന്ന മഹാശയങ്ങാക്കി സാമാന്യമാണു് അവരുടെ സമാനകാലിനമാണുടെ അഭിനബന്ധത്തിനും സംഗതിയാകന്നതു് വളരെ ചുരുക്കമാണും ആ ശസ്ത്രങ്ങൾമുൻത്തെ പ്രജനാനിയായ ട്രീമെഡ് ഔദ്യോഗിക

തതിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടിള്ളതു് എത്തേയാ വാസ്തവമാണ്. ജാർജ്ജുനാമൻ എന്ന ആംഗ്ലോയരാജാവു്, മഹർഷിനെ രാജകീയങ്ങുതിഷിയായി നിയമിച്ച അവസരത്തിൽ “യുലത്തിനു ശോന്ദ് പണം ചെലവാക്കിന്നതു് ആവശ്യംകൊണ്ടാണ്”. ശാസ്ത്രത്തിനു ചെലവാക്കിനു എന്നിക്കു സന്ദേശപ്രദമായിട്ടാണ്. അതു് ഭിവക്കാരണമെയല്ല. “ഗലീലിയോ” എന്ന ശാസ്ത്രകാരൻ അന്നത്തെ സർവ്വകലാശാലാല്പുക്കുന്നാരിൽ നിന്നമനനവീച്ച ഉപദേശങ്ങൾക്കു കയ്യും കണക്കമില്ല. പരിക്ഷണത്തിൽ പ്രാചീനവിശപ്രാസങ്കുടെ മിച്ചാതപ തെയ്യം പുർഖുചരവിതലതയേയും സപാതന്ത്രം ശാഖാ പ്രവൃത്തപനാ ചെയ്തുതിനു് ആ ധീരനു ലഭിച്ച പ്രതിഫലം ഭിവപരിപൂർണ്ണരാഡ കാരാഗ്രമവാസവും ഭാരിത്രവും മാണം. പ്രാണിജീവിതത്രംവരുത്തപങ്കുള്ള സുക്ഷ്മാവലോകനം ചെയ്യുന്നതിൽ തന്റെ ആയുജ്ഞാലം മുഴവൻ നയിച്ച ഫാമെറം എന്ന പരാഗ്രീസു് ശാസ്ത്രജ്ഞൻ അക്കാദമത്രജ്ഞവരുടെ അനുകൂലായുംമായ നിന്നയ്യുണ്ട് പാത്രമായതു്. ലോകത്തിലെ രാജുതന്ത്രവിശാരംഘനാരിൽ ഒന്നനൊമ്പാനത്തിന്നർഹനായ പ്രാധാന്യംസ്ഥാപാലും ശാസ്ത്രജ്ഞനാരോടു് അവജന പ്രഭർജ്ജിപ്പിച്ചുവന്നിരുന്നു. വിജ്ഞാനാദിവുലിക്കായിമാത്രം ജീവിതം നയിച്ച പല തം അവയുടെ വിചിന്നനമലങ്ങാളു പരിക്ഷണത്താൽ സുദിശികരിക്കുന്നതിനു യന്ത്രങ്ങളുടുകയും സാമഗ്രികളുടുകയും അഭാവംകൊണ്ടു കുഴുപ്പെട്ടിട്ടിള്ളതായി പല ഉഭാമ രണ്ടുങ്ങളുണ്ട്. ഫലപ്രദായ പ്രവർത്തിചെയ്യുന്നതിനു് അത്രാവശ്യമായ ധനം കിട്ടാതെ കഴഞ്ഞുന്ന ശാസ്ത്രകാരന്മാരും പൊതുജനങ്ങളും ഗ്രാവർമെണ്ടും വേണ്ടവിധം

പ്രോത്സാധിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു ശേചന്നിയമായ ഒരു വാസ്തവമാണ്. ശാസ്ത്രീയാഭിരൂലിക്ക ധനവും ചെ ആഡാൻ ജമ്മൻ ദവമെമ്മണ്ണിനേപ്പാലെ അതം ഇക്കാലത്തു ഒരുക്കും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷിൽ തന്നെന്ന രാജകീയശാസ്ത്രംപ്രചക്കണംഎത്തിന് പ്രതി വർഷം അനുവദിക്കുന്ന തുക ടെക്കം അശാസ്യമല്ലെന്നു എപ്പോഴും മറവിളി കുട്ടിയിരുന്നു. പൊതുജനങ്ങൾ ശാസ്ത്രീയോൽക്കർഷ്ണത്തിന് ധനഗ്രഹം ചെയ്തു ശാസ്ത്രജ്ഞരും പ്രോത്സാധിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരാട്ടിള ഈ അനുബന്ധക്കു പ്രധാനകാരനം സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ജ്ഞാനോൽക്കുമില്ലാത്തതുന്നുണ്ട്. സാമാന്യശാസ്ത്ര തത്പര്യ കൂടം അവയുടെ ചരിത്രവും, വിഭ്രാം്യാസപലവിയിൽ ഗണ്യമായ ഒരു സ്ഥാനമർഹിക്കുന്നുവെന്നതിനു ധാരതാജനങ്ങൾക്കുമാവില്ല. പെട്ടെന്നുവും വിഭ്രാം്യാസം വേണ്ടവിധി പ്രചരിക്കുന്നതോടുകൂടി ലോകപാകാരാത്മം ജീവിതം ബലിക്കഴിയു മഹാശയന്മാരുടെ സഭക്കിബുദ്ധമാനം വന്നിക്കുന്നതിനും ശാസ്ത്രീയാഭിരൂലിക്കുകുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളെ തേടിപ്പിടിച്ച ശാസ്ത്രപോഖ്യങ്ങളിനും പ്രോത്സാധനം നൽകുന്നതിനും എല്ലാവും ഉന്നുകരായിരിക്കും. ശാസ്ത്രത്തിൽ അഭിരുചി സാമാന്യജനങ്ങളുടെയിടയിൽ സർവ്വസാധാരണമായിട്ടില്ലതനും. ഇംഗ്ലീഷിലെ പ്രധാന മന്ത്രിശായിരുന്ന ഫ്രാദ്ദ് സ്റ്റണ്ടർ ദാൻഡർ സമാനകാലീനമാരായിരുന്ന പ്രശസ്തശാസ്ത്രകാരന്മാരുടെ രഹതപത്രപ്പററി എന്നും അറിഞ്ഞതിനും നാലു സാ

മിത്രകാരന്മായിരുന്ന ഡാവീംഗപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനെ കാണുന്നതുവരെ ഒരിവമില്ലായിരുന്ന എന്ന ട്രാഡ്‌സ്റ്റിനും ജീവചർത്തത്തിൽ മാർലിപ്പുള്ള അടിപ്രായ പ്പെട്ടു. ഫ്രാൻസിലെ എററാവും പ്രസിദ്ധനായ ഫ്രീ തിരഞ്ഞെടുത്തപഞ്ചനായിരുന്ന കവിയുടെ മരണവുത്തോന്തു അവിടെതെ ചക്രവർത്തി കേടുപ്പും “അതാരാണോ?” എന്ന ചോദിച്ചതായി കെട്ടിട്ടണ്ട്. ശരീരംശാസ്ത്രം അനുമാരിൽ അനുഗ്രഹിക്കുന്ന തോഡ്യം ‘ബർന്നാഡ്’ നെ പ്പോളിയൻ ചക്രവർത്തിയെ മുഖം കാണിക്കുവാൻ ചെന്ന പ്പോരി ലോകമെല്ലാം വ്യാതി പരന്ന ആ ശാസ്ത്രജ്ഞനെ കെട്ടിട്ടപോലുമില്ലെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായതായി അറിയുന്നണ്ട്. വിഭ്രാംഭാസച്ചടങ്കളിൽ ശാസ്ത്രത്തിനു മാന്യസ്ഥാനം ലഭിക്കുകയും സാമാന്യവിഭ്രാംഭാസം ജനസംശയത്തിനിടക്കിൽ പ്രചുരപ്രചാരമാക്കും ചെയ്യേണ്ട ഇതു മട്ട് അപ്പും മാറ്റമെന്നും ആ ശ്രിക്കാം.

യമാത്മശാസ്ത്രാന്പഷികരംക്കു ഉള്ളകിക്കുമായ ഒരു പ്രതിഫലം കിട്ടണമെന്നാണെങ്കിലും വാദ്യേയാ കിട്ടിവാനാണെങ്കിലും ശേഖരിക്കുമോ ഇല്ലതന്നെ. കേൾണ്ണംപോലുള്ളപ്രക്ഷിപ്ത ശാസ്ത്രീയാഭിവുദ്ധിയെ മാത്രം മുൻനിന്തി ശാക്ഷീണപരിഗ്രാമം ചെയ്യുന്നതിനും അവരെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നതു പരമാത്മഭത്താച്ചിത്തം അവക്കുടെ പ്രേമധ്യം തങ്ക്രാഴ്തിയിലുണ്ടു് പരമാനന്ദവുമായെന്തു. ഒരു പ്രതിരഹമസ്ത്രം കണ്ണം പിടിക്കുന്നോളംകുന്ന സപർജ്ജനാനുഭവി ഓന്നമാത്രമാണും ആ പരിഗ്രാമത്തിനും അവക്കു പ്രതിഫലമായിരിക്കുന്നതും. പ്രചയുസ്ത്രാവിനെന്നെങ്ങാഴിപ്പു മരാല്ലാവക്കും അജ്ഞാതമായിരുന്ന ഒരു പ്രതിഫലരമാത്മഭത്ത അന്തർ

നിരീക്ഷണഫലമായി ലഭിക്കേണ്ടാക്കുന്ന പരമാന്തരത്തിനു പുനഃസ്ഥാപിച്ചി വെച്ചുനന്ന കാവ്യകാരനു ലഭിക്കുന്ന അപൂർവ്വത്തിനോട് വളരെ സാമ്യമുണ്ട്. ലോകർ നൽകി നു എത്രത്രം പ്രതിഫലവത്തും അതിശയിക്കുന്ന പാദവ നമാധ ശാന്ദണിയ്യുംസം പ്രാപിക്കുന്ന ധമാത്മ ശാന്തി നേപച്ചികളാണ്' അത്രമാധ ധമാത്മരത്തു കണ്ണറി എന്തു', ലോകത്തിന്റെ അക്കഹ്പാടെയുള്ള വിജ്ഞാനം അഭിരൂപിപ്പുട്ടത്തുന്നതു'. ഇതോന്നു മാത്രമാണ് ശാന്തി കാരണാങ്കം അസ്യകാരമയമാധ ജീവിതത്തിനു എക്കു മാർഗ്ഗദർശിയായിരിക്കുന്നതു'. ശാന്തിയജീവിതത്തിലെ സുവണ്ണപ്രഭുദാഡ്രമിവതനെ. മരണശേഷം സകല സംഗതികളും ദേശം സുക്ഷ്മതത്തുപോ ധാതോയു പ്രൂഢിവും കുടാതെ നമുക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഇടവയ്ക്കുന്നതിനാൽ, അതിനുവേണ്ടി പരിഗ്രാമിക്കുന്നതിനു സൗകര്യം ലഭിക്കുകയില്ല ശ്രീ എന്നാജി എക്കവിച്ചാരമാണു മരണം തനിക്കു ദയക്കരമായി തോന്നിപ്പിക്കുന്നതെന്നു റാബർട്ട്'ബായൽ എന്ന ശാന്തിപദ്ധ്യിതന്നു ഒരിക്കൽ പറകയുണ്ടായി. നവീനതത്പാനപച്ചണ്ടതിലും പ്രത്യുതിരഹമ്പ്രയുപകാശനത്തിലും മാത്രം നാമിക്കുന്ന ഒരു ജീവിതരീതിയാണ്' അതുപോൾ പരമാധ ലോകസുഖപ്രാപ്തിക്കു പത്രാഘ്നാക്ഷിരിക്കുന്നതെന്നു സ്വന്നംവെത്താൽ തന്റെ അന്തിമഘട്ടത്തിൽ ധ്യൂഹാസു എന്ന ശാന്തികാരൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടിട്ടുണ്ട്. ധാർമ്മവിനും അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടിട്ടില്ല കൂടുകമ്മണ്ണഭേദപ്പറി പദ്ധ്യാത്തപിക്കേണ്ണ അവശ്യം തോന്നിയിരുന്നില്ല. ഏന്നാൽ നവീനതത്പാനപെരു കരേങ്കുടി കണ്ണപിടിച്ചു ലോകാലൈഡയത്തെ ലാക്കാക്കി കരേനാരാക്കുടി ജീവിക്കാനിടവന്നില്ലപ്പോ എന്നാണു മരണത്തിനും അല്ലംബന്ധും അദ്ദേഹം

എം പറഞ്ഞതു്. ശാസ്ത്രനേപാളപണ്ടിയാലുള്ളനമാകന്ന പരമാനന്ദമത്രെ, അംബരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതി ഫലം.

ഭ. വൈദികവാദാരതം

ആച്ചൻ ഇന്ത്യയിലെയ്ക്കു കടിയേറി പാത്രത്തട അദ്ധ്യാർഹ—അതായതു ബി. സി. 3000-നും 2000-നും ഇടയിൽ—ഇന്ത്യാ ഭാവിയക്കയീന്മായിരുന്നു നാം അവർ ആച്ചന്മാരേക്കും കുട്ടികൾ പരിജ്ഞാരമുള്ളവ രാധികനേന്നും ചരിത്രാനേപാളക്കമാർ നാമത്തിച്ചിട്ടുള്ള താണ്ടല്ലോ. മഹിഷാസുരന്മാരുടെ പുരാണങ്ങളിൽ കാണുന്ന ഒരു വാസുദക്തടക്ക ആച്ചന്മാരേയും ഭാവിയരേയും സുവിഹ്നി തുണ്ഡായിരുന്ന ഓരോ ഏതിമ്മുങ്കാളിടേയും കേട്ടകേരം വികളിടേയും ചമൽക്കരിച്ചു കുംാധീകരണങ്ങളാണുത്തരം. ഇങ്ങനെ ചിലക്കംിളിയും താഴെ വിശദാസം അംഗരീകരിക്കുന്ന താഴായ കരണ്ടപക്ഷം ഭാരതവാണ്യവത്തെങ്കിലും മുഴുവൻ അടക്കിഞ്ചിച്ചിരുന്നു മിരഞ്ഞൻ, മഹാശാലി, രാവൻ, മുതലായ ചില ഭാവിയചക്രവർത്തിമാർ ഉണ്ടായി ആന്തായി വിഹാരിക്കാം. രാവണൻ സിലോൺഡ്രീപി നെ തലസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ട് ക്ഷേണിഞ്ഞുയിലും മലാ യാദപീപുകളിലും മറ്റൊം കുടി മേര്ക്കോള്ളു വധിച്ചിരുന്നിരിക്കാം; എന്നാൽ അതിനേന്നും ഉന്നമങ്ങളുണ്ടാതെ പ്രത്യുഷമായ തെളിവുകളോന്നമില്ല.

മികാലയന്നിരകൾക്കും വിസ്യുൽനിരകൾക്കുമിടയിലുള്ള സൂജലന്നുലഭ്യങ്ങളും സസ്യശ്രാമള്ളുങ്ങളുമായ നശിതങ്ങളിൽ ഉടജങ്ങലും കെട്ടി, തസ്യങ്ങൾ ഓടിച്ചു ഗോത്രപരിശീലനന്നും അതിനിലയിൽനാണ് ആത്മാക്ഷാർ അവകാശം വേദമഹ്നങ്ങളും, തേതു് ക്രതിര വില്ലു് മുതലായ മുല്ലനാമാലും, സദാചാരപരശായ ജീവിതസ്വന്പനാവാദാശായ മും സാമാന്യനും ആരംഭണ്ണിയതയെ പ്രാചീച്ചു. ഗോത്രസങ്കേതാജ്ഞങ്ങൾ കൂടും നാന നഗരങ്ങളും റാജ്യങ്ങളും വളരുന്നു. മൂന്നുപതിനാഴിൽ തന്മുൻ പല ഉറുത്തിരക്കൾ ഇം കുലധാരങ്ങളും നേരിട്ടുന്നതാണും ക്രഷ്ണാരക്ഷണവും സമരയമ്മങ്ങളും ലെറകികകാൽന്നുനേപ്പണം അങ്ങിം വിഭിന്നന്മാരികളായി. ഈ വയുടെ ചുമതല വഹിക്കുന്നതിനും സമ്പാദത്തിൽ തൊഴിൽവിജേജനവും നടക്കകയുണ്ടാണി.

ആത്മാക്ഷാർക്കുടെ മുടക്കിൽ എഴുത്തു നടപ്പിലായിട്ടില്ലോ യിങ്ങനും ആ കാലത്തു മുഖ്യമായ വേദാഭ്യക്തങ്ങൾ ഉം വിട്ട പറിച്ചു മുഖ്യമായി ദാനാദിക്കമ്മങ്ങൾ നിയമനം ചെയ്തുവന്നു. മുഖ്യതന്നും നടപ്പിലും അപാരമായ ജീതാന്തരത്തിലും അടിയുറപ്പിച്ചു നാവും സമർത്ഥയിങ്ങനും ആവാത്മാക്ഷാർ പൊതുവിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന സൗമ്രാജ്യത്തിനും കുലൈ ആധാരമാണും ഔദികവിഭാഗങ്ങൾക്കും അവിടെയിലും ജനങ്ങൾക്കും ധനമാനന്ദനയിൽനാണ്. ചതുരംഗപ്പുട്ടുട്ടി പരസ്യരം പട്ടവെട്ടിയും നായാടിയും അശപ്രേമയും നടത്തിയും ഈ വർക്കാരുക്കുത്തുവിൽനാണ് നിലനിരത്തുവാനും ഉത്സാഹിച്ചപോന്നു. പൊതുവിലുള്ള ഭാഷയും, പൊതുവിലുള്ള സമ്പാദനിയമങ്ങളും എന്നവേലും ഇട്ടങ്ങിയ റാജ്യസീമകളെ അതി

ലംഗിച്ച ശ്രദ്ധകാർത്തങ്ങൾക്കായി പ്രയതിച്ചിരുന്ന ഖ്രാ-
ഹമൺക്ക് സാതപികവൽക്കരികളം സാമ്പ്രതികമായി സി-
ലിച്ചിരുന്ന ആദരവും ആത്മാര ഒരു എക്കജനതയാ-
ക്കി സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തക്കം, ഖ്രാകരണം, ജോ-
തിഷം, വൈദ്യം മതലായ വിവിധശാസ്ത്രങ്ങൾ പരി-
പ്രസ്തിപ്പേട്ടതി പ്രയോഗിച്ചു ജനങ്ങളിടെ കൂതാജ്ഞത സ-
ന്യാദിശിഖങ്ങളിൽ ഖ്രാഹമൺങ്ങം ഉത്തുകരായിരുന്നു. ശേ-
ഷംപേര് മറര സാധാരണരൂത്തികളിൽ ഏകപ്പട്ട വൈ-
ശ്വരാധിക്രമം, അപരവർദ്ധങ്ങളിൽനിന്ന് അടിമകളായി പി-
ടിച്ചു വിട്ടിലും പുണ്ഡിതത്തിലും പാടഞ്ഞിലും വേലയ്ക്കാക്കി
യിരുന്നവർ ശ്രദ്ധരായിട്ടും കാലം കഴിച്ചുവന്നു.

സിന്ധുനദിതടത്തിൽ മദ്ദേജാഭാരോ എന്ന സ്ഥ-
ലത്തു് ഇന്ത്യൻ നടത്തിയ വരിത്രാനേപശണപരമായ
ഒരു വനനത്തിന്റെ ഫലമായി ബി.സി. 3000-ത്തിന
ട്ടിരുത്തിരുന്നു് ആ പ്രഭാതത്തു് ഒരുവിധം പരിജ്ഞത
നെന്ന പരിശാവന ഒക്കുട്ടം ആളുകൾ നിവസിച്ചിര-
ന്നതായി വിചാരിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമാണായിട്ടുണ്ടോ. ഇൻ
ഡാൻ ആക്കിയോളാജിക്കൽ സഭയ്ക്കുടെ അസിസ്റ്റന്റു-
ഡയറക്ടരായ മി. ദിക്ഷിതകുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ആ ജ
നതയ്ക്കു പിൽക്കാലത്തു് എത്തനാംഭവിച്ചു എന്നു് ഉം
ധിച്ചക്രാതെയാണിരിക്കുന്നതു്. അവർ മൺപാത്രങ്ങൾ
ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നതായും; ചെന്നുകൊണ്ടു ഓരോ ഉപക
രണ്ടായി നിമ്മിച്ചിരുന്നതായും, ഒരുംതിരി ലിച്ചികൾ
ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതായും കണ്ണപിടിച്ചിട്ടുണ്ടോ.
അവർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നമാതിരി ലിച്ചികൾ തെക്കേശാരമേരോ
കയുടെ തീരത്തിനടത്ത ഒരു പ്രീപിയർനിനു കണ്ണകിട്ടി
ട്ടിള്ള തിനാൽ മേലുന്നതു സിന്ധുജനങ്ങൾ ഒപ്പക്കണ്ണ

ഫിനിഷ്യൂറാരേപ്പുാലെ നാവികരായിരിന്നിരിക്കാമെന്നും ഒരുപദത്തിൽ ഫ്ലാക്കൈളൈൻ സുചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും ഇവരുടെ ചുരുക്കിച്ചാണിരിക്കാമെന്നും മി. ടിക്ക്ഷിതർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. എതായാലും ആ സെസന്യവജനങ്ങൾ ആൽക്കോളിയോടുകൂടി ഇൻഡ്യയിൽനിന്ന് തിരാവേബിച്ചു എന്നതിനു സംശയമില്ല.

ആൽക്കോളുടെ ഉത്തരേന്ത്യയിൽ വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു ഫിനിഷ്യൂർക്കപ്പുലകൾ അറബിക്കടൽ കടന്നും മഹിററേനിയൻപ്രേശ്റജൈഡിലും ഇൻഡ്യയിൽ വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ശ്രീമതീരങ്ങളുടെ മാസി വ്യാപാരംമുഖ്യമായും സിഡ്യാണിലേയും ഫിനിഷ്യൂർക്കു കച്ചവടക്കാർമ്മവാന്തരം ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ മാത്രം ലഭ്യമായിരുന്ന തുടിമേഖലയും സിഡ്യാണിലേയും ഫിനിഷ്യൂർക്കു കച്ചവടക്കാർമ്മവാന്തരം ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ മാത്രം ലഭ്യമായിരുന്ന തുടിമേഖലയിൽ സമേരിച്ചു സാമാന്യങ്ങൾക്കും നാട്ടുവർത്തമാനങ്ങളും സംസ്കാരസ്വഭാവങ്ങളും പരസ്യം കൈമാറാം ചെയ്തിരുന്നതായും വിവാഹപ്പാർപ്പാൻ സ്വാധമുണ്ടും.

ഇംജിപ്പുതുകാരുടെ ഒസ്റ്റിറിസ്റ്റും, അസീറിയന്മാരുടെ അംഗീകാരം, എരാതനപാരസീകരണത്തുമായി സംബന്ധം, ആൽക്കോളുടെ സുരസുത്തും അഭിരുചികളും തമിലുള്ള സാംഗ്രാമങ്ങൾ ഒരു പക്ഷേ പഴയകാലത്തും ഇൻഡ്യയും പശ്ചിമദേശങ്ങളും തമിൽ ബാബിലോണിയൻ കാരവാൻ സംഘങ്ങൾ മുഖ്യമായും നിലനിന്നപോന്ന വ്യാപാര

സമ്പക്കത്തെ സുചിപ്പിക്കുന്നില്ലയോ എന്നതു, വിന്റുമാണ്. എന്നാൽ ആത്മമയമാഡി ഇൻഡ്യയും ബാഹ്യരാജ്യം കുറവുമായി ഉണ്ടായ സമ്പർക്കം ഏററെടു പ്രഖ്യാപനപ്പട്ടികയുള്ളതു ചരണംവഴി ആചിതനം.

ബി. സി. 600-ാമാണ്ഡിന്റെ വൈശാലിന്റെ തതിൽ ജനിച്ച വർദ്ധമാനമധാവീരൻ എന്നൊരു രാജക്കുമാരൻ ജിനൻ എന്ന ഗ്രാമപദ്ധതി കൈക്കണ്ടാണ്. തപദയും ദിശാക്രമിക്കുന്ന ഭ്രാതരാജാവാഹനത്തുനാട്ടു ഉപദശിച്ചു. ബി. സി. 550-ാമാണ്ഡിന്റെ കപിലവാസു നഗരത്തിൽ ജാതനായ സിലൂത്മാജകമാരൻ ബുദ്ധൻ എന്ന ഗ്രാമപദ്ധതിയോടെ ഭ്രാതരാപരമാഡി ഉത്തര ജീവിതമാനം നിന്നും കുറ്റായുമായിട്ടുള്ളതെന്നു മന്യരാജുാനും ഉൽക്കൊല്ലാഷിച്ചു. കപിലവാസു മഹാലഭതാഴുവരയിലുള്ള ഒരു രാജുമായിരുന്നു. അതിനെതാട്ടു തെക്കുവരും കോ സലരാജും വാൺിങനു പ്രസേനജിച്ചും, അതിനും ഒരു ക്ഷേമഗ്രാമത്തിന്റെ പുതുൻ അഞ്ചാതശത്രുവും ബുദ്ധമാപദിക്ഷയിൽ സ്വന്നം സ്വന്നം ചെയ്തു. ജിനനും ബുദ്ധനും മനോപദശാസ്ത്രം അംഗീകരിച്ചുമുകളാണ്. സാംഖ്യജനക്ഷേമം സംസാരഭാഷയാകയാഥും ഉപദശാസ്ത്രം ജീവകാരണം എന്നതു ആസ്മദമാധികാരിയായിരുന്നതിനാഥും ഇവയ്ക്കു പൊട്ടു നാ ധാരാളം പ്രചാരം സിലുച്ചിച്ചു.

ബി. സി. 500-ാമാണ്ഡിയും പേരംശ്ശരിലെ ഡായസ്സു് ചക്രവർത്തിയുടെ ദിഗ്പിജയങ്ങളുായി പദ്ധതിയിൽ ഒരു സത്താപ്പി ഉണ്ടാകയും സേർക്കീസ് ചക്രവർത്തിയുടെ ഒന്നതു തപത്തിൽ ഇൻഡ്യൻഭരണമാർ റീസുവരെ പോയി

ഈ ലംഗടത്തുകയം ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ മാസിഡ്യാ സ്ഥിരയിൽനിന്നും മഹാനായ അലസ്സാൻഡ്ര പേരുംപൂർവ്വാ കീഴടക്കിക്കൊണ്ട് പദ്ധതിയിൽ ബി. സി. 327-ാ മാണ്ഡ മുതൽക്കാണ്ഡം ഇൻഡ്യാക്കാഡം യവനനായം ത മറിൽ കുട്ടത്തൽ അടച്ചപൂമ്പാഡായതു്. അലസ്സാൻഡ്രുടെ ആ ദിഗ്പിജയയാത്രയെപ്പറ്റി നാം മുൻപോരഖ്യായ തതിൽ വാക്കിക്കൈഡായല്ലോ. ഗ്രീക്കകാരന്മാരും ഭാരതീ യത്തേഴും കലാശാസ്ക്രിപ്തിൽ ചീല പരിഞ്ഞാരുടും ഉത്കവിക്ഷവാനം, വിഭേദീക്രമുണ്ടാക്കപ്പെട്ട പ്രതിരോധി ക്ഷന്നതിനു തക്കവള്ളം ഒരു സാമ്രാജ്യംകൂടി തുപ്പവൽ കരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം ഇൻഡ്യാക്കാക്കം വോല്ലു പ്പേരുന്നതിനും ആ ആക്രമണം സമാധിച്ചു.

അതിന്റെ ഫലമായിരുന്നു ചരിത്രപ്രഭാവമെന്നും സാമ്രാജ്യം. സ്ഥിരമായ ഒരു ദൈവന്തിന്റെയും വി ശപാദ്ധമാരായ ഒരുക്കുട്ടം ചാരന്മാരുടും വിവിധരണ ശാഖകളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചിരുന്ന പദ്ധതിയെന്നുക കൈന സവിവസ്ഥിതികളും ചെയ്യും, സാമ്രാജ്യത്തിൽ അ വിടവിട ഇനക്കിയഭരണസ്വഭാവയും തനിനും മേൽനോട്ടം വഹിച്ചിരുന്ന കാർണ്ണമാരുടും നാട്ടുകുട്ടികളും ചെയ്യും സഹായങ്ങളാട്ടുട്ടിരാഹിരുന്ന ഭരണം നടത്തിവന്നിൽ നാലു. ചക്രവർത്തിയുടെ ദിനപത്രം ഒരു പ്രഭേദകകാർണ്ണ പരിപാടിശാൽ നിയമനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നവുകൾഡിലും പ്രജകൾക്കു് എത്തുസമയത്രും മുഖാകാണിച്ചു സകടം ഉണ്ടാക്കിക്കൊത്താനു തടവുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ചരിത്രപ്രഭാവമെന്നും പെറ്റുന്ന അശോകചക്രവർത്തി ബി. സി. 296 മുതൽ ബി. സി. 231 വരെ നാട്ട്

വാനിങ്ങൻ. ഇങ്ങനെ ബുദ്ധമതത്തെ ഒരുപിയമതമായി; അവലംബിച്ചു് ജനങ്ങളിടെ ഇടയിൽ മുക്കേക്കു, ഭ്രം ചു, സത്യബുദ്ധി, ആത്മസംബന്ധം എന്നിവശ ഉള്ള വാക്കനാതിനായിരുത്ത് പ്രഖ്യായനങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുയോ ആതുരഗാലകൾ, പാമ്പസത്രങ്ങൾ, എഴുത്തുപള്ളികൾ, സന്ദൃശ്യമിമംങ്ങൾ, മുതലായ ജനോപകാരപ്രഭാവായ സ്ഥാപനങ്ങൾ നാട്ടിലെങ്ങളും ഏപ്പുട്ടുള്ളകയും ചെയ്തു. വകുവത്തിനീടുരോ ദിവസവും ഓരോ പുതിയ കൊട്ടാരങ്ങളിലേക്കു മാറിത്താണസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്തുണ്ടു കൊല്ലും കുട്ടിയോരം സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിലുള്ള ഉദ്ഘാഗസ്ഥരുടെ ഓരോ സമേഖനത്തിനു കൂടുതലിക്കുകയും വകുവത്തിനും സാന്നിഡ്യത്തിൽനിന്നും നന്നായും ചെമ്മാപദ്ധതികൾ അവക്കു പ്രഖ്യായനങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു. ഉദ്ഘാഗസ്ഥരുടെ കുട്ടിയോരം സൗഖ്യത്തിനും പ്രജകളിലേയും സൗഖ്യത്തിനും യാത്രപരമായ മരണത്തു പോകാതിരിക്കരുക്കാവുണ്ടും അവശ ശിലാസ്തംഖങ്ങളും ചും പാറകളിലും അവിടവിടെ കൊത്തിവയ്ക്കുന്നതിലും വകുവത്തിനു മനസ്സിൽത്തിരിച്ചിരുന്നു. നീതിനീർജ്ജമണ്ണത്തിൽ നീക്കപോക്കുകളുണ്ടും കുടാതിരിക്കുന്നതിനു വകുവത്തിനു യുടെ ചാരവക്ഷിസ്തും ശ്രദ്ധയും അത്രുന്നും ഉപകരിച്ചി ഞാനു. ഇംഗ്ലീഷമായ ആലൈറ്റരഭരണവും അരേതാടാപ്പും ഭാഗമമ്മങ്ങൾക്കായി പണം വാരിക്കോരി ചെലവഴിച്ചു കൊണ്ടാണക്കിലും കക്കശമായ താപസവുംതിക്കണ്ണരുചു ജൂമാവുണ്ടും കത്തവുനിയറ്റിതമായ വകുവത്തിനും പരാത്മജീവിതവും രാഷ്ട്രങ്ങളുടെയെ അസ്വാദിക്കാംവുണ്ടും പ്രശ്നപ്പെട്ടതാണി. അശോകൻ്റെ സ്ഥാപനത്തികൾ സിരിക്കായിലും തൃജിപ്പിലും ശ്രീസിലും ചെന്നയിലും

ഭാരതമാചാത്മുത്തെത്തെ ഉൽക്കേള്ളാഷ്ടാം ചെയ്തു. ബുദ്ധൻ്റ് ഭാരതീയക്ക് നൽകിയിരുന്ന സദേശത്തെത്തെ, അനന്തം അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ലോകവിഭാഗങ്ങളിലെങ്കിം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ മുത്തസംഘങ്ങളെ നിയോഗിക്കുയും ഈ സംഘങ്ങൾ മണ്ഡലുക്കൂട്ടുകളിലെയും, തിബററു, ബമ്മാ, ചെവന്നാ, സിലോൺ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെയും ജനങ്ങൾക്കും ഭാക്തിയും ദാനങ്ങൾക്കും സദാചാരത്തിനേർന്നും സദേശങ്ങൾക്കും ചെയ്തു. അംഗങ്ങാക്കന്നേർന്നും അംഗോധത്തിനേർന്നും മഹാവിച്ഛലമായ സാമ്രാജ്യത്തിനേർന്നും നേക്കു വിഭേദികൾക്കും കേതിവെള്ളുമാനങ്ങളും പ്രാഥമ്യം മരുന്നാനം തോന്തിയിരുന്നില്ല.

എതാഴുഖായ മഹാമനസ്സുതയാൽ ഫീമാലയംടുതൽ കാവേരിവരേയും അറബിക്കടൽ മുതൽ ബങ്കാർഡുക്കടൽവരേയും അഞ്ചോക്കൻ രേണുസന്ദത്തിയിരുന്നു. അംഗോധത്തിനേർന്നും പിൻഗാമികൾക്കും അത്രമായും സ്കൂളും ചെയ്തുവും ഇല്ലായിരുന്നതിനാൽ കുമേണ സാമ്രാജ്യങ്കളിൽ ശിമിലമായി. ബി. സി. 184-ൽ ഒരു സ്വർമ്മിത്രൻ എന്ന ഒരു സൈന്യപതി സിംഹാസനം പിടിച്ചുടക്കി സംഗരാജവാംശം സ്ഥാപിച്ചു. ദോഗരാജു പണ്ണിത്തനായ പതഞ്ജലി, ഒപ്പുമിത്രൻറെ രഹസ്യത്തായിരുന്നുവാതെ. 10 രാജാക്കന്നായടെ വാഴ്ത്തുക്കുണ്ടെന്നും ഒരു മണിശ്വരാജുവാംശം മരാജവംശവും മരാജക്കിൽ വാഴ്ത്തുനടത്തി.

പിന്നീടു ഇൻഡ്യാജിട്ടെ പദ്ധതിമോത്തരഭാഗത്തു സ്വത്തുമായിത്തീന്തിന് ഗുണം ഉച്ചനിവേശഭൂമിയായി. ബാക്കിയായിരുന്നു പട്ടാളങ്ങൾ പുറപ്പെട്ട കാലീനവും

പഞ്ചാബും പിടിച്ചടക്കി. ബി.സി. 150-നട്ടെ എലിന്റെ തലസ്ഥാനമാക്കിയിരുന്ന മെന്നാൻഡൽ എന്ന ബാക്കിയൻ രാജാവു മഹയുടെ തലസ്ഥാനമായ പാട ലീച്ചതുവരെ കിഴക്കോട്ട് നാമ്രാജ്യം പ്രാപിച്ചിക്കുന്നും ചെങ്കു. ഇത്രേയം യവനവർക്കാരനെക്കിലും ബുദ്ധമതാ വലംബി ആയിരുന്നവരുതു. ക്ഷുണ്ണന്ത്യരുടെ കിഴക്കേ സാരകിൽ ഒരു അന്ത്യസാമ്രാജ്യവും പ്രബലപ്പെട്ട വന്നു. മംഗോളിയാധികിനിനും തൈപ്പട്ടിന്താട്ടുകൂടു സഭയ യുദ്ധി എന്ന ഇന്നമാതൃട ഒരു പ്രഖ്യാമാ, ശാരാ തട ഒരു ഉപവർഗ്ഗം തന്നെ രാജകീയിലും കരാറുട്ടി ബൈഹി മുതൽ പ്രാപിച്ചിരുന്ന ശകനാശര അവകാട സ്ഥാനത്തു നിന്നിളക്കി ബാക്കിരിശാശിലേഖകാടിച്ചു. അവർ ബാക്കിരിശാശിലേഖകി പിടിച്ചടക്കിയെപ്പും ഫോംകൂടുതുക യാൽ കാശർിരിശിലേഖകം പഞ്ചാബിശിലേഖകം സിന്റിലേഖകം കടന്ന രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു ദണ്ഡനയും കുവർക്കുമേണ മിന്റുമതാ സപ്രീകരിച്ചു രജച്ചത്താരായും മരം പരിണമിച്ചു.

യുവിവർദ്ദ്ധത്തിന്റെ ഒരു വിഭാഗമാര കൂടാനേറാതുക്കാർ ശകസ്ഥാനത്തു പ്രബലപ്പെട്ടേണ്ടുകൂടി കുസ്തി വച്ചാരംഭത്തിൽ കുല്യപീഡിസന്റു എന്ന അവകാട രാജാവും ശകനാശര ഓടിച്ചു കാലീനവും കാമുളും പിടിച്ചടക്കി. ആ വംശത്തിൽ ഏ.ഡി. 78-മാണംഡാട്ടുകൂടി സിംഹാസനം പ്രാപിച്ചു കുനിഷ്ടൻ കിഴക്കേരുക്കിസ്ഥാനം, ബാക്കിയാ, അഫ്ഘാനിസ്ഥാൻ, കാലീരം, പഞ്ചാബും എന്നീ പ്രദേശങ്ങളുടുത്തും ഭേദപ്പെട്ടു. ബുദ്ധമതപാണിതന്നൊരുയിരുന്ന അശോകനാശനം നാഗാജ്ഞനന്നും കുനിഷ്ടന്റെ കാലത്താശര ജീവിച്ചിരുന്നതു. അദ്ദേഹം

കുന്നൻ കാലഗേൾഷം ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ സാരമായ ഒരു ഉജീവനമുണ്ടായതു കുറിച്ചുന്നെന്ന് കാലത്താണ്. അഭ്യന്തരം ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടാവലംബിയായിരുന്നു. അഭ്യന്തരി നുന്നെന്ന തലസ്ഥാനമായിരുന്ന പേശാവർ നഗരത്തിൽ പാതിമുന്നുന്ന നിലകളായി 400 അടിയോളം ഉയരം വരുന്ന ഒരുപിശ്ച കൊട്ടാരം പണികഴിപ്പിച്ചിരുന്നതായും പറയുന്നു. മതഭേദത്തും കലകളേയും പ്രാത്യാധിക്ഷിച്ചിരുന്നതിൽ പുരുഷ, ഒരു സേനാപതിയെന്ന നിലയിലും കുറിച്ചുന്നു പേരെടുത്തിരുന്നു. വൈന്യമായി ഒരു യുദ്ധം നടത്തി അഭ്യന്തരം ഒരു പ്രശ്നമായ വിജയം സ്വാതിക്രയേണ്ടായി.

ക്ഷാനവർക്കും വടക്കുപടിഞ്ഞാറേ അതിന്തിപ്പും ശങ്കപ്പെട്ട റഷ്യിച്ചുകൊണ്ടും എ. ഡി. 500-ാമാണ്ടിവരെ വാണികന്നതിനിടയിൽ ഗംഗാതീരപ്രദേശത്തു മന്ദിരം വീണ്ടും ഒരു സാമ്രാജ്യപ്രതിജ്ഞ നടന്നു. എ. ഡി. 320-ൽ ചന്ദ്രത്രഷ്ഠൻ എന്നൊരാൾ ഇപ്പോൾ മരിയും സ്ഥാപിച്ചു; ഇംഗ്ലീഷ്യൻ അനന്തരരഹാശിയായിരുന്ന സമുദ്രത്രഷ്ഠൻ ഒക്സിണേന്റ്രയിലും ബംഗാൾ, ആസാം, നീല്പുരം മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലും ദിനപിജയം നടത്തി പൂർവ്വത പ്രകാരം ഒരു അശൃംഗമേധം കഴിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ്യൻ നുന്നെന്ന അപദാനങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന ഒരു സ്കൂളും അലവധിബാജി മുണ്ടും. അട്ടത്ത ഇപ്പോൾ ചന്ദ്രത്രഷ്ഠവികുമാണി തൃഞ്ഞായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ്യം മണ്ഡലത്രയിലും ഡക്കാൻ പണ്ണിമണ്ണാഗങ്ങളിലും പല വിജയങ്ങൾ നടത്തി. ഇംഗ്ലീഷ്യൻ അരണസ്റ്റ്രൂപ്പായതെയും ജനങ്ങൾ അരണ വിച്ചിരുന്ന ഏഴപത്തിസമാധാനങ്ങളേയും പററി ചായിയാണ് എന്ന പീനപണ്ഡിതൻ പ്രശംസിച്ചുചെത്തി കുണ്ടും.

കശ്വര പരിക്ഷീണരാക്കിക്കൊണ്ടിട്ടായ പുതിയ ഇന്നവർദ്ധക്കുടെ പ്രവായം ഇപ്പസാമാജുഗ്രഹകളിൽ ക്ഷയിപ്പിച്ച പല ചെറിയ രാജാക്കന്മാരെയും ഉൾവാക്കി.

എ. ഡി. 600-ാമാണ്ഡാട്ടക്രൂട്ടി താനേന്ദ്രപരത്തു ജാതനായ ശ്രീമർഖൻ ആന്റുവത്തം മുഴുവൻ പിടിച്ചടക്കിക്കൗത്തിനെ തലസ്ഥാനമാക്കി 648-ാമാണ്ഡവരെ ദേശംനടത്തി. ബുല്ലൻ, സുത്തൻ, ശിവൻ എന്നിവരുടെ ബിംബങ്ങൾക്കും വാലുഭ്യാഷാധാരങ്ങളും ഏഴും ഒരു വാലുഭ്യാഷാധാരങ്ങളും പുതിയ വരുത്തിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ദോഷയാതു നടത്തുക എന്നതു് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തെ ഒരു പ്രത്യേകതയായിരുന്നു. ഒക്കിണ്ണേന്തുയിലെ ആസ്യമാരുടെ സ്ഥാനത്തു് പ്രഖ്യാപനപ്പെട്ടിരുന്ന ചാലുക്കുവംശങ്ങനായ പുലകേൾ രാജാവുമായി നടത്തേണ്ടിവന്നു ഒരു മുലത്തിൽ മാത്രമേ മർഖൻ വിജയം ലഭിക്കാതിന്തനിട്ടുള്ളൂ. ആ രാജാവിനെ പിന്നീട് കരേക്രൂട്ടി തൈക്കു പ്രഖ്യാപനപ്പെട്ടിരുന്ന പല്ലവരും നിരുധിക്കുയും ഉണ്ടായി.

ചാലുക്കുരാജവംശത്തിന്റെ ക്ഷയത്തിൽ എ. ഡി. 750-ാമാണ്ഡാട്ടക്രൂട്ടി പാദ്യിമദ്യക്കാനിൽ രാജ്യംകുടം നാർ പ്രഖ്യാപനയിൽനിന്ന്. ഇവരിലെവാരാളാണു് പാറതുരന്നണാക്കിയ എല്ലാരയിലെ കൈലാസക്ഷത്രം പണികഴിപ്പിച്ച കൂളിരാജാവു്. ഇവരിൽ അധികംപേരും ജൈനമതാവലംബിക്കളായിരുന്നു. ഇവരെ ചാലുക്കുവംശക്കാർ പിന്നീട് കീഴുപ്പെട്ടത്തി. ചാലുക്കുവംശം പല്ലവരും രാജ്യംകുടം നാർവരെത്തുടന്ന് ചോളരാജാക്കന്മാരും ഗംഗീരങ്ങളും കരിക്കൽക്കേരുങ്ങളുംകൊണ്ട്

തങ്ങളുടെ തലസ്ഥാനനഗരങ്ങളെ അലക്കരിച്ചു. എ. ഡി. 1000-എന്നുള്ളതു ചോളരാജാവായ രാജരാജൻ ചാലുക്കു രാജ്യം ആകുമിച്ച രാജധാനിയായ വാതാപി കൊള്ളയി ടെക്കിലും വിണ്ണം ചാലുക്കുന്നാക്കം രാജ്യത്തെ സമുദ്ദരിക്കു വാനം കല്പാണ്ഡർപ്പേരത്ത് ആസ്ഥാനമാക്കി വളർന്നു. ചോ ഭരാജ്യ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന കാഞ്ചിപുരം പിടിച്ചുടക്കണ തിനം സാധിച്ചു.

ഉത്തരവന്ത്രയിൽ ഇതേസമയം മഹമഹിയരുടെ ആക്രമങ്ങൾക്കു അനുബന്ധം ആരംഭിച്ചിരുന്നു. എ. ഡി. 711-ൽ ഇധ മഹാകാസിം എന്നാരാധ സിന്റുരാജ്യം കൈവശപ്പെട്ടു കെത്തി. മുജറാറാറിലും ഇവർ പ്രവേശിച്ചതുടങ്കി. ഒരു സ്ഥാനത്ത് എ. ഡി. 1000-മാണ്ഡലത്തിൽ ആരംഭിച്ച ഗസ്തി അലെ മാരുക്കരാജാവിന്റെ ആകുമണം മുതൽക്കാണും മഹമഹിയപ്രാബല്യം ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായതെന്നു പറയാം. അക്കാലത്തു് ആന്റുവത്താത്തിലെ അനവധി ചെറുരാജ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ വല്ലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അബൈന കമത്രം ശത്രുനിശ്ചയനത്തിനു വലിയ ഒരു പ്രതിബേദ്യ മാറ്റി വേബ്ബിച്ചിരുന്നു.

നൂ. കേസരിയുടെ പരിഹാസം

കേസരിയുടെ പരിഹാസങ്ങളാണ് നിവൃത്തിയില്ല. ഒരു പുലിയുടെ മട വിവരിച്ചതിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ എഴുതിക്കിരിക്കുന്നു:—‘അതിനകത്തെ മ്രോസം ഇന്നും വിഹാരിച്ചുകൂടാം. മുനിസിപ്പാലിററിക്കിൽക്കുട്ടി ഇതു ഭർഘ്യമില്ല. അതു കറിനും.’ മുനിസിപ്പാലിററിക്കളിൽ ശുചിക്രണകാർത്തിക കാൺകിഡാഡുളു അനുഗ്രഹബൈ ഇതു ശക്തിയോടുകൂടി വിവരിക്കുവാൻ മറ്ററാഹാർ ഒരു പുസ്തകം എഴുക്കുവിവരിക്കില്ലേ എന്നാണു സംശയം.

‘നാട്ടുതല്ലൂമാർ’ ലോകത്തിൽനിന്നും അന്തർലൂം ചെയ്തുടങ്ങാം. ഇനി അധികംപേരും ബാക്കിയില്ല. ഉള്ളവർക്കുടി നശിച്ചും അവരുടെ സ്ഥാനം വഹിപ്പാൻ സന്താനഭൂം ഇല്ല. നശിക്കുന്ന സാധനങ്ങളുടെ മാതൃകകൾ കാഴ്ചിബാധാവിൽ സുക്ഷിച്ചുവെക്കാടുള്ളതുപോലെ, നാട്ടുതല്ലൂമാരു ‘കേസരി’ ഭാഷാസാഹിത്രത്തിൽ എന്നും ജീവിക്കുത്തകവണ്ണം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നതു. കേസരിയുടെ കാലത്തു് ‘കുള്ളത്തിൽ പറിപ്പു കുറഞ്ഞവരും രോഗികളും ധാരാളംബണ്ണക്കിലും, ഇതു യാധികം മറിവെല്ലുമാരെയും എഴുതല്ലൂമാരെയും കുംഘം തീർന്ന കിട്ടുന്ന ദിക്കം വേരു ഉണ്ടാ എന്നു വളരും ശാശ്വതമാണു്.’ അനും ‘എഴുതല്ലൂനാവാൻ എഴുത്തുമായിട്ട് സംബന്ധംതന്നെ വേണമെന്നില്ല. × × × × കുഴിച്ചു കുട്ടിവാക്കിക്കാറായാൽ എഴുതല്ലൂനാവാം. ഒന്ന് കണ്ണ ദ്രോക്കങ്ങൾ ഉണ്ടായാലെത്തു കട പരിപ്പണം,

കവിയായി. വെല്ലേനോ വെദിക്കേനോ ആവാൻ അരുളം അറിയണമെന്നില്ല. അപ്പേനോ അമ്മാവണാ വെല്ലുനായാൽ താനും വെല്ലുനായി. എഴുതപ്പെട്ടുനാവാൻ പാരുവയ്ത്രംകുടി നോക്കാനില്ല.' എഴുതപ്പെട്ടെന്നു കണ്ണ മാത്രമിൽ തിരിച്ചറിയാമെന്നാണ് കുസർ പറയുന്നതു'. ആ കോലത്തിന്റെ തുപം തന്റെ പേരു കൊണ്ട് വിവരിച്ചതു, ചിത്രകാര്മ്മാർ തുലികകൊണ്ട് വരെക്കുന്നതിനെക്കാൾ, തന്നെതപ്പെട്ടുതായിരിക്കുന്നു. എഴുതപ്പെട്ടെന്നു കണ്ടുകൊണ്ടവിന്:—'കഷണഭിഖാണനു പറയാൻ പാടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ തലച്ചിൽ രോമം വള്ളരു കുറത്തു' ഇങ്ങവിരൽ നേരിയും കണ്ണംകു ശ്രീം ഭട്ടിയ കവളം നീളും കുറത്തു ബഹു വിസ്തീർജ്ജം മായ പ്രാരംഭത്താട്ടകുടിയ മുക്കം നേരിയ ചുണ്ടം ഒരു മാതിരി പച്ചനിറത്താട്ടകുടിയ നീണു പല്ലു' വലിയ മുശ്യങ്ങാട്ടകുടിയ വണ്ണംകുഞ്ഞു കഴുത്തും നേരത്തു നി ലേശംപോലും ഉഭരപ്പുറിയില്ലാതെ മെല്ലിന്തെ ദേഹവും കുള്ളം കാലും നന്നാ നേർത്തും കഷ്ടിച്ച മുട്ടമരയു നീതായ കട്ടിമുണ്ടം ഉട്ടതു എടക്കാണി ഭൗവും വാരിന്തെച്ചു, നൃഥായ എഴുതതാണിപ്പിഗ്രാഹകത്തിയുമായി, ക്ഷയരോഗിയുടെ മാതിരി എല്ലാഫ്റൊഴം കുറപ്പുണ്ടു്, ചൊരിഞ്ഞതാണു്, ആകെപ്പുാടു മനസ്സുള്ളതിലിൽ ഭയകരമായിട്ടുള്ള ഒരു ചെപ്പാചിക്കുപം കാജാൽ, അശതായു എഴുതപ്പെട്ടനായിരിക്കേണമെന്നു് ഉംഗിക്കുന്നതായാൽ അധികമായ അബവലുമെന്നും വരാൻ ഇടയില്ല'. ഇത് വിവരണം വായിച്ചുാൽ ഇതു തങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന തല്ലിനു മിക്ക എഴുതപ്പെട്ടനായും പറവാനാണു് എഴു

പും. ഇതു കേസരി തനിക്കു പരിചയമുള്ള പ്രത്യേകം വല്ലവരെയും കൊജളിച്ചു വണ്ണിച്ചതാണെന്നു് എന്നി കുഞ്ഞു ശക. പക്ഷേ, കളിയും ജപവും തോർത്തുണ്ടം ചടന്നപ്പും പൊട്ടിനേൽപ്പും സിങ്കറവും അമ്മാ യിദ്ദ്രോകവും മുള്ളപ്പും എന്നവേണ്ട, പലേ സീക തപഞ്ഞും ഉള്ളിവരാണു് എഴുതപ്പെട്ടുമാരിൽ മുക്കാലേഞ്ഞ രജ്ഞാലും. മിക്ക തനവാട്ടിലും കലവരക്കാരൻ എഴുത ചുന്ന തനന്നായായിരിക്കണും എന്ന പരംതന്ത്രതു് ആ ഉദ്ദേശ ഗസ്തനും ബഹുമാനത്തിനു കാരണമുള്ളതാണു്. ഒക്ഷേ ‘മിക്ക ഭിക്കിലും സംബന്ധക്കാരു അനേപഷിച്ചു ണ്ണാക്കണ ഭാരവാഹിതപോം എഴുതപ്പെട്ടുമാരിൽത്തനന്നാ ണു്’ എന്ന പരംതന്ത്ര കരെ കടന്നകയുായിപ്പോയി. എഴുതപ്പെട്ടുമാർ കരം വേഭാഗം പരിക്കൊന്നതു് ‘വൈക നേരഞ്ഞ വിനോദത്തിനാവേണ്ടി മാത്രം’ ആണു പോത.

എഴുതപ്പെട്ടു മട്ടിൽ രാമായണം മഹാഭാരതം മുത ലായതു വായിക്കുന്നതിനെ കേസരി വിവരിച്ചുതു പരി മാസതന്ത്രം പരിച്ചുവിബാൻ വിചാരിക്കുന്നവർ ഒരു മാ ത്രക്കായി സപീകരിക്കേണ്ടതാണു്. അതുകൊണ്ടു് ആതു മുഴവൻ ഇവിടെ പകത്തി എഴുതവാൻ മടിക്കുന്നില്ല. ഇതിധാസപ്പരാണങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടു രാഗത്തിൽ മാത്ര മേ വായിക്കാൻ പാടുള്ള എന്നും എന്നാൽ ശാത്രമേ തു ണമുള്ളു വെന്നും പരാണപാരായണലോലുപരമാക്കി ദിഡ മായ വിശപാസമുണ്ടാകു. ആ രാഗത്തിന്റെ സപരചി ത്രു് എന്നാണെന്നറിയേണ്ടതിനു് ഭീക്ഷിതർ, ത്രാഗരാ അൻ മുതലായ മഹായോഗ്രമാർക്കടി അമിച്ചിട്ടും ഫല

മായിട്ടില്ല. പക്ഷേ അതു് എങ്ങിനെയാണു ശീലിക്കേ ണ്ടതെന്നു് കേസാറി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു ഇങ്ങിനെയാണു് :—

“നോമതു, നല്ല കണ്ണുംയായിരിക്കേണും. ഇടത്തെ കൈ, ഇടത്തെ ചെവവിയുടെ അടക്കൽ ഉറപ്പിച്ചവെച്ചു് ഉണ്ടാതെ അന്നദാത്തം സപ്രതിതം എന്നീ മുന്ന് വിധ തതിൽ നോയിട്ടും വെച്ചുരുളും വായു് നല്ലവള്ളും പുട്ടി തല കുലക്കിയുംകൊണ്ടു വളരെനേരും ദുഷ്ടാന്തായിട്ടാണു് അപ്രമാധി അഭ്യസിക്കേണ്ടതു്. പിന്നു വായുപാടു പ്രേരിച്ചതോളും തുറന്നു്, ‘ആ’ എന്ന ഉച്ചത്തിൽ നിലവി ഇക്കാൻ ശീലിക്കേണും. അങ്ങിനെതന്നെ കവിടിസ്ഥാനി യുടെ മാതിരി പുട്ടി, ‘ഉണ്ട്’ എന്ന കാളാണും പറിക്കേണും. അവസാനം വായു് പക്കി തുറന്നു്, ‘എ’ കാരം ചു രബ്ബട്ടിക്കാണും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് അവസ്ഥമാണു്. ഇതുജും ശീലിച്ചപോയാൽ, വണ്ണും, അലക്കാരം എന്നവേണ്ട സകല രാഗങ്ങളും ചൊടിപാറിപ്പാണും. പേരു മാത്രം തമംപോലെ വിളിച്ചുണ്ടാൽമാതി. എഴുത്തുള്ളും രാഗത്തിലും, കമകളിപ്പാട്ടിലും പാടഞ്ചലതു ഉച്ചത്തിൽ ക്രൂഡിവിളിക്കുന്നതാണു മുഖ്യ സംഗതി. അപ്രതീതം സപ്രം എക്കുപേശം പക്കി ആക്ക്യോദിത നേനു, സമീപചുള്ളി നാഡ്യുള്ളാക്കേ തെട്ടി ഉണ്ടാം, ‘ചകിടി’ പാടാൻ തുടങ്ങുന്നും. ഇതൊക്കെ പരിമാസമാണെന്നു വിഹാരിക്കുന്നതു്. ഒരു വസ്തു ദന്തമില്ലാത്ത പത്രകൾ ആട്ടി നല്ല പാടു കേട്ടാൽ ഭ്രമിച്ച നിഛ്കുന്ന അവസ്ഥയും അവരിനേക്കാൾ എത്രയോ പുലിയുള്ള നാഡും ചില സമയം നേനിച്ചു പാടുന്നതു് അതുവേംമാണോ? വല്ല തും വായിക്കുന്നോടു കേരംക്കുന്ന അരംഞ്ച മാത്രമല്ല, വാ

രിക്കനവന്നകുടി അത്മം മനസ്സിലാവാത്തവിധത്തിൽ
പദ്ധതി തിരിച്ചും മറിച്ചും അക്ഷരങ്ങൾ ചിലതു കുട്ടി
യും കിഴിച്ചും വായിക്കണം. ഇതു തത്പരം കമ്പകളില്ലോ
എക്കാക്കി നല്ലവള്ളം ഓർമ്മയുണ്ടനു പ്രത്യേകിച്ചു പറ
യേണ്ടതില്ലല്ലോ. അക്ഷരം തിരിയാത്ത ദിക്കിൽ മുള്ളി
ക്കൊള്ളണം. അക്കദിനെതന്നെ രാഹം മാറന്നതും അ
ക്ഷരം തിരിയാത്ത ദിക്കിൽ വേണ്ടതാണോ. ‘...o...o...o...
വട്ടാ...ത്തിൽ...നീള്ളു മീ...വരെ...എ—എ—ചയാര
നൈ...അിതു...ഉം...പൊട്ടിക്കിൽ ബാലിയെ...ക്കൊല്ലു...
ആ...അിവയു...o...o...o...പ്രഥമം...o...o...’ എന്നാണോ
പാടിയതെങ്കിൽ അതിന്റെ അത്മം, ‘വട്ടത്തിൽനീള്ളു
മിവരെരായെരുപ്പുള്ളു, പൊട്ടിക്കിൽ, ബാലിയെക്കൊല്ലു
ജുങ്ങം പ്രഥമം’ എന്നാണോ.

യുലകാണ്യത്തിലോ മരൊ ഉഴു

തെക്കേതലയ്ക്കു ലെതിന്ത് രിപ്പക്കലെ
വാനര നായകമാരോട്ടക്കിടിനാർ,

എന വരികരം നമ്മുടെ എഴുത്തുള്ളൻ,

തെക്കേതലയ്ക്കു ലെ—തുതാരിപ്പുക്കലെ
വാനരനായ—കമാരനോട്ടക്കിനാർ.

എന്നായിരിക്കു, വായിക്കുക. എന്നാലും തനിക്കും അ
ത്മത്തിനു കരവില്ല. ‘ലക്ഷയിൽ തെക്കേ തലയ്ക്കുലാ
ണല്ലോ രാവണന്റെ ചുക്കാവനം. അവിടെ തുതാരി
പൂശൻ എന്നായവക ചുക്കളുണ്ട്. നമ്മുടെ പനി
നീർച്ചുക്കളും മാതിരിതന്നെ. തുകിടിസായ്ക്കുന്നുണ്ട്

വീട്ടിൽ പെയ്രുണ്ടോ. അതൊക്കെ കമ്മാർൻ എന്ന വാനരൻ മഴവൻ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. നാലു, കമ്മൻ, കണ്ണുരാമൻ എന്നൊരു കരങ്ങുന്നാക്ക് പേരുള്ള അവ സ്ഥാനം, കമ്മാർൻ എന്ന പേരം വിളിച്ചുകുടന്നില്ല.' എഴുത്തല്ലോകൾ ദ്രോകം ചൊല്ലി അത്മം പറയുന്ന രീതിയെപ്പറ്റി കേസരി വിവരിക്കുന്നതും രസകരമായി രിക്ഷനും.

നാരാധാരിയത്തിലെ ആദ്ധ്യത്ത ദ്രോകത്തിന്റെ അത്മമാണു് പരയാൻ ഭാവമെങ്കിൽ, വെവ്യാകരണ മാണാക്കെ ഓടി ഒളിക്കേണ്ടനു പാകത്തിൽ ലേഡം പോലും ദയയില്ലാതെ പദ്മാഭൂതക്കു കണ്ണംതുണ്ടമായി തന്ത്രം മറിച്ചു എടുത്തൊന്തു കുഴഞ്ഞൊന്തു ദ്രോകം എക്ക് പത്രംനും നേരു നിട്ടി വലിച്ചു ചൊല്ലി ഒരു ദീർഘാഹ്യം സം വിട്ടു് അവസാനം, 'എന്നാണു് അവിട്ടെത്ത മഹി മ!' എന്നം പറത്തു, രണ്ടാമതും 'സാദ്രാനദാവബോ ഡാ'തുകമനപമിതം കാലഭാവാവയില്ലോ—ഗ്രാവായും പുന്നെന്നു വിലാസം!—എന്നൊരായുമുമാണു്!—കാല തെരു അവിടെ പോയി തൊഴുതാൽത്തനു ആനന്ദമാ യി. ആനന്ദം വന്നാലു ആത്മാവിനു ഭാവാധിവും വന്നു വല്ലു!—നിർമ്മകതം നിത്രുമുക്കതന്നിനിഗമശത സമാന്തര സന്നിഭാസ്മാനം—ഗ്രാവായുംപോയാൽത്തനു മുക്കി യായി. പത്തായിരം ജനങ്ങൾ ദിവസേന ഇന്നം വന്നു തൊഴുന്നില്ലേ! എന്നെന്നു ഭഗവാനേ—പാട്ടരിപ്പാട്ടിനു് ഈ തുച്ഛവാല്ലിയേപ്പാർത്തനു ഭഗവാൻ തലകുലക്കിയിരിക്കുന്നു—അസ്ത്രംപ്രത്യേകമാത്രം—തയകലുക്കിയേപ്പാർത്താണു—ഈ പൊംബേത്തിന്നു് മുല്ലാവികയുംവെച്ചു നാരങ്ങ കാണുന്നു തന്നെയില്ല—ചുനങ്ങളുംപുഷ്പാര്മാത്മകം ഗ്രൂവമത്തപ്പോം—

നിന്തിങ്ങവടിച്ചുടെ മായാവിലാസം എത്തൊരു പ്രകാശന ക്ഷാണ്ടാണ് അറിവാൻ കഴിയുന്നതു്? —അവിടത്തെ കൂപാകടക്കമുണ്ടായാൽ നന്ദിനം ഒരു ആലസ്യമുണ്ടാവി സ്ഥി—തത്താവൽ ഭാത്രസാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതു മന്ത ഭാഗ്യം ജനാനാം—എങ്കിലും എങ്കിലും—എങ്കിലും എന്നാണവിട്ടതെന്തെന്തെ മഹി മ! മുക്കായുള്ളതു ജനങ്ങളുടെ ഭാഗ്യം പറഞ്ഞാൽ അവസാനിക്കില്ല—കാലത്രു മുട്ടോളം എക്കരത്തിൽ കാണം, ഉച്ചപുജ കഴിഞ്ഞാൽ അരദ്ദേഖ്യമാകും, വൈക്കേന്നോരുമാ ക്രാന്നോഫേഷണു് ദരാളുകരത്തിൽ ഒട്ടും കുറയില്ല. സാക്ഷാത്കരിക്കുവാൻ തന്നെയാണതു്. ആ പായസവും പണ്ടിളാലും, കിഴക്കു നടയും, അനവധി പെണ്ണുണ്ടാകും ഒന്നരയും മുണ്ടുമായി കൂടിച്ചുവരുന്ന വരവും എത്തൻറ ദേവാനു!—എന്ന പറയേണ്ടതു്! കാണേണ്ടതു് തന്നെയാണു്. അതു തന്നെയാണഭാഗ്യം.

ഇങ്ങിനെയാണബന്ധു എഴുത്തല്ലോമാർ നാരായണൻ തനിലെ, ‘സാദ്രാനന്ദാവജ്ജീവ്യാധാത്മകം’ എന്നാഭിയായ ഫ്രോക്രതിന്റെ പ്രാപ്യാനം പറയാടു്’ എന്നതാൽ പരിഹാസമാണില്ല!

‘കട്ടിക്കുള്ള സന്ധാർഥത്തിൽ വളരെത്തണ്ടന ഭാരം രാതാപിതാക്കന്മാരിൽ പ്രത്യേകം ഇരിക്കുന്നതാണെങ്കിലും കേരളീയന്നാശ്രായപ്രകാരം മക്കുളു പ്രത്യേകത്തിൽ വിളിക്കാനും പറയാനുംകൂടി പാടില്ലാത്തതാണു്,’ എന്നാണ് കേസരി പറയുന്നതു്.

എഴുത്തല്ലോമാർ പരിജ്ഞരിച്ചുണ്ടായ ‘മേഷം’നോരു ഡാണം പിന്നെ കേസരി പിടിക്കുടിയിരിക്കുന്നതു്. ആ

രസಿಕನ್ ಪರಾಕರ್ಯಾಗಳು, ‘ಅವಾಯವ (ಮೇಷ್ಟಂಗಾಯವ) ಅವಸ್ಥೆ ಹ್ರಾಸಿಗೆಯಾಗಿದ್ದು. ಪೆಡತ್ತ ರಸಮಣಿ. ಹಂಗ್ರೀಷ್ ಪರಿಹಾರೆ ಶಾಂತಿಶ್ಚ ಮತಿಷ್ ಎಣ್ಣಪ್ರತಿ ವರ್ಣವರ ಯಾತ್ರಾಗಿಲ್ಲಂ ಜಯಿತಾತ ಏಣಿಗೆಯೆಯಾ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಕರಗಂ ಮರ್ಕಿಷ್ ಅಂಗವಯಿ ಪ್ರಾವಶ್ಯಂ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿತ ತೋರ್ದ ತೋರ್ದ, ನಾಡಿಲೇಕಣಂ ವಿಡಿಲೇಕಣಂ ಕೊಳ್ಳಿತ ಸಕಲಯಾರ್ಥಕಣಂ ಪರಿಹಾಸತರಿಗೆ ಪಾತ್ರಮಾಹಿ ಯೋರಂ ತನಿಕಣತನಿಗೆ ಈ ವೆವರಾಗ್ಯಾ ತೋಗ್ನಿ ಗನಿ ಘಂ ವಿಶ್ರಾಸಮಿಲ್ಲಾತೆ, ಲೋಕತಿಷ್ಟಿಷ್ಟಿಷ್ಟಿಷ್ಟಿ ವರರಾಯಾಕೆ ನಿಸ್ಸಾರ್ಥಮಾಹಿಯಂಕಾಣಿ, ವಲ್ಲಪಿಕಿಲ್ಲಂ ತಣಿಗಂಡಣು ‘ಅವಸಾಗಂ ಈ ಮೇಷ್ಟಂಗಾವುಂ. ವಿಲ ವಲಿಯ ಯಜಮಾನ ಮಾತ್ರಂ ಪ್ರತಿಕೂಲಾಂತರಿಂದಿರುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಸೇವಕರೂರಾಹಿ ನಟನಂ ನಾರು ಕಣಿಕಣಂ ಈವಕ ನಟವೀತಯುತ್ತಾರೆಯಾಗಿನಾಯವ ಶ್ರುತಿತಿತ್ಯ ಕರೇಕಾಲಮಾಹಿ ಹ್ರಾಸಿಗೆಯಿತ್ತಾ ಈ ಮೇಷ್ಟಂಗಂ ಶಿಷ್ಟಿಷ್ಟಿಷ್ಟಿಷ್ಟಿಷ್ಟಿ ಕುರಾತ ರಂಗಮಾಹಿತೀಂಗಿಂಡಿಷ್ಟಿಣಿಷ್ಟಿ.’

ಕೇಸರಿಯುದ ಭಾಷೆ ಏತು ಕೃತಿಕಣಂ ಪಾಮರಣಂ ವಾಯಿಷ್ಟಿಕ್ತಾತ ಪ್ರಯಾಸಂಕ್ರಾತ ಮಣಿಸ್ಯಿಲಾಕಮೆನಾಂತಿ ತು ಹಂತ ಪರಿಹಾಸತರಿಗೆ ಇತ್ತಿಷ್ಟಿಷ್ಟಿ ಕರಾಗಿ ವೆತ್ತಿ. ವೀತಿ ಪರಾಧಿಗಣತ್ತಾ ಪರಿಹಾಸಿಕಣಿಗಣತ್ತಾ ಹಂಪ್ತಿ ತರತ ತಿಲತಣಿಯುಲಭಾಷಯಿತ್ತಿ, ಅಂಣಿಂ ಮಲಯಾಳಿವಾಕಣಿಕ ಶಿಂ ವಾಷಿರಾಷಯಿಕಂ ಕಡಿತ್ತಾತ ಪೊತ್ತಾತ ಸಂಸ್ತಿವಾಕಣಿ ಕಿಳಿಂ ವೆಹ್ಲಿತ್ತಾತ ಕೊಣಾಗಾಯಾತ್, ಏತ್ತಾತಿಯ ಆತಿಳಿಂ ಅರಾಯಾಳೈ ಹ್ಪಾಲೆ ಬರ್ಲಿಂ ವಿಲಿಂ ಮಾತ್ರಮಣಿ ಮಣಿಸ್ಯಿಲಾಕಣಿಕ ಯಿತ್ತಾ ಏತಾಗಾತ ಸಮಾಯಾಗಣಾಕಣಿ. ಹಂತು ಅಣಿಗೆಯ ಯಾಸಿಲ್ಲಾ. ಕೇಸರಿಯುದ ಭಾಷೆ ಚೆವಿಯಿತ್ತಾ ಮಲಯಾಳಿ ಹಾಕೆ ಕೆಕ್ಕಾತ ಅರತ್ಮಮಾಹಿಂ. ಅಧಿಲಿಟಣಿಯ ಪರಿಹಾಸವು ಮಣಿಸ್ಯಿಲಾಯಿತ್ತಿಹ್ಪಾಕಣಿ.

‘വില കുട്ടൻ പിരിക്കുന്നതുനന്ന ഇംഗ്ലീഷിലാണ്, എന്ന കേസരി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ‘ബിലാത്തിച്ചിരിയും നാടൻചിരിയും തമ്മിൽ വളരെ അന്തരേക്ഷംപോതാൽ! നമ്മൾ പിരിക്കുന്നോലെയെല്ലാംപോതു നന്നുമിന്ന ചിരിക്കാം’.

പ്രാചീനാചാരങ്ങാപചാരങ്ങേല്ലയും സ്ഥാനജാനങ്ങൾ എല്ലയുംപറി പരിഹസിച്ചുഴുതായ ഒരു ലേഖനത്തിൽ ആചാരം പരയുന്നതിലും മറ്റൊരു ചിലക്കും എത്രുമേൽ വാഴിയുണ്ടെന്നതു തിന്നും ഒരു കമ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വഴിയിൽ കെട്ടും ഭേദി വരുന്ന ഓരാക്കശും എഴുന്നാളുള്ള കൈടക്കുന്ന തൊഴാൻ തരമായില്ല. അപ്പോൾ തിരുമന സ്ഥാപകാണ്ടു തന്നു അവക്കുറ തലചിൽനിന്നു കെട്ട പിടി ചു താഴെ വെച്ചും, ശാഖക്കുന്നും ‘എരാൻ’ എന്ന പറഞ്ഞു തൊഴിച്ചപോലും!

സന്ദർഭംശാൽ വാന്നേറാധിഗാമയുടെ പേര് എഴുന്നേണ്ടതായി വന്നപ്പോൾ കേസരിക്കും ഒരു കാൺം ഓമ്മ വന്നു. അതു താഴെ എഴുതുന്നു:—

‘ഗാമ കപ്പലിറങ്കിയ ഉടനെ അന്നാത്ത സാമ്പൂതികി തന്നുരാനു ചെന്ന കണ്ണു എന്നും തളിയിൽ അനുബല തതിൽ പോകി മണിയടിച്ചു തൊഴുതുവെന്നുംമറ്റും പല കമകളുണ്ടു്. ഇതെല്ലാം വാസ്തവമാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം കുഞ്ഞുമനിയായിരിക്കുന്നുണ്ടു് ഒരു നന്നുതിരിയുടെ പക്ഷും. ഗാമജുടെ ബുല്ലിസാമത്തുവും അദ്ദേഹം നിമി തതം ബിലാത്തിക്കാക്കിണ്ടായ അത്രത്തുവുമായ അഭിരു ലിയും മറ്റും ഓർത്തും, സ്വാഭിമാനികളായ വെള്ള ക്കാർ കുഞ്ഞുമനിയാണുന്ന ഫലാഷിക്കുന്നതാണു്.

സുക്ഷ്മരിൽ അംഗ്രഹം ചെയ്യിരുവാൻ'. ശാമ അതിന്തു ഓന്നായിതന്നുവെല്ലോ. വളരെ വെള്ളത്തിട്ടമാണ്. അതു മധ്യാന്തർ ദേഹത്തും പെട്ടെന്നു പദ്ധതിയും ഒക്കെ കണ്ണി മേഖല 'അന്നത്തെ സാമൂതിരിപ്പാട്ടിനു ധാതപത്മാന സാരമായി 'വാസവഭക്തികാമൽ' എന്ന കല്പിച്ചുകൊടുത്ത പേര് പാശ്വാത്രമാർ വാണ്ണാധിനാമ എന്നും കുറിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങിനെതന്നെ കൊള്ളുവുസു' എന്ന പേര് കവലയാംബേസു' എന്നായിരിക്കുന്നു. കൊള്ളുവുസ്സിന്റെ കടക്കയാറു നിമിത്തമായിരിക്കുന്നു മുഴുവൻ വാഗ്മി ഷനാമം സിലവിച്ചതും, 'ബാസ്സുമുള്ളൻ, അന്നവിബുസൻഡ്', സ്സീവൻസൻ എന്ന പേരാക്കേ, മോക്ഷദ്വാചാഞ്ചൽ, അനാംബാധി, അനിവസൻ എന്നാണെന്നു ഇപ്പോൾ ഏഴ് തിവരാദ്.'

കേസരി മേലുറുതെ ലേവനം എഴുതിയതിനു ശേഷമായിരിക്കുന്നും ബസൻഡ് മജാമമബൈ വിലർ വസന്തമാതാവാക്കിയതും.

വലിയവക്ക് കത്തകൾ അയയ്ക്കുന്നതിൽ മറ്റൊരു വർക്കിർബുസ്സമായി അന്നസരിക്കേണ്ടിവരുന്ന സദ്ഗായത്തെ കേസരി ചരിഹസിക്കുന്നതുകൂടി കേരളക്കുന്നും.

"വലിയ നൃപതിരിപ്പാടമാക്കു" എഴുതുന്നതു കട്ടിപ്പട്ടം വായിച്ചു തിരുമനസ്സിൽ അറിയിക്കാനുള്ള വിധത്തിലേ പാടുള്ളൂ. പ്രഭക്കുന്നാരെചൊക്കേ 'സമയം ചോലെ വായിച്ചു ഭോധിപ്പിച്ചാൽ'മതി. അതു തിരക്കില്ല. 'സവിനയം,' 'വിനയചുരസ്സും,' 'സാഭരം,' എന്നാക്കേ മുഴയിടെ തുടങ്ങിയതാണ്. മേൽവിലാസം

എഴുതുന്നതിലും വളരെയാക്കേ ആലോചിക്കാൻണ്ട്. തീയുകൾ ‘അവർകൾ’ ചേരുത്തുക്കടാ എന്നാൽ പക്ഷേ ണ്ട്. മുഖമണകൾ ‘മുമ്പി’ എന്നുട്ടി ചേക്കണാം. കുറ്റകടലാസ്സും ലക്കോട്ടം മറ്റൊരു ഉപയോഗിപ്പാൻ തുടക്കിയതു വാന്നോട്ടിനാമയുടെ ശേഷമായിരിക്കണം. തപാലിൽ അയയ്ക്കുന്ന എഴുതുകളിലുംകൂടി, നായങ്ങൾ, നമ്പ്രാങ്ങൾ എന്ന ഫൈറ്റുന്നതു അവാധിയ്ക്ക് പോരാ എന്ന വിചാരിക്കുന്ന യജമാനന്മാരും ധാരാളം ഉണ്ട്. ഈ വകുപ്പാപ്പെടുമോക്കു തറവാടല്ല, ജമയാണു മുഖ്യം. സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ജമയ്ക്കുന്നസരിച്ചു പാട്ടിള്ള എന്നാണു ദാരം.

“ജ്ഞാബുലമശക്താനാം
ശക്താനാം ഭ്രഹ്മം ജമാ.”

എന്നല്ലാം ധരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും.”

‘കളുക്കടക്ക’യെന്നതിനും, ഓരോ ജാതിക്കാരെയും ദേഹക്കാരെയും സംബന്ധിച്ചു പങ്ക് പേരുകളിലും ഉള്ളതിനെപ്പറ്റി ‘കേസരി’ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:—

“നന്ന സാധ്യകൾ മാത്രമേ കളുക്കടക്കിക്കളും. തീയും, വണ്ണാൻ മിതലാധിവർ കഴിക്കുന്നതു ‘മരനീർ’ ആണും. ‘മരവെള്ള’ എന്ന പരിജ്ഞനതിനും അതു വിരോധമില്ല. മരനീർ വളരെ വിശ്രദിഷ്ടമാണും. സപ്രദേശി ബുദ്ധിയും വർദ്ധിച്ചതിൽപ്പുണ്ട് കുറച്ചയികും മുളാം ആകീട്ടുണ്ട്. വടക്കൻഭികിൽ ‘ബാല’യോ, ‘അല്ലിവെള്ള’ ദോ കഴിക്കാത്തവർ ചുരുക്കും.

എതിരേ കതിരവന്നയാം മുദ്ദെ
ഉറരിയ മരനിരകമേ ചെന്നാൽ,
എരിയാ,പൊരിയാ, കളിരാ, തളരാ.

എന്ന പ്രമാണവും ഉണ്ട്. പക്ഷേ വടക്കൻ യജ്ഞ
മാനനാർ രഖിക്കും ‘കളുക്കടിക്കില്ല.’ ‘പലമാരം ക
ഴിച്ചാൽ’തന്നെ മഹത്താക്കം. കടത്തനാട്ട് ചില ദി
ക്കിൽ ‘ഭസ്യംതൊട്ടാൽ’തന്നെ ലധരിയായി. അമാ
ലനാക്ക്’ ഒരു നേരം ‘വൈശ്രീം കടിക്കാൻ’ കാലുംപും
‘വൈന്യുകാശിൽ’ ചുങ്കങ്ങിയാൽ പോരാ. ചുലയം
ചെറുനക്കളിൽ ‘നാമം ജപിക്കാ,’ ‘പിരാന്തൻവൈശ്രീ’
കൊണ്ടാണ്. സുക്ഷ്മതിൽ അതാണ് യടാത്മമായ
പേര്.”

നോവലുകൾ എഴുതി അച്ചടിക്കുന്നോരും, “ഇംഗ്ലീഷ്
മാതിരിയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ‘കമ’ എന്ന് എഴുതു
വാൻ മറക്കുന്നതു” എന്ന കേസാർ ഉപദേശിക്കുന്നു. അ
തു ‘എഴുതുവാൻ മറന്നപോയാൽ ഇംഗ്ലീഷ് പറിക്കാത്ത
വാഷനക്കാർ ഇതെന്നൊരു അസംബന്ധമാണ്’ എന്നാ
ക്കെ പറഞ്ഞു മസിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതു ഉണ്ടായിങ്കു
ന്നാൽ, ഇംഗ്ലീഷുണ്ടാവൽ ഇങ്കിനെന്നൊക്കെ ആയിരി
ക്കിം, എന്ന വിചാരിച്ചു” ഒന്നം പറക്കില്ല. ഇതു റില്യൂ
നമുട്ട് വെപ്പുകാരൻ മനസ്സിലാക്കിട്ടണ്ട്. അവൻ ഒരു
നെങ്കിലും വല്ലതും പാകംവെള്ളു യാതൊരു സപ്പാടം ഇ
പ്രിയതിരിക്കുന്നോരും ഒപ്പാശ്ശുപ്പെട്ടുകയോ മറേറാ ചെ
യ്ക്കാൽ, ‘യജമാനനേ ഇതു മറിരാഗിവെപ്പാണ്’, സാദു
ചുമാക്ക് ഇങ്കെന്നൊരു വേണ്ടതു, മന്സീപ്പ്” യജമാ
നന്നു ഇതു വലിയ ഇപ്പുമാണ്’ എന്നല്ലാമാണു സമാ

ഡാനും സായുച്ചമാക്കി ഇപ്പിനേഹാണെങ്കിൽ ഇതു നിലതായിരിക്കും എന്നും ഇങ്ങനും വിചാരിക്കും.”

കപടവോന്തികളെ കേസരി പിടിച്ചു കടന്തു വിട്ടിട്ടും അവരുടെ സംഖ്യയും ഇപ്പുഴം വളരെ കുറവാണെങ്കിലും പരത്തുക്കൂടാ. കപടവോന്തികളിൽ മുഖ്യമാണെന്നെന്ന്;

തത്രമിതു ന വസ്തുവ്യം
യതു നാസ്തി ചതുപ്പും
വേഭാന്തി മല്ലശാലാവ
വാരനാരീവ മുലികാ

എന്നാണോപാൽ. ഒരുവക വേഭാന്തികൾ ശിഷ്യർ നാരോട്ടുകൂടി രാജുത്തു പുജനിയുംനാരായി സഞ്ചരിക്കുന്ന തു പലയം കണ്ണിരിക്കുമ്പോ. പാന്പു, തേഴു മുതലായ ക്ഷുദ്രജീവികളെ കണ്ടാൽ, അവശ കൊല്ലുന്നതു മുംസ ധാന്യങ്ങൾ കുത്തി ഭ്രാഹ്മികാതെ വിച്ഛന, നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ, വേഭാന്തികളെയും നാട്ടിൽനിന്നും അടിച്ചോട്ടാടിക്കാതെ, അവക്കു കേരളത്തിൽ സ്വപ്നപ്പുദിവാസം അനവധി ചുരിക്കുയാണെല്ലാ. മല്ലപിക്കവാൻ ലൈസൻസും വാഹം വേഭാന്തികൾ. അവരെപ്പറ്റി കേസരിതന്നെ വിവരിക്കുട്ട.

“ഈ വക മുങ്ഗിഷ്യർമാരെ കണ്ടാൽ ക്ഷണത്തിൽ അറിയാം. പല ദിക്കിൽനിന്നും കടിച്ചു വീണു തശ്ശു കെട്ടി ഒരുമാതിരി നല്ല ക്രിനമാരായിരിക്കും കണ്ടാൽ. വാലും തലയും ഇല്ലാതെ നീളാനീളത്തിൽ പെരുത്തു ചെയ്യാനും വശമുണ്ടാകും. എല്ലാംല്ലാം ആനന്ദത്തിൽ ത

നൊച്ചാണ്. പാതുവരുള്ളുവും ക്ലേരോഫാറ്റും ഒക്കെ കഴിയ്യാലും അങ്ങാൽ കലുക്കാവുമില്ല ‘വേജരി’ കൂടാതെ ഒരു നൊരുവും കഴിയില്ല. ‘വയറതു ശിവലോകം’ എന്ന പരാമത്തു് അതിന്മേയാക്കിയൊന്നുണ്ടു് ഈ കൂട്ടക്കട തീരു കണ്ണാൽ ആക്കം തോന്തിപ്പുാക്കം സർജ്ജതനാണ്, യോഗാല്പാസവും വശമുണ്ടനുള്ള നിലച്ചിൽ ഘടഡോധനയും ചില ആസനങ്ങളും ശീലിച്ചിരിക്കം. അധികവും തോന്ത്രാസമാണ്. രാഗദപ്രഭാ ദിക്കുളപ്പുറിഞ്ചൊക്കെ ശാന്തിക്കാനസരണം വിചാരം ചെയ്തു ഉറപ്പിച്ചവരാകകൊണ്ടു് സിലബാനം കലശലബണങ്ങൾ ഇം വക ഗ്രാക്കമാരുടെ ശേഷാക്കാരോട് ചോദിച്ചാൽ തന്നെ അറിയാം. അസുരയും മതസരവും ഈ അവിവേകികളിൽനിന്ന് പോയിത്തുള്ളൂ. അധികവും നാട്ടാ വീടും ചുട്ടപൊട്ടിച്ചവരായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു് ഇവരുടെ മതസരത്തിനും വളരെ ശക്തികുടം. വല്ലതുമൊന്നു ചോദിച്ചാൽ പേപ്പും കലിനമാണ്. കണ്ണരണ്ടും ചെങ്കീരിയുടെ കണ്ണപോലെ ചുകനിരിക്കം. മുക്കു പിഴിഞ്ഞാൽ മുഹാഴി പുളിച്ചു നാരന—(പറഞ്ഞില്ല). അറിവിന്റെ കാര്യം.

യതുശാഖ്യികാസ്ത്രചരാദസാഃ
യതുചരാദസാഃ തതു ശാഖ്യികാഃ
യതുനോ ഭയം തതുചോ ഭയം
യതുചോ ഭയം തതുനോ ഭയം

എന്ന പാകത്തിലാണ്. ഈ വക വിദ്രാഹാക്കം അവരുടെ വാസനയ്ക്കും ഹിതത്തിനും അന്നസരിച്ചും അനവധി ശ്രൂതികളും സൗംഖ്യത്തികളും അവിടവിടെ ബഹുലം തോന്നാം.

രേഖത്തി വദനോള്ളിപ്പ്
പരിപ്പുത്തവും ദിഗ്ഗജം

എന്നാക്കെ പറഞ്ഞതുകൂടാതെ,

സഹകാരരണസാമിഗ്രം
നാഷപാലു ഫീയയാപ്പിതാൻ

ഈതൃംഖി വചനങ്ങൾക്കാണെഴു സ്കൂളി പുതാഷമാർ ഒന്നിച്ചു കടക്കണ്ണതാണല്ലോ യോഗ്യത. അപ്പുഴാണ്, തണ്ടപാപ്പഭഗവത്തിനും നല്ലതരം. എന്നാണ്, എതാണ്, ഒക്കെയും നശപരം. ബ്രഹ്മാഭി പിപീലികാപത്രം, സകല ചരാചരങ്ങളിൽ അനന്തരം, സകലതും മിമ്പും, ഒക്കെ മായാമയം. കൂട്ടപ്പും? കോധം? കൂതു ശാതഃ?—എന്നും മറ്റൊം പൊടിപാരം. കൂളാണ്ണവരതിൽനിന്നും, “പീതപാപീതപാപുനിപ്പിതപാ” എന്നാഭിഷാഖ ദ്രോക്കങ്ങളിൽ സാരങ്ങൾക്കും ഇട്ടു വർഷിക്കം. അങ്ങിനെയുജ്ജീവനും ദ്രോക്കങ്ങളിൽ പ്രഥാണങ്ങൾക്കം. ആവശ്യംപോലെ പെത്തരതു ചെവാല്ലും. ഒരു വാസ്തു പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാവാത്ത പരമസാധുക്കൾ ഇതെല്ലാം കേരംക്കുന്നേയാണും ഇതൊക്കെത്തന്നെന്നാണവേബാനും വെച്ചു “അനീതിഭ്രംഗം” എന്നാവും. നമ സ്കൂളാരത്തിനമില്ല തുന്പും വാലും. അങ്ങടച്ചമിങ്കളിൽ നമ സ്കൂളാരത്തോടു നമസ്കാരംതന്നെ. വക്കതപാം, വഹം തപാം, വലച്ചുൽ, വകതിരിവില്ലായും, എന്ന സാധന ചതുപ്പുഡിസ്വാത്തിയും വൃവഹാരം, വൃവസ്ഥമില്ലായും, എന്ന വകാരത്തുസിലിഡിയും കുടിജാഡായൽ ദീക്ഷിതരാജി. പിന്നെ ആരെ കുട്ടാക്കണം? രോമ്പുയും ശക്കി

കാനില്ല. ഇങ്ങനെ എത്ര പേര്, അവും പകലും അം സാരമാകന്ന സംസാരത്തിൽ സുഖസാരത്തുകന്നമല്ലോ, മാംസം, മത്സ്യം എന്നീ മകാരത്തും എല്ലാഭ്യും അന്ന വീച്ചുംകൊണ്ട്,

“വേശ്വരവേദസുസീധുന്ദമിലലനാ
വക്തുാസവാദമാഡിതെ-
ന്നിതപാനിഞ്ഞനമ്മാതസവരസെങ്ങനിട
ചാട്ടാക്കപാഃ

സർജ്ജാ ഇതി, ദിക്ഷിതാ ഇതി, ചിരായ
പ്രാണ്ടാഗ്രിമോത്രാ ഇതി,
ബുദ്ധജാ ഇതി, താപസാ ഇതി, ദിവാ
ധൂതത്തജഗദ്പദ്യൈരിത.”

ഈ താണം കപടവേദാന്തിയുടെ ചിത്രം. കേസൻ തന്നെപ്പറ്റിത്തന്നെ നേരംപാക്കായി എഴുതിയ ഒരു ഭാഗത്തു നല്ല പരിഹാസം അടങ്കിയിരിക്കുന്നു. ഒരു പുസ്തകത്തിനും ആമുഖവാപന്നാസം എഴുതിക്കൊടുക്കാൻ വാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതിനുനാരിച്ചു്, ആമുഖവാപന്നാസം സങ്കലിച്ച വാരിവലിച്ച എഴുതിക്കൊടുത്ത ഉപന്നാസത്തിൽ ഉള്ളതാണിതു്:—

“ഇവൊക്കെ വല്ലതും തൊന്തനാസും എഴുതിവിട്ടാൻ
നുണ്ടാവാ ഭോഷംവാ മിക്കപേരും ‘ബഹുരസം—നല്ല
ഫലിതം—ഇയാശൈന്താ ഒരു നോവലെഴുതാരത്തു്?’ എ
നെല്ലും പറയുമായിതനും. നോവൽ എഴുതാൻ ഫ്രയ
സമീപിച്ചതു കാർത്തമാണെല്ലാ. അതിനു ഫ്രേഞ്ചുകും ഒരു
വാസനബേം വെവേദവമോ എനാം ഫവണം. കരണ്ടത്താങ്ക്

കാലമായി മഴ കുറവായതുകൊണ്ടോ, കലിഞ്ചെട മുൻലു
ന്നുംകൊണ്ടോ, എന്താ ‘സംസ്കാരാധിമതിൾ’ വ
ല്ലാതെക്കണ്ടാൻ’ ഉള്ളകിപ്പുട്ടി, ഒലിച്ചു, മലയാളം ഇ
ഴുവനെ കിരിക്കലക്കി കുടിച്ചുവാസിയതുകൊണ്ട് നമ്മ
ഈപ്പുലഭി കുട്ടൻ ഒരു തുന്മാവാലും അഥരവും അപവും
ഒന്നമില്ലാതെ കിടന്ന ‘അഖ്യാനാതിട്ടിച്ചലനം കരകാണാ
തെ’ എന്ന പാകത്തിലുാശിരിക്കുന്നു—”

സംസ്കാരപദ്ധതിയോഗേചോരുചുമ്പും അ പണ്ഡി
തന്മാരെ അപമന്നിച്ചുകൊണ്ട് കേസരി ഇങ്ങിനെ ഉ
പന്റസിച്ചിരിക്കുന്നു—

“വളരെക്കാലം ഒരു അവിഭക്തക്രാന്തിക്കാരന്നുപോ
ലെ ഏകദേഹഗ്രേമമായിക്കുംതിരന്ന സംസ്കാരവും
മലയാളവും തമിൽ നമ്മടട സർക്കലാഡക്കാരുടെ
പ്രവേശനത്തിന്നശേഷം ഗ്രാമത്തിലെഞ്ചായി എങ്കിനെ
യോ അധികമായ വ്യവഹാരംകുടാതെ ഭാഗം കഴിഞ്ഞ
പിരിഞ്ഞതിൽപ്പിനെ കാവുനാടകക്കാരം വാസിക്കുന്ന
സന്റുഡായം കേവലം ചുങ്കിപ്പോളി. ഇപ്പുഴതെ
ബെറപ്പുകാരാധികവും വല്ല ‘കേരളകാർഷ്ണമാ, വാരി
കരയാ, മലയാളമദ്ദൃഷ്ടമാ, മാസിക’ഭോ വാസിച്ചു വ്യാ
പ്പുത്തി ഉണ്ണാതിട്ടിള്ള കുട്ടാണ്. ഇങ്ങിനെക്കുഴി വി
ച്ചപാനാർ സംസ്കാരത്തിലും മലയാളത്തിലും അതിഗംഭീര
മാരായ നമ്മളുടെ അഭിനവകാളിഭാസൾ മതലായവരെ
പ്പോലെ സംസ്കാരപദ്ധതി ഉപയോഗിച്ചു് എഴുപ്പ്
തനിൽ ദോഗ്രമാരായിക്കളുംയാമെന്നവച്ചു്, യാതൊരു
‘ദയാദാക്കിണ്ണവും’ ഇല്ലാതെ സംസ്കാരം ലേശംപോലും
അവവിക്കാതെ അങ്കിനെതന്നെ മുരംകൊണ്ട് ഒരു വക

തിരിവു കൂടാതെ കോരിശ്വാഴിച്ച വിളവുന്നതു കാണു
ഡോൾ—എന്തു പറയേണ്ടതു്—ചിരിക്കാതെക്കണ്ടു് എ
ന്നാനിവുംതി? മുങ്ങിനെ ഒളിച്ച പണ്യിൽനാർ വല്ല ച
തിയ പസ്തുകവത്തപുറി അഭിപ്രായം പറയുന്നതിന്റെ
ഒരു മാതൃക, കേസരി എഴുതിട്ടുള്ളതിനുടി താഴെ
പകർത്തിയെഴുതി ഈ ഉപന്യാസം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.
താഴെ പറയുംപ്രകാരമാക്കിരിക്കുന്നപോതു അവയുടെ അ
ഭിപ്രായം:—

‘നിങ്ങൾ സദയം അയച്ച പസ്തുകം സസ്യങ്ങളിലും
കൈപ്പുറി. അപരിഹാർമ്മായ ഭാരീ തുത്രാന്തരബാ
ഹല്പുംനിനിതം സരസമായും സരളമായും എഴുതിയിരി
ക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ നിസ്തല്പുമായിരിക്കുന്ന പസ്തുകം കുലക്ക
ഷായമായി വാച്ചിക്കാൻ എത്തൽക്കാലപത്രനുംവരെ അ
വസരമില്ലാത്തതു കൊണ്ടു് ആകപ്പോടെ നൂലമായി ഒ
നു വായിച്ച പരിശോധിച്ചുനോക്കിയതിൽ അപൂർവ്വമായ
ചില സൗഖ്യലിത്തങ്ങൾ ദർശനമായി വന്നപോതിട്ടുള്ളതു
വേറെ ചില രാന്നുശമാനാർ കരണാസാകം സവിസ്തുരം
ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതു വിളുവേഷന്നായെന്ന നാനും ചവ്വിൽ
ചവ്വിൽ ചെരുഞ്ഞട്ടില്ലെന്ന വിശിഷ്ട പ്രത്രകിച്ചു്
പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. കിംബവഹ്നാ—മലയാളത്തിൽ
അന്ധാരാല്ലല്ലോ കുവായിട്ടുള്ളതു് എത്തേയാ ശാവ
നീയമായ ദഹനമാകകൊണ്ടു് അതിനെ നിർവ്വിജ്ഞ
മായി നിർമ്മംബലം നിരാകരിക്കാനായി പ്രവൃത്തവിവ്രാത
നായ നിങ്ങളുടെ പ്രശംസാവമായ അന്ത്രാനപരിഗ്രാ
മം വളരെ ദ്രോഹനീയമായെന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഈ പ്ര
സ്തുകം സംഖ്യകലാശാലക്കാർ ഒരു പാഠപസ്തുകമാക്കിതീരീ
ക്കുമ്പെന്ന വിശപസിക്കുന്നു. യോഗ്യരസികനായ നിങ്ങൾ

അതുയരാരോഗ്രസവൽക്കേഷമത്രാടക്കുടി വള്ളരക്കാലം ദിനപ്പായില്ലായിരിപ്പാൻ അവിലാബ്യകോടിബ്രഹ്മാബ്യ നാഡികയായി നാഡ്യാനത്തുമിയായിരിക്കുന്ന ജഗദ്ധീശപ്ര നെ എല്ലാംജൂഘം സദാ പ്രാത്മിച്ചുകൊണ്ട് തങ്കാലം ഇതുമാത്രംകൊണ്ട് വിരേഖിക്കുന്നു.''

ഈദിനയല്ലക്കിലും എക്കേശം ഇദിനയുള്ളിലും വാക്കുകൾ എഴുതുന്ന ലേവകമായം അവരെ പറസ്യും ചെയ്യുന്ന പത്രാധിപനായം ഇന്നും ഉണ്ടെല്ലാം. സരസ്വതി കേസാരി ഇതുവേഗം നമ്മെന്നെങ്കെ വിച്ഛിപിത്തിൽ തും, അത്തരം അവിലാബ്യകോടിബ്രഹ്മാബ്യവകനായ ഒരു ഭാഗ്യമെന്ന പറയേണ്ടതുള്ളില്ല.

ഇ. കൊത്തു

എന്തിനാണ് കൊത്തു നമ്മുടെ കടിക്കുന്നതു? ഈ ചോദ്യം എന്ന ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചതുടങ്ങീടു കറേക്കാലമാണി. പ്രതിവിശാസ്യത്തിന്റെ അഭിവുദ്ധി എന്നും സംശയത്തിനു കാരിന്നും കുട്ടകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പ്രതി ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടും പ്രദ്രുക്കം പ്രദ്രുക്കം ഉപയോഗമണ്ഡണ്ടാണും മുന്തു വിചാരിക്കാ മാറ്റിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അതിനും തരമില്ല. ജീവിക്കുന്ന എന്നുള്ള ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാജനമാക്കുന്നതല്ല തന്റെ. ജീവിക്കുന്നതിനു തക്കതായ ഒരു കാരണം യേണ്ട;

ആ കാരണം മനഷ്യർക്ക് സ്വഭാവങ്ങൾ തീരുമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിനും അതിനിലേക്കും. ഈ വിശപാസത്തെ ആത്മഗിച്ഛ കൊതുകൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനു പല കാരണങ്ങളും പറയാം. മനഷ്യനു വിനിശ്ചം ഉണ്ടാക്കവാനായിട്ടാണു കൊതുക്കലേ ഇന്ത്യപരമുഖിച്ചുതെന്നും രഹസ്യം പറയുന്നു. ആരുളു പറഞ്ഞാലും വേണ്ടില്ല, ഈ അഭിപ്രാ യം കുറെ ആഭ്രാസധായിട്ടുള്ളതാണും. വെള്ളം ദായശമ നത്തിനു മാത്രമല്ലെങ്കിൽ താണുന്ന വിചാരിച്ചുവരുന്നവരുടെ കൈവിരലുകൾക്കും ആയാസം കൊടുക്കുന്നതിനാകുന്ന കൊതു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു തോന്തു ഒരുക്കാലത്തു വിചാരിച്ചിരുന്നു. പുതിയ പരിജ്ഞാരം ഇതിനേയും തട്ടി കൊള്ളണമ്പിരിക്കുന്നു. നാലുനേരം സേംപ്പുതേച്ചു കളിക്കുന്നവരേയും കൊതുകൾ വിട്ടുകളിയുന്നില്ല. അതിനാൽ ശമിയായ കാരണം ഇനിയും കാണാൻ ഇരിക്കുന്നു. കണ്ണ തൊക്കെ തെററാണുന്ന വരുമ്പോൾ, നമ്മൾ ഒരു സമയം അല്ലോ വിനിതന്മാരാക്കവാനും മതി.

ഈ ജീതുവിനും ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ടാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ആ മുന്നം മരുരായ ജീതുവിനും ഉപകാരപ്പെ മാണണം ഒരു തു ആ മുന്നത്തിന്റെ സംബന്ധാവത്തിനും കാരണമാകയില്ല. ആ മുന്നം ഏതൊരു ജീതുവിൽ കാണുന്നവോ ആ ജീതുവിനും അതിനെക്കാണ്ടും ഉപയോഗമാണായിരിക്കുന്നും. അപ്രകാരമല്ലെങ്കിൽ മുന്നങ്ങളും ഉപകാരണങ്ങളും മാത്രമേ കാലാന്തരങ്ങളിൽ ഓരോ ജീതുക്കു ഓരോ സ്ഥായിരായി കാണുകയുള്ളൂ. ഇങ്ങനെന്നാകുന്ന ഡാറ്റിലും, അദ്ദേഹത്തോട് യോജിക്കുവാൻ മനസ്സുള്ളവ ക്കു തുള്ളിയാക്കാവണ്ണു. കാണിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും. എത്ര വിധത്തിൽ നോക്കിയാലും നമ്മൾ വലിയ കഴപ്പുത്തി

ലായിരിക്കുന്നു. കാർബൻറ റിച്ചർഷേക്കാണ്ട്രാറും പോകുന്ന ഒരു രക്തവർഗ്ഗമാണ് വിമാനം പാലെ ആകുന്നവിധി തതിൽ എൻ്റെ ചോരായാക്കു മുകൊള്ളും കട്ടിക്കുന്ന തിൽനിന്നും ഒരു കൊതുവിനു് എൻ്റൊരു ഹ്രസ്വാഖാണ് സിലിക്കുന്നതു്? അങ്ങങ്ങ അതിനെ കാശിന്നും, എൻ്റെ ചോരാക്കാണ്ട്രതന്നു എൻ്റെ കൈ കഴുകിയാലും വേണ്ടില്ല. അതിനെക്കാനു് അനേകം രാത്രികളിൽ അന്നദിവിച്ചിട്ടുള്ള തീരുവാതനകൾക്കു പ്രതികുലിച്ച ഒരു ആളുമെന്നു് എനിക്കു മുമ്പു തോന്നാറുണ്ട്.

കുമികൾക്കു ചീറകകൾവന്നാൽ ക്ഷേമമാവശ്യമില്ല. ക്ഷേമവും വളർച്ചയും അവ അതിനെമ്പിൽ കഴിച്ചുള്ളൂ. ചീറകവന്നാൽ അപ്പുണ്ടു് പ്രസ്താസത്തേയും ആസപദിച്ചു മൊടിഡ്യാടക്കുടി അവരുടെ കാലം കഴി കുന്നമെന്നു അവയെങ്ങും മോഹന്തുള്ളൂ. അല്ല; അടമാവാ, കൊതുക്കൾക്കു ചീറുന്നും മുരുപ്പുള്ളുള്ള ക്ഷേമമാവശ്യമുണ്ടെന്നതന്നു ഇരിക്കുട്ട്; അപ്പും നമ്മരു വെറു ഒരു ഭർഘടം നേരിട്ടുണ്ട്. നമ്മെഴു വേദനില്ലപ്പോൾ തെ അവയ്ക്കു നമ്മുടെ ചോരക്കിളുംലെന്തു? അവരുടെ ശനുകുംിയയ്ക്കു വേദനയാകുന്ന പീണ്ടു് വാങ്ങിക്കുന്നതെന്തിനു? അവ വയറനിരയെ കട്ടിക്കുന്നതിനു് ഇരിക്കുന്നോരും, നമ്മുടെ വഴുയുകയും, പിരിയുകയും, ചാടകയും ഓട്ടകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടുംവയയ്ക്കു് എൻ്റൊരു ഹ്രസ്വമാണംബാകുന്നതു്? വെള്ളും കോത്തനോരും എല്ലാം ഭക്ഷണമാണെങ്കാതെന്തെന്നു ഒരു നാലിയുള്ളവരാകിരിക്കുമോ? അതുപോലെത്തന്നെ, നമ്മുടെ ചോരയെ വലിച്ചേട്ടുകുന്നതിനുംതും യന്ത്രവുംകൊണ്ടു്, സപ്രസ്ഥവിത്തുമാരായി കൊതുക്കൾ

വരദന്വോദ, ഇവിടെ ഹാടവും, ഓടവും, അടിയും, പി ചിയും കൊണ്ടപിടിച്ചാൽ അവയ്ക്കും അതു രസമായിരിക്കയില്ല. ഇങ്ങനെന്നിരിക്കും, ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു യന്ത്രംകൊണ്ട് അവയ്ക്ക് എന്നൊരു ഉപഭ്യാഗമാണുള്ളതു്? ഒരുപ്പു നോക്കുന്നും, ഡാർഭിൻറെ സിലബന്റ പ്രകാരം, കൊതു കടിക്കുന്നും, നമ്മൾ വേണ്ട തോന്നാതിരിക്കുന്നതിനു്, അതിൽ അനുതോപമമായ ഒരു തെളംമോ മറേറാ ഉണ്ടായിരിക്കുണ്ടോ. എന്നാലുണ്ടു, തടിയന്ന തന്നീൻ വിയത്രം കിഴക്കുന്ന പുറം, കൊതുവിനു കടിക്കുവാൻ ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്തു്, അതിൻറെ സുവല്ലും ശീതോപചാരങ്ങൾക്കു പാത്രമായിത്തീനു് തന്നീൻ ആത്മാവിനെ രസകരങ്ങളും സപപുന്നങ്ങളിലേക്കു നയിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും.

ഈനി വേരെ ഒരു ദിന മുഹടവും കുടു ഉണ്ടു്. കൊതുക്കുളു, അവയ്ക്കു കടിക്കുവാൻ യാതൊരു തരവും ഇല്ലോ തന്നെ പ്രദോഷങ്ങളിലാണു്, അധികം വിശ്വമുള്ളവയായി കാണാനു്. ആന, ഘണ്ടാമുഗം മുതലായ മുഗങ്ങളിൽ കാടുകളിലും മനഃപ്രസംഗാരത്തിനു് ഉതകാത്ത ചാളിപ്പും ദശങ്ങളിലും ഇരു ജാതിക്കാർ ധാരാളം ഉണ്ടു്. മേൽപ്പറമ്പതു സ്ഥലങ്ങളിൽ പോങ്കണ്ടതായി ചന്നാൽ ഒരു പുതിയമാതിരി വേണു അനുഭവിക്കാവുന്നതാണു്.

പണ്ടു് ഒരു യുവതി ബിലാത്തിയിൽ നിന്നു് ഇരു രാജുക്കു വന്നുചേരുന്ന് ഉടനെ ഒരു കുട്ടി എയമക്കുളു കാണുകയുണ്ടായി; ഇരു സാധുക്കുളു കണ്ണിടു് കൊതുക്കുളും എന്ന ശക്കിച്ചു് അവർ വളരെ ദയപ്പെട്ടവന്തു. എന്നാൽ ഇതുപോലെയുള്ള സംശയത്തിനു് ഇടവരാതിരി

പ്രാം കൊതുകൾ എങ്ങനെയുള്ളൂ പ്രത്യേകം പറ ഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. കൊതു ഒരു ചെറിയ തുമിയാണ്. അ തിനും ആരു കാലുകളിൽ രണ്ട് ചിറകകളും ഉണ്ട്. ചിറ കകൾ പറക്കിക്കാറും, കാലുകൾ നാലെണ്ണും നടക്കിവാ സം ഉപയോഗിക്കുന്നു. പിൻകാലുകൾ രണ്ടും രക്തം വലിച്ചെടുക്കുന്ന യന്ത്രത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളാകുന്നു. പ ക്ഷേ ഭ്രതക്കളും കൊക്കുന്ന ചില ശാസ്ത്രങ്ങൾ മാർ ഇതിനെ നിശ്ചയിച്ചെടുക്കാം. അവയുടെ അഭി പ്രായപ്രകാരം, മേലുറുതു യന്ത്രത്തിലെ ശസ്ത്രങ്ങൾ ഇള്ളും ആരു ആവശ്യമുണ്ടു് ആയുധങ്ങൾ എല്ലാം ഉണ്ട് എന്നാ കുന്നു. അല്ലോ ക്ഷമയുണ്ടെങ്കിൽ, ഈ സംഗതികൾ എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാക്കാം; കുറച്ച് വേദന സഹിക്കേണ്ണ മെന്നുയുണ്ടു്. കൊതു നമ്മുടെ അട്ടക്കൾ വന്ന ഉടൻ, ശത്രുകൾ സമീപത്രണം എന്ന “ചെവിവട്ടംപിടിച്ചു്” നോക്കാം. ഇല്ലെന്നറിഞ്ഞാൽ പിന്നെ മാർദ്ദവമുണ്ടെങ്കിൽ പ്രദേശം കണ്ടപിടിക്കുന്നതിനും ശ്രമമായി. അ തിന്റെ ശേഷം, ഒരു ചെറുതായി പുള്ളിയുണ്ടു് ഒരു ജാതിയുണ്ട്. ഈ വകക്കാരാണു പാട്ടു പാടിക്കൊണ്ട് ചെവി തുള്ളു വാൻ വരുന്നവർ. ഇതുകൂടാതെ നേരംരണ്ട് ജാതിക്രമിയുണ്ട്.

കൊതുകൾ പലവിധമുണ്ട്. സാധാരണയായി നാം കണ്ടുവരുന്ന ചാരനിറച്ചുള്ള കൊതുവിനു പുരാമു, അല്ലോ ചെറുതായി പുള്ളിയുണ്ടു് ഒരു ജാതിയുണ്ട്. ഈ വകക്കാരാണു പാട്ടു പാടിക്കൊണ്ട് ചെവി തുള്ളു വാൻ വരുന്നവർ. ഇതുകൂടാതെ നേരംരണ്ട് ജാതിക്രമിയുണ്ട്.

കൊതുവിന്റെ ഉത്തരവം എത്രയും സുക്ഷ്മമായിതി ക്കുന്ന ഒരു മുട്ടയിൽനിന്നുംകുന്നു. അതിന്റെ ശുട്ടകൾ

സാധാരണയായി അഴക്കമനിറങ്ങ വെള്ളത്തിലാണ് കണ്ടവരുന്നതു്. ഇടക്കിൽനിന്ന് സ്വർംഗം രോമത്രേതാട്ടി കണ്ണാലവരയ്ക്കുന്ന ഒരു പ്രാണി പുരപ്പുട്ടനും. ഈ പ്രാണി, വളരെ പുഞ്ചത്രു ചുളിയിൽ നീനി അതിലും അഴക്കല്ലാം ക്രൈസ്തവിച്ചു് അതിവെഗം വളരുന്നു. ഈ ഒന്നു ഒരു പതിനഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞതിനും ശ്രീ, അതു് അശനമുപേക്ഷിച്ച തൃപാന്തരം വരുത്തിയാലോ എന്നുള്ള വിചാരത്രേതാട്ടകുടി കരേന്നേരം സ്വന്മമായി കിടക്കുന്നു. ആദിമാറം സ്വഹ്നവിശേഷംതന്നെ. ഈ രോമശബ്ദം ഉള്ളിൽനിന്നു പുരപ്പുട്ടനും നമ്മുടെ കൊത്തു.

കൊത്തുകളുടെ ജീവകാലം മുന്നു പതനങ്ങളായി വിഭാഗിക്കാം—1. ഇട്ട; 2. കുമി; 3. കൊത്തു. ഈ യിൽ മുൻപറഞ്ഞ രണ്ടും വെള്ളത്തിലാണ് ജീവിക്കുന്നതു്. വെള്ളത്തിൽനിന്നു പിന്നതേ പുരപ്പാട് നമ്മുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിലേക്കാണു്. കുളങ്ങളിൽ നിന്നും മററം കൊത്തുകളിടെ പട്ടാളം പ്രഭാതത്തിൽ വിട്ടിനകരും പാളിയം അടിച്ചു തുടങ്ങും. മുഖാം, കുപ്പായം, കിടക്കം, ജേം ടി ഇത്തുകളുടെ ഹടയിലാണ് ഈ പകൽ കഴിക്കുന്നതു്. രാത്രിയിലത്തെ കമ്മ പറയേണ്ണല്ലോ.

ഈ സാത്രിഞ്ചുരൂപങ്ങുടെ ഉപദേവതയിനു വല്ല നിരുത്തിയും ഉണ്ടോ? നല്ല ചുണ്ണാം അടിച്ചുവാങ്ങന്നതുകാണടം മട്ടിപ്പായ്ക്കും, സാന്തുഷ്ടി മുതലായ സുന്ധന്യങ്ങൾക്കും ചുകയ്ക്കുന്നതുകാണടം അവബൈ അല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാം. ചുക്കും, നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്ക് ഇതൊന്നും മതിയാക്കുന്നതല്ല. അതിനും അവബൈ മുലത്രേതാടെ നശിപ്പിക്കുകതന്നെ ചേ

என். ஒரு வீட்டில் கொதுக்கூடிட ஸமவாஸம் யாராகு முளைத்து கல்லான், ஸமீபத்து¹ கொதுக்கூடிட ஒரு நூற்றுக்கணக்கான திட்டங்களையும் உடனடியாக பெற்று வெளியிட வேண்டுமென்று என்று கொதுக்கூடிட ஸமீபத்தான்” அன்றையிடம் மனம்பூவுக்கேள்கிறது.

கொதுக்கூடிட கொதுக்கூடிட திட்ட நிருத்தியைக் கொடுக்கவேண்டுமில்லை? “நினைவேலை கொதுக்கூடிட கொதுக்கூடிட” என்று நூற்று ஹாப்ரைஸ்கூப்பிலோன்று. நிற்கும் மொனமிலைப்பூனில்லை. ஒரு வழி ஒன்று; நம்முடைய குடுக்காக்கு ஒரு ஒன்று. மனத்துக்கூடிய ஒன்று போன்று நிற்கும் வழி ஸாயங்கமோ முன்னோ களைப்பிடித்துவிட ஏன் கூலம் அவர் படித்து விடுகொடுக்கவில்லை. மரத்துவர் ஹாப்பையூதியைவர்க்கிட்டு. அவர் களைப்பிடித்துவிட முஸிலுப்புட்டதி, அது மரத்துவக்கிப்பகாரப்புமாகின்றதீக்கு. அவர் கொதுக்கூடிட ஒரு புதியிவியி களைப்பிடித்துவிட்டுள்ளார்கள். அது “உஜ்ஜுவேஜ்ஞானத்தே” என்று வலிய புமாளைத்து அனைசுறித்துக்கொள்ள. கொதுக்கூடிகொள்ளுமாறுமே கொதுக்கூடிட வேதநிலைப்புதையைக் கொடுக்காது என்பதேயேதாகும்: கொதுக்கூடிட முடிப்புலும் எடுத்து குரைக்கவேண்டியது. என்னால், ஒந்துக்கூடிட வேக்கிட ஒழித்துக்கொண்டு நூற்றுக்கணக்கான திட்டங்களையெவிக்க எடுத்துக்கொண்டு வருத்தங்களை வருந்து நம்முடிட ஒரு சூரியன்கூடுதலை கிடைக்கவாராவும்.

പ്ര. തരംഗങ്ങൾ

തരംഗം എന്ന പറഞ്ഞാൽ തിര അല്ലെങ്കിൽ ഭാളം എന്നാണെന്തുമോ എന്നോ എല്ലാവക്ഷമരിയാം, തരംഗിത മായിരിക്കുന്ന ഒരു ജലാശയത്തിൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഒരു വസ്തുവിനെ നാം ഭൗക്കിക്കാണ്ടിരിയാൽ അതു ചൊണ്ടുകൂട്ടും താഴുകൂട്ടും ചെയ്യുന്നതു നാം കാണാറുണ്ട് എല്ലാ. ഒരു ക്ഷേമത്തിൽ തരംഗത്തിംഗൾ അധിക്കരിച്ചിൽ ശാത്രു കാണുന്നപ്പെട്ടുന്നു; അട്ടതു ക്ഷേമത്തിൽ അതു ഉപത്രകയിലേയും വിഴുന്നു. ജലാശയം നിയുലമാക്കുന്ന തുംബരം ആരു വസ്തു ഇങ്ങനെ മേഖലക്കും കീഴേക്കും ചലിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ വിധത്തിലുള്ള ചലനം നമ്മക്കല്ലാവക്ഷം സുപ്പിച്ചിത്തമാണെങ്കിലും ഈതു ഗംഭീരമായ ഗാന്ധിതത്തിനും അനവരതമായ ശാസ്ത്രീയാന്വന്പദ്ധനത്തിനും വിഷയമാണെന്നുള്ള വാസ്തവം മിക്കവാങ്ങം ഗ്രഹിച്ചിരിക്കാൻ ഈട യില്ല. നമ്മൾ കേരളക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ നമ്മുടെ നൂൽക്കുന്ന ഓദ്ദംശം ജലംപോലെ ഗോചരമല്ലാത്ത വായുവിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരുതരം തരംഗങ്ങൾ ആകുന്നു. ഈതുപോലെ തന്നെ പാഠത്തിലുണ്ടാക്കിത്തുടർന്നുള്ള വെള്ളിച്ചും വായുവിനെക്കാഡി സുക്ഷ്മമായ ആകാശത്തിൽ ഉള്ളവാക്കുന്ന ഒരുതരം തരംഗങ്ങളാകുന്നു. നാം നിരീക്ഷിച്ചു ജലാശയ ത്തിലെ ഉധുപത്തിംഗൾ ഉൽപ്പത്തന്നിവതന്നുംപോലെ മുല്ലിക്കുയാങ്ങും അല്ലെങ്കിൽ ഉച്ചനീച്ചങ്ങളോടുകൂടി നാശം കലാക്കുത്തിൽ പല സംഭവങ്ങളും നടന്നുകൊണ്ടി

കിഴന്നതു്. ശമ്പുത്തിലും വെളിച്ചത്തിലും ഈ ഉല്പാത നിപാതങ്ങൾ നമ്മുടെ ഇറ്റിയങ്ങളും ഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട് വാൻ പാടില്ലാതെ വിധത്തിൽ അതു സുക്ഷ്മമാക്കുന്നു. എന്നാൽ മറ്റൊരിലും പരമ്പരാസംവേദങ്ങളിൽ ഒരു വുല്പി യും അതിനെ അന്നഗമിക്കുന്ന ക്ഷയവും തമ്മിൽ ഒരു പുഞ്ചായുഷ്ഠത്താർക്കാർഡ് പീഠലമായ കാലാന്തരമണ്ഡായേ യും. ഇങ്ങനെ ഉൽപ്പാതനിപാതങ്ങൾ അബ്ലൂഫിൽ വുല്പിക്ഷയങ്ങളുടെ പരംപരയോടുകൂടിയ സംഭവങ്ങൾ ഒരു തരംഗങ്ങൾ എന്നുള്ള സാജ്ഞ നമ്മൾക്കു കൊടുക്കാവുന്നതാക്കുന്നു.

പ്രക്രിയയുടെ വ്യാപാരങ്ങൾ തരംഗിതങ്ങളും കൂടുതലും (തിരുമാല), വായുതരംഗം (ശമ്പു), ആകാശതരംഗം (വെളിച്ചം) മുതലായ കേവലം പ്രാഥുര്യത്തിനും ഉം തരംഗങ്ങളുടെ വ്യാപാരങ്ങൾ ഗ്രനിതംകൊണ്ടു നിന്ന് കിലപ്പുടകാവുന്നവയാണ്. എന്നാൽ ഗണിതത്തിനു വിധേയമല്ലെങ്കിലും തരംഗപ്രതീതിയും ജനിപ്പിക്കുന്നവയാക്കുന്ന മറ്റൊരു സംഭവങ്ങൾ. ആണ്ടുതോഴുണ്ടാക്കുന്ന വൃദ്ധിപാതയിൽനിന്ന് (Rainfall) കണക്കേന്നുകാണിയാൽ എക്കുണ്ടോ അൻപതു വർഷം ഇടയിട്ട് അതിവും ഏറ്റവും അന്നാവും ഉണ്ടാക്കുന്നതായി കാണാമെന്നും ശാമ്പുജന്മമാർക്ക് പറയുന്നു. ഇതിന്റെ കാരണമെന്തൊന്നും ആക്കം നല്ല നിയുധമില്ലെങ്കിലും വൃദ്ധിപാതം തരംഗിതമാണെന്നുള്ള പ്രതീതി നമ്മൾക്കു ജനിക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ പരമ്പരയാ നടക്കുന്ന ഓരോ സംഭവത്തിന്റെ അന്തരുമായ വുല്പിക്ഷയങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ടായിരിക്കണമും പുരാതന ഘെരുവവചിനക്കുന്നാൽ ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒരു തരംഗമായി പരിഗണിച്ചതു്. അവു

കത്തുപ്പള്ളായ പരമാണ്ഡകളിൽനിന്നും പരിശാമംകൊണ്ട് മുത്തമായി വ്യക്തികളായി വ്യാപരിക്കുന്ന ഈ ബുദ്ധാഖ്യം കല്ലാന്തത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ച കല്ലാഭിയിലണ്ടായിരുന്ന സുക്ഷ്മാവസ്ഥയിലേയും പ്രത്രാവത്തിക്കുമെന്നാണ് അവർ പറയുന്നതു്. ഈ പ്രവർത്തനയ്ക്കുന്ന അടിത്ത കല്ലത്തിൽ പരമാണ്ഡകളായിത്തീൻ ബുദ്ധാഖ്യം പിന്നെയും പരിശാമവശായ മുത്തമായി വ്യക്തമായി തീരുന്നു. ബുദ്ധാഖ്യപരിശാമത്തെക്കഴിച്ചുജും ഈ വാദത്തിൽ തരംഗങ്ങൾക്കുതായും തോൻ വിവക്ഷിക്കുന്ന ആത്മയമാണ് അന്തർവേദിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

വ്യക്തികളായ നമ്മളിൽ അല്ലൂന്തമഭോധം വുല്ലിക്കുഡാക്കുമ്പോൾ പൂപ്പിക്കുന്നതു് നാം അന്നഭേദിക്കാണെന്നു്. മും അല്ലൂന്തമതരംഗങ്ങൾ ഓരോയുടെയും ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതാകയാൽ അവ നമ്മൾ അന്നഭേദഗാഹവരക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരു സമൃദ്ധാധത്തിന്റെ അല്ലൂന്തമതരംഗങ്ങൾ ഇതു തപരിത്തങ്ങളല്ല. സാമ്പാദായികമായ അല്ലൂന്തമഭോധം അനേകശതാബ്ദങ്ങൾക്കാണ്ട് മാറ്റുമെ അധിക്കരിക്കുന്നും പിന്നീടു് ഉപത്രക്കയേണ്ടം പൂപ്പിക്കുന്നതു്. വ്യക്തികളായ നമ്മൾ ചരിത്രാല്പരയന്നാംകാണ്ടല്ലാതെ നമ്മുടെ ആയുഷ്മാലത്തെ അതിപ്പാപിച്ചുകിടക്കുന്ന സാമ്പാദായികങ്ങളായ അല്ലൂന്തമതരംഗങ്ങൾ ഗാഹവരങ്ങൾ എന്നുന്നില്ല. മനസ്സുസമൃദ്ധാധത്തിന്റെ അല്ലൂന്തമവുത്തിനെയും വിവരിക്കുന്ന ചരിത്രങ്ങളും ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങളും സുലഭങ്ങളല്ലായ്ക്കും ഇതു അല്ലെന്നും സുശക്കവുമല്ല.

മനസ്സുസമൃദ്ധാധത്തിനു് അല്ലൂന്തമതരംഗങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാണെന്നും പ്രതീതി ഘെമ്പുവപെറ്റാണോക്കും

ക്ഷേ ഉണ്ടാവിൽനിരിക്കാമെന്ന ദശാവതാരപ്രകൊംത്തു അദ്ധ്യിൽനിന്നു നമ്മക്ഷേ ഉള്ളമിക്കാം. ലോകം അല്ലൂതു തരംഗത്തിന്റെ ഉപത്രകയെ പ്രാപിച്ചു പാപിപ്പുമാ യിത്തീര്ജ്ജന്യാം ഇംഗ്രേസിൽ അവതരിച്ചു ലോകത്തെ അല്ലൂതു തരംഗത്തിന്റെ അധിത്രകയിലേയ്ക്ക് തുളി വിട്ടു. കംസരാവണാട്ടിക്കർ പാപിപ്പുമായിത്തിന്റെ ലോകത്തിന്റെ പ്രതിനിധികൾ മാത്രമാകുന്നു. അവതാ രങ്ങഡൈക്കിച്ചു് ഇങ്ങനെന്നുള്ള ഒരു ഭാവന ശക്രമാണ് നേനിക്കു തോന്നുന്നു.

പുരാണങ്ങളിൽനിന്നു ചരിത്രത്തിലേയ്ക്ക് കടന്നാൽ ആദ്ദുമായി നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നതു യഹൂദ നാഞ്ചെട ചരിത്രമാണ്. ആ ചരിത്രം രാജും ഭീരവും ആ ല്ലൂതുമികവുമാണ്. ക്രിസ്തീയവേദപുസ്തകത്തിന്റെ പാശയെ നിയമമാണ് ആ ചരിത്രം. യഹൂദമാർ ചിലപ്പോൾ ആല്ലൂതുമികമാരായും മറ്റൊരിലപ്പോൾ ആധിക്കരിച്ചു കുറാരായും കാണുപ്പട്ടനം. അവങ്കെട അല്ലൂതു തരംഗങ്ങളെട ഒരു ഉപത്രകയിലാണ് ജന്മത്തുവായ ക്രിസ്തു അവതരിച്ചതു്. യഹൂദരു മാത്രമല്ല മനസ്സുസ്ഥിതി യത്തെ മുഴുവൻ ഉല്ലരിക്കുന്നതുതായിരുന്നു ക്രിസ്തുവി ന്റെ ആദർശം. ഒരു അല്ലൂതു തരംഗത്തിന്റെ ഉപത്രകയിൽ എത്തിയിരുന്ന രോമാസാമാജ്രം അല്ലൂതുമായിത്രകയിലേയ്ക്കു് ഉൽപ്പത്തിച്ചു. യുറോപ്പു് ഇങ്ങനെ അല്ലൂതു തരംഗത്തിൽ ഉൽനാമിച്ചുകൊണ്ട് ക്ഷേമന്യാം വിത്രപീകരണമെന്ന പരിപ്പേട്ടാവുന്ന നവീകരണമുണ്ടായി. ഇംഗ്രീക്കരണം ആല്ലൂതുമികമാണെന്നായിരുന്നു അതിന്റെ ഉപനേതാക്കളുടെ ഭാവം. എന്നാൽ ആ അണ്ണയത്തിൽനിന്നു വിരിഞ്ഞതിനുണ്ടിയ ജഹൂ അതിയിം

സ്രൂമായ ഒരു മഹാസത്പരമായിത്തീർന്ന്. ആ സത്പൊ സപ്താ തദ്ദേശത്തിന്റെ പാവനമായ നാമത്തിൽ തത്പരതാന തത്തിന്റെ രഹംമിക്കളും അഭ്യർക്കത്തോടും സാമൂഹികതയും അല്ലെങ്കിൽ അന്വാനം അന്വാനം അന്വാനം എഴായ ഉപത്രകയിലേയുള്ള സമുഖായത്തെ തജ്ജിവിട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഉപത്രകയിൽ ഉൾപ്പെടെ മാനസിക വിസം മുതലായ മഹാപാപങ്ങളുടെ ഭാരതത്താൽ യുറോപ്പ് മാതൃഭൂമിലും ലോകം മുഴുവൻ തെരുക്കുന്ന കയ്യും ചെയ്യുന്നു.

ഡോ. സി. ചാക്കരാ.

സി. കമകളി

1. കമകളിയുടെ ഉല്പത്തി—ഇപ്പോൾ “കമകളി” യെന്ന പറഞ്ഞുവരാറുള്ള അഭിനയകലാപ്രയോഗത്തിനു വിഷയമായ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിനുകൂടികൾക്കു പോതുവേയുള്ള പേരു “ആട്ടക്കമെ” എന്നാക്കുന്നു. കമകക്കമകളി. ഇതിലെ അഭിനയസമ്പ്രദായം കേരളത്തിൽ മാതൃഭൂമിയിൽ ഒരു വിലക്ഷണരീതിയാണ്. എത്തന്നും അഭിനയക്കൂട്ടികളുടെ വേഷംകെട്ടി മന ചുരുക്കി അരങ്ങുത്തു വന്നു, തമിൽ സംഭാഷണരീതി ഉപയോഗിക്കാതെ ഒരു ആംഗ്രേജാവങ്ങളും മാത്രം വൈദികക്കമകളെ അഭിനയിക്കുകയെന്ന ഏപ്പാടു് ഏതു മതക്കണ്ണേടെ ഇടയിലും ഒരു ഘട്ടത്തിലല്ലെങ്കിൽ മരീറായ ഘട്ടത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാൻണ്. ഗ്രീക്കകാരുടെയും ഈം

ബുദ്ധിഷുകാരന്മാരും ഇടയിൽ അതല്പരമായി ഇ പ്രകാരം പ്രാവിനകാലത്തു് അവിൻ്റെവിച്ചിട്ടുള്ള (Dumb shows) അനാലാപനങ്ങൾഡിനിനമ്മരു കാലങ്ങമേ ഓ രസചൂഴിഗംഭീരണങ്ങളാണ് നാടകങ്ങൾ വളർവ്വനിട്ടുള്ളതു്. അമാനഷ്യത്തികളിൽ എപ്പറമിയും ഭാവവും കാണിക്കേണ്ട നടക്കാർ അരങ്ങേത്തുവെച്ചു തമ്മിൽ സംഭാഷണംവെച്ചു ദയനാതു് ആക്ക്രമാടുവെള്ളു തന്നയതപത്രി നു കരവവരുത്തുന്നതും ഗൈരവവത്തിനു പോരാത്തതും എന്ന പഴയകാലത്തു് ജനങ്ങൾക്കു തോന്തിയിരിക്കാനിട്ടുണ്ടു്. എന്നമാത്രമല്ല ഇന്നേതിലും താഴുന്നപടിയിലുള്ള അനന്തരത മാനസികനിലയ്ക്കു്, സംഭാഷണരിത്രും തന്നയതപൊ വരുത്തുന്നതിൽ അതിനെ പ്രയോഗിക്കണമെ കൂടം കണ്ണട രസിക്കേണ്ടവക്കൂടം ഒരുപാലെ പ്രധാസം നേരിട്ടിരിക്കണം. മുഖ്യാന്തമാണി ഇപ്പോൾ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന ആട്ടക്കമ്പക്കെളു അതായും വേഷകാർ അവവരുക്കുന്ന ഭാഗം ആട്ടപ്പദ്ധതിലും പരിച്ച പാടിക്കാണ്ടു് ആട്ടക്കാമെന്നു വരുന്നതായാൽ ഇന്ത മുതികൾ ആട്ടവാൻ സംഭവക്കാണുകയില്ലതനെന്ന്. ഏതാണ്ടും നഞ്ചുടു പൂർണ്ണിക പരിസ്ഥിതികൾക്കു പററിയ ഒരു രീതിയാണ് കമക്കളിയിലെ അഭിനാസക്രൂം. പക്ഷേ നമ്മുടെ ഇടയിലും ഒരു ഏകദേശം 400 കൊല്ലുങ്ങൾക്കുമുള്ളണായ ഇന്ത കമകളിക്കു് ഇതരഭാഷയിൽ കാണാനുപ്രകാരം നാടകഘട്ടത്തിലേക്കുള്ള ഒരു പ്രാവിണ്ടുനില്ലിക്കാതെപോയതു് ആയുംഭാഷയാൽ സംസ്കൃതത്തിന്റെ സങ്കരതപൊകാണ്ടു തന്നെന്നായാകുന്നു. ആയുംഭാഷയുടെ ഇന്ത വ്യാപകതപൊ കമകളിയുടെ പ്രാരംഭഘട്ടത്തേയും സവിശേഷം സ്വർഗ്ഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നവേണ്ട ആധുനികമലയാളഭാഷയ്ക്കു് ആയു

നീ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന അതുള്ളാവിധസകരതപം ഭാഷയിലെ എതാദുസ്ഥലപ്രസാനസമുള്ളതിക്കു നിഃബന്ധത്തിൽ ടെക്സാ വിസ്തൃതിപ്പാനില്ല. കമകളിയട ഉള്ള റതിഖലപ്പറവി അനേപച്ചിക്കണ്ണോൾ കാണുന്ന അനുഭവത പരിത്യമിതികളും അവയ്ക്കിടക്കിൽക്കൂട്ടി കമകളിക്കു സാധിക്കും സപാഭാവികവളർച്ചയും ഇപ്പറമ്പത അനുമാനത നാന്ദി പ്രസ്താവനയിൽ സ്ഥിരികരിക്കുന്നു. കമകളിക്കു മുമ്പിൽ കേരളത്തിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്ന അഭിനയകലാ പ്രയോഗങ്ങൾ, കുമേണ അതായും ശശാന്തരങ്ങളിൽക്കൂട്ടി വളർന്നവനു കമകളിയാണി പരിണമിച്ചിരിക്കയാണെന്നു കാണും. ചാക്രാർക്കുള്ളൂ, അഞ്ചുപദിയാട്ടം, കുഞ്ഞാട്ടം, രാമനാട്ടം എന്നീ പ്രസാനസങ്കരം ഓരോനും, കമകളിയാണി പിന്നീട് പരിലസിച്ച അഭിനയകലയുടെ ഓരോ ശശാന്തരങ്ങളിൽക്കൂട്ടിയുള്ള വളർച്ചയെക്കാണിക്കുന്ന സീമാപക്ഷ്യങ്ങളും.

ഇവയെപ്പറവി കുമാനസരണം താഴെ വിവരിക്കുന്നു:—

അതുള്ളമാക്കുന്ന സ്ഥിരവാസം കേരളത്തിൽ തുടങ്ങിയ കാലംമുതൽമേം്കേ, അതുള്ളമതാനസാരങ്ങളായ പുരാണങ്ങളോ ടിളി പരിചയം കേരളസപദേശി
i. **ചാക്രാർക്കുള്ളൂ.** കർക്കിഞ്ചാക്കിക്കൊട്ടപ്പാൻ ഇതുള്ളമാർ പലവിധത്തിലും നിന്നുന്ന അമിച്ചുവന്നു. വളരെ പുരാതനകാലങ്ങളിൽത്തന്നെ നടപ്പാക്കിത്തുടങ്ങിയ “ചാക്രാർക്കുള്ളൂ” ഇതരരത്തിലും പുരാണപ്രചാരങ്ങളുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യമായി എന്നും. ഇതിന്റെ അന്തിമോദ്ദേശം, കേരളീയക്ക് അതുള്ളമാരപ്പറവി അഭരവു ജനിപ്പിക്കുന്നതുക്കവെന്നും അവണ്ണിക്കുന്നും.

തട ഉള്ളിൽ ആയ്മതനിയമഭോധം വരുത്തിക്കൊട്ടക്കണമന്നുള്ള താഴിയന്നതുകൊണ്ട്, ഇംഗ്ലീഷ് പരിശീലന വിദ്യാഭ്യാസവാനന്നുള്ള സങ്കല്പത്തിനേൽക്കു ചിലപ്രദ്രോഗങ്ങൾ അഭ്യന്തരാർഥ അനുഭവം അനേന്ന ചാക്രാർക്കു ഞിനെ സംബന്ധിച്ച് ഏപ്പറ്റി ചെയ്യാൻ ആവിശ്യിക്കുന്നു.

1-മത്ര, ദേവാലയങ്ങളിൽവെച്ചുള്ളാതെ “കുറ്റു” പരാഡിപ്പിച്ചു. 2-മത്ര, കമാവസ്തു ചുരാണകമതനെ അതയിരിക്കുന്നു. 3-മത്ര, ആയ്മാക്കട വാസല്പ്രവിശ്വാസപരാശ്രാംക പാത്രീഭവിച്ചിരുന്ന ഒരു സംഘം കേരള സ്പദേഹിക്കേണ്ടും അവരുടെ സന്താനങ്ങളും മാത്രം കുറ്റു പരാശ്രാം അധികാരപ്പെട്ടുവരിവിട്ടു. ഈ സംഘക്കാരാണ് ചാക്രാർവംശക്കാർ. സംസ്കൃതഭാഷയിൽ രഹിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചുരാണകമകളിടെ സാരം മലയാള തതിൽ പരാത്രൈ സദസ്യരെ ധരിപ്പിക്കേണ്ട ഈ “കുറ്റു പരാശ്രിൽ” ശരിയായി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ചാക്രാർമാക്കി സംസ്കൃതതാജ്ഞാപരിചയം അത്രുംവശ്രൂമെന്ന വന്നുകൂടി. ഈ ആവശ്യത്തിലെല്ലായി അവൻ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ സംസ്കൃതനാടകരിതികൾ അതാരു കമക്കല്ലരുന്നു മുഖ്യാപനം ചെയ്തുവന്നു. ഇങ്ങനെ കാലങ്കുമാനക്കാണ്ട് സംസ്കൃതഭാഷയിലുള്ള കാവ്യനാടകകാലക്കാരശാസ്ത്രപരിചയ യും തത്സംബന്ധമായ കലാചാത്രരും കുറ്റുപരാശ്രിലിനു വേണ്ട സാമർപ്പിത്തതു ഉണ്ടാക്കിക്കൊട്ടക്കരിക്കുന്നതായും കണ്ടു. എന്നിരുന്നാലും ഈ ചുരാണപ്പുറുവങ്ങൾ കേരള കാരം ആളികളിലുണ്ടാക്കണമെക്കിൽ, അതു കേരളീയക്കു യേ ചികിത്സാ കഴിയുന്നതു ഫലിതരസാനപിതമായിത്തന്നെ മുത്തോഗിക്കപ്പെടേണ്ടിരുമിരുന്നു. കുറ്റു കേരളക്കാർ ചുററിക്കുടിയിക്കുന്ന സാധാരണ ജനത്തെ രസിപ്പിക്കു

തതക്ക ഹാസ്യരസപ്രയോഗം അവസ്ഥരാചിത്മാംവ ണ്ണം ഇടകലത്തി പുരാണകമകളെ തന്നെത്തപ്പേരോടുകൂടി വിവരിക്കുന്നു ചാക്രാരമാർ ചെയ്യുവന്നതു്. ഈതി നം പുറമെ ജനങ്ങളെ ആകർഷിക്കുവാൻ വാദ്യമേളവും ചാക്രാരമാർ ആല്പകാലംമുതൽ ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. ദ്രോകം ചൊല്ലി നിരന്ത്രണവോഴം മരങ്ങം മിശാവു കൊ ട്രണ്ടിനം, താളം പിടിക്കുന്നതിനം, വേഷം ധരിപ്പി ക്കുന്നതിനം, “നമ്പ്പുാർ”എന്നാൽ പ്രത്യേക വർദ്ധകാ ഞം ചാക്രാരമാരോടുകൂടി ഭേദവുംവേഷംകൊട്ടി അരങ്ങേ ത്രഞ്ഞവന്നു രൂതംചെയ്യുന്നതിനു നമ്പ്പുാരമാരുടെ സ്കീക ഉം “നമ്പ്പുാരമാരും” കുത്തിനു് ഒത്താശമാരായി നിയ മിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ചാക്രാരമാർ ഓരോരോ ഭാവരസം ന ടിച്ചുചുരിക്കുന്ന വാക്കുങ്ങളുടെ അത്മാ കാണികൾക്കു വി ശഭദപ്പെട്ടത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ട ആംഗ്രേങ്ങളും കാണി ചുകൊള്ളിം. ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നതായാൽ ഈ ചാക്രാർ കുത്തിൽ പ്രധാനമായി അഞ്ചു“അരംശങ്ങൾ“ അത്യന്താ പേക്ഷിതമെന്ന കാണുന്നു. (1) ആന്ത്യമതാനസാരമായ കേതിവർല്ലനമന്നു ഉദ്ദേശം. (2) ഈതിനതക്കു കട്ടാവ സൗഖ്യികനിരയുംതിൽ സംസ്കൃതനാടകാഡി പരിജ്ഞനാ നം. (3) കേരളീയരു റസിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഫലിതമു യോഗം. (4)ജനാകർഷകമായുള്ള വാദ്യമേളം. (5) വേഷം, ഭാവരസപ്രകടനം, പദാത്മാഭിനയം എന്നിങ്ങ നെ നാട്ടുകലാസംഖ്യായ ഉപകരണങ്ങൾ.

കലവുത്തികൊണ്ട് കേരളത്തിലെ നടന്നാരാധിത്തി ന് ചാക്രാരമാർ അവരുടെ തൊഴിലിനെ ക്രോങ്കുട്ടി എ.

ബ്രംഗമിവാൻ നാടകാഗ്രഹയത്രിന്മാപ

ii. അഷ്ടപദിയാട്ടം കരം പുതിയ ഒരു സാമീത്യത്തു തിനെ അംഗീകരിച്ചു. അതു “ബം

ഗാളുകവിച്ചുംഗവനായ ജയദേവതരുടെ “ഗീതാഗോവിന്ദം”

തന്നെയായിരുന്നു. ഈ ജയദേവൻ കെങ്കുവാംബും 12-ാം

ശതവർഷത്തിലുണ്ടായിരുന്നതു. ഈതിനിന്നും

കൊല്ലുവർഷം കണക്കാക്കികയാണെങ്കിൽ ചാക്രാരമായ

ടെ ഈ പരിപ്പുത്തി കൊല്ലുവർഷം 400-നു മുമ്പാവാൻ

തന്മില്ലെന്നു കാണാം. “ഗീതാഗോവിന്ദം”തിലുപയോ

ഗിച്ചിരിക്കുന്ന വൃത്തവിശേഷം പ്രമാണിച്ചാക്കുന്ന ഈതി

നു “അഷ്ടപദി”യെന്ന പേരു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു. അ

തിമയുരമായ സംഗീതപ്രയോഗത്തിനും ഈ “അഷ്ടപ

ദി” കുടുതൽ വകുങ്ങളാക്കിക്കൊടുത്തു. ഈതിലെ കമാ

വസ്തു ഗ്രീക്കുഡിംഗൾ റാസകുടിയാഖട്ടമാക്കാൻ വേശം ഉ

ക്കാംവർലുക്കപ്പെട്ടു സിലിച്ചു. റാസകുടിയിലെ

ആംഗാരം ആളുകളെ സെപ്പിച്ചിക്കുന്നതിനും ധാരാളം മ

തിയാറിട്ടുള്ളതുനേന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ കുതിനെ അ

ടിന്മാനപ്പെടുത്തി ചാക്രാരമാൻ മദ്ദും മുതലായ പുതി

യ വാദ്രുമേളങ്ങേണ്ടകുട്ടി അന്നമുതൽ പാടി അഭിന

യിച്ചുവന്നതിനാലും “അഷ്ടപദിയാട്ടം” എന്ന പേരുകി

ടിയിട്ടുള്ളതു. ഇക്കാലത്തു ചാക്രാർക്കുതോട്ടുകുട്ടിത്തന്നെ

പുതുതായി നടപ്പിൽ വന്നതുടങ്ങിയ “അഷ്ടപദിയാട്ടം”

എന്ന പ്രസ്താവനത്തിനു കുതിനുണ്ടാക്കുന്നതു ഭേദഗതി

കും താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്. (1) മുചകമാഗ്രഹമായി

നാടകത്തിനുപകരം രംഗജാതിയിൽപ്പെട്ട വേരോടു

തരം മുതിക്കേള സപീകരിച്ചു. (2) തനിമിത്തം മുാഗാര രസപ്രാധാന്യത്തിനും സംഗീതകലാപ്രയോഗത്തിനും വഴിയുണ്ടാക്കി. (3) മദ്ഭൂത മുതലായ ചില പുതിയ വാദ്യ വിശേഷങ്ങൾക്കുടി ഉപയോഗിച്ചതുടങ്ങി. ബാക്കിയുജി എല്ലാ പ്രധാനംശങ്ങൾിലും കുത്തും അഞ്ചുപദിപ്രധാന വും തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്രാസവും കാണാൻമില്ല.

ഈ അഞ്ചുപദിയാട്ടത്തിന്റെ വഴിയാംവന്നുമുള്ള ഒരു പരിശുദ്ധതസ്ഥിതി തന്നെയാക്കുന്ന “മുള്ളാട്ടം.” വേണ്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന കേരളത്തിലെ
 iii. മുള്ളാട്ടം. ഒരു പ്രസിദ്ധിനേട്ടിയിരുന്ന വിലപമാം ലഭ്യമാക്കുന്ന ഉപദേശപ്രകാരം തന്നെ അയിരിക്കുന്നും തന്റെ സമകാലീനനായ കോഴി ക്ഷേട്ട് “മാന്ദഭവ” രാജാവും, മുള്ളാട്ടം വേഷങ്ങൾ നിയു യിക്കുന്നുണ്ടായതും. അഞ്ചുപദിയുടെ പ്രചാരണത്താട്ടകുടി അരങ്ങേറ്റവന്നുള്ള നടലാശനങ്ങളുടെ അവകാശം ഭാവരസാന്നപിതമായ ആംഗ്രേസ്കടന്തതിനും താഴുലയാ നപിതമായ പിന്നിൽനിന്നും ചെയ്യുന്ന സംഗീതപ്രയോഗത്തിനും കുട്ടികൾ സപാരസപ്രാഥിണിനുത്തുടങ്ങിയ തിനാൽ, നടക്കാർത്തനെ അരങ്ങേറ്റവന്നു പാരയുകയെന്ന കുത്തിലെ സന്തുഃഷ്ടായം തീരെ വേണ്ടുന്നവയും. ഇതാണും മുള്ളാട്ടത്തിലെ വലിയ പരിശുദ്ധാരം. രാസ കുറിയാലുടും മാത്രം എന്നുള്ള അഞ്ചുപദിയിലെ സ്ത്രീയി യെ വെടിംത്തും, കുത്തിന്റെ വ്യാപകരീതിയിലുള്ള ക്രമാവലൂസപ്രീകരണം മുള്ളാട്ടത്തിൽ കാണാനുണ്ടാക്കിയിലും, അതു മുള്ളചരിത്രസംബന്ധമായ കംസവയത്തെ മാത്രമേ കടമാവസ്തുവാക്കി അംഗീകരിച്ചുണ്ടാക്കു.

ഡായപ്പോഫേഷണ്, ദേവാലയത്തിൽവച്ചേ പാട്ടിളി എ നം, ചാക്രാരമാർ മാത്രമേ നടന്നാരയിങ്കു എന്നു സംഭാഷിതന വ്യവസ്ഥകൾ കാലാന്തരംകൊണ്ട് നശിച്ചി റിക്സണമെന്നതനെ ഉള്ളവികാം. എക്കിലും പഴയ കു ത്രുപറച്ചിലിന് അധികാരികളായി മാത്രം ചാക്രാരമാ ങം കഴിഞ്ഞുകൂടി. എതാഹാലും അപ്പുപദിയുടെ പ്രവാ രത്തിൽനിന്നും മുള്ളുവള്ളുവനു തുജ്ജാട്ടം കൊല്ലുവർഷം 500-ാമാണ്ണോട്ടുകൂടി നടപ്പിൽ വനിരിക്സണമെന്ന വി ചാരിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു അസാംഗത്രവും കാണാ ന്നിലു.

കൊല്ലുവർഷം എഴും എടും ശതവർഷങ്ങൾക്കു മ ഭേദം ജീവിച്ചിരുന്ന കൊട്ടാരക്കരത്തനുരാൻ കോഴിക്കോ ട്ട് സാമൂതിരിയോട് മതസരിച്ച് ആ റീ IV. രാമനാട്ടം. തിരെ ആത്രയിച്ചേക്കിലും കുരെയെല്ലാം പരിജ്ഞരിച്ചു ചുത്തായി ഉണ്ടാക്കിയ കു തികരിക്കാൻ രാമനാട്ടകമെ എന്ന പറഞ്ഞുവരാറുള്ള തു്. ഇതുതന്നെന്നാണ് ആട്ടക്കമെയ്യു് അട്ടത്തെ മുൻഗാ മിയും. കൊട്ടാരക്കരത്തനുരാൻറെ ഇന്ന പ്രസ്ഥാനത്തി നുള്ള വിശേഷവിധികളെ താഴെക്കുറിക്കുന്നു. (1) തുജ്ജാ ട്ടത്തിലെ കമാവസ്തുവിനു പകരാ രാമായണം കുമാരെ അംഗീകരിച്ചു. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെന്നാണ് ഇതിനു “രാ മനാട്ടം” എന്ന പേരുണ്ടായതു്. (2) തുജ്ജാട്ടത്തിനു വേ ണ്ടിനേനക്കാടം കുട്ടത്തു കമാപാത്രങ്ങൾ സ്വീകൃതു്. അതിനുശ്രേഷ്ഠ രാമനാട്ടകാക്കു കുട്ടത്തു നടന്നാണം വേഷ കോപ്പുകളും വേണ്ടിവന്നു. (3) തുജ്ജാട്ടത്തിനുപയോഗി ശ്രവന വിലങ്ങേറിയ കിരീടാഭ്രലക്കാരങ്ങൾക്കു പകരം വിലക്കരണത്തെ വേഷക്കോപ്പുകൾ മതിയെന്നവെച്ചു. (4)

അക്കാലത്തു തെക്കൻകേരളത്തിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന പ്രാതൃതലുത്തലപ്പയോഗങ്ങളിലെ “റസ്യത്ത് മട്ടി” “യക്ഷി മട്ടി” മതലായ വേഷസമ്പ്രദായങ്ങളെ വഴിപോലെ പരിജ്ഞരിച്ചു രാമനാട്ടത്തിനും കാരോ വേഷങ്കുമാം നിയു യിച്ചു. (5) കമാസാരം കറിക്കുന്ന ദ്രോക്കങ്ങൾ മൺഡി വാളൻരിതിയിൽ ആവാമെന്നും ‘പദ്മങ്ങളിൽ മലയാളവാ ക്കകൾ ധാരാളം ഉപയോഗിക്കാമെന്നും വിധിച്ചു. ഈ ഒന്ന് ആവിർഭവിച്ചു രാമനാട്ടക്കമെകളുടെ അഭിനയസമ്പ്ര ദായത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊടുന്നുതിരിയാണും ആലൃമായി ചി ല പരിജ്ഞാരം വരുത്തിയതും. (1) പ്രാതൃതലുത്തരീതിയേ അംസരിച്ചു രാമനാട്ടക്കാർ കുറേതൊരുക്കാലം വേഷ ത്തിനുപയോഗിച്ചുവന്ന പാളയ്ക്കു പകരം, തലയിൽ കി രീടവും മുഖത്തെപ്പും ദേഹത്തും ക്ഷപ്പായവും ധരിക്കേണ്ടതാണെന്ന നിയുധിച്ചു. (2) കലാശം ചവു ക്കന്നതിൽ പല രീതിഭേദങ്ങളും, അന്തിനും അത്രാവ ശ്രമായ ചെണ്ടുമെല്ലതെന്തെങ്കിലും എൻപ്പെട്ടുത്തി. (3) രൈതുര സത്തിനു ചേരുതുക്ക ചുട്ടിക്കത്തു മുഖത്തു ചെയ്യു, നിംമ ണിംതുള്ള ഭാവം കാണിക്കു എന്നിങ്ങനെ വേഷസംബന്ധം നിയായി ചില പുതിയ എൻപ്പാട്ടകൾ നടപ്പുകൾ. (4) നാവേണ്ട കമകളിയെന്ന പേരിനും ഇന്നയിനു ചടങ്ങും പ്രകാരമുള്ള അഭിനയഭേദങ്ങളും വേഷങ്കുമങ്ങളുംഭാഗായി റിക്കണ്ണമെന്നും ഇത്രേമും വ്യവസ്ഥപ്പെട്ടതി. ഇത്തരം കമകളിക്കണം അധികം പ്രചാരം സിലിച്ചുത്തു വടക്ക്, “വെട്ടത്തു”നാട്ടിയിൽ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടും ഇതിനു “വെട്ടത്തുസമ്പ്രദായം” എന്നും പറഞ്ഞുവരാറുണ്ടും. ഇതിനെ തുടർന്ന് കല്പടിക്കോണ്ഠനുത്തിരി വരുത്തിയ രീതിഭേദം, പാട്ടിനു ശക്കിടിക്കാരന്നായി വേദരാരാധക്കുടി വേണമെ

നൂം പരമ്പരാക്കു് ഓരോ പ്രാവശ്യം കൈ കാണിച്ചാൽ (ആംഗ്രേം) മതിയെന്നും ഉള്ള സംഗതികളിൽ മാത്രമായി ഒന്ന്. ഇങ്ങിനെ ചാക്രാർക്കുത്തിന്റെ ശാഖാലതയായി പ്രിരിഞ്ഞ അപ്പുപദിയാട്ടത്തിൽനിന്ന് അല്ലോ പൊടിച്ച തുള്ളാട്ടവല്ലരിയേക്കാൾ പിൽക്കാലഭാര്യാം അതേ മുടിയിൽനിന്നും പ്രാഥ്യമായി പൊടിത്തുചൂഢാവന രാമനാട്ടവല്ലിക്കു ഭാഷാനവോജ്ഞംവേസന്തത്തുസംയോഗം നിമിത്തം ആ മോദപ്രസ്താവങ്ങളായ പച്ചരം ആട്ടക്കമൊപ്പുനും ഉല്പാദിക്കവാനുള്ള സൗഖ്യാലോഹം സിലിച്ച.

അഭിനയവിഷയത്തിൽ ഇങ്ങിനെ വരുത്തിയ പരിപ്പുരാഡ്ദാട്ടക്കുടി ആട്ടത്തെവല്ലാം 8-ാം ശതവർഷത്തിൽ കോട്ടയത്തുന്നുരാൻ രഹിച്ച തുതികൾ തന്നെയാണു പിന്നീട് ദാ വിച്ഛിജ്ഞ എല്ലാ ആട്ടക്കമകൾക്കും ആ ദർശമായി നില്ക്കുന്നതു്. ഇക്കാലംമുതലാണു തന്നെയാണു്, അതുകൊണ്ടു്, ആധുനികരിതിയിലൂടെ ആട്ടക്കമകൾ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങിയതു്. “രാമനാട്”ത്തിൽനിന്നും ആട്ടക്കമയിലേയ്ക്കുള്ള വളർച്ചയിൽ കമാവസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യംതന്നെയാണു പ്രമാണം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു്. തുള്ളാട്ടത്തിൽ തുള്ളാൻറെ കമാഴും, രാമനാട്ടത്തിൽ രാമായണകമാഴും മാത്രമേ പ്രതിപാദ്യങ്ങളായിക്കാണാനൊന്നായി. ആട്ടക്കമൊല്ലട്ടമായങ്ങളാണുക്കും ഏതുതരത്തിലുള്ള കമാഴും കമകളുംകൂടെ വിഷയമാക്കാതെന്നായി. കോട്ടയത്തുന്നുരാൻറെ കിഫ്ഫിരവയം, നിവാതകവചവയം, പുകവയം, കല്പരാണവസ്തുക്കന്നികും ഏന്നീ കമകൾ ഭാരതത്തിലെ ആരണ്യപാർത്തിയ്ക്കിനും എടുത്തിട്ടുള്ളവയാകനു്. ഇതിൽ പ്രിന്നീടു് ഏതുതരത്തി

ബുദ്ധ പുരാണകമ്പണ്ണം ആട്ടക്കമല്ലോ വിഷയമായി കവി കർ യമേഷ്ഠം അംഗീകരിച്ചുകാണുന്നു.

2. ഇപ്പോഴത്തെ കമകളി—ഇങ്ങിനെ പല പതനങ്ങളിൽക്കൂടി വളർത്തുവന്ന കമകളിക്കും പ്രധാനമായി കാണുന്ന ഒരു സംഗതി അവയ്ക്കുള്ള ഏകരിത്പൂർത്തെന്ന യാകുന്നു. എത്ര കമകളി ആ ശാഖം ആദ്യത്തെന്നു ഒരു തോട്ടം പുറപ്പാട്; പിന്നെ ദാരങ്ങളോടുകൂടി ദേവ നേരയോ തത്തല്പരനായ പുരാണപ്രസിദ്ധനായകൾന്റെയോ പുറപ്പാടായി; അട്ടത്തു പിനിൽ, എതക്കിലും വിശേഷം അറിയിച്ചു യല്ലത്തിനു കോപ്പിച്ചവികാനായിട്ടും ഒരു മനിയോ, കൃതനോ, ഭ്രാവമൺനോ ഈ സന്നിധിയിൽ എത്തുന്നതായിക്കാണും. അതുകഴിഞ്ഞാൽ കൈ കേമമായ ഒരു അസുരാംശകമാപാത്രത്തിന്റെ തിരയ്ക്കുന്നോടും കാണുന്നിള്ളു പ്രതീക്ഷയായി. എത്രത്താമസിയാതെ ജനാകർഷകമായ പോരവിളിയും യല്ലകൊല്ലാമലാവും കാണും. പൊടിപ്പും കമകളിയാണെങ്കിൽ ഈ ഘട്ടത്തിൽ നിണമണിഞ്ഞെ വേഷത്തിന്റെ ഗർജ്ജനവും ദയാനക്കാവവുംകൂടി രസിപ്പിക്കാനണ്ടാകും. എതായാലും ഉഷ്ണസ്വാക്ഷരങ്ങാഴേക്കും അസുരാംശകമാപാത്രത്തിന്റെ കമകഴിച്ചിട്ടും എടവിൽ അതിലെ പ്രധാനപാത്രങ്ങൾ ചേർന്നുകൂടിയുള്ള ഒരു മംഗളന്ത്രംനുകൊണ്ടു കുമകളി കലാഗ്രിപ്പിച്ചു നേരുവും വെള്ളപ്പിക്കുന്നു. പിൽക്കൊലങ്ങളിൽക്കൂടി കമകളി രഹിച്ചിട്ടുള്ള മഹാകവികളുണ്ടായും ഈ പഴയ ചടങ്ങകളിലെണ്ണം, നാളിത്രവരെ മാറ്റവാൻ ആ മിച്ചിട്ടില്ല. അതിനു കാരണം ദേവപ്രാർത്ഥിക്കു മുഖ്യമാർഗ്ഗമായി കമകളിച്ചടങ്ങുകളെ യമേഷ്ഠം മാറ്റിമറിക്കുന്നതു പാപകരമാണെന്നുള്ള ബോധം ജനങ്ങളിൽ പ്ര

ആധാരത്തിലുള്ള അഖിലമായി രാഹോത്തരത്തിലുള്ള ചെറിയപ്പെട്ട കമകളിയുടെ ഉപയോഗപൂരി പ്രച റിക്കേകാണഡായും വരം. സുക്ഷ്മായി വിചിന്നനംവെ തുണ്ടാർ ഇപ്പോഴെന്തെ കമകളിയുടെ അഭിനയങ്കുമ തതിൽ ഒൻകാലങ്ങളിലെ തത്തരവന്മിതിഫേഡ്പെട്ടെന ലാഞ്ചനങ്ങൾ പലതും കാണമാനണ്ട്. ആധുനികമായ ആട്ടക്കമയുടെ അഭിനയരീതി മേലുന്നതു നന്ദിമാനങ്കെ പരിജ്ഞാരങ്ങളോടുകൂടിയ രാമനാട്ടത്തിനേരതുതന്നെയാ ണം. കമാവസ്തുവിഷയത്തിൽ മാത്രം ആട്ടക്കമയുടെ ക്രോ ക്രൂടി രൂപീ സിലബിച്ചു എന്നേയുള്ള. തുജ്ജാട്ടത്തിലെ വേഷമാതുകതന്നെയാണ് ഇപ്പോഴെന്തെ കമകളിയിലെ തുജ്ജം സ്പീകരിച്ചുകാണുന്നതനു മാത്രമല്ല, വേഷം കെട്ടിവരുന്നവർ അരങ്ങംതുവന്നാട്ടുണ്ടാർ തന്നതുനെ പാടകക്രൂടി വേണ്ടായെന്നുള്ള ഏപ്പാട് തുജ്ജാട്ടം ആത്തു തുടങ്ങിയതാണ്. ഇപ്പോഴെന്തെ കമകളിയുടെ ആരംഭ തതിൽ കാണുന്ന “തോടയം” പുറപ്പാട് ഇന്നും “ഗീതാ ഗോവിന്ദ” തതിലെ അസ്ഥിപദിക്ഷ പകരം അതേ മട്ടിൽ മഹിച്ചിട്ടുള്ള ഉത്തനം. ഏതു പുരാണകമാഡയും തുണ്ടെന അഭിനിഷ്ടകാണികകയെന്നുള്ളതു ചാക്രാർക്കുത്തിനേരം ഉദ്ദേശനിർവ്വഹണത്തിനു ക്രോക്രൂടി സുഗമമായ ഒരു മാർഗ്ഗ മായിടേ ഏഴ്ചേരണംതൊള്ളു. ചാക്രാർക്കുത്തിലെ റിതിക്ക കമാസനദിം കാണികമന ദ്രോകളും, ചാക്രാരനാർ പി ഷ്ടാലങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചുവന്ന പ്രബന്ധങ്ങളിലെ ഫ്രോലെ വസ്ത്രനാലുടങ്ങളിലുള്ള ദണ്ഡകപ്രയോഗവും കു തതിൽ ദ്രോകം കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള കമാഗതിയെ പരഞ്ഞ മനസ്സിലാക്കുന്ന ഭാഷാപ്രസംഗത്തിനേരം സ്ഥാനത്തു മല യാളിഭാഷംപദ്ധതി ധാരാളം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള കമ

കളി “പുല” അഭിം ചാക്രാർക്കുത്തും ആട്ടക്കമയും തമി ലുജ്ജ സാമ്പിന്റുസ്ഥിരത്തെ കാണിക്കേണ. ഇനിയും അഭിനയസ്ഥാപനത്തപ്പറി നോക്കേണ്ടും “കുതി ലെ” നാവരസപ്രദർശകങ്ങളായ അഭിനയങ്ങളിൽ ഇന്നും “കമ കളി” സ്പീകർക്കിഴനണ്ട്. “കുതിൽ” ഫലിതം വരുത്തുന്നതിനായി പ്രചോഗിച്ചുവന്ന ഹാസ്യഭാഷണങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു കമകളിയിൽ പോങ്ങവിളികളിൽ. യുലു ടൂതാഭ്രാഡിനയകോലാഫലങ്ങളിൽ കാണുന്നു. ആകയാൽ ചാക്രാർക്കുതിന്റെ കാതലായി നാം കണ്ണ പ്രധാനാംശങ്ങളുടെ സാന്നിഭ്യം കമകളിയിലും പ്രത്രക്ഷേപ്പുടനും പക്ഷേ വഴുരെ കാലുന്നതരത്തിനുള്ളിൽ ആരഞ്ഞിനണ്ണായ ഓരോ പരാവർത്തനഫലമായി ചില ദേശത്തികൾ പ്രായോഗികമായി വനിട്ടിബന്ധനപ്പാരത കാർബ്ബോഡിയും ഇന്ത്യൻ ഗാർഡങ്ങൾക്ക് ലോപം വനിട്ടിബലുനു കാണാം.

(1) കേതിസംവർദ്ധകോഭ്രാദ്രോത്താടക്കുടി അന്നവരത്തെ ആച്ചുമാർന്ന നടപ്പിൽവരുത്തിയ കുത്രുമിനനിയമങ്ങൾ കാലാന്തരത്തിൽ പോപിച്ചുപോയി എക്കിലും പുരാണകമകൾ മാത്രമേ കമകളിക്കപ്പെയോഗിക്കാവു എന്നും, പഴയ ചാടങ്ങുകളും മാറ്റാൻ പാടിബലുനും ഉള്ള നിബന്ധനകൾ ഇന്നും കമകളിയുടെ ഇംഗ്ലീഷ് കുത്രുമിക്കപ്പും കാണിക്കുന്നു. (2) രജാമഹത്തെ അംഗമായ നാടകാഭിസംസ്കൃതഗമങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹമാർഗ്ഗം, ചാക്രാരമാർക്ക് അന്നേ ചെട്ടിത്തെളിച്ചുതന്നത്തിനെ പിന്നാൽ ആവശ്യകാർന്ന നിരന്തരാ ത്രട്ടന്തിന്റെ ഫലമായിട്ടുതന്നാണും കമകളിക്ക് ഇതു ഗാംഗിന്റുവും, രസസമുല്പിയും, പോതുവെന്നാധിന്റു യോഗ്യതയും സിലഡിപ്പാനിടയായതും. (3) ഇ

നാമത്തെ അംഗമായ പലിത്രപ്രധാനരാജിൻറെ വളർച്ച സംഭാഗത്രാഗരചേഷ്ടാപ്രകടനങ്ങളിലും ശൻഡചാന പ്രകാരം ഉത്തമത്രനാനപിതഞ്ചങ്ങളായ നായകക്കമാപാത്രങ്ങളെക്കാണ്ടുപോലും നീചദാഷണം പ്രദാഗിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പോങ്ങവിളികളിലും നാടകലക്ഷണവിജലപ്പങ്ങളായ യുദ്ധതാഡിസപീകരണത്തിലും ദീര്ഘ മുതലായ കുറുിച്ചേബ സ്ഥപ്രശ്നങ്ങളിലും പ്രത്രശ്ശൈപ്പട്ടകാണനവല്ലോ. (4) നാലാമത്തെ അംഗമായ വാല്പരമേളുത്തിലും, (5) അഞ്ചു മരതതായ നാട്ടോപകരണങ്ങളിലും ഉണ്ടായിക്കാണന മാറ്റങ്ങൾ എല്ലാ, സന്ദർഭങ്ങൾക്കും പരിത്യാഗിക്കരിക്കണം അനന്തരാസരണമാണ് അതായുള്ള ശാന്തരങ്ങളിൽത്തന്നെന്ന നാം കണ്ടിരിക്കുന്നു. വേഷങ്ങൾക്കും എല്ലാം കുടുകയും നടന്നാൽ അംഗത്വനിന്നും തുരിക്കേണ്ടുണ്ടും ചട്ടമരികയും ചെയ്യുമ്പോതെ മറ്റൊരു അഭിനിഷ്ഠസംബന്ധത്തികളിൽ ഒന്നിനും ലോപം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു കാണുന്നു. എന്ന മാത്രമല്ല വർന്നനകർക്കും ചൊല്ലിയാട്ടത്തിനും മറ്റൊരു മുദ്രപ്പാഴം പ്രസിദ്ധ കമകളിനടന്നാൽ ചാക്കാനായടക്ക പ്രഖ്യാദ്യോക്ഷണങ്ങളും അവയ്ക്കാണ്ടും അവയ്ക്കും സന്ദരഭമായ ആംഗ്രേസ്സും കാട്ടി ജനങ്ങളെ ആനന്ദം തീരുതരാക്കാൻശേഷം ആശുപിത കുറ്റി രേറയും കമകളിയുടേയും തമ്മിലുള്ള എക്കാവനവെയ ആരേയും അനുസ്ഥിപ്പിക്കുന്നതാണു.

കമകളിയിലെ ചെണ്ടവാലുപ്രദാനവും തുണിക്കിടക്ക, കേകിപറക്കുക മുതലായ കലാശം ചവിട്ടുന്ന സന്തുഷ്ടവും മറ്റൊരു കേവലം ഭാവി vi. ഭാവിയപുതി. ഡാമ്പുതിലക്ഷ്യങ്ങൾ എന്ന തന്നെ വിചാരിക്കുന്നും. ചെണ്ടവാലുവും “കലാശം ചവിട്ടും” തമ്മിൽ വളരെ സംബന്ധം

മുഖ്യതാണ്. മറ്റ് പല കേരളീയ വിനോദാന്തരസങ്കളിലും ഇവ രണ്ടാം തമ്മിലുള്ള സമേചനം നാം കാണുന്ന ണ്ട്. കേരളീയരുടെ ഭൂതയിൽ പണ്ണേതെന്ന നടപ്പും “കളരികളിലെ കച്ചുകട്ടിന്റെ” ഫലമായി നല്ല മെള്ളുകണ്ഠം അഭിച്ഛ പല തരതിൽ വിന്നുയകരമാം വന്നും ചെണ്ണമേച്ചത്തിനൊത്തു കലാശം ചവിട്ടിക്കാണു നന്നിൽ കേരളീയർ നല്ലവണ്ണം രസിക്കുന്നണ്ട്. തപസ്സു ചെയ്യുന്നുകൊണ്ടുള്ള നില, ഗാംഭീര്യത്തോടുകൂടി നിയുല മായും ഇരിപ്പ്, എന്നിങ്ങനെ കമാസന്ദർഭത്തിനു വേണ്ടിവരുന്ന ചില ആവശ്യങ്ങൾ, കാചികാന്ത്രാസികളുടെ മട്ടിൽ ഒട്ടയിക്കം സമരം മാത്രമായി അവലംബിച്ചു കമകളിനടക്കാർ ജനക്കാളി രസിപ്പിക്കുന്നുള്ളതു് ഈ പ്രോഫും സാധാരണയാണ്. ചുരക്കിപ്പുറങ്ങതാൽ കേരളീയ ദ്രാവിഡപ്രസ്തിക്കരണസരണമായ അഭിനഷ്ടകലാല കൂടി ആത്മസംരക്ഷണയുടെ മത്രാസന്ധം സാമ്പത്രിസ മായവും എററ കൊഴുള്ളതു് അരാങ്കേരിയത്രുതനൊം്പാണ് “കമകളി.” മലയാളഭാഷയ്ക്കുന്നപോലെ തന്നെ കമകളിയാകന്ന അഭിനഷ്ടകലയ്ക്കു ജീവനായി നില്ക്കുന്നതു് കേരളപ്രസ്തിയും അതിനുപകരണാലക്കാരങ്ങളും ചേത്തിട്ടുള്ളതു് ആത്മസംസ്ഥർവ്വം ആശനുമാ മെത്ത പറത്തു സംഗതികൾക്കും പുറതെ ഇനി മെത്ത ചെയ്യാൻ പോകുന്ന സാമ്പത്രിവിമർശനംകൊണ്ടും പ്രത്യേക്കുപ്പുണ്ടാണ്.

3. ആട്ടക്കമകളിലെ സാമ്പത്രം:—കമാസന്ദർഭങ്ങളും കവിവാക്രമുച്ചമായ ദ്രോക്കങ്ങളിലും കമാപാത്രസംഭാഷണങ്ങളും മലയാളത്തിൽ നടപ്പും ഗാന്ധാപദ്ധതിലും പ്രയോഗിച്ചിട്ടാണു പൊതുവെ കമക

හියිත් ගනකාරකීංසේ යුතෙකිලු ප්‍රසුතක්සූ ය ප්‍රතිඵාසිකමකර ආලිගයිප්පිකාරඹුතු. සිතුවක් මඟයේ යුතුවූතමායිගෙන ත්‍රිප්පාක්‍රම අත්‍යාම්‍යා කොට්ඨාසිය සංස්ක්‍රිතගෙන අත්‍යිගෙනවොත්. ඩෝප්‍රා ඇංග්‍රීසියෙන් අතුරුක්මක්හිලු දුරාක්සයරා මිකාවාදී “තනි සංස්ක්‍රිත” තෙනෙයාණ්. එස්පාතෙයුඡුවත ගෙනුවී, මැණිප්‍රාජාභුම්‍රිලප්පාත මුළුමලයාභුරිති කි, බැඳුර දර්ඩ්ලේං. පසක්හිත ඉපයොගිඛුකා ගෙන තාව ගුරුයිකවු මැණිප්‍රාජාභුප්‍රස්ථානිලේ නා ප්‍රසාසක්විතසරුජායතිලාණ්. මාතායතු ප්‍රතු යාගැසපෙනුවානුක්‍රිය සංස්ක්‍රිතපසක්හි යමේජ්ඩා මුද යාභුපසපෙනුවානු මෙතු පතිධු. නැතිත සංස්ක්‍රිතප්‍රයොග මැයිකමාජ්ජාගෙන එ කිත් මාත්‍රම සායාරෙන මුදයාභුරික් සුගමහස්පාත බෙවිකාරමුණ්. අත්‍යාක්ෂාත ක්මක්හි සංගීතරාස ප්‍රයාගමාකකාණ්ඩ, කෙරුවිකිනියු ඇතු මාත්‍රප්‍රාසං, යමක්, මාත්‍රප්‍රාසං බුජිනිපෙන පැවතරතිති ග බුළකාරප්‍රයොගයෙන් පැබ”සැහිත බැඳු යුතුවාණ්. දුරාක්සයෙන් “පබ”සැහිත බැඳු යුතුවාණ්. අලුත් මැණිප්‍රාජාභුම්‍රි සංස්ක්‍රිතලාභ්‍යාවිල බුත්තනියමහෙනසරිඛුඡු ප්‍රසාසක සැඳු ටිල අතුරුක්මක්හිත නිකුත්ත ප්‍රයොගිඛු කා ගෙනා. මාතිලේයු තාව්‍යාරීති මිකාවාදී පසක්හිත කාගෙන මැණිප්‍රාජාභුසරුජායතිති තෙනෙයාවිති කි. ක්මාසරුජායතෙනාන්තුතුවතින බරුණුගාඩු සැඳු ටිල ක්මාපාගුසැඳු ගෙරුවමෙරිය ටිනා සංරුධ්‍යාවෙන් ප්‍රසාසක ප්‍රයොගිඛු කාගෙනතු. සංස්ක්‍රිතගාක්සැඳු මාත්‍ර ප්‍රසාසක ප්‍රයොගිඛු කා සැඳු ටිල ක්මාපාගුසැඳු ඉපයොගිඛු කා

ണ്ണാവളിൽ പ്രാതിനിധിക്കുള്ള ദ്രോക്കങ്ങളും പദ്ധതികൾ ചില കവികൾ തങ്ങളുടെ അട്ടക്കമെഴുകിയിൽ പ്രഖ്യാഗിച്ചിരിക്കും. സംസ്കാരാശയിലുള്ള നാടകങ്ങൾ സമാനപ്രാം വരുത്തുവാനായിട്ടാണ് ഈ അന്തര്ഭരിതിലുള്ള “സംസ്കാരം” പ്രാതിനിധിക്കുള്ള ദ്രോക്കങ്ങൾ, കേരളത്തിലെ നാടകമാരം അട്ടക്കമെഴുകിയിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നതും ആളുക്കാരിനും, സംസ്കാരാശയിലുള്ള അവക്കാട്ട പ്രാതിനിധിക്കുള്ള കാജിക്കവാനം, തപ്പാരാ മുൻകമ്പകളും അപേക്ഷിച്ചും ഒരു എത്രയും വിശ്വേഷാർപ്പണം ആവശ്യിക്കുന്നതും കൂടി കണക്കാണും. അട്ടക്കമെഴുകിലെ അവക്കാട്ട അവക്കാട്ട കുതിക്കണ്ണഭന്നും നാമത്രമിക്ക വാനം ആവശ്യനായും വിചാരിക്കേണ്ടതും. അട്ടക്കമെഴുകിലെ അവക്കാട്ട അവക്കാട്ട കാവുക്കങ്ങളിലെ അഭിപ്രായത്തിനും അവക്കാട്ട അവക്കാട്ട പല ദ്രോക്കങ്ങളിലും പദ്ധതികൾ പരാവർത്തനം ചെയ്യും കാണാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ ഭാഷാരീതിയിലും അവക്കാട്ട കരണ്ണത്തിലും സംസ്കാരമയിൽനിന്നും ഇരുക്കുന്ന അട്ടക്കമെഴുകിലും സാമാന്യനായ പ്രത്രക്കുപ്പുകൾ എക്കിലും ഇവ അവക്കാട്ട അനുസരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ചടങ്ങുകൾ—അതായതുകുടാരചനയെ നിയന്ത്രണം ചെയ്യുന്ന നിയമങ്ങൾ—കേരളസ്വപ്നാവസ്ഥയുടെപുന്നാവം തന്നെ കാണാം. എത്രെന്നും ഇപ്പോൾ അട്ടക്കാട്ട രസത്തുമായി കൂടി അട്ടക്കമെയെ അറുണം നല്ലതനും ഗണിക്കാറുള്ളതും. ആധത്തിനാൽ കേരളീയരു രസിപ്പിക്കാവാനെക്കുന്ന മുൻപരഞ്ഞ പഴയ പഴയ ചടങ്ങുകളും സംസ്കാരാശയവിശ്വാസായ കവികൾ ചെടിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അന്നാബരിപ്പാർപ്പാടും പാടിപ്പും. അരങ്ങുത്തുവന്ന സം

ഭാഷണംകൂടാതെയുള്ള അഭിനയവും, വെണ്ടമേളക്കാഴ്ച പ്രോഫക്കറ്റിയ യുലസ്റ്റുതാലി നടന്നകോലാധലങ്ങളിൽ, ചു, താടി, കത്തി, ചട്ടി, നിണ്ണം മുതലായ വേഷരസിക്കപ്പെള്ളിക്കുന്ന ഒരു കേരളീയരുചിക്കന്നസരണമായിട്ടുള്ള ആവശ്യങ്ങൾ തന്നെ. ഈക്കാരന്നുക്കപ്പെള്ളക്കാണാണു ഇത്തും ആവശ്യങ്ങൾ എല്ലാം നിർവ്വഹിക്കുന്നതുമാറ്റുകയും ചെയ്യുന്നതുമാറ്റുകയും കമാസന്ദർഭങ്ങളേൽ ഉണ്ടാക്കി ഇടയ്ക്കുവേക്കുവാനായി പുരാണകമകളേൽ മാറിമരിക്കുന്നതിൽപ്പോലും കമകളിനിമ്മാനാക്കരിക്കിക്കാണുന്നതു്. കമകളിക്കും ജീവനായതു് അതിന്റെ അഭിനയപ്രടക്ഷാണു്. ഈതിന്റെ വഴിയാംവണ്ണുമുള്ള അനസരണം ആട്ടക്കമയിലെ സാമ്പിത്രേതയും നിയമനംവെച്ചുനു.

4. ആട്ടക്കമയും സംസ്കാരകവും—കേരളീയരുചിക്കന്നസരണമായി ഇങ്ങനെ ആവിഭിംബിച്ച ആട്ടക്കമയും ആത്മപരിശൃംഖലയായിൽ ഉത്തരഹന്നംഡ്യുയിൽ ഉണ്ടായ നാടകവും തമ്മിൽ ജാത്രാ, ധാരതായ സാമുദ്ദും ഇല്ല തന്നെ. അതുകൊണ്ടു ആലകാരികമതപ്രകാരമുള്ള തുപകവിഭാഗങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്നിൽ കമകളിനെ ഉംപ്പെട്ടതാം തുമിച്ചിട്ടേ ആവശ്യമില്ല. ആത്മപണ്ഡിതനാരം രസിപ്പിക്കുന്നമെന്നുള്ളതായിരുന്നു നാടകോണ്ടും. കേരളത്തിൽ പണ്ഡിതപാഠരണ്ണംകൂടാതെ ഏവരേയും രസിപ്പിക്കുന്നതാണു കമകളി. ഉയൻ മാനസികനിലയിലുള്ള കാവ്യരഹിണ്ണപ്രകാശനത്തിനും, രസചിക്കസന്തതിനും വേണ്ടിയുള്ള നിയമങ്ങളുണ്ടും നാടകരചനയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതു്. കേരളീയരുണ്ടാക്കുന്നവും പഴയ ചടങ്ങിനെന്നയാണു ആട്ടക്കമകരി അനസരിക്കുന്നതു്. ഈതോതാതുംപ്രകാരം നാടകം സംഖ്യാനമായി

ശാന്തമാഴിച്ചു മരേരതക്കിലും ഒരു രസത്തെ സ്ഥായി യായി അംഗീകരിച്ചു മറുവരസങ്ങളെ ഇതിന്നെല്ലാമ്പാടുണ്ട് മാത്രം കൊണ്ടുവന്ന ഘടിപ്പിക്കവാനെ പാടാളി എന്ന നിജ്ഞർഹയുണ്ട്. നേരേറിച്ചു കേതിനുംവർലുകോടു ശത്രേചുകൂടി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ആട്ടക്കമെച്ചിലാക്കട്ട കേതി രസാതനെ എല്ലാറിലേയും പ്രധാനരസം. ഇതരരസ പ്രധാനത്തെ സംഖ്യയിച്ചു് അംഗാംഗിഭാവപ്രാപ്തിക്ക് വെയ്ക്കും ആവശ്യം ഇവിടെയില്ല. അപ്പുഴപ്പോൾ ആ ഒക്കെ രസിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം—അതായതു് അരങ്ങേ മാഷിയാതിരിക്കമാറു—ഈമുള്ളം രസപ്രധാനങ്ങൾക്കു് ആട്ടക്കമെച്ചിൽ സപാതത്രമുണ്ട്. ഇതിനാൽ തന്നെ ധാരണ നാടകത്തിൽ പാടില്ലാതെയുള്ള യുലം, വയം, ലൃതം, സപ്രജ്ഞം, നീചഭാഷണം, സംഭോഗരൂപംഗരചേ ഒഴു എന്നിങ്ങിനെ പലകാര്യങ്ങളും കമകളിക്കു ഭ്രഷ്ടണ്ട മാളിന്നിരിക്കുന്നതു്. അതുപോലെതന്നെ വാരോ ദിവ സതെത കമദയന്നുള്ള വിഭാഗം അപ്പാതെ, അകവിഭാഗ മോ, സസ്യിസസ്യാനഃമാ നാടകങ്ങളിലേപ്പോലെ ആട്ടക്കമെകൾക്കില്ല. അഭിനയത്തിലും വേഷത്തിലും തമിൽ ഉള്ള വ്യത്യാസത്തെപ്പറ്റി വിശദമിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടു് ആ വശ്യമില്ലപ്പോ. പറയുന്ന സംഗതികളെ ഒന്നുകൂടി പെട്ടെന്ന നമനസ്ഥിലാക്കത്തക ആംഗ്രേജ്ങൾക്കു് മതിയാകും നാടക തതിൽ. നേരേറിച്ചു ചിന്പിൽ പാടുന്ന പാടിലുള്ള ഓരോവാക്കികളുടെ സാരം കമകളിയിലെ നടന്നാർ ആംഗ്രേം കാണിച്ചു കാണിക്കും മനസ്ഥിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇത് സംഗതിതന്നെ അലക്കാറിക്കോശയിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ നാടകത്തിലെ അഭിനയം ഭാവാത്മാഭിനയവും, കമകളിയിലേതു പാഠമാഭിനയവും ആണു്. ഇങ്ങിനെ

ഈ അഭിനവത്തോടുകൂടിയ ഒരുജാതി ഉൾക്കൊച്ചുപ്പേരും
സംസ്കാരാശയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവയ്ക്കുള്ള പേര്
“റൂത്രും” എന്നാൽ. ഈ തിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി,
വേണമെങ്കിൽ, ആട്ടക്കമെ ‘റൂത്രു’ ജാതിയിൽപ്പെട്ട ഉൾ
കാവുമാണെന്ന പറയാം. എന്നായാലും കേരളത്തിലെ
നാടകമാണു് നമ്മുടെ കമകളിയെന്ന് കല്പിച്ചു ആട്ടക്കമെ
കളിൽ നാടകലക്ഷ്യണസാന്നിദ്ധ്യത്തെ തിരയുന്നതു, മല
യാളം സംസ്കാരത്തിൽനിന്നും ഉത്ഭവിച്ചതാണെന്നുള്ള
സങ്കല്പത്തിനേൽക്കു മലഭാഷണാശയും സംസ്കാരവും കരാൻ
തിക്ക സജീകരിക്കപ്പോലെ പ്രമാണകരംതന്നെ.

പഠം. വിവേകാനന്ദസ്ഥാമികർ

കർക്കത്താനഗരത്തിൽ ‘സിന്ധുലിയ’ എന്നാൽ പ്രേ
ക്കയിലുണ്ടാവിവേകാനന്ദസപാമികളുടെ സാക്ഷാത്ത് തന
വാട്ടു. പണ്ട് ആ തനവാട്ടുകാർ വളരെ ധനബഹുമാന
യിരുന്നവകിലും ഇടക്കാലാക്കാളിൽ അവർ സാമാന്യം
പോലെയുള്ള കഴിച്ചിലിനു് അംഗീഡം തെരുക്കമില്ലാ
തെ സ്ഥിതിയിൽ മാത്രമായിത്തീർന്ന്. വിവേകാനന്ദ
സപാമികർക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുത്തുപ്പുണ്ടു് ചൊയ്യ
യാക്കിയുണ്ടാവതു. മുത്തുപ്പും പ്രായംചെന്നപ്പോൾ സവർ
തേരുമ്പുപേക്കിച്ചു സന്നാസാത്രുമാത്രതെ സപീകരിച്ചു.
വിവേകാനന്ദസപാമികളുടെ അപ്പുണ്ടു് പേര് വിശ്വ
നാമദത്തന്നു എന്നായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കർക്കത്താ

ചെമ്പക്കാർട്ടിൽ പ്രസിലുന്ന ഒരു വകീലാവിക്കൻ. വകീൽപ്പണിയിൽ സഹായം ധാരാളം അനുഭവായിരുന്നുവെങ്കിലും മഹാ ഉദാരഗീലുന്ന അനുഭവായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹമിരി കുന്ന കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായത്തെമ്പ്പോം ചെലവിനുമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ അദ്ദേഹമാം മരിച്ചപ്പോൾ ഒരുപ്പുത്തെ സ്വന്തമാർജ്ജിതമായിട്ടു യാതൊന്നും താൻറെ മകരാക്കണ്ണ ശ്രേഷ്ഠപ്പീക്ഷവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്വന്തമാർജ്ജിത അമ്മ ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നണ്ടോ. അവർ മഹത്തായ ഓമ്മശക്തിയുള്ളൂ ഒരു സ്കൂളിയാക്കന്നു. വിവേകാനന്ദസ്വന്തമാർജ്ജികൾക്കു സകല പ്രവഞ്ചവിഷയങ്ങളും പേപ്പക്കിച്ചു സന്ന്മാനാനുഭവത്തെ സ്വീകരിപ്പാൻ തുടങ്ങിയാൽ എന്ന താൻറെ മുത്തച്ചുനിൽക്കുന്നും, മഹത്തായ ഓമ്മശക്തിയും ബുദ്ധിശക്തിയും താൻറെ മാതാപിതാക്കന്നാരിൽനിന്നുമാണ് സിലബിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു പറയാം.

സ്വന്തമാർജ്ജിത അമ്മയും വളരെക്കാലം ആൺഡാക്ടിക്കളുന്ന മുത്തച്ചുനിൽക്കുന്നു. അതിനാൽ അവർ കാശിയിൽ ചെന്ന വീശേപ്പരശിവൻ എന്ന ദേവാനം ഭജിച്ചു. ഇങ്ങനെ കുറേ സേവിച്ചുപ്പാർഡം ഒരു ദിവസം ദേവൻ പ്രസാദിച്ചു് താൻതന്നെ അവളിൽ അവതാരം ചെളുത്തുനുള്ളൂ എന്നു് ആ സ്കൂളിക്കു സപ്രസ്തവിക്കു ദർശനശാഖയിരുത്തു. തന്നെ അതു സ്കൂളിക്കു സപ്രസ്തവിക്കുന്ന മടങ്ങിവന്ന ഉടൻതന്നെ ഗംഗാധരിച്ചു് രഥാംഡക്ടിക്കയെ പ്രസവിച്ചു. ആ ശിത്രവാസു് പിന്നീടു് മഹിസുമതത്തിന്റെ ഉല്ലത്താവും വിശപ്പവിത്രതനുമായ വിവേകാനന്ദസ്വന്തമാർജ്ജികൾ. കെങ്കു സ്നേഹവർഷം 1862 ജനവരി 9-ാം തീക്കൂഴാഴ്ച സൃംഗൈ

ചുത്തിനോ 6 മിന്തിനമുറയു് ബ്രഹ്മമഹൂർത്തിലാണ്
സപാമികളുടെ ജനനം.

ബാലുകാലങ്ങളിൽ വീഴേശപരൻ എന്നാണോ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരുന്നതു്. പിന്നെ സ്കൂളിൽ ചേന്ന് തിണ്ടു ശേഷം നഭരന്ത്രനാമൻ എന്നാണി പേരു്. ബാലാനായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ നഭരന്ത്രനാമൻ നല്ല ഓമ്മ ശക്തി ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹവിശ്വാസപ്പാദിക്ഷാം അമരങ്ങോൾ പക്കതി കാണാപ്പാംകാകിയതു്. ഈ പ്രായത്തിൽത്തന്നെ നഭരന്ത്രനാമൻ സാധുക്കളിൽ വളരെ ഒരു കാണിച്ചിരുന്നു. യാവക്കത്തിനു തന്നെ വീട്ടിൽ ആരെകിലും വന്നാൽ ധമ്മംകൊടുക്കുന്നതിൽം ചിലപ്പോരുതാൻ ധരിച്ചിരുന്ന വസ്തുതയെന്നതനെ ഭാഗം ചെയ്യുന്നതിനോ നഭരന്ത്രനാമനോ വളരെ സഭിതാഷ്മായിരുന്നു.

സ്കൂളിൽപ്പാർക്കുന്ന കാലത്തു പലവിധ വസ്തുക്കൾ ഒരു നഭരന്ത്രനാമനും വളരെ സംമായിരുന്നു. സപാഡാവത്താൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം വളരെ ഉത്സാഹമണിലും ആസ്ത്രാഭ്യർത്ഥനാടക്കുടിശവനമായിരുന്നു. ചിലപ്പോരുതാൻ അദ്ദേഹം തന്നെ സ്കൂളിൽത്തന്നെരുട്ടുകൂടി നേരഞ്ഞോക്കായി സമാധി ശീലിച്ചിരിക്കുക പാതിവായിരുന്നു. തന്നെ കായഗിരോഗ്രീവജ്ഞാഖ്യാതാഖ്യാതി സ്ഥിരം ആസന്തരിക്കുന്ന മാനസികാഖ്യാതാഖ്യാതി കുറേനേരം കണ്ണടക്കം ധ്യാനം ചെയ്യുന്നതിനോ ബാലുകാലത്തിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രധാനമുണ്ടായിരുന്നുണ്ടാലും ബാലുകാലത്തിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രധാനമുണ്ടായിരുന്നുണ്ടാലും തന്നെ അതൃപ്രക്ഷീജ്ഞമായ വാസനയെ പ്രഭാഗ്രിച്ചിച്ചിരുന്നു. കൂസിൽ വേണ്ടനു പാംങ്ക

ശ്രീൽ നരസ്രോതാമൻ അതു ഗ്രഹവൈദ്യികനില്ല. എന്നാണും നല്ല ഓമ്മശക്തിയിണ്ടായിരുന്നതിനാൽ കരിച്ചിവ സതേത പരിപ്പുകൊണ്ട് എല്ലാ പരീക്ഷകളിലും തോറ്റ കാതെതനെ കഴിച്ചുകൂട്ടിപ്പോന്നു. വെറപ്പുത്തിൽത്തനെ തത്പരാനുഡിക്കും പ്രതിപാദിപ്പാനും അവയിൽ പുറ്റപക്ഷം ചെയ്യാനും അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ തല്ലിയും ആയിരുന്നു. മുൻകുറഞ്ഞ മഹാപ്രസിദ്ധിവൈ പ്രാപിച്ചുവനും ആയ കാണ്ട് എന്ന മഹാന്നർ സിലുാന്തങ്ങളെ നരസ്രോതാമൻ എടുവയസ്സായഒപ്പാർ തന്നെ തുരങ്ങുന്നതുണ്ടിനിനു മനസ്സിലാക്കി. പത്രങ്ങൾ വയസ്സു പ്രായമായോപ്പാർ പ്രസിദ്ധനായ മഹർജ്ജുർക്ക് സ്ഥാനം സർ എന്ന മഹാന്നർ സിലുാന്തങ്ങളെ താന്ത്രനെ വായിച്ചു. എന്ന തന്നെയല്ല ബാലനായ നരസ്രോതാമൻ അന്തിലെ ചിലഭാഗങ്ങളെ ആക്കേപ്പിച്ചു സ്ഥാനംസക്ഷിത്തനെ ഒരുച്ചുത്തയയ്ക്കുകയുണ്ടായി ആ മഹാൻ ആ ഏഴുത്ത വായിച്ചു വളരെ സന്തോഷിച്ചു തത്പരാന്നങ്ങളിൽ മേലിൽ നല്ലവസ്തും പരിഗ്രമിക്കണമെന്നിങ്ങനെ ഉത്സാഹജനകമായി ഒരു ദുപടിയും അയച്ചുകൊടുത്തു. ആ ഏഴുത്തു ഹപ്പോഴും ‘ബോഗ്രൂർമംം’ എന്നാൽ സ്ഥലത്തു സുക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

നരസ്രോതാമൻ വളരെ സെറുന്നതും ഒരു പുരുഷനും യിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്നർ ആചാരവാദിന്നും തെരുതു അന്നും സരിച്ചുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്നർ കണ്ണുവും മനോധരമായും മധുരമായും സ്വപ്നതോട്ടക്കൂട്ടിയതായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ പാടിക്കേട്ടിട്ടും വരായും അദ്ദേഹത്തെ മരശനാതല്ല. പതിനെട്ടാം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം ബി.എ. പരീക്ഷ പാസ്സായി.

ചെരപ്പുകാലത്തിൽത്തെന നംഗ്രഹാമർ പരിയുള്ളായ അന്തികരന്മേരൊട്ടാട്ട കൂടിയവനായിരുന്നു. എൻപ്പുശക്കിലും ഭാജസംസർദ്ദൈത്തിനിടവനാൽ അദ്ദേഹം തെന്നുറ അന്തികരന്മാം മലിനമാകാതെഴിരിപ്പാൻവേണ്ടി ഗ്രാവനാമോച്ചാരണം ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. ബാല്പുകാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം മധ്യ രാമഭക്തനായിരുന്നുവെങ്കിലും ഒരവന്നായുക്തനാഖേദപ്പും ഇന്ധപ്രാരംഭം സാകാരാവധിയിൽ അദ്ദേഹംതനിനു വിശ്രപാസമില്ലാതായിരുന്നീൻ. ഇതുടെ കരാച്ചുകാലമായിട്ടണായിട്ടുള്ള ബുദ്ധം സമാജക്കാരനും സിലൂന്തങ്ങളിൽ പ്രതിപ്രതി തുടങ്ങി. എന്നതെന്നു, അദ്ദേഹം ആ സമാജത്തിൽ ചേരുകയും ചെയ്തു. കുറേ കഴിഞ്ഞത്തപ്പും ആ സമാജക്കാരനും ജേനസന്തുഷ്ടിയും * അദ്ദേഹത്തിനു തുള്ളികരമായി വേംപ്പില്ല. എന്നെന്നും കേവലം സ്നേഹത്തോടുകൂടി ഉച്ചാരണാക്കാനാട്ട് മാത്രം അദ്ദേഹത്തിനു തുള്ളിച്ചായില്ല. ഇന്ധപ്രാസാക്ഷായി കാരമുണ്ടാക്കന്നതിനും അദ്ദേഹം അതികർിന്നായി ആറുമിച്ചിരുന്നതു.

ഇന്ധപ്രാരംഭ പ്രത്രക്ഷമായിക്കണ്ടിട്ടണോ എന്ന ആവശ്യമാജരത്തിൽ ചേറ്റിട്ടുള്ള വിരോധപ്പും അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. ഇപ്പു എന്നായിരുന്നു എപ്പോഴും ചുരുക്കിനുണ്ടാക്കുന്നതു മറപടി. ഇങ്ങനെ അസ്ഥാപ്താനായി ഭവിഷ്യകയാൽ നരേന്ദ്രഹാമഗാർ അവരുടെ സിലൂന്തങ്ങളിൽ അവിശ്രാം സം തുടങ്ങി. പ്രത്രക്ഷമായി ചാതോരനുവേദവുമില്ലാത്ത ദയവനെ അവർ എങ്ങനെ പരമാര്ഥമായി സേവി

* ഗുഹസമാജക്കാർ ഒരു ജാതി നിർണ്ണണാലുംവാചാസകന്മാരാക്കുന്നു.

കണ്ണ? ഇരു കാലത്തു് അദ്ദേഹം അസപ്പധവിത്തനായി തിന്നം. സംശയഗ്രന്ഥനായിഉവിക്കുകയാൽ നന്നിലും ദിവിശ്രാസമില്ലാത്തവനായിത്തിങ്കയും ചെയ്തു. പിന്ന അദ്ദേഹം എത്ര മതാധ്യമാരെ കണ്ടാലും അവക്കമായി ഇംഗ്രേഷപരതപ്രത്യേകതപ്പറ്റി വാദിച്ചിരുന്നു.

അക്കാലത്തു് ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം തന്നെ ഒരു അട്ടാത ചാർച്ചകാരനം കയ്ക്കുത്തൊരു മെഡിക്കൽഫോറ്റും ജിൽ കെമിക്കൽ എസ്റ്റാമിനർ എന്ന ഉദ്ഭാഗധനമായ മിസ്റ്റർ രാമചന്ദ്രദത്തൻ എന്ന വിദ്യാഭന്ന കണ്ണാട്ടതിനുംഗ്രേഗാമാം അദ്ദേഹവുമായി മതസംബന്ധമായ ചില തത്പരങ്ങളെപ്പറ്റി വാദിച്ചു. വാദിച്ച നംഗ്രേഗാമ നേബാല്പുട്ടുത്തവാൻ മിസ്റ്റർ ദത്തൻ സാധിക്കാതിനിട്ടു് അഃദ്ദേഹത്തോട് കയ്ക്കുത്തുവിൽനിന്ന് നാലുനാഴിക കുവടക്ക ക്കുണ്ണേശപരം എന്ന ഒരു ഗ്രാമത്തിലിരിക്കുന്ന ഒരു സന്തുാസിഭൈ പോയി കാണാന്തിന പറഞ്ഞു. അന്നംവെക്കേന്നുംതന്നെ നംഗ്രേഗാമൻ രാമചന്ദ്രദത്ത നോയിച്ചിട്ടു് ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസനെ കാണ്ണാനായി പ്രോംബി. പരമഹംസൻ നംഗ്രേഗാമൻറെ പ്രമദഭർഷ നത്തിയുതനെ അദ്ദേഹം ഒരു ഗാളിരുചുങ്കനായി ദേവിക്കിഴുന്നും. കരിച്ചുനേണംതെ സംഭാഷണംകൊണ്ടു് ആ ചന്ദ്രാത്മാവു് ആ യുവാവിൽ അതിപ്രീതനായിട്ടു കിക്കുകയുംചെയ്തു. പിരിച്ചുന്ന സമയം പരമഹംസൻ നംഗ്രേഗാമണോട് ഇന്തി ഒരു ദിവസം എക്കനായി വരുവാൻ പറഞ്ഞു. അപ്രകാരംതന്നെ ആ യുവാവു് മഹാചന്ദ്രാത്മാവായ പരമഹംസൻറെ അട്ടക്കാലേക്കു തന്നതൊന്നും പോയി. മഹാഭക്തനം. ഇഞ്ചാനിയും ജീവന്തുക്കുന്ന ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസൻ നംഗ്രേഗാമനാം

ആത്മജ്ഞന്മരത ഉപദാരിച്ച. അപുകാരം സിലി ക്രൈസ്തവിച്ചിൽ മധ്യശക്തിയാണ് പിന്നീട് ലോകമിഴി വൻ പ്രാചിക്കെങ്കും എല്ലാവരിലും ആയുള്ളത്തെ ജനി പ്രിക്കെങ്കും ചെയ്യുന്നു. അന്നമത്തെക്കു നേരുന്നാമൻ പരമധാരംസംഗ്രഹിച്ചു എററവും പ്രിയപ്പെട്ട ശിഷ്യനാഡി ഭവിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സകല സംശയങ്ങൾക്കും തീ സ്ത്രീ; ഒരു ഏതനപുരുഷനും തന്നൊരുയിൽക്കൂടിയും ചെയ്തു. ഒരു മാതാവിന്നു തന്റെ മക്കളിലും വാതാ ലൃഖതകാരം അധികം വാതാലുംതോടുകൂടിയാണും ശ്രീരാമത്തുണ്ടും നേരുന്നാമനെ സ്ക്രിപ്തിക്കന്നതു. പിന്നു അദ്ദേഹം ആരംകൊല്ലുതേതാളും തന്റെ തുര വൊന്നിച്ചു താമസിച്ചു. ശ്രീരാമത്തുണ്ടും പരമധാരംസംഗ്രഹിച്ചു കുറിന്മായ ഒരു രോഗം ബാധിച്ചു. ഒട്ടകം 1886-ആഗസ്റ്റ് ദിവസം 16-ാം ഓ. ആ പുന്നാത്മാവും പരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചു. പരമധാരംസംഗ്രഹിച്ചുവിശ്വാഗത്തെ ചെയ്യുന്നതിനു കുറച്ചു ദിവസം മുമ്പുതന്നെ നേരുന്നാമൻ മതലാക്കി സ്വാർത്ഥത്തെ മുഖ്യമിരിക്കിയന്നാരായ കുറെ യുവാക്കരിം തങ്ങളിടെ പാംങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധവും ശ്രദ്ധിക്കാതെ തങ്ങളിടെ മുഖവിനെ മുതും ചീപ്പാൻ തുടങ്ങി. കുറെഡിവസം അട്ടപ്പിച്ചു രാവും പകലും അവർ മുഖമുതും ചീപ്പാൻ ചെയ്തു. ആ കാലത്തും അവക്കല്ലാവക്കിം പരമധാരംസംഗ്രഹിച്ചു സന്ന്യാസം കൊടുത്തു. അങ്ങനെയും യുവസന്ന്യാസികൾ മുഖവിനെ പുരുഷരും പുരുഷരും പരമധാരംസംഗ്രഹിച്ചു സന്ന്യാസാന്തരം സ്വീകരിച്ചതിന്റെ ശേഷം ആ സന്ന്യാസിയുവാക്കെല്ലാം ഒരു സ്വാമിയായി

എച്ചൻ. തങ്ങളിടെ മുകൾ ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള പരമതത്പരത ലോകോപകാരാത്മാ എല്ലാജനങ്ങൾ കൂടും ഉപദേശിപ്പാനായിക്കൊണ്ടു് അവർ മിമവത്രേസുരു പത്രംനും സഖ്യരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. വിവേകാനന്ദസ്പാദി കൂടി ആദ്യംതന്നെ മിമവാക്കൽ ചെന്ന ആരഭകാലിപ്പം കറിനമായി തപസ്സുചെയ്തു. അതിനിടയ്ക്കു വിധിപ്രകാരമുള്ള അനശ്വാനങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തു വേണ്ടുന്ന സിലിക്കൈലെ പ്രാപിച്ചു. ഇങ്ങനെ പലവിധ അനശ്വാനങ്ങൾ എല്ലാന്തിരങ്ങളായി വേണ്ട സിലിക്കൈ എല്ലാപ്രാപിച്ചതിന്റെ ശോശം അദ്ദേഹവും ലോകസംഗമത്തെ ഇഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടു് മിമവാക്കൽ നിന്നിരുന്നിട്ടി ഒക്സിജേഷണാബിമുഖ്യമായി സഖ്യരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. ഇപ്രകാരമുള്ള സഖ്യാരംകൊണ്ടു് എത്ര കൂപ്പുപ്പാടുകളും അന്താരാഷ്ട്രവികസനക്കു കായബുലം തനിക്കണ്ണായിച്ചേന്നു് അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ പരിയാരണണ്ടു്. ഇതിനെ പുറത്തിന്റെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കകളുടെതന്നെന്ന താഴേക്കുള്ള കാം:—‘താൻ പതിനാലുവകാലം ദാരിദ്ര്യമായി സഹവസിച്ചിട്ടുള്ളവനാകനു്. പിരീന്നാം ഒക്സിപ്പാനം പാതമും എവിടുന്ന കിട്ടമെന്നുള്ള നിശ്ചയംഞാഡായിരുന്നില്ല. എവിടെയാണുങ്ങുംവരുത്തുന്നും നിശ്ചയിപ്പാൻ വരുമാവിരുന്നു. വെള്ളും മണ്ണതുക്കിയാകത്തക്ക ശൈത്ര ദിഷ്ട രാജ്യത്തു പരാത്തതക്കുതായ വസ്തുങ്ങൾ ധാരാതാനും ക്രൂകാതെ വാസംചെയ്യാൻ ശക്തിയുള്ളവനാണു് താൻ’ മിമവാക്കൽനിന്നു് ചുരാപ്പട്ട രജപ്പത്രരാജ്യത്തു വന്ന അവിടെ വെള്ളി എന്ന രാജ്യത്തെ രാജാവു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിശ്രൂനായി വെച്ചു. അവിടുന്ന ബോധായി, ചൂന, മെഡാബാടു് മുതലായ രാജ്യങ്ങളെല്ലാം സഖ്യ

തിച്ചു കന്നുകമാരിയിൽ ചെന്ന. അവിട്ടന പുരപ്പുച്ച പാണ്ടിച്ചേരിയിൽക്കൂടി മറിരാശിയിലേത്തി. അവിടെ കുറേഡിവസം താമസിച്ചു. അന്ന് അവിടെയുള്ള വിദ്യാ മാർ ഇട്ടേമ്പത്തിന്റെ ദേഹത്തെ നല്ലവണ്ണം അറി തെറ്റാ. അക്കാലത്തു് (1893) അമേരിക്കയിൽ ഷിക്കാഗോ എന്ന നഗരത്തിൽവെച്ചു് ഒരു ഏഷ്ടിനിഷ്ടൻ നടന്നിരുന്ന. അതിനിടയ്ക്കു് അവിടെവെച്ചുതന്നെ മതസംബന്ധമായി നടത്തപ്പെട്ട ഒരു പാർലിമെന്റ് സഭയിലേക്കെ മിറ്റുമതപ്രതിനിധിയായി സപ്രാഖിക്കേണ്ട മറിരാശിയിലുള്ള ചില വില വിദ്യാമാരല്ലാവരുടെകൂടി അമേരിക്കയിലേക്കൊണ്ടു.

ഷിക്കാഗോ നഗരത്തിൽവെച്ചു നടന്ന മതസംബന്ധമായ പാർലിമെന്റ് സഭയിൽവെച്ചുണ്ടായ സപ്രാഖി യുടെ മിറ്റുമതസംബന്ധമായ പ്രസംഗം അന്ന് അവിടെ കുടിക്കിയനെ വിവിധമതപ്രതിനിധികളായ മഹാവി പ്രാന്മാരല്ലാവരുടെയും പ്രശംസയും, അടേക്കമെത്തെ അർഹനാക്കിത്തീത്തിൽ. അതിന്റെശേഷം സർവ്വകലാശാലകൾ ഓരോ സമാജങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ അനേകകം .പബ്ലിക്ക് സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചു മിറ്റുമതസിലാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായി അമേരിക്കാരാജ്യത്തിലുള്ള മറ്റൊന്നുകൂടി നഗരങ്ങളിൽനിന്ന് അടേക്കമെത്തിന്ന ക്ഷേമങ്ങൾ വന്നതുടങ്ങി. അടേക്കമം അവിടെയെല്ലാം പ്രോഫീ. വേദാന്തസിലാന്തങ്ങളെല്ല പാശ്ചാത്യനാഴി സുരൂ മൃമാക്കംവണ്ണം പ്രസംഗിക്കുകയും പരമാത്മജിജ്ഞാനാസു കൗണ്ഠിച്ചുള്ളവക്കു് വേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ അടേക്കമെത്തിന്റെ കീത്തി അമേരിക്ക.രാജ്യത്തു് കുമതിയിൽ പരന്ന. തദ്ദേശിയന്മാരായ മഹാ

വിദ്പാന്മാരം അവിടെയുള്ള പ്രഖ്യാപ്ത വർത്തമാന പ്രത്യക്ഷഭിംഗം സപ്രാചിഷ്ട ശോഗ്രതാവസ്ഥപറി വളരെ ദ്രോ ഫലിപ്പാനം തുടങ്ങി. ‘സുശ്രാവക്ഷേത്രപ്രാജ്ഞൻ എന്നൊരു വർത്തമാനക്കാടലാസ്സ്’ അനന്ന അദ്ദേഹത്തെപ്പറി ഇങ്ങനെ ഒരു ഏഴ്തീട്ടിണായിരുന്നു:—‘മതസംബന്ധമായ പാർശ്വി മേഖലാഡാഡിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട വിവേകാനന്ദസ്പാമി കളാശിരുന്നു. സഭയുടെ മുഖ്യം ഉദ്ദേശത്തെത്തു ആ മിത്രസ സ്വാസിരയപ്പോലെ വേറു ആരും ചുത്തിയായി നിരവേ ററിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ജനനാതനെ പ്രസംഗതിനു വളരെ സാമർപ്പിച്ചു ചുഡാക്കുന്നു.’ ‘അശ്വാവ ദ്രോ റദ്ദം ജില്ലാർ’ എന്ന വേദാന്ത പത്രം ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരുന്നു:—‘സപാതികരം ഷിക്കാബഗാ നഗരത്തിൽ താമ സിക്കന്നകാലത്തു’ അവിടെ മഹാവിദ്പാന്മാരായിട്ടുള്ള അനവധിപ്രേക്ഷ’ അദ്ദേഹവുംായി മതസംബന്ധമായ സംഗതികളും വേഖന്തതപ്രകാരം ഉള്ളൂട്ടും പറി വാദി ക്ഷീനതിനു വളരെ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ നി ട്രാഗ്രാഹതാൽ ആരക്കിലും ഭസ്തുർക്കം ചെല്ലാനൊരുക്കിയാൽ അഥവാഭിംഗം കുറവാലമെന്നല്ലാതെ വേറു ഒന്നും പറയേണ്ടതില്ല. ആവക തക്കരതിനും ഇട്ടിമിന്തയും പോലെയാണ്’ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഠപട്ടികരം വരിക. കത്തർക്കത്തിനായി ഒങ്കാറിയവൻ ആ മിത്രസസ്വാസി യുടെ വിള്ളണിക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന ബുദ്ധിയാക്കന്ന കണ്ണത്തിനേൽക്കു നിശ്ചയമായി കോക്കബ്രഹ്മപ്പുട്ടന്താക്കന്നു. വളരെ നല്ലവള്ളം സംസ്കാരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും അനേകം അഞ്ചാത പ്രവിഷ്യക്കും സംഗ്രഹിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതും അതിനുകൾ മായിട്ടുള്ളതും മഹത്തായ പ്രകാശത്തോടുകൂടിയതുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്തഃകരണശക്തികളെ വാഹംപ്രാ

അരുളേമം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതു കേരളക്കുന്നവരായം അരുളേമത്തിന്റെ അപാരമായ പാണ്ഡിത്യത്തെപ്പറ്റി വിസ്തൃതിക്കാതെയിരിക്കുകയില്ല.

1894-ൽ ആണ് സപാമികരി അമേരിക്കാരാജ്യത്തെ തലസ്ഥാനമായ ബുദ്ധാക്ഷേത്രം എന്ന നഗരത്തിൽ പോയിരും. അവിടെ പല സ്ഥലങ്ങളിലുംവെച്ചു വേഡാന്തസിലാന്തങ്ങൾപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചു. അവിടെ അരുളേമത്തിനു കുറെ ശിഷ്ടങ്ങളാണെങ്കി. അവക്ക് ദോഗ്രാന്തിലും വേഡാന്തശാസ്ത്രത്തിലും ഉള്ള ചില തത്പരങ്ങൾക്കു ഉപഭേദിച്ചു. അവിട്ടും സിലബിച്ചു ഇന്ത്യൻശിഷ്ടസമ്പത്തും ഫ്രോഡ് അവിടെയുള്ള വളരെ അഭിരുചിയെ പ്രാപിച്ചിക്കുന്ന വേഡാന്തസംഘത്തിന്റെ ഒരു ബീജംഖാലി ഭവിച്ചു. അവിടെവെച്ചുണ്ടായ അരുളേമത്തിന്റെ മിക്ക പ്രസംഗങ്ങളിലും പുസ്തകത്തുപേണ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടുടരുന്നു. അവയിൽ ‘രാജധാനം’ ‘കമ്മജധാനം’ ‘കേതിധാനം’ എന്നും ഗുരു’ എന്നും പുസ്തകങ്ങളാക്കുന്ന പ്രധാനമായിട്ടുള്ള വ. അവയിൽ എല്ലാറനിലുംവെച്ചു ‘രാജധാനം’ എന്ന പുസ്തകമാണ് അമേരിക്കയിച്ചും മറഞ്ഞു രാജ്യങ്ങളിലും വളരെ മഖ്യമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുടരുന്നതും. ഇന്ത്യൻകും നാസ്തികമായം സംശയത്തുകൂടിയായി അനേകകം വിച്ചാനമാക്കു ഒരു അഭാന്താനിപ്പാദായി ഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യൻകും നിമിത്താം അവക്കുടെ വിച്ചപുസാ മാത്രംപ്പു സപാഭവവുംകൂടി ഭേദപ്പെട്ടുടരുന്നു. ഗ്രൗണ്ടാന്തകരണനായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഇന്ത്യാദേശത്തിൽ നിന്നുത്തുവിച്ചിരിക്കുന്ന ആത്മപ്രകാരമായ ഒരു മഹാജനത്വാന്വയക്കാർ ആപുസ്തകത്തിന്റെ എല്ലാഭാഗങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. രാജധാനമെന്ന പുസ്തകം അനേക ഭാഷകളിലും

യും തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നതിന്റെ. ഈ യുറപ്പ്, അമേരിക്കാ, എഷ്ടാ ദ്രോനി വണ്യങ്ങളിലും പരമാത്മജിജ്ഞാനുകളായിട്ടുള്ളവയുടെ ബഹുമാനത്തിൽ എറ്റവും അർഹമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

അദ്ദേഹം മൃഗകാല്പം അമേരിക്കയിൽ താമസിച്ചു. അകാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിൻറെ പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നതിനായി പലഭിക്കിൽനിന്നും പലതും അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടപോയിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ അനവധി കുറ കിടക്കുന്ന വാരോ നഗരങ്ങളിൽനിന്നും ഒരേ ദിവസംതന പ്രസംഗത്തിൽ ക്ഷണങ്ങൾ വന്നിരുന്നു. ഒന്നാൽ അദ്ദേഹം എല്ലാ ക്ഷണങ്ങളേയും സ്ടീകരിച്ച ആവക സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാംചെന്നും അനേകിവസംതന പ്രസംഗം ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു.

മുന്ന് സംവത്സരം ധാതായ വിത്രുവും കുടാതെ ദിവസങ്ങളാം ഇങ്ങനെ പരിത്രാക്കുന്നതിനിടയ്ക്ക് അനേകം കിഴുപ്പാടുകൾ അദ്ദേഹത്തിനുന്നബീക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. അനുരാജുമായ അമേരിക്കയിൽ തണ്ടപ്പുകാലം വരുന്നോടു കൂടി ഉട്ടപ്പു ഇതലായ കാർണ്ണങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം വളരെ ദൃഢിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെന്നെല്ലാമായി ഒന്നാലും തിരുവായങ്ങളിൽ ചിലപ്പോൾ അനുരുന്നെന്ന സ്ഥായിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തന്റെ സകല സുഖവുംതിക്കൊള്ളും അദ്ദേഹമുപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. പല വിധങ്ങളായ ദ്രോഗങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുവെക്കിലും അതിനിടയ്ക്ക് അദ്ദേഹം അതൃത്കുഴുമായ വേദാന്തത്തപ്രതിനിർണ്ണര ബീജത്തെ അമേരിക്കക്കാരായ അനേകായിരം ജനങ്ങളുടെ അ

ஈக்ரஸ்னாஸ்தி விதயூதிதெனில். தாழேவாஸ காலத்து அடேமெட்டின் அதிவெலவானாராய விரோ யிக்கால நேரிடெங்கிவான். குரீஸு மதஸிலான்திகர், பாதிரிமார், ஹூமவிட்ராஸ் எல்கார் (Theosophists) என்னிடமொன்றுத்து வரல்லூர் அரசுமரிச்சொச்சீ ஸபாஷி கத்தெ பேரில் அறஞ்சி ஜனிக்கெத்தகவியத்தில் அ ஸ்ராத்தமாயி அடேமெட்டென் டஷ்பித்திதென். எனால் அ துக்காளாக் அடேம் எல்லா அவையற்றெப்பட்டில். நே ரேமரித்து அதுவக பாதையுவாக்கெல்லூர் அடேமெ த்தின்ற உத்தில் ஹாஸ்ராக்காக்கூத்தான் ஸபா புகா ஸித்தகொள்ளிதென் அதைக்கீப்பதென் கணக்குடி ஜபலி பீசீக்கென்தின் தன் விஶரிஸமாக்காயிதீன். அதுவுற்று ஜங்கமாய அடேமெட்டின்ற மனிவெங்கமுற்றங்காளாக் கெய்துங்கொள்ள நின்கூக்கமாய ஸபாவறு நீகொ ணாகா பரித்துலமாய காலகேச்சபாகொளாக் அடேம் த ன்ற உதிச்சுகாற்றத்தின்ற மலூத்தில் உள்ளாகிதென் ஸகல புதிவென்யுக்கேயூராநிக்கி ஏத்துக்கா காற்றுஸிலு யெ பூவித்து.

அங்குராஜுத்துவென் அநேகம் புதிவென்யுக்கை னேரிடிடு ஸபாஷிகர்க்கீ ஹபுகாரமுற்ற ஜஹா ஸிலு பூங்கு முவூரேமது தென்ற முறைவின்ற உபநேஷ த்தில் அடேமெட்டின்ணாக்காயிதென் அதியான விஶபா ஸமாக்கென். ஸபாஷிகத்தெ ஹாவையை தீரீராக்குங்கீபர மஹாஸ்கல் ஹந்துயிலும் அங்குராஜுக்கைலும் ஹபேபும் ஹாஸ்ராவதாரமாயிடுக்கொன் விவாரிக்கெப்பட்டுள்ளது. அது புள்ளாத்தாவு ஸபாஷியில் லக்ஷ்மி கிடென்கென் ம மாஶக்தியெ முவித்துக்கூடித்தென் கள்கிடு தென்ற ஸி

എന്നായെട മുമ്പാകവെച്ചു് അദ്ദേഹത്തോട് ഏലപ്പോൾ
ഭൂമിക്കുന്നു എന്നുണ്ടു്. വിവിധമാരുടെ ഒക്കെപ്പെട്ട അതി
കുമ്ഭവിരിക്കുന്നതായും സർവ്വത്ര വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതായും
മുള്ള പരംാത്മത്തപരത ലോകംമുഴുവൻ നീ പരത്ത
ണം. ഇതാണ നിന്റെ ഏതുജീവിതംകൊണ്ടുള്ള പര
മല്ല ശ്രാജനു’

ഈപ്പുകാരാ അനേരിക്കരാജുത്തു സപാമികരം ത
നീന് മുക്കുവിശൻറെ ക്ഷുന്നബഹ നിരബോഗി. സപാത്മ
മാഖി യാതൊരു ഫലാദ്ദേശവും കുടാതെയും അദ്ദേഹ
മത്തിനീനും ശാസ്ത്രാനുചരിത്രമാണ് കാണു് അദ്ദേഹം സ
കല പ്രാണികളും പരമാത്മമാഖി മുഖമിക്കവാ ഒരു
മഹാപുരുഷന്മാരാണു് എന്ന തദ്ദേശനിശ്ചക്ഷി ബോല്പും
വനു. മുന്നാംവസ്തുതിനുകൂടു് അവിടെ ജിജ്ഞാ
സ്വാശുഖ അനവധി ജനക്കാദികൾു് ആത്മജ്ഞതാനോപ
ദേഹം ചെല്ലു് അവയെട അനുകൂലങ്ങൾക്കും കടന്നതു
ടിക്കിയുന്ന അജ്ഞതാനാഥകാരരത്ന എല്ലാം നീക്കിയതി
നീന് ശോശം തന്റെ മുക്കുവിശൻറെ ക്ഷുന്നബഹ പുത്തിയാ
യി നിരംവരവുന്നതിനുവേണ്ടി സപാമികരം ഇംഗ്ലീഷ്യരാ
ജുതേക്കുതിരിച്ചു. അവിടെ പ്രോഫസർ മാസ്റ്റർ
ഇത്രാവിട്ടാണു് നോമതാചി പരിചയമായാൽു്. സപാ
മികളുടെ അതിമനോഹരമായ സംഭാഷണം കേട്ടിട്ടാണെ
പ്രോഫസർക്കു സപാമികളുടെ മുക്കുവായ രാമകൃഷ്ണപര
മഹാസന്ന എന്ന മഹാത്മാചിനീന്റെ ഒരു ജീവചരിത്രമെ
ഴതുവാനില്ലെ ജനിച്ചതു്. പിന്നെ സപാമികരം ഇംഗ്ലീ
ഷിക്കുന്നായെട ഇടയിലും സപാമികരം മഹാപുജുന്നാകി ഉ

വിച്ചു. അവിടേയും അദ്ദേഹത്തിനും അനേകം ശിഷ്യർ നായണായി. അവിടെവൈച്ചുണ്ടായ പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം പിന്നീട് ‘അതാന്നോഗം’ എന്ന പേരോടുകൂടിയ ഒരു പുന്നുകമാക്കി പ്രസിദ്ധംക്കൊണ്ടു.

ഈക്കെന്ന ഇംഗ്ലീഷിലും തന്റെ ഉദ്ദിഷ്ടകാർത്തങ്ങളെല്ലാം നിഖ്യലിച്ചതിന്റെശേഷം വിവരകാനന്ദസപാമികൾ 1896 ഡിസംബർമാസം 16-ാം ദിനപ്രകാരമുള്ള തിരിച്ചു. സിലോൺ കൊള്ളുന്നതരം തിലാണു സപാമികൾ ആലും വന്നിറക്കിയതു്. അവിടെ സപാമികളെ എതിരേല്ലാണായി അനേകം വിഭാഗങ്ങൾ കൂർക്കിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ക്രപ്പലിൽ നിന്നിറക്കിയ ഉടൻ തദ്ദേശിയമാർ അദ്ദേഹത്തെ ഭക്തിപ്രാളിശ്വരം ഓംകുട്ടി എതിരേറേബകാണ്ടപോകി മാലകിട്ടിക്കിക്കുക മുതലായ ഉപചാരങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യുന്നിന്റെ ശേഷം, ഹിന്തുമതത്തേതും അതിലുള്ള തത്പര്യങ്ങളും പറഞ്ഞാതോന്നു അഭ്യാസമില്ലാത്ത പാശ്ചാത്രനാട്ടു് അവശയ വെളിപ്പെട്ടുത്തിക്കൊടുക്കിന്നതിനും വേണ്ടി സപാമികൾ ചെയ്യുന്നജ്ഞാനമാണു അത്രാന്തപരിഗ്രാമത്തെപ്പറ്റി വളരും കൂദാശിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻപാകെവെച്ചു് ഒരു മംഗളപത്രം എഴുതി വായിച്ചു്. സപാമികൾ അതിനും മരപട്ടിക്കായി അവിടെവൈച്ചു് അതിനും മരപട്ടിക്കായി അവിടെ രണ്ടുവിശ്വസം താമസിച്ചുതിന്റെ ശേഷം പിന്നെയും ക്രപ്പകയറി പാശ്ചാത്യത്തിലെ വന്നിറക്കി. അവിടെ രാമനാട്ടുരം രാജാവു തന്നെ എതിരേക്കുവൊൻ വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നതനെന്നയല്ല, സപാമികളെ കണ്ട് വന്നിക്കൊന്തിന്നു യാതാഴു ജാതിവ്യത്യാസവും കൂടാതെ അടങ്കാ മിന്ത

കുറി അവിടെ കുട്ടിഞ്ചായിയെന്നും. രാജാവു സപാമികക്കു
ബഹുനാശവുരസ്സും എതിരേറു കൊണ്ടുപോയി തന്റെ
രാജധാനിയിൽത്തെന്നു താമസിപ്പിച്ചു. സപാമികരു
അവിടെയും രണ്ടാംവസം താമസിച്ചു. പിന്നെ മദിരാഗി
യിൽക്കൂടി സപാഡേശമായ കല്ലുതൊയിലേക്കു പോയി.
മദിരാഗിയിലും കല്ലുതൊയിലുംവെച്ചുഞ്ചായ സപാമിക
ഒരു സല്ലാരജത്തുപുറി വല്ലിക്കുന്നതായാൽ അതു
തന്നെ ഒരു വലിയ പുസ്തകമായിത്തീരുന്നതാണും. അതി
നാൽ അതു ഭാഗം ഇവിടെ വിസ്തൃതിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ
മഹിവഭേദത്തുപത്രം പരമാക്രിക്കേഷ്യം സകലജാതി
മഹിളകളിൽനിന്നും പിന്നെ ഇതരപ്രേശിയന്നാരായ പാ
ശ്യാത്രവിഭ്രാംഘാരിയിൽനിന്നും നിലവിച്ചിട്ടുണ്ട് പ്രശംസ
കൊണ്ടാകട്ടെ അവർ ബഹുനാശവുരസ്സുംവെച്ചു
അതിയായ സല്ലാരംകൊണ്ടാകട്ടെ സപാമികക്കുടെ അന്തിക്കര
സ്ഥാപിച്ച ദാതാക്ക വികാരങ്ങേഭവുമുണ്ടായില്ല. സപാഡേ
ശരത്തത്തിയ ഉടനെ അദ്ദേഹം മുഖവത്തുപൂശാലെ കാശാ
യവസ്രൂതതെ ധരിച്ച ഭാസ്യം, കമണ്ണാലു എന്നിവയെ എ
ചുത്തുക്കാണ്ടു ദേഹംഭോഗം സമ്പരിപൂശാന്തരുട്ടണി. അ
ദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിനവത്രം ഇംഗ്ലീഷ് പെട്ടുന്നു ഒരു
ഡാററം വന്നതുകൊണ്ടു അംദ്രമാർത്തിന്റെ ആരോഗ്യ
ത്തിനും അതിരായ സുന്തര സംഭവിച്ചു. എന്നിട്ടും അ
ദ്ദേഹം ഒലഗംപോലും അംതിനെ കുട്ടാക്കിയില്ല. ദേഹ
ത്തിനു ക്ഷേണം ബാധിച്ചു എന്നു കണ്ണപൂശാം അ
ദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾ അംദ്രമാർത്താടും ഒരു
വിജനപ്രഭാഗ്രഹത്തു പോയി ക്രോക്കാലും വിത്രുചിക്കുന്ന
തിനും അതികർിന്നും നിർബാധിച്ചു. എന്നാൽ
കേവലം പോകോപകാരമായിട്ടുതന്നെ കർമ്മം ചെയ്തു

നന്തിന്നുള്ള മഹാശക്തി സപാമികളിൽ ലഭിച്ച കിട നിതന്നതിനായ് അപ്രകാരം അടങ്കി എത്തുടി കാല ക്ഷേപം ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനും അഴഖാശം ഒന്ന് സ്ഥിരമില്ല. പെയ്ഩ്റിനുള്ള ക്ഷീണം നിമിത്തം തല്ലൂ ലം ദേഹങ്ങളാണ് സാധ്യമിച്ച പ്രസംഗം ചെയ്യുക എന്ന തിനെ ഉപേക്ഷിച്ചുവെക്കിലും തന്റെ പരിഗ്രാം അട്ടേ ഡാം ദരോഗായ മാർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. അമേരിക്കാ റാജ്യത്തും ഇംഗ്ലണ്ടിലും തന്റെ അനുബദ്ധി സ്ഥേഷിത നായാട സമാധത്തായ് അദ്ദേഹം വൈദാനിശാസ്നം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി രണ്ടു മംസങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. ഒന്നു കയ്ക്കത്താനാഗരത്തിനു നാമീചവും മരോതു ഹിമവാക ലുമാക്കന്. യാതൊരു ജാതിദേവവും ക്രാതെ ആക്കണ കുംഭം അവിടെ പോകി വൈദാനിശാസ്നം തെരുവാണ്. ഇപ്പോൾ ഹിമവാകലും മംസത്തിൽ അമേരിക്കക്കായാണ് ഇംഗ്ലീഷുകാരമായി അനേകം പിത്രാത്മികൾ വൈദാനാം പഠിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ചെന്ന താഴസിക്കുന്നണ്ടു്.

കെങ്കുണ്ണവവഷം 1897-ൽ ഉത്തരദേശങ്ങളിൽ ആതി ഓലാരമായ ക്ഷാമവും ഷ്ടൂഗ് രോഗവും പിടിപെട്ടുപോയാണ് സപാമികൾ തന്റെ സാമ്പ്രദായമാരികളുായ മറ്റു സന്ധാ സിക്കളുാട്ടുകൾ രോഗത്താലും ഭാരിപ്പുത്താലും പീഡി തന്നാരായവക്ക് രൗഷ്യങ്ങളെക്കാണ്ടം അനാവസ്ക്രൂഡി കൈലെക്കാണ്ടം വേണ്ടുന്ന സധയേം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി പല ദിക്കിലുണ്ടായി ശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചു. ഉദാര ശീലനാഡം ഫലാകസംഗ്രഹത്തെ ഇപ്പുക്കിനുവരുത്തായ ഇന്ന് മഹാനായാട ഇപ്രകാരമുണ്ട് നിഞ്ഞാഹകമംംകൊണ്ടു് അനാവധിപേരും രണ്ടുജാതി പീഡകളിൽനിന്നും നിവൃത്തിച്ചുപോന്നിട്ടുണ്ടു്. അക്കാദമത്തുനെന്ന അനാമ

കളായ ശിത്രക്കൈ പോററിവളർത്തി അവരെ വേണ്ടംവള്ളം വില്ല അദ്ദുനിപ്പിക്കുന്നതിനാവേണ്ടി ബുക്കാളം, രാജപുട്ടാന, പഞ്ചാബു് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ ആലയങ്ങൾ കെട്ടിച്ചു വേണ്ട ഏർപ്പാടകക്കൗള്ളം ചെയ്തു. ഇള മുന്നു് അനാമാലയങ്ങൾ കുടുംബം ചുജ്ജിഭേര പ്രാപിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. സപ്രാമികളുടെ സഹായത്താൽത്തന്നെ യാണു് ‘മുവമവാഡി, എന്നും ‘പ്രജ്വലഭാരതം, എന്നും പേരുകളോടുകൂടി വേദാന്തശാസ്ത്രത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതാശ രണ്ടു് ഇംഗ്ലീഷ്യാസിക്കകളും, ‘ഉദ്ധബാധനം’ എന്ന പേരോടുകൂടി ബുക്കാളിഭാഷയിൽ ഒരു മാസികയും, അതാംഭിക്കൈപ്പട്ടം.

കെട്ടുസ്നേഹവാദം 1897-ൽ അമേരിക്കാരാജ്യത്തിലും ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള തന്റെ സ്നേഹിതനാരായാഡ അപേക്ഷപ്രകാരം സപ്രാമികരം രണ്ടാമത്തും അമേരിക്കാരാജ്യത്തോക്കുവോയി. അവിടെ ചല്ല ദിക്കുകളിലും വേദാന്തസംഘങ്ങൾ പിന്നേയുമേപ്പറ്റുത്തി. അവിടന്ന തിരിച്ചു് ഇംഗ്ലീഷിലും മുൻ്നുരാജ്യത്തും പോയി അഭ്യന്തരം പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തിന്നെല്ലോപ്പോൾ സപ്രദേശമായ ഇന്ത്യയിലേക്കു മടക്കി.

ഇപ്പോൾ തന്റെ ഗ്രജവിന്റെ ആജ്ഞയെയും താൻ വേണ്ടംവള്ളം നിരവുറിഞ്ഞു സപ്രാമികരക്കുതന്നെ ബോല്യുംവന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിനു് അസപ്രാസ്ഥം കുമൺ വർലിച്ചതുടങ്ങി. എന്നാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാമാന്യമായ ഉസാധനത്തിനും മഹത്തായ പുലിശക്തിക്കും യാതൊരു സ്വീനതയും വരാത്തെത്തിനാൽ സപ്രാമികരം വോരാഞ്ചിയിരിക്കിലാണു് പിന്നെ പരിഞ്ഞ

മിച്ചതു. അന്തരാക്കാത ടാംമായി ഭവിഷ്യന തന്റെ പരിഗ്രാമം മായ കാലക്ഷേപം കൊണ്ടിരുത്തുകാശക മായ ജീവനാപദ്ധതി കൊണ്ടിരുത്തുകാശക തനിക്കു ചുറ്റും കൂടി യിതന തന്റെ ശിഖ്യരാമായട സപ്രഭാവത്തെ വേണ്ടിപ്പോൾ പരിജ്ഞരിക്ഷന്തിനും അവക്കെബുല്ലിയെ യഥാവിധി സംസ്കാരിപ്പിക്ഷന്തിനുമായിരുന്നു സപാമികളുടെ പാനവത്തെ യത്നം. ഫലാകം മൃംഘൻ വൃംഘിച്ചിരിക്ഷനു തന്റെ യശസ്വിനെ ലവലേശം വക്കവക്കാതെ ഗംഗാ തീരത്തുള്ള ഒരു സന്ദർശിക്കാനുള്ള വളരെ ക്രതുക്കമായി സപാമികൾ വാസംചെയ്തു. അക്കാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഒരു മുത്തിവിന്റെ നിലയിലും ചിലപ്പോരും ഒരു പിതാവിന്റെ നിലയിലും ചിലപ്പോരും ഒരു സ്ത്രീയമാസ്ത്രം ഒരു പാലവിധിയിൽ പാലവിധിയിൽ ശിഖ്യരാമവേണ്ടി പ്രശ്നപ്പെട്ടിരുന്നു. മനംപൂരിച്ചു അന്തിക്കരണങ്ങളെ യഥാവിധി സംസ്കാരിപ്പിച്ചു. അവരുടെ ശ്രദ്ധാലുമാനസമായം മനഃശ്രദ്ധയും തൈരാട്ടുകൂടിയവരും ക്രിതീക്കുക എന്നതായിരുന്നു സപാമികളുടെ മഖ്യരംഗം. അദ്ദേഹത്തിനും സപദേശത്വാക്ഷരിച്ചു നിജുള്ള ക്രമായ സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം ഇരുപ്പിലും മഹാശ്രദ്ധയാണും ജനസാമാന്യത്തിന്റെ അംഗത്വം കൂട്ടമായ അവസ്ഥയെ കണ്ടു പാലപ്പോഴും വൃസനിച്ചി അനുഭവം. വേണ്ടതശാസ്ത്രത്തിലും ഉപദേശരിച്ചിരിക്ഷനു പ്രകാരം ബുല്ലിയെ സംസ്കാരിപ്പിക്കുകയും മനസ്സിനെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗംഗീരസപഭാവത്താട്ട കൂടിയിരുന്ന യാൽ മാത്രം മീറ്റുകൾ ഉൽക്കൂഴ്ചാവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കിയുള്ളൂ വെന്നാണ് സപാമികളുടെ അഭിപ്രായം.

ഇങ്ങനെ വിവേകാനന്ദസപാമികരും സപാത്മമാശിയാതൊരു ലാഭത്തേയുമില്ലിക്കാതെ ലോകോപകാരാത്മമായിട്ടുതനെ 1902 ജൂലൈമാസം 4-ാംഡിവരെ പ്രയതിച്ചെങ്കിൽ അസുമിച്ചു് എക്കേണം 8 മണിക്കൂർ സപാമികരും തന്റെ സ്ഥലശരീരത്തെ വിച്ഛുപരമസമാധിയെ പ്രാപിച്ചു്.

അദ്ദേഹം കേവലം മനസ്സുരഹപ്പോലെ രോഗാർത്ഥനായി മരണത്തെ പ്രാപിച്ചുവെന്ന പറവാൻ പാടില്ല. എത്രനാൽ ഭേദവിഭ്യാഗം ചെയ്തിവസം വെവക്കുന്നാരും അദ്ദേഹം രണ്ടുനാഴികവഴി നടക്കുകയുണ്ടായി. തന്റെ ശിഷ്യരൂപാക്കം പതിവുപോലെ വേണ്ടനു ഉപദേശങ്ങളും കൊടുത്തു. അസുമിച്ചു് അതതാഴും കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം അദ്ദേഹം തന്റെ ശിഷ്യരൂപരോട് താനിങ്ങനിഞ്ഞ മറിയുടെ ഒറ്റത്തായി നില്ക്കുവാൻ കല്പിച്ചു്. തസമയത്താണ് സപാമികരും പരമസമാധിയെ പ്രാപിച്ചുതു്. അതിനു വളരെ മുമ്പുമുതൽക്കൂടുതനെ സപാമികരും തന്റെ ശിഷ്യരൂപരോട് തന്റെ സകല ത്രിശ്രദ്ധം ചെയ്യുക കഴിഞ്ഞതുവെന്നും വളരെ താമസിക്കാതെ തന്റെ പ്രാരംഭുക്കൾക്കുമ്പോൾ നിനിക്കുമ്പോൾ പരഞ്ഞിരുന്നു.

ലോകത്തിൽ കാണപ്പെട്ടുന്ന സകല മതങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷ് പരസ്യക്കാർക്കാരത്തെ പ്രാപിപ്പാനുള്ള പലവിധി മാർക്കറ്റുണ്ടെന്നും സാക്ഷാത് പരമാത്മത്തുപോലെനേരുള്ള ഒരു ശ്രദ്ധയും, അതു വിവിധമതങ്ങളേയും ജാതിഭേദങ്ങളേയുമതിക്രമിച്ചിരിക്കുവെന്നും അതിനും ആതിയാക്കേണ്ട മധ്യമാക്കേണ്ട അന്തര്മാനക്കുട്ടി ഇല്ല എന്നും അതിനും സപാമികരും സകല ജനങ്ങളുടോടുപേരിലുണ്ടിരുന്നതു്.

മീതുമതം, പാർസിമതം, ജീതമതം, ക്രിസ്തുമതം, മുഹമ്മദുമതം എന്നിങ്ങനെ ലേഡത്തിലുള്ള വിവിധ തഭദ്ദീങ്ങൾക്കുയും അദ്ദേഹം ഒന്നപോലെ ആരാറിച്ചിരുന്നു. യാതൊരു മതത്തെയും ധാതൊരു ഉപാസനാക്രമത്തെയും അദ്ദേഹം ഡിക്കരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന് എപ്പോഴും ചൊല്ലിവാനുള്ള സ്ഥാത്രം. ‘ഈ ലൂഡോ ജഗന്നാമ! പല സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും കുടിക്കുന്ന അനേകം നടികൾ സമുദ്രത്തിൽ വന്നുവേൻ്റും ഒന്നായി ഭവിക്കുന്നപോലെ മനസ്സും തങ്ങളിടെ വാസനകളും അനുസരിച്ചു പദ്ധവിയായ്ക്കുക്കൊള്ള സ്ട്രീകൾക്കിനുവെക്കിലും, അവക്കാർക്കും കാർണ്ണങ്ങളും താന്നെപ്പുട്ടനുവെക്കിലും, അവയെല്ലാം നിന്തിച്ചടിയുടെ പാദാരവിന്റെതിൽനിന്നും വന്നുവെയ്യുന്നു.’

വേണ്ടശാസ്ത്രത്തിലുള്ള തത്പര്യങ്ങൾ സകല ജനങ്ങൾക്കും മനസ്സിലാക്കണമെന്നവിധത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് വ്യക്തമായി ഉപഭേദിക്കുന്ന കാഞ്ഞത്തിൽ സപാമികൾ നീചപ്രിതിയന്നാക്കുന്നു. അംദ്രധനത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളും കേൾക്കുകയോ വായിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ സാധ്യാരണ ജനങ്ങൾക്കു മറ്റിക്കൊണ്ട് വയ്ക്കാത്തതായ എന്നെങ്കിലും ചില രഹസ്യത്തപരങ്ങൾ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഉണ്ടുണ്ടോ ആക്കണ്ട് തോന്നുന്നതല്ല; എല്ലാം വ്യക്തമായിരിക്കുന്നു. വേണുമെങ്കിൽ അതിലുപഭേദിക്കുന്ന കാഞ്ഞങ്ങളും എല്ലാവക്ഷം അനുഘ്രിക്കാം. എല്ലാവക്ഷം സിഖിജു മുഖിക്കാം. വളരെ വ്യക്തം, വളരെ ഏഴുപ്പും, വളരെ സുവം. ബലമുന്നൊന്നായം ചബുലമാനസന്മാനമായവരും പാമികളും പ്രസംഗം ബലവാന്നായം സ്ഥിരമാനം

സന്ദരംമാക്കിത്തീക്കണ. സംശയഗസ്തുനാരാധവര ദി ഡവിഡപാസികളാക്കിത്തീക്കണ; മട്ടിയനാരാധവര ഉ സാഹചരിലനാരാക്കിത്തീക്കണ. അദ്ദേഹമെഴുത്തീടും എ തെക്കിലും ചുറ്റുകത്തേയാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ എത്ര കിലും പ്രസംഗത്തേയാ വാക്കിച്ചുനോക്കക. അതിൽ മുളി, സന്തോഷം, ആരോഗ്യം, സ്ഥിരതാമം, മനഃബന്ധത്തം, ബൈത്തം എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഉൽക്കു മായും സാത്പര്യക്കമായുള്ളതു ജനിപ്പിക്കാതെ ക്ഷതായും നിജുള്ളക്കമായും പരമാത്മമായും ഘക്കിയുക്ക മായും ശാസ്ത്രാവിരോധമായുള്ളതു എടുക്കുന്നുള്ളതു യാ തൊന്തം കാണുന്നതല്ല. ഒരുമ്പുല്ലും, ഭീക്ഷപം, മ ദത ഇവയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന് തീരെ വിശ്രായമാക്ക ണ. ഒരുമ്പുല്ലും ഉപേക്ഷിക്കക; ബൈത്തുന്നതാടം ഉത്സാഹത്താടം കുടിയിരിക്കുക; അങ്ങനെയുള്ള വന്ന ദലാക്കതിൽ സാധിപ്പാൻ വയ്ക്കാത്തതായി എന്നതാണു തിരു. എന്നാൽ താൻ ബലമീനനാണെന്ന സദാ വി ചാർക്കന്നവനും ഭീക്ഷവും മറ്റൊമായവനും എക്കിക്കമാ യോ പാരന്ത്രികമായോ എന്തെങ്കിലും ഒരു കാൽം സാ ധിപ്പാൻ കഴിയുമോ എന്നാണും അദ്ദേഹം ചോദിക്കു ന്താ.

സപാമികരം എന്തല്ലാമാണുപദ്ധേക്കുന്നതു. അ തിനെ അനുസരിച്ചുതന്നെന്നയാകുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാ ലക്ഷ്യപദ്ധതി. അതു മെത്രവായിട്ടാണു സപാമികരം എ ല്ലാവക്കം ഇതു ചുജ്ഞനായി ഭവിച്ചതു.

വിവേകാനന്ദസപാമികരം ഒരു വേദാന്തിയായിരുന്ന വെന്ന കാൽംതിൽ സംശയമില്ല. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തി

നെറ വേഭാന്തം മനഷ്യരക്കുടുതിനും ഉപകാരമായി ഭവിക്കുന്നതുകും സമ്പ്രദായത്തിലായിരുന്നു. തന്നെ ഗാച്ചകാരല്ലാവയും സകലതേതയുമുപക്ഷിച്ചു കേവലം ധ്യാനപരമാരായിരിക്കുന്ന വേഭാന്തികളാവണ്ണ മന്ദ്രാധിക്രമം അങ്ങേമത്തിന്റെ മന്മാരം; നേരേ മരിച്ചു മനഷ്യർസകല ലോകവ്യവഹാരങ്ങളേയും നിര്ത്ത് മിക്കതുകും ശക്തിയുള്ളവരായിരിക്കുന്നും; സകല പ്രാണികളേയും സ്നേഹിക്കുന്നും; ഇംഗ്ലീഷ് പ്രസ്താവനയും വരായിരിക്കുന്നും. ഇതാണും അങ്ങേമത്തിന്റെ വേഭാന്തം. ഒരിക്കൽ നമ്മുടെ യുവാക്കരംക്കും ഒരു ഉപദേശം കൊച്ചക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ അങ്ങേമം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:— ‘നിങ്ങൾ ധീരമായം ബലവാന്നായമായിത്തീരക. ഇതാണ തൊൻ നിങ്ങൾക്കു പ്രധാനമായി ഉപദേശിക്കുന്നതും. ഗീതാല്പയനം ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ പത്രകളി മുതലായ വ്യാധാമങ്ങളിൽ സമർപ്പിമാരായി ഭവിച്ചുല്ലാണും നിങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രസാക്കാത്തകാരത്തിനും അധികം അർഹമാരായി ഭവിക്കുന്നതും. നിങ്ങൾ പ്രധിഗാതനാശായൽ മാത്രമേ ഗീതാശാസ്ത്രത്തു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു ഓഫൈറ്റ് നാരായി ഭവിക്കുയുള്ളൂ. കേവലം ബലവർഗ്ഗനായ ഒരു വന്നല്ല ഗീതാശാസ്ത്രം ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും. യോഡാക്കളിൽവെച്ചും അറുന്നെന്നും യുലശാലികളായ കൂടുതിവർക്കുത്തിന്റെ നായകന്മായ അഞ്ജനനാണും ദേവാർ ഗീത ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതും. നിങ്ങളിൽ ബലമായ രക്തം ധാരാളം സംഖ്യകിക്കുന്നവരുടെ മാത്രമേ ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാന്റെ മഹത്തായ പ്രഭാവതേതയും ശക്തിയേയും പറവി നിങ്ങൾക്കു അശ്വനമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തെ ബലമായി താങ്ങപരത്തു ശക്തി നിങ്ങളുടെ പാദങ്ങൾക്കിടംബാവുകയും ‘ചുരുഷമാരാണും’ എന്ന അശ്വാ

നാം നിങ്ങൾക്കിൽനാണ് ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യാലേ ഉപനിഷദ്പരാക്രമാണെന്തെന്ന് സാരത്തെന്നും അത്തമാവിക്കേൻറെ മാഹാത്മ്യത്തോടും നിങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം അധിക്ഷൈക്കുള്ളിൽ.' പിന്നെ വേരാങ്കിൽ ഹിന്ദുക്ക്ലോഡ നമ്മുടെ ശോചനിയമായ വത്ത്വാനാവസ്ഥയ്ക്കുവെറി പരയുന്ന ഘട്ടത്തിൽ അംഗദുഹിംഗങ്ങൾ പറഞ്ഞാം—'എക്കുദേഹം അഭിരംഗം വസ്ത്രമായിട്ട് ഹിന്ദുക്ക്ലോഡയിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ കമ എപ്പോരമാണെന്നു് ഒന്ന് പത്രാലോചിക്കുക. നാം കുംഭം ഓം ബലധിനന്മാരായിഭേദിച്ചു് ഏകകം ഭ്രമിക്കിൽ അഭിക്ഷന കേവലം കുമികളുടെ ക്രട്ടത്തിലായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതു നമ്മുടെ മേൽ കാലെടുത്തു കുത്രുവാൻ തുനിയുന്നവോ അവരുടെ പാദങ്ങളിൽ അഭിച്ഛുകൊണ്ടു നടക്കുകയാണു് നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ. അതിനാൽ അല്ലയോ എൻ്റെ സ്ന്യൂഫിത്തമാരേ! നിങ്ങളോടുകൂടി കൂടുതലായ സംഖ്യയുള്ളവനും നിങ്ങളോന്നിച്ചു പെറുവാളുന്നവൻം നിങ്ങളോടുകൂടി സഹവസിക്കുന്നവനും നിങ്ങളോടുകൂടി കൂടിത്തെന്ന മരണത്തെ പ്രാപിക്കുന്നവനും അതു എൻ്റെ വാക്കിനെ നിങ്ങൾ സംഗ്രഹിച്ചു സാത്രം കേട്ടാലും. നമ്മൾ ഇപ്പോൾ വേണ്ടതു ബലമാകുന്നു. ബലം, സർവ്വാബലം തന്നെ. ഉപനിഷദപരാക്രമാണുകന്നു സർവ്വശക്തികളുടെ യും ഇരിപ്പിടം. ഇന്ത്യ ലോകത്തെ മുഴുവൻ ബലവാനുബന്ധത്താക്കി അതിക്ഷേപനത്തിനുള്ള ശക്തി ഉപനിഷദത്രംകുംകുംഭം. ലോകം മുഴുവൻ മുതല്പായമാണാലും അതിനെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനും വീണ്ടും ബലവാന്തരാക്കിത്തീപ്പാനുമുള്ള മഹാശക്തി ആ മഹാവാക്യങ്ങൾക്കുംകുംഭം. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുള്ള സ്ന്യൂഫിച്ചും ഇതാണു വേബന്നുണ്ടായും നീം പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. ലോകം എങ്ങനെയെങ്കിലുമാക്കുക. നമ്മു

കു നമ്മുടെ പരമഗതിക്കുള്ള മാർഗ്ഗം ഗോക്കരിക എന്ന സപാത്മബുദ്ധി രഹികളും നിങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കുന്നതു്. നി ഓർജ്ജ ദേശാന്തികളുണ്ടെങ്കിൽ അതുൽക്കൂദ്ധമായ വസ്തു വിനെ സ്ഥാധികരിക്കുന്നതു് പാലേതനെ (യാതൊരു വൃത്താ സഡും ക്രൂഢാതെ) അതിനീച്ചു വസ്തുവിനേയും നിങ്ങൾ സ്ഥാധികരിക്കണം. ‘യാതൊരുവന്നാണ് പരോപകാരാത്മ മായി കാലക്ഷേപം ചെയ്യുന്നതു്. അവന്നാണ് പരമാ ത്മമായി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവൻ.’

വേദരായ പ്രസംഗതിൽ സപ്തദശിയന്മാരായ ഈ ന്ത്യാക്കാരോടു് അദ്ദേഹം ഈ ജീവന ഉപദേശിക്കുന്നു:—
 “ആത്മവിഷയമായ ജ്ഞാനത്തെ നാം ഈ തരം ദശിയന്മാ ക്ഷപദശിക്കണം. ഈ താണു് അവരെ സഖ്യേന്നിച്ചുള്ള നമ്മുടെ കുത്രും. അപ്രകാരമുള്ള ഉപദേശംകൊണ്ടു നാം അവരുടെ ബഹുമാനത്തിനു് അർഹന്മാരായി ഭവിക്കണം. ലൈറ്റകികമായ അനേകം കാഞ്ഞങ്ങളിൽ നാം പാശ്ചാത്ര മാരുടെ ശിഷ്ടന്മാരാക്കണവെന്നതിനു് വാദമില്ല. പ ക്ഷേപ ഹപ്രകാരമുള്ള ശിഷ്ടഭാവത്തെ മാത്രം നാം എഴുപ്പാ ശും സപീകരിച്ചാൽ മതിയാക്കണമെല്ല. ആത്മവിഷയ മായ കാഞ്ഞത്തിൽ നാം അവരുടെ ഉപദേശ്യാക്കന്മാരായി മിക്കണു്. സമതപംക്രൂഢാതെ അനേന്നാനും സ്ഥാധികരിക്കുന്ന സഭാവുന്നയല്ല. എന്നാൽ ഒങ്ങവകക്കാർ മുക്കുമാരുടെ നിലയിലും മറേരവർ ശിഷ്ടമാരുടെ നിലയിൽ സഭാ അവരുടെ പാശ്ചാത്യശുശ്രേഷ്ഠതയെ ചെയ്തുകൊണ്ടു ഇരുന്നാൽ സമ ത്തപ്രഭാവുന്നതല്ല. നിങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷുകാരോടു് അദ്ദേ നിക്കാക്കാരോടു് സമമാരായിരിക്കുമെങ്കിൽ അവരിൽ നിന്നു് അനേകം സംഗതികളെ പറിക്കുകയും, മറ്റൊന്നുകം സംഗതികളെ നിങ്ങൾ അവരെ പറിപ്പിക്കുകയും,

ചെയ്യേണ്ടുന്നതാം ഗം. അനേകായിരം സംവർശനത്തോടെ കൂടുതലാകമാസക്രമത്തിലും പരിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ട വിഷയങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വശം സമൂലിയായിട്ടുണ്ടാണോ.”

സപാമികൾ മരുഭാര്യ ഘട്ടത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:—‘നമ്മുടെ ഭടകയിൽ പ്രധാനമായി രണ്ടുകൂടും ദോഷമാണുള്ളതു്. ഒന്നാമതു് അന്നോറ്റുമുള്ള റൂബിം. രണ്ടാമതു് കേതിള്ളുന്നത്. നിങ്ങൾ അനേകായിരം സിലബാന്തങ്ങൾക്കു പുറി പ്രസംഗിച്ചാലും അനേകായിരം മതദേഖങ്ങൾക്കു സപീകരിച്ചാലും അവരെ സപാനഭവപ്പെട്ടതാണതാൽ അവരെക്കാണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. ദ്രും മായ കേതിവിശപ്രാസങ്കരിച്ചുടൻ്തുടർന്നിട്ടി അവരെയും അനുജ്ഞിക്കണം. അവരെ നിങ്ങളുടെ രക്തംമുഴവൻ വ്യാപിപ്പിക്കണം. എന്നാലേ പ്രയോജനമുള്ളതു്. മുതാണ വേദം നിങ്ങൾക്കു പരിപ്പിക്കുന്നതു്.

മൃ. നമ്മുടെ സുവർണ്ണകാലം

എററവും പുരാതനമായ ലോകജീവിതാധ്യാത്മക സൂക്ഷ്മായി പരിശോധിച്ചുനോക്കുന്നതായാൽ മനസ്സും സാപേരു ഉപഭോഗത്തിനുപോലും അപരിധിയായ്ക്കുന്ന സാധനസംഘര്ഷിക്കുന്നതിൽ അസം ത്രംരാധിക്കുന്ന എന്ന കാണാവുന്നതാണോ. മുത്തു

·ഈ കൊന്നതിനോ, കായ്യനികളെ ശ്രദ്ധിച്ച് സുക്ഷി
ച്ചോ, അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിയിലജ്ജ ഇതരവസ്തുകൾ എ
തെക്കിലുംപ്രകാരത്തിൽ കരസമാക്കിഞ്ഞോ, മാതൃമാണ്
അവർ അനു കാലഘാപനംചെയ്തുവനിക്കുന്നതു്. അനു
കൈത്തൊഴിലാകട്ട, പ്രഖ്യതവിഭിജനമാകട്ട, സപ്രകാ
ംവസ്തുസ്വാതന്ത്രമാകട്ട, ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നതായി
ടു തോന്നുന്നില്ല. ഈ ശാഖയുടെജീവാണ ധനത്തപ്രശ്ന
സ്ഥാപനമാർ സാമ്പത്തികാവസ്ഥയുടെ പ്രാരംഭാദ്ധ്യായി
നിന്നുച്ചേപാതുന്നതു്.

കാലങ്കുമണി മനഷ്യർ മുഹമ്മദുള്ള ശ്രാവകി അവ
യിൽനിന്നും ആധാരസാധനങ്ങൾ സംബന്ധിക്കുന്നതിനു
അവിച്ചുത്തുടങ്ങി. ഇതിലേയും കുടുതൽ സെറക്കുന്നുണ്ട്
താഴിട്ട് അവക്കു തോന്നിയതു് കന്നകാലിവള്ളത്തലാണ്.
കന്നകാലിപ്പുറംകളെ തീരിപ്പേരുറുന്നതിൽ നിർബ്ബ
ന്ധിതരായിരിന്ന് പ്ലാറ്റ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നും നിന്നും
യി താമസിക്കാൻ നിറുത്തി ഇല്ലാതെ ചുണ്ണപ്രഭേദങ്ങൾ
ഉന്നേപ്പിച്ചു് അവക്കു സംബന്ധിച്ചിട്ടി സപ്രീകരിക്കേണ്ട
താഴുന്നു. നാംക്കണ്ണാർ സംഖ്യയിൽ അഭിരൂല്ലിഡേ
പ്രാപിച്ചുവരുന്ന മനഷ്യസമൂഹത്തിനു് മുഹമ്മദും
നിന്നും മാതൃം ആവശ്യമുണ്ടു് ആധാരപ്രസ്തുതാക്കണം സുക
മഹായിത്തിരുത്താത്മാപ്ലാ. അതുകൊണ്ട് പ്രതിജ്ഞ
സപാധിനമാക്കി മനഷ്യസമൂഹയത്തിനുവേണ്ട ഭക്ഷണ
പ്രേപ്പങ്ങൾ പ്രതിയിൽനിന്നുത്തുനിന്നും സംഭരിക്കേണ്ടതാ
ജീനുംചേന്നു. ആവശ്യം വല്ലിക്കുംതോറം പ്രവൃത്തിചേ
ജീനതിലജ്ജ താല്പര്യവും ജനങ്ങൾക്കു് അധികമാക്കാതെ
തരമില്ല. പ്രതിശക്തികളെ വേണ്ടപ്പോലെ വിനി
യോഗിച്ച് ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഉള്ളവാക്കുന്നതിനു ജന

അപഹ പ്രയതിക്കുകയും, തുഷിക്കാൻമുന്നാക്കിൽ പ്രക്രക്കമായ ഉസാധം പ്രഭർഷിപ്പിക്കുയും ചെയ്യുന്നതുക്കാണി. കുദമൻ അവക്കട ഇടയിൽ സപ്രകാഞ്ചസ്പര്ത്ത് ഉത്തരവിക്കുകയും പ്രയതിവിജേനത്തിനുള്ള ലക്ഷ്യണം കണ്ടുന്നതുകൂടും ചെയ്തു. ഇതോടുകൂടി കൈത്താഴിലുകളിൽ ജനങ്ങൾക്കും ബഹുമാനം വല്ലിച്ചു. അവക്കട ജീവിതാവശ്രമങ്ങളും അധികമധികമായിരുന്നുക്കാണി. സപ്രപ്രയതാംകൊണ്ടല്ലോ തെ യാതൊന്നും സാല്പുമല്ലെന്നുള്ള വിശ്രദാസവും അവ തുടങ്ങിയിൽ പ്രഖ്യാപിക്കാം എന്നും, വിശ്രദാസവുംകൂടാതെ ജീവിതസന്ധാരണം പ്രധാനമാണെന്നും മനസ്സിലായതോടുകൂടി ജനങ്ങൾ അംഗ്രാന്താത്തു തതിന്യീനരായിത്തീന്തിൽ അത്ഭുതപ്രകാശിപ്പിക്കാനില്ല. സാധനസാമഗ്രികൾ ശേഖരിച്ചു” എന്നമായി നിംഫിക്കന്ന സാമാന്യങ്ങളെ പരസ്പരവിനിച്ചയംചെയ്തു ജീവിതംകഴിക്കുവാൻ അവർ അപ്പോൾ നിർമ്മൂസിതരായും തീന്. ഇന്ന് നാം കാണുന്ന സകലവിധമായ ഉൽക്കർജ്ജവും പരിജ്ഞാരവും ഇപ്പുകാരം ജനങ്ങൾ വളരെക്കാലം നിരന്തര പരിത്രമം ചെയ്യുന്നിന്നുറ ഫലമായിട്ടണായിട്ടുള്ളതാണ്. പുരാഗമനത്തിൽ ഉത്തുകരായ ജനങ്ങൾ ഇപ്പുകാരമാണെന്നു ഉൽക്കർജ്ജത്തിലും തുള്ളരാകാതെ വിണ്ടും വിണ്ടും എന്നുന്നും ചെയ്യുന്നതുകൂടും പന്നമാണുള്ള ചെട്ടിത്തെളിച്ചു് ജീവിതാവശ്രമങ്ങളെ ലഘുകരിക്കുവാൻ ബലമുന്നുല്ലരായിട്ടാണു കാണപ്പെട്ടതു്. മുക്തിഹക്കതികളെ ഉപയോഗിച്ചു് മുക്തിപാലത്തികളിൽ എന്നമാർഗ്ഗങ്ങളെ കണ്ടപിടിക്കുവാൻ അവർ ആരാന്തുന്നുക്കാണി. ആവിയുടേങ്കും വില്ല തതിന്നുരുളും ശക്തികളെ ഉപയോഗിച്ചു് അന്തരങ്ങൾവഴി യായി പ്രയതാങ്ങളെ ലഘുപ്പെട്ടതുവാൻ അവക്കും സാ

യിച്ച്. കൈകൊണ്ട് ചെയ്തുവന്നിരുന്ന സകല ജോലികൾ മുമ്പായ അനുഭവരംമുലം ഏററവും ചുരുങ്ങിയ സമയംകൊണ്ട് ചെയ്തീക്ഷ്ണവാൻ കഴിയുമെന്നുള്ള ആധുനികനില ജന അപരക്ക സില്പിച്ചതു മുഴുവൻ വിധമാണ്. തുഷി, കച്ചവടം, കൈതെതാഴിൽ മതലാചവചിൽ ഇന്തോടക്കുടി ഒരു വലിയ മാററം ഉണ്ടാവുകയും ഇന്നങ്ങൾക്ക് പൂർണ്ണാധികം പരസ്യരാത്രുയം അപരിഹാര്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു മുഴുവൻ പ്രടക്ഷയിലാണ്. സാധാവിനിമയംകൊണ്ട് ജീവിതാവശ്രയരം നിഖലമിച്ചവന്നിരുന്ന എപ്പും നില്ക്കേണ്ട ഷം നശിക്കുകയും തങ്ങമ്മാനത്രു നാണയങ്ങൾക്കു മുംബനാണ് സില്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈസം നാമുടെ ഇടയിൽ നാണയങ്ങൾക്ക് അസാമാന്യമായ പ്രവാദവും, പ്രാധാന്യവും ഉണ്ടാവാൻകിലും നാണയങ്ങളുടെ സഹായംകുടാത്തതെന്ന മുതൽരാത്രും ദയവലതരം വ്യാപാരങ്ങളും ലോകത്തിൽ ജനങ്ങൾ നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. ബാങ്കോട്ടുകരംക്കണം ചെക്കുകൾക്കണം നാണയങ്ങളുടുക്കാർ, മൊത്തക്കച്ചവടക്കാർ, വലിച്ച ശമ്പളക്കാർ, കമ്പനിക്കുടമംഗമക്കാർ എന്നിവരുടെ ഇടയിൽ കുടക്കൽ പ്രാധാന്യം നാം ഈസം കാണാനാണ്. ബാങ്കകൾക്കിലും മരദം നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ള മുതലിൽനിന്നും സാമാന്യത്തിന്റെ വിലപററിക്കൊള്ളുവാൻ ഒരു ഉദ്ദേശ്യം സ്ഥാപിച്ചു നാണയക്കന്ന ചെക്കിനെന്ന കമ്പനിക്കാർ അവർക്ക് ചെലുണ്ടവകയിൽ തട്ടിക്കിഴിക്കുക എന്ന സൗകര്യമായ ഏർപ്പുച്ച നടപ്പിലായഭോടകുടി നാണയത്തിന്റെ പ്രചാരം കുമേണ ക്ഷയിക്കാനാരംഭിച്ചിരിക്കുന്നതാണ്. പ്രധാനമായി തെളിഞ്ഞതിന്റെ വ്യാപ്തി കുമേണ വർദ്ധിച്ചു സാമ്രാജ്യങ്ങളിൽ പലപ്രകാരത്തിലും വന്നിക്കുവാൻ

തുടക്കപിയിട്ടണ്ട്. ജനസ്ഥായത്തിനും കച്ചവടസംഖ്യ മായ ഏർപ്പാടകളിലുള്ള ബന്ധം ഷുഠ്യാധികം ദശീകൃത മാകിവരുന്നു. സപ്രകാഞ്ചവസ്തുസമാഭന്നും സകലങ്ങും ഷിവിട്ടാദ്വേഗ്രംഡായുംതീന്തിട്ടണ്ട്. മുലധനസ്ഥിതി ധനിക മാരിൽ ജനസ്ഥഭാഷയ്ക്കിന്റെ ഭാവവെശ്ചപ്പെയ്യും ഇപ്രകാരം പ്രതിഷ്ഠിതമാണിത്തീന്തിന്ന്. ഇതോടുകൂടി പ്രയതിരേത കാദി ധനഭത്താണു ഫലം ആനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന നിലയും ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞുതുടക്കപി. ഇതാണും ഇപ്പോൾ ഒഴംഗം നമ്മുടെ സാമ്പത്തികാവസ്ഥ.

ലോകത്തിൽ ഒരുക്കാലാന്ത്യം ഒരു കാഞ്ചവും ഒരോധി തിയിൽത്തെന്ന വളരെനാഡി നിലനിന്നിട്ടില്ലെന്ന ലോകമരിത്രം അനുഭവപ്പെട്ടതിനു തന്നിട്ടുള്ള തകാണ്ട് ആ ധൂനികമായ നമ്മുടെ ഇ സാമ്പത്തികാവസ്ഥയും താമസംവിനാ ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മിക്കവാരും ഇപ്രകാരാന്ത്യം ഒരു മാറ്റത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ കണ്ടതുടങ്ങിട്ടിരുന്നു സുക്ഷ്മരാധികളായ ഏവക്ഷിം അറിയാവുന്നതാണും. തൊഴിലാളികളുടെ ഇടയിൽ പ്രയതിന്തിനന്നുംനാമായ ഫലം ത്രഈക്കിക്കും ചാലിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള പ്രക്ഷാഖയും തങ്ങളുടെ മാരാത്മം അവർ പ്രാർഥിപ്പിച്ചുപോങ്ങുന്ന സ്ത്രീകൾക്കായ ഉണർവ്വം ഭാവിയിലണ്ടാക്കാവാൻപോകുന്ന വലുതായ മാറ്റത്തിന്റെ ഷുർവ്വചിഹ്നങ്ങളും ഗണ്ണിക്കപ്പെടാവുന്നതാണും. ധനികനാഞ്ചെടു ധനപ്രമത്തൈതെന്നും ഒരുജിക്കുന്നതിനും അവർ നിരന്തരപരിത്രം ചെയ്യുപോങ്ങുണ്ട്. പരസ്യാധാരപ്രക്ഷുപ്താതെ അവർത്തെന്നും ചെയ്ക്കുമത്രംതോന്തരം ഉത്സാഹത്താട്ടംകൂടി വ്യാപാരം; ധനസമ്പാദനം മുതലായ ഗൗരവങ്ങളുായ കാഞ്ചങ്ങളും പ്രയതിന്കുവാ

നാരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. കമ്പനികളിലും മറ്റൊ എററവും ചു അക്കദിയ ഓഫീസുകളിൽ അവർ പങ്കാരായിത്തീരെ വാൻ അതിക്കണ്ണാണ്. വ്യക്തിപരജായ വസ്തുസ്വാഭവ തേതയും ധനശേഖരത്തേയും നശിപ്പിച്ച് ജനസമൂഹായ തതിനു പൊതുവു ഉപയോഗയോഗ്രഹിയും തത്തു വർല്ലി പ്രിക്കണ്ടിൽ അവർ എത്രയും ഒരുപുക്കും പ്രഥമി പ്രിച്ചതുക്കിരിക്കുന്നു. തൊഴിലാളികളുടെ ഏവവി ധക്കളായ ഉല്പത്തിജ്ഞത്പേര്, റഷ്യിലെ ഇപ്പോഴതെ അവസ്ഥയെ, ലോകത്തിനു കൂപ്പാനുമാക്കിക്കാണിക്കയെല്ല ദയാ ചെയ്യുന്നതെന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏതായാണും തൊഴിലാളികളുടെ ഇടയിൽ പ്രകാശിച്ചുകാണുന്ന ഇന്തുവു ലോകത്തിൽ ഒരു വലുതാഡ മാറ്റാതിരിക്കുന്ന കാരണമാകാതിരിക്കയില്ല എന്നതെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അപ്രകാരം സംഭവിക്കുന്നതായാൽ ലോകത്തിൽ കൈത്തോഴിലുകൾക്കായിരിക്കും അന്തരുക്കാണ സിലിക്കുന്നതു്. ജീവിതസ്ഥാണത്തിനുള്ള മത്സരം നീമാതീതമായി വർല്ലിക്കുന്നതാണു്. സമൂഹവു ന്യത്തിന്റെ ആവശ്യകത അപ്രതിഫലമായിത്തീരും. വ്യക്തിപരജായ ജീവിതം നാമാവശ്രാംകം. നാണ ധക്കളുടെ ആവശ്യകത കരുയ്യും. സാമാന്യങ്ങൾം ക്രിയ വികുശം ചെയ്യുന്നതു് നോട്ടുകളും ചെമ്പികളും കൊണ്ടു മാറ്റും നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണിത്തീരും. ധനശേഖരത്തും വസ്തുസ്വാഭവവും മറ്റൊ ജനസമൂഹായതുമുന്നു പൊതുവു മനക്കരമായും വ്യക്തികൾക്കു് നിസ്സയോജനമായും ഭവിക്കും. വ്യക്തികളുടെ സകലവിധമായ പരിനുമാറ്റും സമൂഹവന്നുള്ളൂമാറ്റും ഉപകരിക്കുന്നതായിത്തീരും. അതുകൂപ്പാടെ നോക്കുന്നതായാൽ നാാം ഇപ്പോൾക്കാണുന്ന എ

കുറ സപ്തത്ത്, ഏകുറ ധനം എന്നാളെ നില നിഴ്ചേഷം നശിച്ച തൈദള്ളട പൊതുവായ ധനം എന്ന നില ലോകത്തിൽ വന്നേണ്ടം. ഇന്നതെപ്പോലെ കോടിശ്രദ്ധ നായം ഭ്രസ്തതമസ്ഥിതായം അണം” പേരിനപോലും കാണുന്നതല്ല. ഇന്നതെത്ത് അവകാശങ്ങൾക്കും മറ്റും നശിച്ചു” സർജനമെത്തു ലോകത്തിൽ സുഖമാപിതമാകും. അതല്ലേയോ ലോകത്തിൽക്കു സുവർണ്ണകാലം?

മീറ ആര്യാധലം

രാജാവു്:— “മാതലി, ഇതാ കാണുന്ന മഹാപര്യതം ഏതാണു്. കിഴക്കം പടിഞ്ഞാറും കടലുകളിലേയുള്ള ഇരഞ്ഞിക്കണംട പൊന്നരകിത്തിളയ്ക്കുംപോലെ ഇതു നിലകൊള്ളുന്നു.”

മാതലി:— “ഒമ്മക്കുപര്യതമാണിതു”. ഇതാണ കിംഗ് റഹായട നാടു്. തപസ്സുകൊണ്ട നേടാവുന്ന ചുണ്ടുലോകവും ഇതാണു്. സർപ്പലോകപിതാമഹ കുറ മാനസച്ചത്തായ മരീചിയിൽനിന്നു ഉത്തപ്പാ ദിച്ച കാല്പനിപ്പാപതി സഭാത്തായി സുരാസുര ദുജിതനായി ഇവിടെയാണ തപസ്സു ചെയ്ത വാഴനതു്.”

രാജാവു്:— “ഭേദയസ്സിനണ്ണായ ഇതു അവസരത്തെ തൊൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതല്ലോ. കാല്പനിപ്പാപതി

വലത്തുവെച്ച നമസ്കരിച്ചിട്ടു നശക്ക പോയാൽത്തി യെന്നാണ്.”

ആ പക്ഷത്തെ മാതലി അഭിനന്ദിച്ചു. രദ്ദാ ഉട എന അവിടെ ഇറക്കുകയും വെള്ളു.

രദ്ദാ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നവനു മാതലി പറഞ്ഞ ഫ്ലാർ ആ അത്രതം കണ്ടു രാജാവിനു ഒമ്പിരിയു ണായി.

“മാതലി, ചക്രവർത്തി ഉയ്ക്കിനാതുകൊണ്ടുള്ള ലെഡിംഗ് വട്ട്, പൊടിയാവട്ട്, ഇഷ്യമൊവട്ട് ഇംഗ്ലീഷ് ഫ്ലാൻഡ്, ഇതു, ഭൂമിയെ സ്വർഖിക്കായ്ക്കായും ഇതു ഇറക്കിയിരിക്കുന്നവനു പറഞ്ഞുകൊഡിക്കിവാന്നല്ലാതെ കണ്ടറിയുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.”

മാതലി:—“ഇതുമാതുമാണ്” അങ്ങും രദ്ദാത്തക്കാർ മറ്റൊരുപത്തിനുള്ള വിശേഷം.

രാജാവു:—“ഇവിടെ എവിടെയാണ് കാശുപാത്രമോ?”

“പുറ പൊങ്കിഴയൻ്റെ അരയോളം മറഞ്ഞും, പാവിൻവളക്കാർ മാറിടമെല്ലാം ചുററിയും, പുരാതനമായ ലതാവലയങ്ങൾ തിങ്കി നീണ്ടവള്ളൻ്റെ കണ്ണപ്രഭാ തിൽ കെട്ടിപ്പിണ്ടതും, കുന്നവിക്രൂട്ടകളോടുകൂടിയ ജംജിടങ്ങൾ തോളിലേയുള്ള നീണ്ടിരങ്കിയുംകൊണ്ട് സൂത്രം സന്നിമോയ ചണ്ണതേജസ്സും സൂംഡംക്കണക്കെ ആ മാതപസ്വി അതാ അവിടെയാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും” എന്ന മാതലി മുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസംഗിച്ചു.

രാജാവു്:—“അതുറതപസ്തിയായ ആ മഹാദേവനു് നമസ്കാരം.”

രെം കരച്ചകുടിയും മുന്നോട്ട് വിട്ടിൽപ്പിനെ ക്രതിരക്കൈ കടിശ്ശാൻ വലിച്ചുനിൽക്കി, “അഭിതീരഭവി സപ്റ്റം കൈകൈണ്ട നട്ടവള്ളത്തിയ മദ്ദാരവുക്ക്ഷണങ്ങളാണു് ഇക്കാണ്ഡനാതു്; ഇതുതന്നെയാണു കാശുപാത്രമു്” എന്ന മാതലി രാജാവിനെ അറിയിച്ചു.

രാജാവു്:—“സപ്രത്യിലേക്കാർ ലാഡികമായ സർവ്വേ ഗ്രിഷ്മവം ഇം ചുണ്ണുസ്ഥലത്തിൽ ഉണ്ടാവുന്നുണ്ടു്. ഏനിക്കാവട്ടം, അരുതചുരുതിൽ ഇരങ്ങി മുങ്ങിയ തുപോലെ അതുകും അനുനംഠ ഇപ്പോൾ തോന്നാം.”

അനന്തരം രെഡാതിൽനിന്ന് രാജാവും മാതലിയും ഭ്രമിയിൽ ഇരങ്ങി. അവർ ആ മദ്ദാരതങ്കൾക്കിട യിൽക്കുടി മുന്നോട്ട് നടന്നു. തപാസ്പികളുടെ ആ ആത്മ മഹാദേഹം മാതലി കാണിച്ചുകൊഞ്ഞത്തു രാജാവു നല്ല വണ്ണം കണ്ടു.

“ഈ ധർമ്മദൈവാക്കട തപോനിഷു അതുത്തുതം തന്നെ. സർവ്വാദിപ്പിശ്ചങ്ങളിം നൽകുന്ന ക്ഷുദ്രക്ഷണങ്ങൾ കുട്ടം കുട്ടമായി നില്ക്കുന്നതിനിടയിൽ, വാഴുമാത്രം ഭക്ഷിച്ചു കൊണ്ടാണു് ഇവർ നാഡകഴിക്കുന്നതു്. പൊൻതാമര പൂഖ്യാടിയാൽ പിംഗളകാൻ കലൻ സുജലത്തിലാണു പ്രതനിയമപ്രകാരം ഇവർ കൂടിക്കുന്നതു്. ഇവർ ധ്യാന ശാരാധി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നാൽ നവരത്നവിതമായ പീംങ്ങളിലാണു്. സുരലോകസുദരികളുാൽ ആവുതമായിട്ടാണു് ഇവയുടെ ശ്രൂവച്ചത്രം. ഇതുയും ദിവ്യവിഭ വഞ്ചളാൽ സന്ധുന്നമായ ഇം ചുണ്ണുലോകം ഇവർ തപ

സ്സുകാണ്ട നേടിയതായിരുന്നിട്ടും ഇവിടെയും ഈ താഴെ സമാർ സദാ തച്ചിക്കയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. ഇതു് അതുകൊണ്ടും തന്നെ!

“ഉള്ളറോതരം ഭഗവത്പ്രസ്ഥിനാല്ലെന്ന പ്രാത്മിക്ക നാവരാണ്ടല്ലോ മധാത്മാക്കാടി” എന്ന രാജാവിനോടു പറഞ്ഞതിൽപ്പിനെ, ആത്മരമത്തിനുംളിലേക്കു നോക്കി ക്കാണ്ട് “എ, വുലശാകല്ലു്, കാര്യപദ്ധതാൻ ഇപ്പോൾ എത്തുചെയ്യാണു്?” എന്ന മാതലി വിളിച്ചു ചോദിച്ചു.

“അംഗിതീഭവിയും മറ്റു മഹർഷിപതിമാരം പ്രാത്മിക്കയാൽ അവരോടു പതിപ്രതായമംം ഉപഭോഗിക്കായാണിപ്പോറി” എന്നു് അക്കത്തുനിന്നു മറ്റപട്ടിയുണ്ടായി.

“എന്നാൽ, ഗ്രേവത്സനിധിയിൽ ചെല്ലുന്നതിനും ഇപ്പോൾ അനുജ്ഞ കിട്ടിയേക്കാം. അങ്ങും ഈ അശോക വൃക്ഷമുലത്തിലെ തലത്തിൽ അല്ലും വിത്രുമിച്ചാലും. തൊൻ ചെന്നു് അങ്ങയുടെ ആഗമനം അറിയിച്ചു് അനുജ്ഞവാദി ഉടൻ വരാം” എന്ന പറഞ്ഞു രാതലി അക്കണ്ഠയുടെ പോയി.

ഉടൻ തന്റെ വലതുകൈ തുടിക്കകയാൽ ഈ ശ്രൂക്കലക്കുണ്ടാ എന്നിരുന്നു രാജാവിനു വിചാരമായി.

“എൻ്റെ ആ അരയ അണ്ണെ കൈവിട്ടുപൊയ്ക്കും അണ്ണെ. ഇനി എനിക്കു് എത്തു് ഇഷ്ടാസിലിയാണു് ഉണ്ടാക്കവാനുള്ളതു്! പിനെ എന്തിനാണു് വുമാ ഈ ശ്രൂക്കലക്കുണ്ടാം. കൈവന്ന ഭാഗത്തെ തൊൻ മോയ തൊങ്ക നിരാകരിക്കയാൽ ഇനി എനിക്കു് ദിവബല്ലാതെ എത്തുണ്ടു്?”

ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹം വിചാരിക്കുന്നതിനിടയ്ക്ക്, അല്ലോ അക്കലെയാൾ “അങ്കത്തു്” എന്നു് ആരേ ആരെയോ തന്ത്രങ്ങളാൽ ഒച്ചുകേട്ട്. “വിക്രിക്കാൻ ക്കാരും; ജാതിസ്പഭാവം തനിയേ വെളിപ്പേട്ടുനാവ ല്ലോ” എന്നു് അവിടെ തുടർപരയുന്നതും കേരംക്കാ സ്ഥാനം.

“ഈ പ്രശ്നങ്ങളായ തപോവനത്തിൽ അവിന്നു തനിനു കാഞ്ഞമില്ലല്ലോ; പിന്നു ആരാബിനു് ഇങ്ങനെ വിരോധിക്കുന്നതു്” എന്ന നിംശയത്താട്ട രാജാവു തിരിഞ്ഞുനോക്കി.

മുലകുടിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്ന സിംഹക്കട്ടിയെ അ തിന്റെ താഴ്വരെ പേടിക്കാതെയും, അന്നഗതരായ താ പസിമാർ വിരോധിക്കുന്നതു കേരംക്കാതെയും ഏതാണ്ണാരു ബാലൻ തനിക്കു കളിക്കുവാനായി ലോലമായ സടയിൽ കുട്ടിപ്പിടിച്ചു് ഉറക്കാട്ട വലിച്ചിഴുന്നു് “സിംഹക്കട്ടീ വായ പൊളിക്കു്. നിന്റെ പഛ്ചക്കറ തൊൻ എന്നിനോക്കേട്” എന്നു് ആ ബാലൻ പറയുന്നു.

“ചീ, വിധൂതിനം കാട്ടുക്കും! തെങ്ങൾ മക്കളെ പ്രോബെ വളർത്തുന്ന ഈ മുത്തുക്കളെ ഉപദ്വിക്കുണ്ടോ? നിന്റെ തിഷ്ഠു കരെ എറിപ്പോക്കുന്നണ്ടു്. ‘സർവ്വമ നൽ’ എന്ന നിനക്കു മലർച്ചിമാർ പേരിട്ടു അമാത്മം തന്നെ.” എന്ന താപനികളിലെവാരാഡി തട്ടാത്മകാണ്ടു പറയുന്നു.

സപ്രതം ചതുനിലെന്നപോലെ രാജാവിനു് ഈ ബാലനിൽ വാസല്യമുണ്ടായി. തിന്റെ അനപത്രത കൊണ്ടായിരിക്കാം ഈ കുട്ടിക്കിൽ തനിക്കു് ഇങ്ങനെ മഹത ഒത്താനന്നതെനു് അദ്ദേഹം ശക്കിച്ചു.

“സർവദയാ, നീ ഈ സിംഹശാട്ടിയെ വിച്ചിപ്പേക്കിൽ അതിന്റെ തള്ള നിന്റെ നേരെ ചാട്ടിവീഴ്മ ല്ലോ” എന്ന മറരായ താപസി പേടിപ്പിച്ചുനോക്കി.

ബാലനും ഇതു കേടുപെട്ടാണ് ചിരിയാണംഗായതു്. “എന്നാൽ എനിക്കെന്തു പേടിയാണു്” എന്നു് അവൻ ചുണ്ട് വിച്ചത്തിക്കാണിച്ചു.

എന്തോ മഹാ ദേജസ്പിയുടെ പുത്രനായ ഇ വീര ബാലൻ എറിഞ്ഞുകയവാൻ വിറകിനു കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തീയിൻപൊരിപോലെയാണെന്നു രാജാവു കയ്തി.

“ഉണ്ണീ, നീ ഈ സിംഹശാട്ടിയെ വിച്ചു. നിന്നു കളിക്കവാൻ വോരെയോനു തരാം” എന്ന മറരായ താപസി പ്രഖ്യാതിപ്പെട്ടു “എന്നാൽ തന്ത്ര എന്ന ചോദിച്ചുകൊണ്ടു് ആ ബാലൻ ഒക്ക നീട്ടി മലത്തിക്കാണിച്ചു.

ആ മന്ത്രം കണ്ട് രാജാവിനു് ആയുമ്പുണ്ടായി.

“അദ്ദേഹം, ഈ കുട്ടിയുടെ കൈയിൽ ചങ്കവർണ്ണിലാ ക്ഷേണം ഇതാ തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവൻ കളിക്കോ സ്തു കിട്ടിവാൻ കൈത്തുക്കരിതാടെ നീട്ടിയിരിക്കുന്ന ഇ കൈയു്, വിരലുകളെല്ലാം വിളക്കിപ്പെട്ടതുപോലെ ഇടതുന്ന് ചേർന്നു്, ഉഷികാലത്തു പഴതുപെടാതെ തിങ്കി ചേരുന്ന ഇതളുകളോടുകൂടി വിരിഞ്ഞുതുടങ്ങിയ ചെന്താമ രസ്സു ചുപോലെ ഇതാ ചോകചോകേ പ്രകാശിക്കുന്നു” — എന്നു് അദ്ദേഹം കണ്ടു.

വേരു കളിക്കോപ്പു് ഉടൻ കിട്ടായ്യുന്നാൽ ആ ബാലൻ സിംഹശാട്ടിയെ പിടിച്ചുവലിച്ചുകൊണ്ടതെന്ന വീണ്ടും കളിതുടങ്ങി.

“വാക്കമാറുംകൊണ്ട് ഇവനെ അടക്കിവാൻ കഴിക്കില്ല. മാർഖണ്ഡബാലൻ കളിക്കിവാൻവേണ്ടി മണ്ണുകൊണ്ട് തീരുത്ത് ചായംപിടിപ്പിച്ച് വെച്ചിട്ടുള്ള ആ ശക്കന്നേരത നീ പണ്ണശാലയിൽ ചെന്ന് എടുത്തുകൊണ്ട് വരു” എന്ന താപസികളിലെവാരം അയയ്ക്കുകയാൽ മരുവാരം അതിലേക്കു പോയി.

“അതുവരെ ഞാൻ ഇതിനെക്കൊണ്ടുതന്നെ കഴിക്കണം” എന്ന ബാധൻ അരികെ നില്ക്കുന്ന താപസിയോട് പിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

“തുനിരുക്കുടിയ ഈ ബാലനിൽ എനിക്കു എന്നതാണിത് വാസല്പു” എന്നോത്രും രാജാവു നെടവീപ്പിട്ടു. “ഒന്നുകളും ഒട്ടുകളും വെളിക്കു കാണിച്ചു” അക്കാരൻം സുസ്ഥിതം തുകിയും, അവ്യക്തവും മോഹനിവുമായ ചുണ്ടുമൊഴികൾ സോല്പാസം ചോരിഞ്ഞുംകൊണ്ട് ഓമനമകൻ ഓടിവന്ന ടീയിൽ കേരവെ, അവൻറെ ചുമരുംപുന്ന് പൊടികളാൽ സപദേശമരെത അലുകൾ ചും അങ്ങനെ ആനന്ദിക്ഷന്നതിനു സുത്തനിധികളായ ധന്യക്ക്ലേഡു സാധിക്കയുള്ളൂ” എന്ന് അദ്ദേഹം വിഷാദത്തോടെ വിചാരിക്കയും ചെയ്തു.

താൻ ആവുന്നിടത്തോളം തട്ടത്തിട്ടും ബാലൻ സിംഹക്കുടിയെ വിടായ്ക്കാതെ അവിടെ നില്ക്കുന്ന താപസി “പ്രശ്നിക്കമാരനാർ ആരാനം ഇവിടെ ഉണ്ടാ” എന്നു വിളിച്ചുചോദിച്ചുകൊണ്ട് ചുറും തിരിഞ്ഞുനോക്കി. ആ നോട്ടത്തിൽ രാജാവിനെ കണ്ടു “അങ്ങു” ഇങ്ങാട്ടു നു വരണേ! ഇവൻ ഇം സിംഹക്കുടിയെ മുരക്കുപ്പിച്ചിച്ചവലിച്ചു ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു കളിക്കുന്നതുനോക്കു. ഞാൻ തട്ടത്തിട്ടും ഇവൻ ശ്രൂക്കണ്ണില്ല. ഇതിനെ ഇവ

നീറ പിടിയിൽനിന്ന് അങ്കു വിച്ചവിക്കണേ” എന്ന്
ആ താപസി ആവശ്യപ്പെട്ടു.

രാജാവു മനസ്സിൽത്തേതാട അതികെ ചെന്ന.

“എഡോ, മുനികമാരക, തപോവനവുത്തിക്ക വിൽ
ശ്രമായി ഇങ്ങനെ കുറത കാണിച്ച സതപ്രസംഗമ്പം
വിത്രുലവുമായ ജനത്തെ, ചൊരപാന്പു ചട്ടമരത്തെ
ഞ്ചനപോലെ, നീ ഭഷിപ്പിക്കുന്നതു.”

താപസി:—“ഭദ്രാ, ഇവൻ മുനിപത്രനല്ലാ.”

രാജാവു:—“ഇവൻറെ ആളുതിയും പ്രതുതിയും കൊ
ണ്ട് അതു അറിയാവുന്നതാണ്. സമലവിശേഷം
കൊണ്ട് തൊൻ വേറേ വിധത്തിൽ വിചാരിച്ചുപോ
ക്കുന്നയുള്ളൂ.”

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് രാജാവു “ആ ബാലൻറെ
പിടിയിൽനിന്ന് സ്വിംഹക്കട്ടിയെ വിച്ചവിച്ചു. അപ്പോഴു
ണ്ടായ ബാലകസ്ത്രംതൊൽ രാജാവിന്ന് അപ്പുള്ളമായ
സുവം അനുഭവമായി. “അപ്പുനാരെന്നോ കലമേതെ
നോ അറിയാതെ ഈ ബാലനെ തൊൻ തൊട്ടേബാശേ
ക്കിം ഇതുയും സുഖബാധയം എനിക്കു ഉണ്ടാവാമകിൽ,
ഇവനെ സപച്ചതുനെന്ന വാസ്തവല്ലതേതാട ആദ്ദേഹിക്കു
നു ആ മഹാധനനും എത്ര അനിർവ്വാച്യമായ ആന്ത
മായിരിക്കാം ഭവിക്കുന്നതു” എന്ന് അംഗീകാരം ചെയ്തുകൊ
ണ്ട നിന്നു.

ആ താപസിയാവുടെ, രാജാവിന്നെയും ബാലനെയും
വീണ്ടും വീണ്ടും നോക്കിക്കൊണ്ട് ആയുള്ളും വെളിപ്പെ
ടിത്തി.

അതിന്റെ യേതു എന്നുന്നരിയുവാൻ രാജാവിന്നു
കൈതുകയ്ക്കായി.

“അങ്ങെയുള്ളൂ ഇന്ത ബാലനം മുച്ചതിൽ ഇതുഡി. കം സാദിയും എങ്ങനെന്നുണ്ടായിരെന്നു ഞാൻ വിസൂ കിക്കയാണ്. എന്നതെന്നയല്ലോ, ഇതിനുമുച്ചു ഒട്ടം പരിവർത്തിപ്പാതിങ്ങനിട്ടും അങ്ങെയുള്ളൂ ഇവൻ അനുഭവ നായി നില്ക്കുന്നതുണ്ടു്” എന്നു ആ താപസി പറഞ്ഞു.

രാജാവു് ആ ബാലനെ ലാളിച്ചുകൊണ്ടു് “ഇവൻ മഹർജിച്ചതുനല്ലെങ്കിൽ ഇവൻറെ വംശം എത്രാണു്” എന്നു താപസിഞ്ചാട ചോദിച്ചു.

താപസി:—“പുത്രകൾത്തിലാണു് ഇവൻ ജനിച്ചിരിക്കുന്നതു്.”

ഈ രാജാവിന്റെ മനസ്സു ശക്കാക്കലമായി.

എന്തു്! എൻ്റെ വാശത്തിലെ ഇവൻറെ ജനനം! അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം എൻ്റെ ചോദ ഇവന്നശേഖര താപസിക്കു തോന്തിയതു്. അതാതികളായി എനിക്കു പലതമഴച്ചവരിൽ അന്തുമായ കലപ്രത്യത്തെ ആചരിച്ചുകൊണ്ടു് അരേന്നുത്തിൽ പാക്കിന ആരാനമായിരിക്കാം ഇന്ത ബാലൻറെ അട്ടുകൾ. നാട്വാഴ്യിൽ എപ്പും രഹ്യമമ്പ്രകാശിക്കു വിഹരിച്ച കഴിഞ്ഞതിൽപ്പുണ്ടെന്ന അന്തുകാലം ധമാധമം കാട്വാഴ്യിലേക്കു തിരിഞ്ഞു സഭാന്ത്രരായി തങ്ങളുംകൂളിൽ പാത്രകൊണ്ടു് കഴിയുക പെറവെന്നാക്കിട്ടിൽ പണ്ടുപണ്ടേജുള്ള നടപ്പാണെല്ലോ—ചുന്നി വിചാരത്താൽ അദ്ദേഹം തന്റെ സ്കാരെ പരിഹരിക്കുവോന്ന് മുമ്പിച്ചു. എന്നാൽ, ആ വാനപ്രസമനാക്കു് ഇന്ത സിലബലോകത്തിൽ എങ്ങനെ പ്രശ്നങ്ങൾ കിട്ടി എന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു മഹാരാജ ശക്കുണ്ടായി. “മനപ്പുക്കു് ഇപ്പുംപോലെ കടന്നവരുവന്നത്പ്പേലും ഇന്ത ദിവ്യപ്പേരാകും” എന്നു ആ സംശയം

തെര അദ്ദേഹം താപസിയുടെ മുമ്പിൽ വെളിപ്പെട്ടതു കയ്യും ചെയ്തു.

“ഗരിയാണു് അങ്ങു പറഞ്ഞതു്. ഈ ബാലൻറ അമമയ്ക്കു് അസ്സുരസംഖ്യയാ ഉള്ള തുകാണ്ടു്, ദേവതയു വായ കാല്യപച്ചൻറ ഈ ആത്മത്വത്തിൽ ഇവനെ പ്രസ വിക്രാന്തിനു് അവർക്കു സാധിച്ചതാണു്” എന്ന താപസി രാജാവിനെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു.

രാജാവിൽ പത്രക്കൈപ്പുത്രക്കൈ കിഴക്കുത്തുടങ്കിയ ആശ ഹതു കേടുപ്പോരു ഒന്നക്കുടിയും തഴച്ചു. “ആ അനീമതി ഏതു രാജർഷിയുടെ ഭാന്ധ്യാണു്” എന്ന ചോടിക്കശവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു ദെയൽമുണ്ടായി.

“യമ്പത്തിയെ പരിത്രജിച്ചു ആ മനസ്സുന്റെ പേരു് ആക്ഷം ഉച്ചരിക്കശവാൻ ദോഗ്രമല്ലു്” എന്നാണു് താപസിയിൽ നിന്നുണ്ടായ ഉത്തരം.

“എന്ന ഉദ്ദേശിച്ചുണ്ടോ ഈ വാക്കു്” എന്ന രാജാവിനു സംശയമായി. എന്നാൽ, ഈ ബാലൻറ അമമയുടെ പേരു് എന്നെന്നു ചോദിച്ചുണ്ടോ എന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു ദോന്തി. പരമ്പരീ പ്രസംഗം അതുതാ തത്താബന്നനു് ഉടൻ ഓത്തു് അംതിയുന്നിനു് അദ്ദേഹ അതിന്റെ മനസ്സു പിന്തുവാണ്ടി.

അപ്പോഴേയ്ക്കും കുത്തിമശക്കത്തേരംടക്കുടി മരറര താപസി തിരികെയ വന്നു. “എഡോ സ്വർദ്ധമനാ, ഇതാ, ശക്കന്തലാവണ്ണും നോക്കു” എന്നു് അവർ ആ ബാലനെ അടക്കാലെയ്ക്കു വിളിച്ചു.

ബാലൻ തിരിഞ്ഞെന്നുനു “എന്നെന്ന അമ എവി കെ?” എന്നു് അന്നേപ്പണംമായി.

“ശക്കന്തലാവണ്ണും എന്ന കേട്ടതു് ശക്കന്തലാവണ്ണും എന്ന മാത്രപ്രായന്നായ ബാലൻ നാമസാമ്പ്രതാൽ ഭേദി

“ചുപ്പോക്കി” ഒന്നാ താപസിമാർ ചിരിച്ചു. “കണ്ണത്, ശക്കന്തത്തിൽനിന്ന് ദാവണ്ണമാണ് നോക്കുവാൻ പറഞ്ഞ തു്” എന്നു് അവർ ആ ബാലനെ ധരിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

രാജാവിൻ്റെ ആശാലത പിന്നെയും തളിക്കുമാറായി. “ഈ കട്ടിയുടെ അമ്മയുടെ ശക്കന്തളുഡെന്നാണോ പേരു്! ആ പേരു പലക്കം ആവാമല്ലോ. എതായാലും ഈ പ്രസ്താവം ഇങ്ങനെ ആശാഖ വളര്ത്തിട്ടു് ഒട്ടകം മതമരിച്ചികപോലെ കലാഗിച്ചു് എന്ന അധികമായി വേദിപ്പിക്കുമോ, ആവോ!” എന്ന രാജാവിനു് വിഹാരമായി.

“എത്ര ചന്ദമുഖം ശക്കനം! കളിക്കുവാൻ എന്നിക്കു ഇതു മതി. ഇങ്ങു തന്ത്ര എന്ന കൈ നീട്ടിക്കൊണ്ടു ബുദ്ധി ലൻ താപസിയെ അട്ടഞ്ഞു. അപ്പോൾ ബാലന്റെ കൈ യിൽ രക്ഷ കാണായ്ക്കാൽ “അന്ത്യോ, രക്ഷ എവിടെ” എന്നു് ആ താപസി സംഭവിച്ചു.

“പരിഭ്രമിക്കുണ്ട്. ബാലൻ സിംഹക്കട്ടിയെ പിടിച്ച വലിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നപ്പോൾ രക്ഷ താഴെ വീണ്ടു് ഇതാ കിടക്കുന്നു” എന്ന പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു രാജാവു് അതു് എടക്കുവാൻ കുനിഞ്ഞു. “തൊടയതേ, തൊടയതേ” എന്ന താപസികൾ വിലക്കുവോഗയുള്ളും അദ്ദേഹം അതു് എടുത്തുകഴിഞ്ഞു. അതു് കണ്ടു്, അവർ അതു് ഞം വിസ്തിരായി മാറിൽ കൈവെച്ചു പരസ്യരം നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു.

“ഈതു് എടക്കുവെത്തു്” എന്ന എറുക്കുകൊണ്ടാണ് നി അപരി റിരോധിച്ചതു്” എന്ന രാജാവു ചോദിച്ചു.

ഈതു് കൊണ്ടു ദിഷ്ടു് ശന്തനനാണു് ഇദ്ദേഹമെന്നു് ആ താപസികൾക്കു് അനന്മാനിക്കുവാൻ കഴിയുകയാൽ

“മഹാരാജാവേ” എന്ന സംബോധനിതാടകയാണ് അവർ മറപടി കൊടുത്തതു്:—

“ഈ രക്ഷ അപരാജിതയെന്ന ദിവ്യത്പ്രശ്നയിയാണ്. ജാതകമ്മകാലത്തു കാശ്യപഗ്രഹവാൻ ഈവനെ ധരിപ്പി ആതാണിതു്. ഈ ഏകദിവ്യനിസ്ത വീഴുകയാണെങ്കിൽ ഈ വഴനാ, അപ്പുനോ, അമമദ്യോ അല്ലെത്തു മറരാഞ്ചം എടുക്കുത്തെന്നാണ് വിധി.”

രാജാവു്:—“വിധി തൊരിച്ചു് ആരെകിലും എടുക്കുന്ന തായാലോ?”

താപസി:—“എടുത്താൽ ഈ സപ്ത്മാധിത്തിന്റു് ആ ആവളു കടിക്കണം.”

രാജാവു്:—“അങ്ങാനു ഇതിനും. എപ്പോഴെകിലും നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടാ?”

താപസി:—“പലപ്പോഴാണ്.”

ഈയും ഒക്ടോപ്പൂസി, ചുന്ന് സിലുമായ മനോരമ തെരുതു താൻ ഇനിയെന്നിനു് അഭിനവിക്കാതിരിക്കുന്ന എന്നു് ആദ്യമാദ്ദേതാടക വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു് രാജാവു് ആ ബാലവനെ വാരിചെട്ടാത്തു മാറോട്ട ചേര്ത്തു.

“ഈ വർത്തമാനം പ്രതനിഷ്ഠയോടു അമരക്കു ശക്ക തുല്യ ഉടൻ അറിയിക്കുട്ടു്” എന്നു് ആ താപസിമാർ പാർശ്വാലയിലേയുള്ള പോയി.

ബാലൻ:—“എന്ന വിട്ടു, താൻ എൻ്റെ അമമയുടെ അടക്കത്തു പോകുട്ടു്.”

രാജാവു്:—“മക്കനു, എന്നോടൊന്നിച്ചു ചെന്നു് അമമ ഡേ സന്തോഷിപ്പിക്കാമല്ലോ.”

ബാലൻ:—“താൻ അങ്ങയുടെ മകന്നല്ല. എൻ്റെ അപ്പുന്ന ഭജ്ഞശ്ശന്തനുണ്ടാണു്.”

“ഈ വിവാദംകാണ്ടിതനെ അതു” എന്നിക്കേ നല്ല
വള്ളം വിശപാസമായി” എന്ന രാജാവു ചിരിച്ചെക്കണ്ണ
പറയ്തു.

എപ്പോഴേയും താപസികളിൽനിന്നും വത്തമാനം
അധിച്ചു്, വിഭേദഗ്രൂപ്പത്താൽ എക്കവേണ്ടിയായാ
ശക്കന്തളും അവിടെ വന്നു. “സപ്ത്യായി മാറേണ്ട അവ
സർത്തിൽപ്പോലും സംഭവന്നും രക്ഷ ചൂഢ്യസ്ഥിതി
യിൽത്തനെ കാണുമാറായിഡ്രെനും താപസമാരിൽ നി
നു കെട്ടിട്ടും എന്നിക്കു് എൻ്റെ ഭാഗ്യത്തിൽ വിശപാസ
മുണ്ടാക്കണില്ല. അമ്ഭവാ, സാന്നമതി വന്നു് എന്നോട്
പാതയെത്തല്ലോ വിചാരിക്കുന്നും ഇങ്ങനെ വന്നക്കു
ടായ്യുള്ളു്”—എന്നീ വിചാരണയാട്ടു് ആ ശോകാ
ത്രായുടെ വരവു്.

രാജാവു ശക്കന്തളും കണ്ട്. അരഞ്ഞിലും, മാറിലും
ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ചേച്ചകയുണ്ടാണ് തീരെ മുച്ചിത്തും, അ
തോപവാസങ്ങളാൽ .ശോഖിച്ചു്, സംസ്കാരങ്ങളില്ലായ്ക്കു
യാൽ ചെട പിടിച്ചിരിക്കുന്ന വാർക്കുകൾ ഒരേ കരയാ
യി ഒരു ഭാഗത്തെയും അഴിച്ചിട്ടിട്ടുംകാണ്ടു പലനാളായി
നിശിതമായ വിരഹിക്കുന്നും വഹിച്ചുകൊണ്ടു തവിക്കു
നു ആ സപാധപ്രീയ രാജാവു കണ്ട്.

പഠ്യാത്താപത്താൽ എററവും വിവണ്ണനാളുമീന്
രാജാവിനെ കണ്ടിട്ടു ശക്കന്തളും” ആളുവിയുവാൻ ആ
യാസമായി. “ഈദ്രേഘം എൻ്റെ ആളുച്ചതുനാണും
എന്നിക്കേ തോന്നനില്ലേല്ലോ . രക്ഷകെട്ടാതെ എൻ്റെ
മകനെ ശരീരപൂർഖംകൊണ്ടു ഭഷിപ്പിക്കുന്ന ഇദ്രേഘം ആ
രാണു്” എന്നു് അവർ സംശയിച്ചു.

സംസ്കാരത്തിൽ അമർവാദം കുറഞ്ഞപ്പോൾ അനേകാട്ടേയും മാറി. “ഈ ആരോഗ്യം എന്ന ചുട്ടത്ര മക്കേന് എന്ന വിളിക്കുന്നു” എന്ന് അവൻ രാജാവിനെ, ചുണ്ടി കാണിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

രാജാവു ശക്തിയുടെ മുഖിലേയ്ക്കെ നീങ്ങി.

“എൻ്റെ പ്രാഥോഗപരി, തോൻ ചെയ്തു ലോറ മാരു കുരത്താബന്ധകിലും, അതു നിന്റെ ചാരിത്രത്താൽ ഇതാ അനുകൂലമാസ്തുനിരിക്കുന്നു. നിന്റെ ഭർത്താവാണ് ഈയുള്ളിട്ടുവൻ എന്ന നീ ഓമ്മിച്ചുറിച്ചാമേ എന്ന് ഇപ്പോൾ പ്രാത്മിക്കേണ്ടതാണു അവസ്ഥയിലാണു തോൻ” — എന്നിങ്ങനെ അഭ്യർത്ഥിതിൽനിന്നും ദീനവാക്കു പുറപ്പെട്ടു.

ശക്തിയും ഇപ്പോൾ ആരിഞ്ഞു. തന്റെ ഒന്താവിനതെന്നാണ് താൻ കാണുന്നതെന്നും അവർം കു വിശപാനംമായി. “ഉത്സരം അകന്ന് വെവ്വത്തിനും ഇപ്പോൾ എന്നിൽ കയന്നയുണ്ടാവിക്കുന്ന തോന്നുനു” വെന്ന് അവരും മനസ്സിനെ ആഗ്രഹപ്പിപ്പിച്ചു.

രാജാവു്:— “പ്രിയേ, സുപ്രഭതേ, എൻ്റെ മോഹാന്യകാരംനീങ്ങി മനസ്സിപ്പോൾ തെളിഞ്ഞിരിക്കയാണു്. ഭാഗ്യത്താൽ, ഇതാ നീ എൻ്റെ അരികെ വരികയും ചെയ്യും. രാഹ്രാധ്യക്കനും ചഞ്ചിതാ വീണ്ടും രോധിണിയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു.”

ശോകത്തെ അകററിക്കുന്നും മനസ്സിൽ ഉയൻ്റതുടങ്ങിയ മഹാത്താൽ ശക്തിയും ബാജുശ്ശാൽ ഗമമുണ്ടായി. “ആത്മപത്രൻ ജീവിച്ചാലും” എന്ന് അവരും ആശംസിച്ചതും ഇടയ്ക്കു തൊണ്ടിച്ചിടക്കയാൽ തടങ്ങുന്നുപോയും!

രാജാവു്:—“നീ ചെയ്യു വിജയാശംസ ഇടയ്ക്കണ്ടായ
ഗതിഗദത്താൽ നിക്കലമായാലും,അതു് നിന്നെ ക
ണ്ടപ്പുറംതെന്ന എന്നിൽ ഫലിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മും
ഗാരവ്യാപാരങ്ങളിലോനും മനസ്സു ചെലുംതെ ഈ
നോളം നീ ചുൻ്നു വിദ്യാഗ്രാത്താൽ തപ്പി
ചുകൊണ്ടാണു് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന താംബു
ലരാഗ്രം കലരാത്ത ഇന്ന പാടലാധിരം കണ്ടപ്പുറാങ്ങേ
ഡാൻ അറിക്കയും തൊൻ ജ ഹിഷ്യും ചെയ്യുക
എന്നതു്.”

ബാലൻ:—“അമേ, ഇടത്തും ആരാണു്?”

ശാകന്തളി:—“മകനെ,നിന്നു ഭാഗ്യരേതാടി ചോഡിക്കു.”

രാജാവു് ഉടക്ക ശക്തിയുടെ പാദങ്ങളിൽ വീണു്
ഇങ്ങനെ വിലപിച്ചു:—

“എണ്ടോ, കല്പ്യാണീ, നിന്നെ തൊൻ നിരാകരിച്ച
തോള്ളു് നിന്നു് ഒട്ടംതെന്ന അപ്പിയമണ്ഡാവാതി
രിക്കേണമേ! അനും എന്നു മനസ്സു് അതിഞ്ചും
മായ മോഹത്താൽ തീരെ ഇരുണ്ടകിടക്കയാളിയെനു്.
മനസ്സു തമസ്സാൽ മറന്തവർ സംപ്രാപ്തമായ കല്പാണ
തേരേപ്പുാലും ചെറുതു് തജ്ജിക്കൈയുക സാധാരണമാണു്.
അന്നേണ്ടു ശിരസ്സിൽ മാലബൈ അർപ്പിച്ചാൽ അതു്
പാദവാശനും പരിഞ്ചമിച്ചു തട്ടിയകററിയേക്കമല്ലോ.”

“എഴുന്നേയ്ക്കണേ! ആത്തുചതു എഴുന്നേല്ലേനേ!
എന്നു ഭാഗ്യരേതെ ബാധിച്ചുകൊണ്ടു പുത്രജനപാപം
ഹാലാനുവമായിയെന്നതുകൊണ്ടാവാം കരണ്ണാനിയിരായ

അങ്ങേയ്ക്ക് എന്നുകഴിച്ച് അങ്ങനെ അന്ന തോനിയതു്” എന്ന ശക്കത്തു കരഞ്ഞെക്കാണ്ട് പറയുന്നതു കെട്ട രാജാവു് എഴുന്നേറ്റ.

“ഗോകാത്രരംഗ എന്നുകഴിച്ച് അങ്ങേയ്ക്ക് പിന്നെ എങ്ങനെന്നയാണു ബാമ്മയുണ്ടായതു്” എന്ന് അവർ തുടർന്ന് ചോദിച്ചു.

“ഈ വിഷാദഗല്പത്തെ ഉള്ളിൽനിന്നു പറിച്ചുനിക്കിട്ടു് പിന്നീടു് അതെല്ലാം പറയാം. മോഹാധിനന്ദനയും തൊൻ നിർദ്ദേശം നോക്കിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുവേ അന്ന നിന്നു അധികാരത്തിൽ ഒഴുകിവിച്ചുകയുണ്ടായ കണ്ണിൽു് ഈ തൊൻ ഇമയിൽവെച്ചുതന്നെ തുടച്ച നീക്കി നിന്നു മനസ്സുപ്പെത്തെ അല്ലെങ്കിലും ശമിപ്പിക്കുടെ—” എന്നീ സാന്തപ്രനബാക്കാട രാജാവു് അപ്രകാശം ചെയ്ത;

അപ്രോഡി രാജാവിന്നു കൈയിൽ മുറുമോതിരം കണ്ടു് “ഈതു് ആ മോതിരമല്ലോ?” എന്ന ശക്കത്തു ചോഡിച്ചു.

രാജാവു്:—“അതേ; ഈ മോതിരം കണ്ണതിൽപ്പിന്നു ഡാശരം എന്നിക്കു ബാമ്മയുണ്ടായതു്.”

ശക്കത്തു:—“വല്ലാതെത്താങ്ക ചതിയൻ മോതിരമാണിതു്. അങ്ങപരയ കാമ്പിപ്പിക്കാവാനായി നോക്കിയപ്പോൾ ഇതിനെ തൊൻ കണ്ടില്ല.

രാജാവു്:—“എന്നാൽ, ഈപ്പോൾ, വസന്തശാന്തത്തിന്നു ചിന്നംശായ പുഞ്ചത്തെ ധരിച്ച വല്ലി പരിപ്പാളിക്കുടെ.”

ശക്കതളും:—“വേണ്ടാ; ഈ മോതിരത്തെ തൊൻ വിശ്രദി
സിക്കയില്ല. ഇതു അങ്ങയുടെ വിരലിൽത്തന്നെ
കിടക്കുന്നു.”

ഈവഞ്ചെ ഈ സപ്പാപം അപ്പോഴായ മാതലിയു
ടെ വരവാൽ നിലച്ചു.

“ഭാഗ്യത്താൽ ധർമ്മപത്നിയോഗവും ഒത്തുമർഖനു
വും അങ്ങങ്ങളുടെ ലഭിച്ചതിനാൽ തൊൻ അഭിനവിക്കുന്നു”
വെന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മാതലി രാജാവിന്റെ അരികെ
ചെന്ന.

രാജാവും:—“ഈ ആഗ്രഹാഫലം എൻ്റെ പ്രിയസ്വന്തരം
യ അങ്ങങ്ങയെക്കാണ്ടു് ഉണ്ടായതാകയാൽ ഏതുകിട്ടു
അധിക മധുരമാണെന്നുന്നണ്ടു്. ഇങ്ങനെ ഇവിടെ
സംഭവിക്കുമെന്ന മാറ്റേറുദ്ദേശവാൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലോ
തതാണുണ്ടോ! ആ ട്രവാ ഇത്തന്നു പരമാക്ഷും അജ്ഞതാ-
ത്വായി ഏറ്റുന്നണണ്ടു്.

മന. ഒരു പിതൃം

[കവികലതിലകനായ മഹാകവി വള്ളേരോളി
കുറ ഒരു വണ്ണകാവുമാണ് ഈതു. അസ്ത്രിപ്പമായ
രചനയം, അനുതസ്യസ്ഥിതായ വാണിഖിലാസയും, ആ
സപാദ്രജപദ്ധതായ ആശാവക്ഷപള്ളം ഇട്ടേം. തിരി
കളിലെല്ലാം സംഘാടനായി കാണാരുള്ള മണിക്കപ്പള്ളാണ്.
എതു വസ്തുവിനേങ്ങും തചക്കർ ഭാവനയും വിശ്വാസമുള്ള
കി, കവനകൾപ്പുന്നാവഴി കുന്നിയചിത്രങ്ങളെ സ്വാധീകരി
വാൻ വള്ളേരോളികുറ തുലികയുള്ളൂടു ശക്തിവിശോഷം
അനുഭവംതന്നെ. ഇത്തരംതിലുള്ള ഒരു ചിത്രമന്ത്രം
ഈ വണ്ണകാവും. പത്രവിനൊ കരക്കന്ന അഞ്ചുംബുട
ചുറ്റു ചാരി, കൈകുഞ്ഞ പാൽപ്പാത്രവുമായി നില്ക്കുന്ന
ഗോപാലഭാലകുറ ജഗന്നാഥനമായ തുപ്പത്തെ കവി
എത്തെല്ലാംവിയതിലാണ് നമ്മൾ കാണിച്ചതെന്നെത്തന്നേ
നോക്കുക.]

നിഞ്ഞിതു കാഞ്ഞാരാണുക്കണ്ണിതു, തന്റുക്കണ്ണി-
ക്കയ്യിൽപ്പെട്ടിയ പാൽപ്പാത്രവുമായും,

പയ്യിനേക്കാലേ കരന്നിട്ടുമമതനു
മെയ്യിൻവലംവശം ചാരിനിൽക്കു.

മാതാവോ, പെപകരു നിത്തി, മണിവള-
രുാതമണിഞ്ഞ വലത്രുകരുായ

വൈപ്പതലപ്പേര്ത്തുനന്നുവണ്ണന്‌തി-
പ്രീഡയാച്ചുക്കാഡമയിർക്കൊണ്ടിട്ടും.

വേദുററപാത്രത്തിലമ്മ നൃംഖുട-
പാഡം പക്കംകൊട്ടത്തത്തിനാൽ

ബാലവൻറ വൈപ്പെന്നാണിവായുലചിൽച്ചുററ
പാലങ്ങും പുഞ്ചിരി തമ്പിട്ടും.

താമരതാരിതഡപോലെ നെട്ടുശയി-
ത്തുമരുഴുതിയ കണ്ണിണയിൽ

പ്രേമവും ധർഷവുഥരക്കാളുള്ള ഇണ്ണിത-
നോടനവക്രത്വിത്തെരു രഹ്യം!

എമ്മരട്ടുനാതുവാനേരും കഴിവില്ലു-
ത്തിമധ്യരാനനമൊന്നു കണ്ണാൽ ,

അമ്മയുള്ളാതുമ്പു, ക്ഷേമ വൈപ്പനാട്-
ത്തുമവെച്ചിടവാൻ തോനമല്ലോ.

കേവലംഗ്രൂം കൊഴുത്തുന്നിണിക്കും തി-
പ്പുവയ്ക്കെമുണ്ടുമോർത്താൻ പുണ്ണവാനാർ.

ലാവണ്ണം ദശം കടവെത്തച്ചത്തിടിന
തുവെന്നേയോ ഇതു തന്മരാനെ!

ക്ഷേണിയുള്ളിതഡ നീങ്ങാൻ ഭദ്രവം താൻ കത്തിച്ച
കാണിക്കം കാഞ്ഞനക്കെവിള്ളേ!

ചാണയ്ക്കുവെച്ചേരു ചന്തം വരത്തിയ
മാനിക്കുക്കാഡ്സു ഈ മാജ്ഞയും!

വെണ്ടതിക്കംബിംഗ്യത്തിൻ സൈന്യപ്രകാശവും
മുന്തിരിസ്ത്രത്തിൻറെ മാധ്യമ്യും,

ചുന്തമുത്തത്തനാലിൻ ചുണ്ണംക്കളിൽമയും,
മാന്തളിർത്തൊത്തിൻറെ മാർദ്ദവവും,

വാനിയ്ക്കവരതു തോരണം കെട്ടുന
വാർമ്മഫില്ലിൻറെ നല്ലഴക്കം,

വാടാതെ സന്ധ്യയ്ക്കു മന്തം വിരിയുന
വാസന്തിപ്പുവിൻറെ വഃസനയും—

മരംമാനന്മേകന പാരത്മാദിപാർ
മരംമൊത്തിട്ടിംഗിപ്പൊച്ചുമെയ്യിൽ;

മരംകയുലിതു മാന്യയഗ്രാമത്തൻ
കരകിടാവായ കണ്ണന്ദരു!

കാമയ്ക്കു പാൽപ്പൂത്തം കാണിച്ചുനിന്നും—
മിന്മലർക്കൊമള്ളുത്തുകായുണ്ടു,

അമമഹാമല്ലരം ചാണ്ടരമുവുരെ—
ചുമന്തിപ്പാമരച്ചുവിട്ടു!

ആരേഴുനാളുായ കന്നിനെനയോറരക്കു—
തൊരായുക്കടയാളപ്പീടിച്ചേപ്പാനിവൻ,

എറിയാൽ മുഴക്കു കൊള്ളുമില്ലാത്തെന്ന-
കൈരണ്ടുകൊണ്ടു പിടിച്ചിരിപ്പു!

പീലികൾവെച്ചു മേല്പാട്ടാക്കിക്കൈട്ടിയ
നീലിമകോലുന കുന്തലിനേയു

മാലിന്യമേലാത്ത മത്തുമണിമയ-
മെരുപ്പിവിശ്വാസമാനാനിന്ത്യം;

നാഷിക്കോലിനെ വെല്ലുന ചില്ലികൾ-
തന്മാർഗ്ഗം ദാഗത്തായുംതെല്ലു മീതെ,

ശോചിമാർ ചുംബിച്ചു നിമ്മലനെറിമേൽ-
ദ്രോപിചെങ്ങുമാംകൊണ്ടു തൊട്ടം;

കുണ്ണിപ്പുരാജാലിലും കരജകസുഹത്തിൻ
കുണ്ണിക്കയ്യാത്ത ‘കടകക്കുകൻ’

കുണ്ണാടിച്ചില്ലോക്കും റബ്ബുത്തിൽമുഖിച്ചു
കുണ്ണാടിച്ചിന്നമാരാജ്ഞപലിച്ചും,

കൊച്ചിളംകുറ്റതെ മാറോളും തുക്കിയോ-
രുള്ളധാരത്താലവലക്കരിച്ചും;

പിച്ചിപ്പുമാലകൾ പോലും ഭജങ്ങളിൽ-
പുച്ചക്കേൽവെച്ചു വളകളിട്ടും;

മൊട്ടജീ ചൊൻതുടക്ക മിന്നമരച്ചിക്കൽ-
പ്രക്കാടകോന്നമുട്ടുത്തം ചെമേ;

പട്ടംപണിയുന്ന പാദങ്ങളിൽ വില-
 പ്രവൃത്തി രണ്ടുള്ളിലന്ന് മുണ്ടിം;
 അമ്മാൻമെചൊരിനിപ്പുണ്ണന്, ദിലാക്കണ്ണം-
 കീമയുമ്പുന്നമായവനെ;
 ധമ്മസംരക്ഷിയ്യായുക്കുടക്കുടക ഇത്തു
 ധമ്മം കിണ്ണാമുള്ള പരമാത്മാവു;
 ഭാവം പാത്രം, ബാടി പെണ്ണുക്കണ്ണ തന്മുനിൽ-
 പ്പാത്രവണ്ണാധാരക്കാട് കിട്ടവാനായു്,
 മുവടികൊണ്ട മുപ്പാത്രമുന്ന് തു-
 ക്കാൽവെച്ചു തത്തിക്കാളിക്കണ്ണാനെ,
 ഓടക്കഴിയുതി ശീലിച്ചുപാരു-
 പ്പാടലുപലവച്ചുണ്ടിനാലേ,
 ചെപ്പുംനാം ഫയ്യറുന്നതുക്കൂട്ടും ധ്യാനംതനിൽ
 ഗ്രംമാം സത്തുപാദശിപ്പുണ്ണനെ,
 ബാലകനുപനാം നിന്നുണ്ടയത്തു-
 ലീലകരക്കണ്ണം പരഞ്ഞാലററം!
 നീലകുളവെര, നിപ്പേഷവിശൈപ്പക-
 പാലക, പോറി, പണിഞ്ഞിട്ടുണ്ണൻ!
 മുക്കുവുന്നങ്ങളിൽ ചെന്തങ്ങാണുങ്ഗനു;
 നക്കതുവർപ്പുതനിൽ മുകുന്തേ,

രക്ഷിക്കം ബാധ്യവണ്ണിയിലമതാൻ;
പക്ഷികളത്തിലോ പച്ചക്കിളി;

നാനാചെടികളിൽ തുതാവാകനും നീ;
മാനായ ജാതിയിൽ തുള്ളുഗാം;

സൗമ്യത്രക്കളിൽ മാധ്യവമാസം നീ;
പാനവസ്തുക്കളിൽ പാലുതന്നേ,

ശാന്തഗ്രാമങ്ങളിൽ വീണാപ്രകാശം നീ;
സുനങ്ങളിൽപ്പുനിനിർപ്പുവു നീ;

സ്ഥാനംകഴിക്കേണ്ടും തീര്ത്തശതങ്ങളിൽ
വാനവഗംഗ നീ വാസ്തവ!

എന്തില്ലാമീതെ വിള്ളങ്ങനു ദൈവമേ,
ചിന്തിത സർവ്വസ്പ ചിറ്റാമന്നേ,

അന്തിക്ക നാമംജപിക്കദേവാദ നിത്യചീ
നിന്തിങ്കെള്ളുള്ളിൽതേതാനേന്നും മേ!

ഹരി. ഭദ്രാവറം

[അറിക്കുള്ളംപോലെ നടിച്ചും, തനിക്ക തല്ലരയി
ആരമ്പിപ്പുനു ദേഹംപിച്ചും നടനു പെഞ്ചായകവാസു
ഭവനുനു കാശിരാജാവിനു സംഭവിച്ച നാശത്തെ
'പെഞ്ചായകവയം' എന്ന തൃഷ്ണക്കമഴിൽ നമ്പ്രാർ

സമസമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടിട്ടും. ആ കച്ചടവാസുഭവ നീറ കൂതനോട് ഭഗവാൻ പറയുന്ന വാക്കുങ്ങളാണ് അതിൽനിന്നും ഇന്ത പാഠത്തിൽ ഉല്ലരിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. യോ ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവർ യോഹൃംരാഖനനു ഭാവിച്ചു നടന്നാലു സാക്ഷാത് ഫലങ്ങൾ വാൺകേണ്ടതായിവന്ന ഘട്ടത്തിൽ പ്രത്യുഥതനെ നേരുന്നോക്കാരായ കഞ്ചൻനമ്പ്രാജരെ കവിറ്റായത്തിൽനിന്നും പ്രതിയപനിക്ഷണ രസികത്ര അപരി എത്ര ഉൽക്കെടമായിരിക്കുന്ന എന്ന നോക്കക. രസികാഗ്രുസരനായ നമ്പ്രാജരെ ഭാവനാവിലാസത്തിനും, ഫലിതപ്രയോഗസാമർപ്പിതതിനും ഇന്ത പാഠം ഒരു നല്ല ഉഭാധരണമാണു്.]

ആചാരപക്ഷജം ക്രമ്പും ജനത്തിനീറ
പാപാന്യകാരസംധാരമായിരുത്തായ
അചാമൃതത്തെപ്പറിമസിപ്പും മര-
പ്പുവയെപ്പും കരങ്ങരം നാലുശാക്കി
വേഷവുംകെട്ടിച്ചുമണ്ണത്തും തുള്ളുന
മോഹണിക്കാരനാം ഭോഷണീറ ഭദ്രാം-
ദേഹാഷ്ടങ്ങലോകവേ കൂഷണമന്നല്ല
ശ്രോഷമുള്ളാക്കം പരിധാസമായും.
പട്ടിണിപെട്ടങ്ങളിങ്കും നടക്ഷണ
പട്ടിക്ക താടിയും മിശയും ദംഷ്ട്രയും,
കൈട്ടിച്ചുമയിച്ചു കേസരി മെവുന
കാട്ടിൽസ്ത്രിമിക്കളുററിക്കിരത്തിയാൽ
ചേട്ടയ്ക്കു കണ്ണുത്തിൽനിന്നു കണ്ണീരവ-
ഭ്രൂഞ്ഞണീറ ദേഹനാഡം വരുത്താവത്തോ!
വേഷത്തിനൊത്തതായ ശബ്ദംവരത്തില്ല;
“ബൈഥബൈഥ”യിതെന്നായ ശബ്ദം പുറപ്പെട്ടും.

ഉത്തരാതംഗപ്രവീരൻറെ മന്ദിരം
 ക്രതിപ്പിള്ളൻ കിള്ളൻ വാട്ടിടന
 രക്താകടിച്ച തടിച്ച തകര്ത്തുകൊ-
 ണ്ണത്രംഗകോപം കലൻ സിംഹത്തിൻറെ
 കാന്തത്തിൽനിന്ന് ഇഴങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടു
 കാന്തായീനമാം നാഭക്കണക്കിന
 ശബ്ദം, പുറപ്പെട്ടിച്ചിട്ടുമോ ചൊൽക്ക നീ
 എച്ചിലും ചപ്പിക്കിടക്കുന്ന പട്ടിതാൻ.
 പുഷ്ടിപ്പുലികൾ വരിയൻപുലികളും
 ചുച്ചക്കിടാണ്ഡളം കണ്ണാലുജവിയം.
 ഏന്നാൽ പുലികളുംകും പൊങ്കുതെനീ-
 മെന്നാളു മോഹിപ്പും ചുഡ്യും ചേരുമോ? സ്ഥാ
 കൊക്കിം ചിറകം നമ്മിണംബല്ലും പ-
 രക്ഷനു കുട്ടത്തിൽ തൊന്നം റായ്യേനോ-
 കൊക്കിംമെന്നുള്ളേള്ളായ മോഹം നിന്നും
 കാക്ക, മെല്ലേചേന്ന മരുരായ കാക്കനെ-
 തുക്കത്തിലഞ്ചു വിളിച്ചു ചോഡിച്ചിരു
 “ചൊൽക്കെപ്പണം താർക്ക്ഷ്യം നമ്മെക്കാളേററ-
 മുൻക്കാശംബന്ധന കേരംകുന്നതെന്നോ!
 “ഒഭാപ്പുന്നതനെന്ന നമ്മക്കുദൈനീടുന്നു”
 ഒഭാപ്പുബല്ലും മഹാവവ്യൻ പത്രീഃ-
 നാക്കിവന്നെല്ലുമിച്ചുകുടാ സഖേ!
 സപർദ്ദലോകത്തു പറന്നചേന്ന ദേവ-
 വർദ്ദത്തെചുക്കെങ്കാജാ ഉംച്ചു മഹാവല്ലൻ
 ശത്രുന്നെ മദ്ദിരേ ചെന്നുണ്ടുതിനെ-
 കൈക്കലാക്കിക്കാണ്ടു പോന്നപോലും പുരാ”
 “എന്നോക്കുവാ പഴക്കത്തിക്കൊട്ടി-
 ലെള്ളവിശ്വമമുത്തിനു ചൊൽക്കെം!

വന്മനാം കാരിയകാരൻറെ വീട്ടില്-
 കംപുക്കട്ടക്കളുതനിൽക്കുന്നേരി ഞാൻ
 അച്ചിമാരെല്ലാമൊളിച്ചുങ്ങുന്ന നായക്ക്
 വച്ചിരിക്കും പഴക്കണ്ണിയും മറുമെ
 ഒച്ചക്കാതങ്ങു കൊക്കിലാക്കിക്കൊണ്ട്
 ഒച്ചത്തിൽ മാറ്റിപ്പുറന്നിങ്ങു പോരവൻ :
 അച്ചിമാരെച്ചിലും കൊണ്ട് വരുന്നു-
 ഒച്ചത്തിൽനിന്നു പറന്നുചെന്നുങ്ങെന
 നിച്ചുലും നിച്ചുലുമെച്ചിലും കൊത്തിബോള-
 ജിച്ചുകൊണ്ടെച്ചിമാരെച്ചതിക്കുന്ന ഞാൻ.
 വിന്നവർന്നാമനുപ്പാരിൽ ജയിച്ചീട്-
 മണ്ണജായീശനുക്കാട്ടിൽ സമത്രനീ,
 പ്രഖ്യാദൈച്ചതിക്കുട്ടീട് വാനോയ
 മണ്ണമില്ലാത്തായ കാകൾ മഹാരമൻ”
 അക്കണക്കാച്ചവനു സംസ്ഥാമിക്കണ്ട
 ധിക്കാരികൾക്കോയ വാലുംതലയുമി-
 ലിന്നതേ വനു സമക്കാതു ചൊല്ലാവ
 . എന്നതും തെല്ലു വിവാഹമില്ലാത്തയായ”.

എം. കോപാവിഷ്ടനായ ഭാർത്തവരാമൻ

നിസർദ്ദൈമൺിയമായ കവനാഹാത്രികൊണ്ടത
 നേ മഹാകവിപാദവി കരസ്സുളാക്കി, കൈരളീയേവിയേ
 ആരാധിച്ചുപാഡുന്ന ഒട്ടവിൽ ശക്കരൻകുട്ടിമേനുബൻറ
 ‘രാമായണമഞ്ചരി’ ഭാഷാഗാനത്തിലെ ഒരു ഭാഗമാണ്
 ഇവിടെ ഉല്ലരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ജാനകീപരിണായാനന്നരം

മിച്ചലാപ്പരിയിൽ നിന്നും അയ്യോലുർ യിലേയ്ക്കു യാത്ര
യായ ദശരമ്പം രാമാദികളിൽ, ശ്രേവച്ചാപഭജനവും
തതാന്തം അറിഞ്ഞു കൂടുന്നായി നില്ക്കുന്ന ക്ഷതിയകലാ
നെകനായ ശ്രീപരത്രഹാമനെ മാർക്കമലേരു കാണുന്നു. ആ
സന്ദർഭത്തിലെ പ്രസ്ത്രവരാമൻറെ ശ്രൂപം എത്ര തന്നെ
പ്രചേതാടക്കുടി കവി വർഗ്ഗിച്ചിരിക്കുന്നതുനു നോക്കുക.]

സാഹരം ബധവാഗിജ പ്രാലാമാലക്കേളാട്ടം
ഭീകരാകാരം ഷൃം നിന്നീടുന്നതുപോലെ
ബിക്കകളും ശൈഷവും ചെട്ടുനു ദഹിപ്പിപ്പാ-
ന്നതുക്കെന്നും വാന്നികളും നും നും
നിൽക്കുന്ന തേജിപ്പുജ്ഞമെന്നുപോലതും നും
ഭാർഗ്ഗവൻതെന്നക്കാണും രാജസേനയ്ക്കു മറേലു.
തീരുമായും പലിച്ചീട്ടം ഭാവപാവക്കെനക്കാർ
തീരുമാം കുറാരെത്തതനുടെ തോഖിലേന്തി
നില്ക്കുമജ്ജമഭഗവിന്നന്നൻ തെന്റെ തേജ
സ്ഥിരമാക്കുവണ്ണും വ്യാപിച്ചിത്തല്ലാടത്തും.
സപ്പന്നമാമലതന്നിൽ ഭാസ്യു രോദയത്തിക്കൽ
പൂണ്ണമായും കണ്ണിടുനു സുപ്രഭാപടലതെത
വെച്ചുവാൻതെക്കവണ്ണും ഭാർഗ്ഗവരാമൻതെന്റെ
കുലുമാം തേജസ്സുപ്പാർ കണ്ണായിത്തല്ലാവക്ഷം.
ചെട്ടുനു കോപംകൊണ്ടു താനറിയാതെ തന്നെ,
കെട്ടശിശ്രൂഷക്കും ലംബമാനങ്ങളുായി
നില്ക്കുമജ്ജമകളും വില്പനാലക്കുാലേ
ഭാർഗ്ഗവരാമൻതന്നെ മേലുമെന്നാക്ഷം തോന്നും.
വർഖിച്ചുകൊപംരുലും ദേഹവുമധ്യരവു-
മത്രുന്നും വിറയ്ക്കുന്നി, തന്നേരുമതുകണ്ണാൽ

ക്ഷതിയവംഗം പാടെ താരുന്നു നശിപ്പിച്ച്-
 തിത്രയെനഞ്ചു സംഖ്യ ക്രയെനു തോന്നം.
 ഫേഡിനിവരനായ കാത്തവീശ്രാജ്ഞിനന്തൻ
 മേഘരക്ഷാഭാസിച്ചമായിരും കൈക്കൊള്ളും
 വണ്ണിച്ചു കംരാരെത്ത മുത്തുവിൽ ദംഷ്ട്രം ചെണ്ണു
 തോന്നിട്ടുപടി തോളിൽ ചേത്തുവച്ചിരിക്കുന്നു.
 വിശപ്തതിൽ ക്ഷയകാലമാഗതമായിട്ടേന്നോടു
 പിശ്രമാം പരിജവഷാ സൃഷ്ടിലെന്നപോലെ
 ഉപ്പിട്ടേജണ്ണപ്പുത്രുന്നതമൊങ്ങച്ചാപം
 സംക്രാധം കുലായേററി നിന്നിടന്നതു രാമൻ.
 ക്ഷതിയനാം ചെയ്തുപററിയ ചുട്ടരക്കാ
 നേരുഗോചരമാകത്തക്കാരു ശരത്തിനെ
 തന്നെട കയ്യിലേറ്റി നിർദ്ദേശം ചലിപ്പിച്ചു
 അനുസന്നലുന്നായി നില്ലുന്ന മഴലുമാർക്കും.

മന്ന. മഴവില്ല്

[അനീമാൻ കൈപ്പുള്ളി വാസുദേവൻമുസ്സ തിന്നേറ ഒരു
 വണ്ണാത്തിയാണോ] ഈ പാഠം. പ്രത്തിവസ്തുക്കളിൽ
 ആരുത്തരമായ ദിവ്യസൗരക്ഷ്യാത്മവും അതിന്നേറ അത്മ
 വും ദർശിക്കവാൻ പ്രാണ്ടിയുള്ളിതാണു കവിപ്പജ്ജിക്കുന്നു
 ഈ വണ്ണകാവ്യം നമ്മുടെ അനുഭവപ്പെട്ടത്തിൽരാത്രിനു.
 ബാഹ്യപ്രത്തിയിൽ മോഹനമായിട്ടുള്ള ഒരു കാഴ്ചയെ
 ഓവനാസവന്നവും സംസ്കാരത്രംലുവുമായ മനസ്സു ധമാ

ത്മത്തിൽ 'ഭർഗ്ഗിക്ഷ'നാഥാശു ഇവിടെ നാം കാണി
ന്നതു്. ആയുമികവണ്ണുകാവുപ്പുശ്ശാനം നാഡിക്കിനാരി
അഭിവുലിപ്പുട്ടകൊണ്ടിരിക്കിന്നതിനെ കാരണവും ഇതെ
രൂപേചരിയ തൃതികളിൽ കവികൾ ചെലുത്തുന്ന കാവു
കലാവൈഭ്വാനതന്നെന്നാക്കുന്നു.]

കാരാളിവഞ്ചൻറെ മാറിൽ മരവുന്ന
വാരാളിപ്പുാൻപീലിമാലപോലെ

കാർഞ്ഞകിൽമാലതൻ മേലേ വിളങ്ങുന്ന
വാർമശവിഴ്സ്റ്റു! നീ വെൽവുംകാക!

തകനിരമൊത്തെ ചെക്കതിരേതുവോൻ
തൻ കരസമ്പ്രസക്രതതിൽ

ഉള്ളാലകേളി കളിക്ഷം കടലിലെ-
ക്കുള്ളാലമാലതൻ സന്തതിയായു

ആവർണ്ണുകാന്തിയും ലാവണ്ണുസവുത്തു-
മാവഞ്ഞാനതനെ പകൻരങ്കി

മേരയിൽ വന്നപിറന്ന വള്ളന്നാരു
നമ്മവിഴ്സ്റ്റു! നീ വാഴുക നീണാരി!

നീർക്കൊണ്ടിരുന്നോരു വാർക്കൊണ്ടൽ ത്യാത്തുകരം
നേർക്കണ്ട പാതി പരന്ന വിഞ്ഞിൽ

അണ്ടർക്കൊൻതന്നുടെ ഗോപുരമ്പാത്തതു
രണ്ട് വരിയായു് വള്ളത്തുകുടി,

നന്നായു നവരതിജ്ഞാലം പതിച്ചാത
പൊന്മയമാകും കൂദാനാംപോലെ,

മണ്ണിനെ വിശ്രോഥ ചേക്കുന്ന മാർഗ്ഗമാം-
വണ്ണം മഴവില്ല മിന്നനേരം

കട്ടിക്കമിക്കാറാം ചാന്നമേൽ തേച്ചാത
വട്ടര തകനിക്കഷംപോലെ

മിന്നൽ പിണ്ണങ്കരഡ മിന്നിക്കളിപ്പുത്ര-
മനിദ്രമായിടി വെച്ചന്നാരും

കണ്ണ കുത്രയലംപുണ്ണ വല്പാകകൾ
അജ്ഞിപ്പുനും നിറഞ്ഞുകുടി,

ചേ ഗംഗരാരാകാശഭഗവത്തു നീളത്തിൽ
തുണിപ്പാരുതാരണമാല തുക്കി,

കണ്ണിന്റെ പുണ്യമായു നിങ്ങുന കാഴ്ചയെ
വിണ്ണിൽ തെളിവോട കാണുന ഞാൻ.

ഹസ്തനെ അംഗികലൻ മഴവില്ല
മഞ്ഞാതെ നില്പതു കണ്ണിട്ടുന്നും

തജ്ഞിപ്പുതക്കും കവിതന്റെ വാസന
ആജ്ഞിക്കളിക്കുനു കെന്തുകത്താൽ.

നിംബാഗ്രശക്തിയാൽ മുരത്താരേടത്തു
നിംബരഭവനായു ഫ്ലായ പാനമൻ,

ഇണ്ടലാൽ വിഞ്ചു പിളന്ന് മനസ്സാത്ത്
മണ്ണനു സക്കതയ്ക്കുന്നായി;

വക്കാലപാതകം കാംക്ഷിച്ചു പോകനു
പകിലമാനസനായ ഭജ്ഞൻ,

താൻ പോകാകാസ്തും നാനു ദശർദ്രനായു്
തുണ്ണപോലെ റില്ലും മാർഗ്ഗമല്ല.

കജിപ്പുണികൾ കരതിന്ത്യമിക്കനു
കള്ളുനും തവൻറെ കരളലിഞ്ഞു

നല്ലമാർഗ്ഗംതനെ നല്ല നടക്കാനു
നല്ലാൽ ബുദ്ധിയിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്.

കട്ടിക്കരിംബാരമ്പിൽ കരളരുഷി
ഭജ്ഞൻറെ എത്തുശലിയുനേനും

പാരപോതപ്പാരം കരപ്പുമാത്രം ഷുണ്ട്
കാരലിയുന്നതിലെങ്ങു ചിത്രഃ?

സതപരജസ്തുമായുക്കതമാം ചേതസ്സിൽ
സതപരിണാത്ത വളർത്തിമേനേൽ

ബുദ്ധിയിൽ നിത്യം ലയിച്ചുകിടക്കനു
ബുദ്ധാത്മതേജസ്സിൽ ചൊയകംട്ടി,

ആനന്ദപീഡയും ചൊരിയവാ-
നാനന്ദത്രംപനാം ദേവദേവൻ,

കാര്യപിടിച്ചു കിടക്കം പ്രസ്തിയിൽ
വീറോടെ കാണിക്കം പൊന്നവിള്ളേക്കു!

എഴു ജനത്തിലും ചെരയ്യായ പ്രസ്താവന-
യേഴു നിരത്തിലെംഗ്രാഫ്കിനിൽ,

അഞ്ചിത്തേക്കാമള്ളുപമായ്ക്കുന്ന
ചങ്ങലപിണ്ഠികാചായമുംതു!

കാർമ്മകിൽക്കാലതൻ മേലെ വിള്ളുങ്കുന്ന
വാർമ്മവില്ലേ നീ വെൽവതാക!

എ. ഒരു സാഹസ്രാദ്ധ്യം

[കർണ്ണപുരകോയിത്തന്ത്രഭാഗനം, റിംപാന്റകോയി
തന്ത്രഭാഗനം പ്രവൃത്തനാക്കിതന കിളിമാന്തുർ രാജരാ
ജവമ്മകോയിത്തന്ത്രഭാഗൻറ സന്താനഭരാപാലം തുള്ള
ലിൽ നിന്മാം ഉല്ലരിച്ചുവെത്തിട്ടുള്ളതാണ്മ ഇന പാം. 987-ാമാണ്ട് ഭ്രജാതന്നായ ഇന കവിപ്പംഗവൻ ബാല്യ
ത്രിൽത്തതനാ സംസ്കാരാഷ്ട്രിൽ അസാമാന്നപാണ്ഡി
ത്രം സന്ദുഭിച്ചു, പ്രായപൂർത്തിയായപ്പോൾ സപാതി
തിരന്നാൾ മഹാരാജാവിശ്വൻറ ആപ്പുമിത്രമായും, ആ തി
ങ്ങന്നും വിംപൽസദ്ഗും ഒരു പ്രധാനാംഗമായും
തിരവന്നപുരത്തു താമസമാക്കി. ഇന്തേമത്തിശ്വൻറ കു
തികളായി രാവണവിജ ഫം ആട്ടക്കമെഴും, സന്താനഭരാ
പാലം തുള്ളലും മാത്രമേ കണ്ടകിട്ടിട്ടുള്ളു. ഇന കുതികൾ
കോണിത്തന്ത്രഭാഗൻറ അഗ്രാധ്യമായ പാണ്ഡിത്രേത

യും, കല്പനാവെദഭ്യുംതെയും, പദസപാധിനതയേയും പ്രത്യക്ഷീകരിക്കാൻ പ്രയ്ത്താപ്തങ്ങളാണ്. പദ്ധതിക്കു ഒഴിവിൽപ്പുംനോക്കി പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ ഇടപ്പെടുത്തിന്നു ഒരു നിജീക്കൾഷ ചുവടെ ഉല്ലരിച്ചിരിക്കുന്ന രംഗത്തെ ഒരു തമാതും ഭാസുരരാക്കിയിരിക്കുന്ന എന്നും നോക്കിക്കു. ഏതുവിധിയാം നോക്കിയാലും ഇടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് തുള്ളൽക്കമെ കണ്ണുംനുഭ്യാരക്കു തുള്ളൽക്കമെക്കുംകൊടി താഴുക്കുന്ന കാണാം. പ്രാരകയിൽ അതിമിച്ചിയായി താമസിച്ചിരുന്ന അഞ്ചുംബന്ന്, ശ്രൂവമണ്ണക്കൊണ്ട് ആവുലുതി കേട്ടു ദേവാൻ മെന്തുനമായിങ്ങനെപ്പോരം പ്രംഭിപ്പിച്ച സാഹിത്യാല്പുമതെത്തയാണ് ഇല്ല പാഠത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു.]

യരണ്ണിപ്പേവനീവിള്ളും പറയുന്ന മൊഴിക്കേട്ട
ധരിണാകാനപ്രയത്തിനാഭ്രണം പാണ്ഡ്യവവിരൻ
ശരണംവിട്ടുണ്ടിനും വിത്തണാഭാർക്കന്തുലാം-
വരണ്ണമെന്നാങ്ങാർക്കും നൂറ്റണ്ണംചെയ്തിരിക്കുന്ന
കാരണാശിതളുസപ്രാന്തനങ്ങാംഭാരമുന്നതുന്ന
മഹിണാസന്നിഭവിരൻ വരുന്നാവാസഗംഭീരൻ.
മരണംതീരെത്താങ്ങിവാഹനരംഗചൈനിരിക്കുന്ന
കരണാംരാദനരംഗങ്ങിക്കുന്നതിൽ വിചാരിച്ചു.
രൈത്രേമീസുരൻ.തന്നെന്ന പരിതാപം ശക്തിപ്പിപ്പാൻ
കരിക്കിലൊളിവിള്ളുന്ന തിരുമേനിക്കൈളുത്തല്ല.
ചെരുതാമിന്നിതിലാല്ലോ മരിയുണ്ടാചിരിക്കുണ്ണം
അറിയാതെല്ലുടോ നാമനരിയാടാതിരിക്കുന്നു.
എഴുതലുന്നരച്ചു തൊന്തിളക്കാത്തങ്ങിയന്നാലോ
കുലയമ്പത്തിനും പാരം കുറവുണ്ടാലുങ്കുമെല്ലോ.

നരച്ചുക്കൂർത്തൻ കരച്ചിലിങ്ങനെ കേട്ടി-
 ഓരിപ്പാനജീവായ ദൈപ്പുമനിക്കിലെപ്പന്തേ ദോശം
 ഉറച്ച പാണ്യവുന്നു മടിച്ചീടാതഴുന്നു
 വിരച്ചുകണ്ണവക്ഷിളുമരച്ച ധാരവസംഘം
 നിരച്ച രണ്ടുഭാഗത്തും മരിച്ചുനാക്കിനില്ലെന്നും
 കട്ടത ഗാണ്ഡിവം കയ്യിലെച്ചത്തു വേഗമുംകൊണ്ട്
 അടച്ചതു ക്രൂരൻതന്നെന്നതെന്നതുകൊണ്ടാരെവയ്ക്കു:—
 “കരത്തിൽ വിലൈച്ചുതോറിലൊരുത്താരങ്കിലും നല്ല
 കരംതരില്ലയോ തബ! പുരത്തിലെങ്ങുമേ! വില്ല!
 തുരത്തിപ്പോലൊരുക്കുടം നിരത്തിവന്നിരിക്കുന്ന
 ധരിത്രീഭാരമെന്നല്ലാതാരിതു സാല്പ്പുംല്ലതും.
 പെയ്തത സങ്കടമേവം വരുത്തും മനവനേക്കാരം
 ചുരത്തിൽചീതിലുംതും മരത്തിൽ ഇന്തു മുഖ്യം.
 കരഞ്ഞിട്ടെന്തിനിയേതും കരഞ്ഞു സങ്കടം താനി-
 നാംഞ്ഞുവെക്കിലോ വേഗം പാണ്ടാഡം പരമാത്മം.”

പാരംപകന്നുള്ള വാക്കുകൾ കേട്ടു—
 നാരണ്യവുല്ലനങ്ങൾചെയ്യു മെല്ലവേ:—
 “ആരെടോ താനൊരിട്ട് സങ്കടം കേരംപിച്ചവാ-
 നാരെന്നുനിക്കു തിരിത്തില്ലറിഞ്ഞം.
 കാരിയക്കാരനോ മേനോക്കിയച്ചുംനോ
 കാഞ്ഞംപറയുന്നവരിലൊരുത്തുനോ
 ആധിലാതിക്കാർ വരുന്നനേന്നരംതന്നെ
 സാവധ്യാനം പറഞ്ഞുങ്കൂട്ട ചതിക്കുന്ന
 എസവക്കൂരിലൊരുത്തുനോ നീഡൈനീട്ട്
 സേവയ്ക്കു മോഹിച്ചുതന്നെ വരികയോ?
 ശോവിദനല്ലാതെ നമ്മുടെ സങ്കടം
 നീവന്നുകേട്ടാൽ പറക്കുമില്ല താൻ

വാക്കന്ന ബാലവരക്കാളുത് തനിച്ചവാ-
 നാകന്നേതാ നിന്മവിന്ന രഹായൽക്കേ!
 ആവശ്യമില്ലാതെ കുറ്റുതിനോടൊന്ന്
 ഓവിച്ച വന്ന പരഞ്ഞതെല്ലാം മതി.
 തേവരെസ്സുവിക്ഷയെല്ലാതെ തൊൻ ബെലി-
 ത്രവന്ന കല്പതെതാഴക്കുമില്ലേടോ.
 മാച്ചയ്ക്കുവന്ന കിടക്കുന്ന നീംശൻറ
 വേദ്യയ്ക്കു വല്ലതും ചെയ്യുന്നെമനില്ല.
 ചുച്ചയ്ക്കു പൊന്നുങ്കുനിച്ചുനീട്ടെത്തന്ത്രം
 കാഴ്കകാണ്മാനുള്ള കാപ്പും? നിന്മാറിലോ.
 കാച്ചിൽ ചുപ്പിച്ചുന്ന കണ്ണചുനെന്തിനി-
 തേച്ച രതാതിന്റെ വില കേട്ടുവിയുന്ന?
 താഴുക്കിഉള്ളതുമേ രണ്ടിലോന്നിരന്നായ
 തീർ്പ്പുകണ്ണെല്ലാതെ ചോക്കുമില്ല തൊൻ.
 മാച്ചം ചരിച്ചം പറഞ്ഞു മരാക്കുന്ന
 ചുച്ചവില്ലതെതാഴിലേണ്ണാട് ക്രുഞ്ഞമോ?"
 എവം മഹിസുരൻ ചൊല്ലുന്നതുകെട്ട്
 ഭാവം പക്കൻ പറഞ്ഞു വിജയം:—
 "ആരാധനയുമെന്നതറിയാതെ
 പാരംകവിച്ച പറയേണ്ണ ക്രുഞ്ഞ!
 സാരം തിരിയാതെ നിഃന്നാട് നൊന്നിപ്പറ്റി-
 നേരം പറയേണ്ണിവന്ന രൂപാഫലം.
 ആരെന്നാറികയില്ലെങ്കിലോ താനെൻറ
 പ്രേയം പരാക്രമപ്രാശിയും കേടാക്കേടോ!
 രാമനമല്ലിന്ന തുജ്ജനമല്ല തൊൻ
 കാമനം തൊന്ത്രു കാമാതമജന്തു.
 സോമവംശത്തിന്നലക്കാരമായുള്ള
 സീമന്തരതാങ്ങളും എപ്പെങ്ങളുള്ളതിൽ

ഭീമൻറെ സാമര്യത്വം വീരൻ്റെ മഹാരമ്പൻ
 സാമന്ത്ര്യപ്രാലക്കാലാനലോൽക്കട-
 സേമമാ, വച്ചൊതീത്രുമാ, മഹാഭാഗ്ര-
 യാമാ, മഹീഭേദ കാമാധികപ്രഭൻ.
 കാമാതിസ്വദരനാമയാളേച്ചുനാ
 കാഞ്ചാനിടക്കുടിയിശ്ശേഷിലും തനി-
 കാമാനസാചലം വാഴ്ത്തിക്കണ
 നാമാവലിനും കേട്ടറിവിലുണ്ടോ?
 സാമം ധനജ്ഞയനനനറിയാത്തുള്ള
 സാമസാധിക്ഷപവാക്യം മതി മതി.
 മോഹമെന്തകിലും ചൊരക്കെടോ ദീനരിൽ
 മൈഹം നമ്മശിശ്വതിനില്ല സംശയം
 ദേഹിയെനും വനിരക്കം ജനത്തിന
 ദേഹമെന്നാലും കൊട്ടപ്പതിനിന്ന് സ-
 രേഹം തരിന്ത്യമില്ലാത്തള്ളിവീരനി-
 ദേഹമെന്നങ്ങളും ധരിച്ചുകൊട്ടുക ഭോൾ!
 ചെണ്ടകൊട്ടിപ്പുതിനെന്ന നിന്നെങ്ങ്ങാണ
 ശ്രൂത്യാലൈ പറയുന്നതുമെല്ലെടു.
 കൊണ്ടുവന്നാളുള്ള കുമാരൻറെ ദേഹവും-
 കൊണ്ടു തിരിച്ചുങ്കു പോകെന്നുതെ വന്നു.
 ഉണ്ടായി ഗംഗമെന്നാലിനി വന്നിങ്കു
 കണ്ടുവെന്നാകിലോ കാഞ്ഞം കരസ്യമാം.
 രണ്ടുവിധം പറക്കില്ലെന്നാൽ ഗ്രൂതം
 പാനോ നമ്മകളുള്ള തെന്നും ഭവാധികണ്ണം.
 അന്തകൾത്തെന്നാജ്ഞയിച്ചുപ്പെട്ടിലും തന്റെ
 സന്തതിരക്ഷണം ചെയ്യുന്നതുണ്ട് എന്നു.

എന്നൊരു ഭാഗമെന്ന നിന്നയേറ്റേണ
കന്തീകരിക്കുന്നല്ല പറയുന്ന!
അന്തരമില്ലിനിയില്ലതുചെന്ന-
നന്തജ്ഞനത്തുമാശപിപ്പിക്കേണോ.

ഹ്ര. സുദേവസാന്തപ്പന്

[കലിപ്പേരണനിമിത്തം നൗരാൽ കാട്ടിൽ ഉപേ
ക്ഷിക്കപ്പെട്ട ദമയന്തിക്ക പല കഴുതകളിൽ നേരിട്ട് എങ്കി
ലും അവയെല്ലാം ഇംഗ്രേസമായത്താലും, പാതിലും
നിഖ്യാലും ക്രമേണ തീന്ന് കൊണ്ടിരുന്നു. ദശാലുവും,
ധാർമ്മികരംമായ ഒരു സാത്മസംഘതലവന്നുറ സമാ
ധത്താൽ ആ ഭീമനാഡിനി എടവിൽ ചേഡിരാജുതെത്തുതു
കയും, അവിടത്തെ രാജത്തിയുടെ പുത്രിയെന്ന നിലയിൽ
അന്തഃ ചുരത്തിൽത്തെന്ന പാക്കകയും ചെയ്തു. നൗരപേ
ററിയ ആപത്തിനെന്നപുറൻ അറിഞ്ഞും അദ്ദേഹത്തും
ദമയന്തിയെയും കണ്ണപിടിപ്പാനായി ഭീമരാജാവും മുത
നാശ നിയോഗിച്ചുയെച്ചു. അവരിലോരാളായ സുദേവ
നേന്ന ഭ്രാവമന്നു ചേഡിരാജുതെത്തി ശൈമിയെ ക
ണ്ണി. തന്റെ വിരയത്താൽ സന്തപ്പുള്ളിക്കയായിരുന്ന ആ
രാജപുത്രിയെ അദ്ദേഹം സമാധാനപ്പെട്ടതുന്നതാണും
ഈ പാഠത്തിൽ നാം കാണണ്ടും.

ഈ ഭാഗം ഉണ്ണാണിവാസ്തവം, നൗരവരിതം ആട്ടക്ക
മഴിയിൽ നിന്നും ഉല്ലരിച്ചിട്ടുള്ളതും, വാസ്തവം പദ്ധതിയോ

ഗങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകം ശായളിൽ തുംബുതുയ്യും, കാവുടോ ഗിയേയും നമ്മൾ അണ്ടുവെപ്പുട്ടത്തിന്തുന്നതുമാകുന്നു. ഇതിങ്ങാലുകളുക്കാരുന്നായിരുന്നു ഈ കവിയെന്നും ഇംഗ്ലീഷിലും റാജാക്കണ്ണവാസൻ, കണ്ണൻവൃക്ഷം ആത്മയുമായിരുന്നു കാർത്തികതിങ്ങാർ രാമവമ്മമഹാരാജാവുതി അമന്ത്രിച്ചെലും ആത്മിയനായി. തിരുവനന്തപുരത്തു താഴെ സിച്ചിങ്ങനകാലത്താണു നൃചരിതം ആട്ടക്കൂട്ടം എഴുതിയ തെന്നമാണു വിശപനിക്കുവെപ്പുട്ടേപാരുന്നതു്. ഇംഗ്ലീഷ് തതിക്കുറ കാവിതയിൽ കണ്ണൻവൃക്ഷം കൃതികളിലും തുംബിനേക്കാർ അധികമായി സംസ്കൃതപദങ്ങൾ കാണുന്നതു കമക്കളിസ്റ്റുഡിയോറ്റുകളിൽ പ്രത്യേകതയുള്ള അന്തരൂപമാണിരിക്കുന്ന എന്നേ പ്രയാസമുള്ളൂ.]

താപാത്തം നൃമനച്ചിന്ത്യ ചെമിച്ചും
സാവാശീഡിഹ സഹിതാ സുഖാളഭത്രാ
ഭീമോക്ത്യാ ഭ്രവി ച വിചിന്ത്യതാം സുഭദ്രവോ
ഭ്രദ്രവോ നിഗദിതവാൻ വിലോക്കു ക്കെമീം.

സുഭദ്രവൻ:—സുഭിനമിനാഡേ! സുഭദ്രവനാം തൊൻ
സുവമേ തേ നൃഭവിഞ്ഞേ!
സുമുഖി! കാന്തനന്ത്വപായു; വോൽക്കനീ
ബോഭരസവമറിമാം ഭമബോഭരി! (സുഭി)

അവസ്ഥയെല്ലാമ്മുള്ളേക്കുട്ട നിങ്ങളെ
ആവത്തെള്ളുള്ള സക്കേ?
കൊണ്ടുവെത്തവാൻ നിങ്ങളെ
ക്കുച്ചിച്ചയച്ച തങ്ങളെ ഭേദരന്നോരോഭിശി. (സുഭി)

മമഞ്ഞി—മേഡിനിഡേവ! താതനം മമ
മാതാവിനം സുവദ്മോ?

ആയിജലയിൽ മുഴക്കിശേഷം മാനസം
നാട്ടനാരനിക്കൊന്നയുന്ന ന ജാനോ. (മേഡിനി)

ബൈസ് പരമായിങ്ങനും ചുതിൽ തോറു നാട്ടം
ഭ്രിയന്നും ഭണ്യാഗാരവും നഗരവും
മുരബയല്ലും കൈചെടിത്താനേ—പരവശപ്പെട്ട്
വെവരിച്ചിരുന്നുക്കുകൾ കേട്ടാനേ—ഒന്നുംശയവീരൻ
അല്ലാരമാകം വന്നം ചുക്കാനേ—ഞാനവൻപിണ്ണ
നേരേ ചുറപ്പെട്ടേന യേ സുഡേവ.

സുഡേവൻ—അംടക്കിനാരുന്ന നാട്ടകയും ചുജ്ജുരൻ?
ആജികൊണ്ടക്കിൽ മുജ്ജുരൻ;
വൃാജംകൊണ്ടക്കിൽ തന്നുരൻ;
ഇംഗ്രേസന്റും കക്കശൻ പിന്നെന്തു ചൊൽക. (സു)

ഒമയന്തി—അംഗ്രൂകമുട്ടത്തന്ത്രം ശാഖതാൻ കൂളിത്തു
കൈമുഖയമിതോന്നകൊണ്ടിരുവരുമായുട്ടിരുത്തു
കാട്ടിൽനീരൂപ്യം കൊന്നാരും— എന്നാടിവണ്ണം
കുഞ്ഞുമെന്നാത്തിരുന്നിലതാൻ—കുഞ്ഞുമെന്തും
അതതൽചുണ്ടിന്താനരങ്കും വന്നുവും ചിത്രം
അർഥരാന്തേ പോയുമരന്താനേ. (മേ സുഡേവ)

സുഡേവൻ—അംനത്മെമല്ലാവക്കിളംഭാരകദാ
ബുല്ലിജുമപ്പോരം മോഹിതാ
മാനത്തുപോമപ്പോരം അസ്സിതാ
ശോകമിതിനുകേരംവുമാ പിന്നെന്തു ചൊല്ലുക.
(സുഡിന)

കമയൻ—സംശയമെന്നിക്കില്ലോ വേർപ്പെട്ടാടമെന്ന
വംശാധനയും സംശയമുണ്ടായില്ല
ഞ്ഞൾ പിന്നെതാരണനേന്നേ—കാണതനെപ്പാർപ്പ-
ദേശത്തെങ്കാം തപ്പിനേന്നയോ—പിന്നെയുണ്ടായ
പ്രോംഭമെന്തുവൊൽവതിപ്പോരു ഞാൻ!—കാട്ടിൽ-
[നിന്നെന്ന-
യീശനിങ്കുകാണ്ടിപ്പാനേനേ. (മേ സുഭദ്ര)

സുഭദ്ര—നിന്നച്ചവള്ളുമല്ല ദൈവമാക്കിമേ
നൃത്തം നിന്നോടുവേക്കിമേ
നിന്നെക്കണ്ണടത്തി ഭാഗ്രമേ
താതനെക്കാൻകു യോഗ്രമേ
പോകവേണ്ടത്തെങ്കിനി? (സുഭിന)

ഹർ. മുഖ്യാംബദ്ധര പലായനം

[എഴുന്നാമാ കത്താവിന്റെ കാലത്തിനു സപ്തിം
മുന്നുമുതൽ എഴുന്തുട്ടെന്ന് കാലത്തിനു സപ്തിം
പിന്നുവരെ പ്രാബല്യത്തിലിരുന്ന ഒരു കാവുപലതി
യാണു ഭാഷാവദ്യക്കളിൽ കാണുന്നതു്. ഈ കുതിക
ളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഷ മനിപ്പുവാളും എ
ന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതും, ഭരിപക്ഷം സംസ്കാര
പദ്ധതികളോട് പേരിനമാത്രം ചില ഭാഷാപദ്ധതികളിൽ
കലത്തി പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമാണു്. സംസ്കാരം
തന്നെ അവയുടെ പ്രത്യയങ്ങളും കുടി യാത്രാ
അ വൃത്താസവും വരുത്താതെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതും

ഈ നിഷ്പപ്പിള്ളുരുമെ ചില തനി മലയാളപദങ്ങൾ
പോലും ഇത്തരം പ്രത്യയങ്ങൾ ചേത്ത് നടപ്പിലാക്കുന്ന
തും ഇതിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയായിരുന്നു. പല ദ്രോ
ക്കങ്ങളിലായി എത്തെങ്കിലും കട പറത്തുകൊണ്ട് പോ
കുന്നതിനിടയിൽ ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ വർഗ്ഗനിയ്യായും ന
ടഡം ‘ഗദ്യം’ എന്നൊരുവകയും ഈ കാവൃങ്ങളിൽ ഉം
പ്പെട്ടതിയിരുന്നു. അതുതന്ത്തിലുള്ള ഒരു ഗദ്യമാണ്
ഈവിടെ ഉല്ലരിച്ചിരിക്കുന്നതു. പുനംനന്നുതിരിച്ചുടെ രാ
മാധവ ചന്ദ്രവിൽ തുർപ്പുണ്ണവജ്ഞുടെ ലക്ഷയിലേയ്ക്കുള്ള
പലായനപ്പെട്ട വർഗ്ഗിക്കുന്ന ഇരു ഗദ്യം ചന്ദ്രക്കളിലേ
മനിപ്രവാളഭാഷാജ്ഞുടെ സൈരക്കമായ്ക്കുന്നു വർഗ്ഗനക
ളിടു സിക്കത പത്തിനും ഉത്തമമായുള്ളതാണ്.]

തദനതപാനീരുംശമുവസോദരി
വരനം മുഷ്ണണം ത്രിശിരാധ്യം
പടയോട്ടക്രൂട്ടിച്ചുനു സരോഷം
പട്ടകലപന്നാങ രാമഗരാഗി-
ജ പാലാമാലയിലീയാന്വാറു
പൊരിഞ്ഞക്കണക്കേ വെന്നെരിയുന്നതു
കണ്ട ഭയംപുണ്ണിണഭയ്തിരണ്ടുട-
നയ്യു പാപം! “ഹാ ഹാ! രാവണ
വീര! സമോദര! തവഭഗിനീയം
പെയക്കീടുന്നാങ ഭാഗ്യസുമേതാ
നരകീഞ്ഞ വിത്രപിതാജാ
പാലയ പാലയ നീയേ ശരണം.
പാരിൽ പുകരംപെരമിത്രുനു പോലും
കിമപി നിന്നുങ്ഗതാതൊരു കമ്മം

ഒന്നുവീരകടംബേദാഹാ
 വാദമാത്രം ചുന്നതമായിപ്പാ.
 കളി പ്രാണികൾ മാണിക്കളുാ! മതി,
 ചെറേപൊരപ്പിൻ പകരം വീഴും,
 തിലവനപെരമാളിനേതണ
 വില്ലപ്പെരയത്തായ രാക്ഷസരാജൻ
 ദഗിനിമെന്ന വീതുപം കണ്ണാ-
 ലവനിധ ചെറു പൊരത്തിടാമോ?
 കോൺക്രൂട്ടും ദണ്ഡും .താവിന
 മാണികൾ ചെയ്യാങ്ക കസ്തിയിത്തല്ലും;
 നാലുഭിന്നതിനകത്തു ഫലം വരു-
 മരും ധാപം കൈയുക്കശേഷം
 നാമനിതിക്കേ വല്ലാതേചുന-
 രെന്നെങ്ങാണ് ചമച്ചാരപ്പാ.”
 സതതമിവന്നും തന്നെത്താന
 ശംസിച്ചയികം മരയുംവിട്ട ജ-
 വന സമീരനമാർത്തുടെ
 ലക്കാനഗരേ മണ്ണനേരം
 മലേപ്പരാഞ്ഞും നവന വയയിരം
 വർഷിച്ചിടിന കാളജനാലന-
 മാലയിതെന്നും പ്രാലാതപനിര-
 ചുണ്ണനടക്കം നീലാഞ്ജനഗിരി
 തുനമിതെന്നും പരിചൊട്ട ജഗതാ
 മാത്തിവളർപ്പാൻ പെരമാറ്റിന
 മുത്രയിതെന്നും നാസികയില്ലതി-
 ഓലാരത തേടിന യാതനബേന്നും

ഭീഷണതവയ്ക്കായ ഭ്രംശണമെന്നും
 ഏവരുപ്പുതിനൊരാസ്ത്രമെന്നും
 ഭജ്ഞമ്മതിനു സൃതിക്കയെന്നും
 ചെമേരു മുത്തുകയെന്നും.
 മതിമതി കണ്ണതു മണ്ണിക്കളുവിന്
 മാപാപിക്കേണ്ട തുർപ്പണവാ കില
 പിശച്ചെടുക്കമാനകളിക്കിംപോലെ
 പിന്നേചെന്ന തുടന്റാലെന്നും
 വിവിധാഭാഷണങ്ങാചരാവേചര-
 പദ്ധക്തിഷ്ട ചിലരെച്ചുകിട്ടപൊളിച്ചും
 ചെവിപിടിപെട്ട സരോഷമിഴച്ചു-
 മെട്ടുറമരിച്ച മദിച്ചുമരിഞ്ഞും
 നാസാക്കഹരത്തുടെ ചാട്ടും
 ഒച്ചാരക്കിച്ചുപൂളിച്ചതിളച്ചും
 പ്രൗഢമുന്നീനാമാടപൊളിച്ചും
 ദൈത്യഫിനീബൈക്കളുകളുംലാറം.

രൂ. അരള്ളന്നരം കിരാതരം

[മഹാകവി പന്തളം കേരളവമ്മതനുരാൻ തിരുമന
സ്ഥകാണ്ട് രചിച്ചിട്ടിള്ള വിജയോദ്ധാകാവുത്തിൽനി
നം ഉല്ലരിച്ചിട്ടിള്ള എതാനം പദ്മങ്ങളാണ് ഇതിനടി
യിൽ കാണാന്തു. സംസ്കൃതത്തിലും, ഭാഷയിലും അവി
ടങ്കതയ്ക്കിള്ള പാണ്ഡിത്രും വിസ്താവമായിരുന്നു. ഒ^ഒമാംഗംചരിത്രം, മാർത്തണ്യദേവാദശം, വേണ്ടിസംഹാ
രം ത്രക്ഷകിയ ടട്ടേനകം സുത്തതികളിട്ടെ പ്രണേതാവാണ്
ആ തിരുമനസ്തു. അതിലെപ്രൗഢ്യവും, ആളുന്നതം സമാ
കർഷകവുമായ അവിടത്തെ കവിതകൾ സഹാദശസമ
ത്വങ്ങളാകുന്നു. പ്രത്തിരാഗത്തിൽ, പാത്രപതാസുലഭ്യി
ക്കായി തപസ്സുചെയ്യുന്ന പാത്മനേയും വരദാനത്തിനാ
യി കിരാതവേഷത്തിൽ പ്രത്രക്ഷനാകുന്ന ശ്രീപരബ്രഹ്മ
രനേയും കവി എത്രുശാത്രം പ്രൗഢ്യമായി വന്നിച്ചുകാണി
ച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന നോക്കക.]

താനെയു പന്നിയിലുടൻ ശ്രദ്ധമാനംകുടി-
താനെന്നതറച്ചതയികാളിത്തേജാട്ട നോക്കി
സ്ഥാനേ ധനഭ്ലാട്ട ധനജ്ഞാനനാന്ദിഥനോ-
ഉണ്ണെനക്കു കൈതവ കിരാതന്നബ്ലൂബള്ളത്തി.

സ്ഥു ലാജനാദ്രിയുടെ ശിഷ്യത്വംണ്ട കായം
സാലാനകാരി ഭജിണ്യമവബണ്യസാരം
ബാലാക്കാണ്ടുടയ കേരമരേങ്ങവരം കാച-
മാലാകലാപമിവബോദ്ധതായ ത്രപദ്ധരം.

യാരാളമാധതമുഗ്രൂജരക്തമീക്ഷി-
ചുംബാൽ തദീയനിറമൊന്ന് പകൻപോലെ
ഒപ്പാരാഭമാം നയനമുൽക്കടങ്ങാണമായി
യാരാധരോന്നതന്നിലന്ന് ലസിച്ചിരുന്നു.

വന്മുള്ള നീംബാങ്ക കരങ്ങളും നല്ല വില്ലു-
മന്യും ധരിച്ച ചൊടിപ്പുണ്ട് കിരാതരാജൻ
സമ്പൂർണ്ണമായ നിജസ്വന്നുമടിച്ചുകേരം
മുമ്പുറവിക്രമി ധനഞ്ജയപാർശ്വമെന്തി.

സർവ്വാത്മഭാനസുരഭ്രതമഹല്ലിയാകം
ശർവ്വാണിരാത്രു കരണാവരകണാധിവാസൻ
നിർവ്വാണഭായി കുത്രകാൽ ക്രമനാകിരാതൻ
നിർവ്വാംമതതിയുമു പാത്മഭനാടിമഹോതി.

“കാചം മണിപ്രകരമോടിച്ചേന്നപോലെ
വാചം യമാഡി മനികരകിടയിൽ കടപ്പും
നീ ചഞ്ചലതപ്രഭിയലാതെ കടന്നിവണ്ണം
നീചപ്രവൃത്തി തുടങ്ങന്നു നീതിയാമോ?

കാട്ടാളരാജനിവന്നിൽ ബഹുമാനമേതും
കാട്ടാതെ മഹാശരവിഭാരിതമാം മുഹത്തിൽ
കുട്ടാക്കിടാതെ ശരമെഴുതിനാലവന്നുറ
കുട്ടായി നീയുമണിയും ശമനാലയത്രിൽ.

മിട്ടാളനാകിരായ നിന്റെ പ്രതനിഘ്യദയാനും
മിട്ടാതെ ജീവിവധമിങ്കിണെ ചെയ്യുന്നെന്നോ?
ഭൂഷാശയ! സ്വന്നമിതിന്നുഫലമന്തക്കണ്ണ-
കൊട്ടാരശാന്നിനി നിന്നക്കുട്ടകൾ മുജിക്കാം.

പനിക്കിയനിടമിന്ത്യി ഭജിച്ചിടാനാ-
നിനി പ്രയൈകിലതു വേണ്ടതു തൈദം നൽകാം;
മനിട്ട് പാഞ്ചതിട്ടമരങ്ങുമുഗാഞ്ചേയവം
കൊന്നിട്ടിട്ടെങ്കിലും കമനാമുനിവേഷനാം നീ.

ഹാ! കണ്ണ കാകനികളിൽ കൊതിവിട്ട് കഴു-
മാകബുമാമപിശിതതൈയശിപ്പിനോ
അതു കണ്ണകട്ടമവുതാടവിയാൻ ജീവി-
ലോകം കുറ്റത്തു! കൊലബെയ്യുതു നീ നിറുദ്ധം?

ഹാ മനു! ജന്മനിധനത്തിനു എത്തിലേരു
മോഹം തഴയ്യുമൊരു നിജുംഭുജുംബും
സ്നേഹം തരിപ്പുമിയലാതെ സമസ്യാശത്ര-
ദേഹം തകർപ്പുതിനതാൻ തവ താപസത്രം.

നീയായ നിർബ്ലുണ്ട്? കിരാതവരിജ്ഞരാക-
മിയാളുകൾക്കിടയിൽ നിന്നിഹനിന്നുകമ്മം
ചെയ്യാനമെന്തിനു തുനിഞ്ഞതു? നമ്മാണേരു
കരുംകളിക്കു മതിയിൽകൊതിയൈകിലാട്ടു.

ഭജുന്ന വിലാളമനിപോലിയ ക്ലീടച്ചു-
ദിജ്ഞം ലഭിപ്പുതിനു താപസമാടിക്കുട്ടി
കഴും തരത്തിനപരാധതി ചെയ്തിടം നിന്ന
ചട്ടം വിശിജ്ഞമിതു; ചെന്നുതെളിഞ്ഞുപോയി.

സവ്യാല്പജീവി വനജന്തുവെ ഫിംസവെയ്യു
തവ്യാഭിലേശമിയലും വലവുത്തിയാം നീ
ഭവ്യാശിപ്പുണ്ട് സമരത്തിനു നമ്മാണേരുവാൽ
സപ്രവ്യാരഭാമിനിഡായതി കുതാത്മയാകം.”

എവং কথনমেষ্টি একত্ববৈচিন্যম-
ক্রেতে পিণ্ডাকী পক্ষুণ্ড পরিষৎসেনের
ভাবঃপক্ষ বিজয়ে নিজবিলুপ্তেৱা
কেবলিয়ে কথিত পত্ৰসম্ম বৃহৎ.

“বুলিভূমিতে কথনীয় হৃষি নন্দনায়”
কুলিত্ব পাণ্ডিতে পদ্মকুলৈশ্বরীসেনাক্ষেত্রে
বৃষ্টিত্ব মোহৰে কী শো! জীবনাশ-
সিলিঙ্গ মন তন্ত্রে তুনিয়ন্ত্রণবল্লো.

কথনিঅজপলিক্ষণমূল পাপকেন্দ্ৰকীর্তন-
গেনতীপুতীপূৰ্ণ পতংগকলতত্ত্বকাৰুণ্য-
হৃতিত্ব তিউপূৰ্ণ শৰাসনপাণিয়াকী
বৰ্ত্তিক্ষেমন্ত্রাদিম নীয়েরাত্মকেন্দ্ৰ?

কৃষ্ণকৃতিৰ লভণীত্ব বন্ধনীলক্ষণে
কৃষ্ণপুরুষ বিমৰ্শপূৰ্ণ নিৰ্দেশ হৃতিত্ব
তৃষ্ণু মধ্যমিতি রাত্রে রাত্রে
কোকৃষ্ণেব্যাকৃতুলন্তৰে! মতিয়াক্ষিব্যুৎ।

অতুরেন নীয়িবেন্দনেয়াত্তিত্ব দেবতনুসৰ!
সেনেনতীতত্ব চপালক্ষ বিবেকতুলেন?
প্রাপৰক্ষেম পুকৰিপেত্তে পত্র গুৰুক্ষে
পোৰতত্ত্বিকাৰে চেতী চেতন্যৱৰ্তনে.

সত্ত্বাশন্ত্যায়িপতিত্ববৃৰেছুং বেলতত্ত্ব
সত্ত্বাসৰাক্ষিযুক্তেন প্রত্যক্ষিন্দনায়ি
সত্ত্বাসৰস্বত্ত্বত্ব বাস্তবমেকিয়েৰা-
সূর্যত্রাসকারিয়িবেন বিজয়ে জয়ায়ুগ.

ദ്രാണാവൃംഡഗികപദാനുഷി ശത്രുലോക-
പ്രാണാന്തകാരി പുകരിപ്പുണ്ണായ പാതമ്പനി ഞാൻ
ബാണാസനന്തരാട്ട വസിക്കുവെ വന്നുതിക്കാ-
നാണായിട്ടെന്നാൽവനിലുരതനിലുണ്ണോ?

ക്രുട്ടാളിയാം ദയിതയോത്രു കിഴങ്ങുമാന്തി-
ക്രുട്ടാൻ ഫലപ്പെട്ടമൊരിത്തടിവില്ലുമേന്തി
കാട്ടാളമും! മുതിയിൽ കൊതിരുലുമോ ഭീ
കാട്ടാതെ നില്പ്പതിമ മല്ലവുലത്തിനാലോ?

മാന്തിച്ച മനമവിമാമിച്ചപദ്ധതെത-
ഡ്യൂനിക്കിഡൈൻ നിയമമിക്കിടിഡഗാഹാക്കി
ആ നിജു നീക്കിയെരവൻ മാനായപോലെ
ഹാ! നിജുപ്പുത്തി നീങ്ങുടൻ നശിക്കാം.”

വിജയാദയം.

ര.എ. ഒരു ലക്ഷ്യനിർമ്മിതി

[കമിനസംസ്കാരപദ്ധതിക്കുടാതെ മലയാളപദ്ധതി
കൊണ്ട് മാത്രം സരസപദ്ധതിയാണ് നിന്റിച്ചു കേരളീയങ്ങൾ
ബഹുമാനാദരങ്ങൾക്കു പാത്രിക്കുവിച്ചു കവിവയ്ക്കാണാം
കണ്ണൻനബ്രാഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലംകഴിഞ്ഞതിൽ
പ്രിനെ അതുപോലെ കവനംചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്
ഈ വെണ്മണികക്കന്നുതിരിക്കു മാത്രമാണ്. മന
ശ്രദ്ധയും മറ്റും ആകുതിയും, പ്രകുതിയും വെന്നിച്ചു

അന്നവേരസം വക്കത്തുന്നതിൽ ഈ നന്ദൂതിരിക്കു പുത്രേ
ക്കണ്ണപുണ്ണം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പാശ്ചാ-
ല് സ്പദംവരം മുള്ളിലിൽനിന്ന് ഉല്ലരിച്ചിട്ടുള്ള താണ്
ഈ പാഠം. തന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം അജ്ഞനന്ന വിവാ-
ഹംചെയ്യുകൊട്ടക്കണ്ണത്തിനായി ജാതയായ പാശ്ചാല്പിയെ,
പാശ്ചാല്പിയെ ജതുഗ്രഹത്തിൽക്കിടന്ന ഭദ്രിച്ചപോ-
യതായി കേട്ടതുന്നിമിത്തം ലക്ഷ്യവേധംചെയ്യു ജക്ഷിക്കണ
വൻ കൊട്ടക്കണ്ണവാൻ ഒരു വുലൻറെ ഉപദേശമനസ്സിൽ
പാശ്ചാല്പരാജ്ഞവു തീർച്ചപ്പെട്ടതുന്നതാണ് ഈ പാഠം
ത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതു.]

തങ്ങളുണ്ടായരണിവരരണിയുംണിലെന്നലിയിൽ
തക്കന്നതകമാം നികാൽ തോഴുന്ന തോന്ത്.
ഒരു കിഴവനോരുക്കമായുമിരുന്ന നമ്മി മുഖമന-
ണ്ണാക്കാതടിയന്തരെ വാക്കാളു കേരഡക്കണം.
തവ ജനകജനകപിത്രജനകങ്ങൾ പിതാവായ
തന്മുരാൻ പണ്ട നാട്ടേബാട് വാണിനാർ
അതുളിയെ മഹിടക്കതിലടക്കിനീഛ്രൂവമാ-
ണ്ണം, പഴയവസ്തുനവുതായെമ്മാ!
ഒരുപൊഴുക്കുടക്കിയന്ത്രകാലത്തെ വാത്തക-
ഞ്ചാനം മറവിയില്ലിനം മറാമരുത്!
ധരണിവര! പ്രശ്നമുഖഃ ഫിക്കളിനംഗരാജ്ഞരു
ധന്മാവനിശബ്ദന്തരെ കന്മാസപ്രയംവരേ.
ഇള്ളയറുപനക്കത്തളിരിലവിടക്കെയാരു സംശയ-
മീവിണ്ണുണ്ടായി ഭ്രവിണ്ണുവർപ്പതേ!
നിബിഡിരസശാട് നാമിഷമന്നിട്ട് ലാക്കാന
നിമ്മിച്ച നാമ്മലന്മാപീപാലകൾ.

വരവരണമിവിടെ വരളുന്നഹണഭവാനതിന്-
വണ്ണം നടത്തണം തിണ്ണം നരപ്പേ!

കരളിലതികലിതരസമിവിടെ മമ തന്മാൻ
കല്പിച്ച ലാക്കാനു കച്ചിച്ച കൊഞ്ചണം.

അതിനുടയാറിവുകളുമതിശയവുമിനിംഗ-
ലാചരിക്കേണ്ടതുമാരു കേൾക്കു ഭവാൻ.

പട്ടപദബിഞ്ചാടു നെടിയ കുക്കളാഭയത്രുന്ന
പാതമിവേദ്രംഖാക്ഷ പാത്തങ്ങളിട്ടവാൻ
രജതമൺ കനകമൺ രചിതമൺമഖ്യങ്ങൾ
രണ്ടുവരി നിരന്നണ്ഡാക്കണം കഷണം.

അഴക്കടയമണിനിലയനിരയതിനിടയ്ക്കുള്ളം-
രാസ്യാനമേരവും വിസ്താരമാക്കണം.

ഇടവഴിയിലിടമിചലുമണിഭണി വിരിപ്പുന്ത-
ലിപ്പുംഘതാനുടൻ കൈക്കുപ്പുംഘാക്കണം.

അതിനിടയിലോങ്കു നെടിയകൊടി വട്ടിവിൽ നാട്ടണ-
മാക്കിരക്കാലത്തിനാക്കുണ്ടാക്കണം.

വലിയകൊടിമുകളിലിളിവായും ചൊളിച്ചുടക്ക്
വ്യാളിമുവമൊന്നു വാള്റുവച്ചിടണം.

പട്ടകൊടിയിലുക്കുത്തുമതിനുടെ വള്ളരഞ്ചുള്ള
പല്ലിനേലഞ്ചു ചൊന്തിന്തുടക്ക തുകണം

പണികളുതിവികടമിതു തുടലകളിലഭ്യാതെ
പണ്ണുവണ്ണംകീളിക്കുംഞ്ചു തുകണം.

അതുലതുന്നഹണനിലയ! പെപകിളിക്കുടകൾ-
കാഞ്ഞാതെ വാതിലങ്ങായിരിക്കണം.

പരമറിക പണികളുതു പഞ്ചരപ്പണ്ണകും
പന്ദ്യംപോലങ്ങു ചങ്കം തിരിയണം.

തനവത്തു തരഞ്ഞെയാരഞ്ഞുകൂട്ടിള്ള തിൽ
 തത്രക്കളോടുരാനു തത്തിക്കളീക്കണും.
 ഓരിക കൊടിയുടെ കടയിപ്പുണ്ടായുമെന്നുണ്ടാ-
 രാണിതിരിക്കുന്നൊളാണീ വിധം വിഭേം!
 ഒരു സമയമൊരുപൊഴിവു തിലോരകിളി മുഖം ചുറ-
 തെനാന്നങ്ങളുടെക്കാട്ടിച്ചം പിന്നോട്ടുത്തിച്ചം
 അതിനിട്ടിലതിരംസമന്മുഖങ്ങൾഞ്ഞ വി-
 ചന്നും കിളിതലവയഞ്ഞമരകളണം.
 വിരവിലതു വിഗതതരവിഷമമാട്ട് പറരിച്ച
 വിപ്പുളിവീരൻ വിവാഹം കഴിക്കണും.
 കൊടിയകൊടി വടക്കിലിതു പണിവതിനു നമ്മുടെ
 കോന്നനാശാരിപ്പുണ്ണിക്കനാഡിംബനം.
 കുത്തിച്ചകിലവനു കരകൗഢലവും നല്ല
 കുള്ളും കണക്കും വെട്ടിപ്പുമുണ്ടേറാവും
 അവസ്ഥമമവനിയതിലിച്ച പണിവതിനില്ലോ-
 രാശാരി, ശില്പികൾക്കാശാനതാനുവൻ.
 മിമകിരണകലതിലക! പലമൊഴിക്കളുന്നിനു
 രഹമയപ്പജം മഹാകേമമായ്ത്തീരണം.
 അടിയന്തര മൊഴികളിവ തിരുമനസി സാമ്മത-
 മാണക്കിലങ്ങേ വേണും മുപാനിയേ!

ര. ഡ.വൻസ് തപസ്സ്

[ഒച്ചവിൽ ശക്രന്കട്ടിമേനോൻറെ സ്ഥാനമഹാദേശം തർജ്ജമയിൽനിന്ന് ഉല്ലരിച്ചുചേത്തിട്ടുള്ളതാണ് ഈ പാഠം. മനസ്സുക്ക് സാമാന്ധ്യികവോയോ നൽകുന്ന വിശിഷ്ടങ്ങളായ പല ഉപാവ്യാനങ്ങളിൽ പുരാണങ്ങളിൽ ഉണ്ട്. അവയിലൊന്നാണ് സ്ഥാനമഹാദുരാണ്ടത്തിലെ യുദ്ധവാവ്യാനം. രാജസമസ്തിയുടെ വൈച്ഛിക അവമാനിക്കുന്ന നായ ഉത്താനപാദമഹാരാജാവിൻറെ ഏതുനായ ദുരിവൻ മാതാവായ സുനിതിയുടെ അനുഭവിയാം വാങ്ങി തപസ്സിനായി കാട്ടിൽ ചെല്ലുകയും അവിടെവൈച്ഛിക അട്ടക്കാഡിക്കായി കാണാൻ സംഗതിയായ മരീചി തുടങ്ങിയ സപ്പർഷികളുടെ ഉപദേശമനസ്സിച്ചു മഹാവിജ്ഞപ്പാർത്തനാം ആ തംഭികകയും ചെയ്യുന്നു. ബാലനായ ദുരിവൻ ആചരിച്ച തപസ്സിൻറെ ഉത്രത്വാം എത്രമാത്രം തന്മാത്രപ്രതീതാടം, കേതിജനകാഡായ ഫിതിയിലും ഈ പാഠത്തിൽ വരുന്നിച്ച് രിക്ഷനു എന്ന നോക്കക.]

എവമന്മാരുമാം ചെയ്തു സപ്പർഷികൾ
പാവനാതമാക്കാം മറഞ്ഞുപോകിടിനാർ.
അച്ചുതപാഡാരവിനും നിജ എലി
നിയുലഡാമ്മാരപ്പറ്റിച്ചില്ലാലുകൾ

സപ്പർഷികൾ ചൊന്നപോലെ തപസ്സിന
കോപ്പിടിക്കു താഴെ വെള്ളിവെള്ളവുന്നുനായ്.
ചുണ്ണുപ്പാഡക്കരായ മധുവനം
തനിൽ ഗമിച്ചാൻ ദുരിവനുമനന്നരം.

വൊല്ലുഴം കാളിന്തിനംട തീരത്തി-
ല്ലൂനിച്ചിട്ടന്തീവനം ശോഭനം.
പാപിയായുള്ള മനംപുനമിസ്യേല
പ്രാപികിലപ്പോൾ സുകൂതിയായീടുമേ.

ധ്യാനസമിമിതങ്ങളായിച്ചുമണ്ണതിൽ
മാനവേദ്യാത്മജൻ തന്നംട ക്ലിനുകൾ.
അറീവാസുഭേദവാവ്യമാകം മനവിനെ-
സ്ഥാവധാനത്തിൽ ജപിച്ചതുടങ്ങിനാൻ.

നിബഹ്വർമാനസനാഡ യുവൻ തദാ
സർവ്വം ധരിമയമായിട്ട് കണ്ണിതു;
ദിക്ഷകൾ പത്തിലും വ്യാപിച്ചതും ധർ,-
യങ്ങൾന്റെ രദ്ദിയും സാക്ഷാതു ധരിമയം,

ശാർഖലവാരണം സിംഹസ്ത്രാലാഡി
ജയ്യക്കൈളാക്കൈയും വിശ്വസപ്രത്യേകരം,
കുമ്മണ്ണം കാഡി തോയജയ്യക്കളിം
വേദാമചരണങ്ങളും വിശ്വസപ്രത്യേകരം,

സർവ്വലാക്കങ്ങൾ ധരിയിൽ വസിക്കുന്ന,
സർവ്വലാക്കങ്ങളിൽ താനം വസിപ്പുതേ.
വാസുഭേദവാവ്യനാഡ് തീന്തിതത്രവശാത്
വാനിവാശാധ്യനായുള്ളം വിശ്വസ്യും.

എങ്ങെമെല്ലായ്ക്കും വ്യാപിച്ചനിൽക്കുയോൽ
ശാരീരിക്ക വിശ്വവെന്നണഭാഷി നാമവും.
വിശപ്പംരനാഡ് ഭവിച്ചിതു താൻ സദാ
വിശപ്പങ്ങളെല്ലാം മറയ്ക്കു ഭഗിക്കുയാൽ.

എന്നും വൃത്തി നിജ കൈകൾ ചേക്കാതെ
നന്നായു് പരിരക്ഷ ചെയ്യുന്ന കാരണം
സച്ചിതാനന്ദസപ്രചിയാം വിശ്വവി-
നച്ചുതനാമം യഥാത്മമായു് തീന്തിതു.

ഇന്ത്രിയങ്ങൾക്കു താനീശപരമാകയാ-
ലിഡിരാനാമല്ലോക്കുന്നായിതു.
ഗോവിദസംബന്ധനാമങ്ങളുള്ളാതെ
നാവുകൊണ്ടചുരിച്ചീടാതെയായു് യുവൻ.

കൈകളാൽ മററായ കമ്മവും ചെയ്തില
വെക്കുന്നുചുജയെചുരുക്കച്ചെന്നിയെ,
ചുണ്ണാക്കാക്കിപാടാൻ നാമങ്ങളുള്ളാതെ
കണ്ണങ്ങൾക്കൊണ്ടവൻ കെട്ടതില്ലാനുമേ.

കാണ്ണതും കുറിസ്തും ധ്യാനിപ്പതും തഞ്ചക്ക്
കമ്മവും സർപ്പം മരിമയായിടെ;
ഉത്തമം ശ്രീഹരിപാഭാവു് ഇഗന്ധേരതു
മാത്രം ത്രജിച്ചതു തങ്കളുണ്ടും താം;

കൈവിവപാഭാവു് ഇസയക്കമൊന്നിനാൽ
സ്ത്രീനബസന്നവ്യും തപഗിന്ത്രിയഞ്ചേരുതേ;
ശബ്ദാലികളാലും വിഷയങ്ങൾ സർപ്പവു-
മാസ്തമാശഭന്നിതേതൊയെ വസ്ത്രവേ

സർപ്പസാരാശ്യമായു് വെള്ളവമാകമ-
ഉവ്യുമം വസ്ത്രതാൻ സഭ്യന്ത്രിയങ്ങളിൽ
ചേന്ന് ലയിക്കുവാൽ ധന്തുങ്ങളായിതു
മനവബാലബന്ന് പണ്ണേന്ത്രിയങ്ങളും.

എണ്ണവാനാകം യുവൻ തന്റെ പോമയ-
വണ്ണമാത്താണ്ണൻ പ്രകാശിക്കാരണം
ചട്ടസൃഷ്ടിയലതാരാഡികളുകൾ-
മനുതേജസ്സുകൾ നിഘ്നഭോധിതേ.

നാജീമാം തന്മാദമന്നാളുള്ള ശക്തി-
ലജ്ജാഡിക്കപാലകനാൽമുഴുനിഇ.
തങ്ങൾക്കുള്ളൂ പദം പൊന്ത്യാക്കമെന്നോത്ത്
മങ്ങളീ മനസ്സു വസ്തുക്കൾക്കിമപ്പാഴേ.

അനുബവമാനിക്കന്നായം യുവനരം
മാനുതപസ്തിനാൽ ഭീതരായീ തുലോം.
പബ്ലീക്കേറ്റും തന്റെ പര്മ്മക്കതിയാൽ
പബ്ലിക്കേറ്റും സുക്ഷ്മപ്പൂജയിതേ.

എതാങ്കിൽ പതിക്കണ്ണ തല്ലുള്ള-
മാറ്റിക്കണ്ണശ്ശവും ഭാരം നിമിത്തമായും
ക്ഷാണിയും വൈവശ്ശഭാവം കലന്ന്‌മാ-
താണ്ണതുടങ്ങളീ തപസ്സിന്റെ ശക്തിയാൽ.

പിത്തഹാഖ്യല്ലും വെടിഞ്ഞത യുവനരം
ഗാത്രസംസർദ്ദൈം നിമിത്തക്കായും വെള്ളിയും
തങ്കളുണ്ണമായും രസമായും ജലഭാവ-
മൊക്കെയും കൈവിട്ടു നിന്നിരു ശ്രദ്ധമായും-

തത്തപോതേതജസ്സിനാലേ യുവഗാത്ര-
വത്തിയാമനുമാം തേജസ്സുമപ്പാഴേ

സിലിപ്പമഹണതുപം വഹിച്ച് തൻ
നേതുഗാരത്തിലധിവാസമാന്നിയു.

സ്കർഷളണാത്മകനായി വത്തിച്ചീട്-
മാളുഗൻ മുരത്തിലല്ലാതെ സന്തതം
ഉത്തമനാകം യുവൻ തൻ തച്ചിന്തിച-
വത്തിയായു് തത്രനേ ഭവിച്ചിത്തുള്ളതം!

ശബ്ദാത്മകമാകമാകാശവും നിജ
ശബ്ദമായീടും ഇണ്ടേതാടക്കുടവേ
പുണ്യപ്രകാശനായീടും യുവൻ തന്റെ
കണ്ണരണ്യങ്ങളിൽ ചേന്ന് ലഭിച്ചിരു.

പ്രത്രമമിമുട്ട് പദ്ധതിങ്ങളിൽ -
മുത്തമനാകം യുവനെബുദ്ധിച്ചിരു.
ഗോവിംഡപാബേക ചിന്താപരായണൻ
മേവിനാനേവം തപദ്ദൂഢക്കുടവേ.

പീതാംബരയരൻ, ശ്രീവത്സകൈണ്ണുഭേ-
ദ്രോതമാനൻ, മരിന്ത്രപൻ, യുവൻ തഥാ
ദോകമശേഷവും ശ്രദ്ധാദ്രയമാക-
മേക്കതേജസ്സായു് സമീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരു.

രം. ഭനവീഞ്ഞം

[അംഗരാജാവും, ഭദ്രാധനൻറെ ആളുമിത്രവും, സേനാപതിയുമായ കണ്ണൻ അജ്ഞനനമായുള്ള യുദ്ധത്തി നിടയിൽ അപകടപ്പെട്ടു് ആസന്നമരണനായിക്കിടന്നി അന്നസമയം നടന്ന ഒരു സംഭവമാണു് ഈ പാഠത്തിൽ നാം കാണുന്നതു്. ഈ കണ്ണനെത്തെന്നായാണു മഹാ കവി ഉള്ളംഗൾ അഭ്രമത്തിൻറെ ‘കണ്ണഭ്രഷണ’ത്തിനു വിഷയമാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. യുദ്ധത്തിലെ അവശ്യനാ യിക്കിടക്കുന്ന കണ്ണൻ, ആ മഹാരംഭത്തിനു ശ്രാവമണവേഷ്ടത്തിൽ ചെപ്പുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാനു താൻ ആർജിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നും ഒരു പ്രാണമനസ്സാട്ട താനും ചെയ്യുന്നു. ഈ ഭനവീരതപം അഭ്രമത്തിനു മോക്ഷമേതുവായും തീരുന്നു. കൊട്ടക്കപ്പല്ലുൾ കണ്ണത്തിക്കു കു തന്മാരം തിരുമനസ്സിലേ ഒരു ചെറുകുത്തിയിൽ നി നൈട്ടത്തിട്ടുള്ളതാണു് ഈ ഭാഗം. പുരാണകമാവണ്ണ ക്കും കുംഭാണ്ടു ചെറിയ കാവുക്കാരം ചെരിക്കുന്നതിൽ ഈ തിരുമനസ്സിലേയുള്ള ശായിക്കുന്ന പ്രാഗത്തൃപ്പ ഇതിൽ സവിഗ്രഹം പ്രകാശിച്ചുകാണുന്നണ്ടു്.]

മുഖ്യമിച്ചന്ത റണ്ടേണ്ടി വാനിയു്
ത്രഞ്ചിത്ര പാഞ്ചന്തപ്പ നിരഞ്ഞതിട്ടന്ത,
ക്ഷമാഡിച്ചന്ത സുരസിലുൾ തിങ്കി
വഴ്മാഡി വാങ്ങുന്ന വിമാനസംഘം.

1

പരന്ന പണ്ടിക്കിയപക്കിയു് നീണ്ടു്
നിരുന്ന കാണും ധപജമണ്ണലത്തിൽ

പരം ഗദീരം ഗജകക്ഷ്യമൊച്ചു-
ക്കരങ്ങനും തമ്മിലിട്ടെന്തിട്ടു.

2

ഉലച്ച വിത്രും കരി ഞുംവലച്ചു-
റലച്ച ചീരനോങ്ങ ചീരാലിനും
ബലം കെട്ടമ്മാരലുഡനു യുഖ-
സ്ഥലം കുലങ്കുട്ടി മക്കത്രാൻ.

3

എരുപുമയേതു ചുറ്റുമെതരി-
പ്പും ചുള്ളേച്ചുറു തറയ്ക്കാലേ
അരുപുരകാട്ടിയകനു വീര-
തരവുറത്തിട്ടുണ്ടുനു യോധർ.

4

പെരുത്തു ചോരപ്പും ശവേ-

ത്രുത്തുംജേളാങ്ങ പടക്കളുതരിൽ,

കൈത്തു കാട്ടിപ്പോങ്കത്രുനു വാഗി-
വങ്കത്രുക്കിട്ടിയവിരൻ തമ്മിൽ.

5

കനത്ത ഗാണ്ഡിവയന്നു ചീറി-
ച്ചിനത്ത ചീറത്തിന കാളപ്പുഞ്ചും,
കനകെട്ടമ്മാതിരി കുടിയാത്രതു
ജനങ്ങൾ തന്റെ കണ്ണമടച്ചിട്ടു.

6

അനേക ദിവ്യാനൃവിയങ്ങൾ മേരേൽ
ജനേക്കണങ്ങൾക്കു പക്ഷുക്കട്ടി
ക്കുണ്ണെ ക്കുണ്ണെ പ്രാതിതസ്യുജ്ജി യുലാ-
ക്കുണ്ണെ മറിച്ചിട്ടു കളിച്ചിട്ടു.

7

രീഷത മാർക്കടായവൻറ ഭാഗ്യ-
പുരിക്കു തോല്ലിച്ചരഗാന്തുവന്തി
ശിരിഷഭാഷയ്ക്ക് പരഞ്ഞര പൊന്നിന്-
കിരീടമേ ചുട്ട പൊടിച്ചിട്ടു.

8

ശകാരവാക്കാലികവക്ഷമുള്ളിൽ
വികാരമുണ്ടാക്കിന വീരസൂതർ
സകാരം വീഞ്ഞവുമേററിക്കു-
പ്രകാരമാക്കില്ല, തിങ്കുടിച്ചു.

9

മരനിട്ടു പരശാന്തു, മുഴി
അരനിടം തേരുക്കളാണ്ടിച്ചു
പരന്നിലക്കേടിതു പറവിശാന-
വരനിട്ടു രാദിവീരനേകൻ.

10

പ്രഭാവവാനീസ്ഥിതി കണ്ട വീര-
സപാവമുള്ള സ്വനിളിച്ചുനിൽക്കേ
മുണ്ടാക്കിയിലെയും രൈഡും എല്ലാരുള്ള ഏതു
വിഭാഗി തേൻവിട്ട പതിച്ചിട്ടു.

11

പുകരംന കണ്ണാജ്ജനയലു വിത്തമം
നികന്നതീനേന്നാരു കലാശകാലം
തകന്ന് യോധാം ഗഹതത്തിരിക്കി-
ലകന്ന കാണായോരു മുലവിപ്പൻ.

12

പടന്നചിന്നം ശവസംഘമേറി-
ക്കടന്ന ചൊരപ്പും നീന്തിയേന്തി

ii 15

ഇടയ്ക്ക കണ്ണിടന്നുന വീണ-
കിടക്കമാബോളിയിലെത്തി മുലൻ.

13

പതിച്ചപാ, ടാനില നോക്കി' അരും
ചതിച്ച പെദവം ദുധ' മെനു തുലൻ
കതിച്ച ദിനത്തെത്തിയിരുന്നടൻ കൈ-
പതിച്ച കണ്ണാംഗതലം തലോടി.

14

“കഴിച്ചിതോ നിന്നകമ, കണ്ണ! കണ്ണ-
മിച്ചിച്ച നോക്കിടക മനമെനെ,
ഒഴിച്ചിടാതത്മിജനങ്ങളിൽക്ക-
ഞ്ഞിച്ച പേരുകേട്ടായ ഭാനവിര!”

15

സപയം സപനാമരതാട ചേര്ത്ത് ഭാന-
നയം പുകർന്നും ദ്രാജവാക്ക കുറ്റകേ
ജയം പിടിക്കം വിജയാസ്തുമേര
മയങ്ങിടം ഭാസ്യരി കണ്ണിച്ചിച്ച.

16

“അമോ! മഹാഭാഗ്യമിതെന്നു പുണ്യ-
മമോ ഒഷ്ഠത്വാവ മരിച്ചതില്ല;
ഇമോയ്ക്കുണം ധരം തുനെനെന്നയ്യാരി ഭ-
സ്സമോആരുമേഖലക്കിലുള്ള ജീവൻ.

17

ഭവാനന താൻ കാണുവതിനു ഭാന-
നിവാസ! മുഖംഗപുരം ഗമിച്ചുൻ,
ഭിവാകരാത്മൻ! ക്രാനാടനണ്ണത്തൻ;
ജവാൻതിരിച്ചിപ്പിപ്പടവിട പുഞ്ഞൻ.

18

പടകളൂത്തിയപോൾനിക്കു രക്ഷാ-
പടക്കാടിക്കാലണിവീരനാം നീ,
ഇടങ്ങുടൻ പാത്മമനാടോരു പാത്മ!
തുടന്റെ പോരൈന്തുമിന്നറിഞ്ഞെന്തൻ.

19

യമാത്മമീ നിങ്ങളെട ജന്മത്തപാം
യമാവലേ കണ്ടു തപോദ്ധാരണാൻ
വുമാ സഹർഭ്രമനാ തട്ടപ്പാ-
നമാഗ്രു പാണ്ടത്തി പടകളൂത്തിയ.

20

ഭവാനനാരാളീ ഫനിക്കു പക്ഷ-
പ്രവാദമേരുക്കാതെ തിരിഞ്ഞെ നിന്നാൽ,
വിവാദമുണ്ടാ കയപാണ്യപക്ഷ
ജവാർക്കരസമു ദ്രുംബമെക്കച്ചത്രും.

21

സമേഖരന്മാരാടു ചെത്തിനിനക്കീ-
ട്ടേഹോ! ഭവാനക്കിയരാജനാക്കി
മദ്യാസൗഖ്യം കണ്ടു രസിച്ചുഡീപ്പു-
മദ്യാദയാ വാങ്ങണമെന്ന മോഹം.

22

മനസ്സിൽ മോഹിച്ചുതു പൊങ്കി, യാപ-
ദിനത്തിലീക്കാഴ്ചുക്കിൽ വന്ന കണ്ണേൻ,
നിനച്ചു ദാനത്തിനമീലു കാല-
മനത്മമേ നമ്മുടെ ഭാഗ്രഭോഷണം.”

23

സപയമ്മകമ്മകളിലോക്കൈയേല്ലോ-
വിയത്തിലീക്കേക്കെട്ടായ വിപ്രലാപാർ,
വിധംപകന്നാൽത്തിമരണ ചൊല്ലി
ശുഡ്യപ്രിയൻ ഘണ്ണിരിയിട്ടു കണ്ണേൻ.

24

“കഴിഞ്ഞു കാഞ്ഞിപറം കഴിഞ്ഞു നമ്പി-
വഴിഞ്ഞു കളിക്കുവേണ്ട കാഞ്ഞം,
കിഴിഞ്ഞെഴും മൂന്നുമണംസനീ തൊ-
നൊഴിഞ്ഞു നമ്പകാം മുതലജ്ജതെല്ലാം,” 25

ഖതിപ്രകാരം പറക്കേ പ്രസാദി-
ചുതിന്നമേൽ മൂന്നുമണംവുലണ്ടാതി:—
“ഖതിനൊരുശുച്ചുവുമില്ല പണ്യ-
മതിപ്രസന്നാനന! ഭാനവീര!

എനിക്കവേണ്ടാ സ്വഹിതേ ചാരണ്ടി-
ജനിക്കവോരി മുതലജ്ജതൊന്നാം;
തനിക്കമാരന്നിലുരുച്ചു നില്പാ-
നിനിക്കിരാത്രുകകിലേരുവാങ്ങാം.” 27

ചിരിച്ചു കണ്ണൻ പ്രീജനേവമൊന്ന-
ചുരിച്ചുകേടപ്പുംടൻ പറഞ്ഞു:—
“വരിച്ചുകൊരിക്കുള്ളു വോനിതാ തൊൻ
തിരിച്ചു നമ്പകാം ദുർമംഗരാജ്ഞം.” 28

പ്രീജൻ പറഞ്ഞു; “വിഷമം നമ്പക
ഡിജപ്രതാപാധ്യം തക്ക ഭാരം;
നിജപ്പുടാതാനമിത്രരബവരി-
മുജം വയിക്കം വകയാണു രാജ്ഞം.” 29

വരാശയൻ വീണ്ടുമരച്ചു കണ്ണൻ:—
“തരാം വരസ്സീക്കൈ വേണ്ടുവോള്ളം;”
“രൊളു തൊൻ വുലബനനിക്കു വേണ്ടാ
വരാംഗിമാ”രേണു പറഞ്ഞു വിപ്പൻ. 30

കൊട്ടതുകൊഡിവാൻ കയറ്റുന്നതൊക്കെ-
തെട്ടുചെച്ചാലും ദ്രിജനോട് പിന്ന
മട്ടതു ബുല്ലിക്കുയേരുമാട് ചാവാ-
നട്ടാൽ ഫീക്ഷന്നാൽ കണ്ണുന്നുനാതി:—

31

“അവായ്യേബന്ധപ്പിശകൊണ്ടനിക്കീ
വിവാദ കേരളപ്പാനിടയില്ലെ കഴിം;
ഭവാന വേണ്ടന്നതു ചൊൽക വിഭപൻ!
ജവാൽത്തരാമൻ തലയാക്കിലും തോൻ.”

32

കനിഞ്ഞു കുഞ്ഞൻറ ഇവരുതു നോക്കി-
കനിഞ്ഞു വീണ്ടും ദ്രിജവുഖുനാതി:—

“തുനിക്കിരണ്ടൊന്താനിടയുള്ളിട്ടുപ്പി-
ചുനിക്കി വേണ്ടന്നതു കേരളക കുഞ്ഞ്!

33

വരാശം അതായ്ക്കുലിതൊട്ട് ഭാന-
പരായണനൂരിൽ മികച്ച വീര!
ജരാസുതൻ തന്റെ കട്ടംമനി കീഴാം
ഗരാറ്റഭാനമുത! മംഗളും തേ.

34

ജനിച്ച നാൾതൊട്ടയി! ധന്മരാജ-
കനിഞ്ഞു! നീ ചെയ്യോരു പുണ്യമെല്ലാം
അനിഞ്ഞപാപപ്പട്ടി വിട്ടോഴിഞ്ഞി-
ടേനിക്കി ഭാനം തരണം മഹാത്മൻ!

35

ഇതാണു ദോഷം ദ്രിണിയാത്താരെന്നു-
മിതാണെന്നിക്കെന്നുള്ളിട്ടു ലാം;
ഇതാണു തൊന്നേരവുമാറ്റിച്ചു-
തിതാണു ചെയ്യേണ്ടതു ഭാനവീര!”

36

പരം വലിച്ചുള്ളനെന്തു മോറ-
ഗരം തരച്ചുനീക്കുത്ത കണ്ണൻ,
പരം പ്രിജൻ കേട്ടു കേട്ട വീര-
വരൻ തെളിവാന്താട്ടുനേരിയന്ന.

37

“ഈതേ! ഭവാനാറുഹാജിള്ള? ചുണ്ണ-
മതേ! മധാ ബ്രാഹ്മിൻ! മേ നമ്മേ;
സപ്രതേ ഭവാനാരുദ ഭാസനീ താ-
നിന്തേരെ നദിച്ച തങ്ങൻ വാസ്തു.”

38

ഇടൻ വാക്കിങ്ങേന ചൊല്ലിയുമ്പേ-
റിടൻ പൊൻ ചുട്ടുലൊന തപ്പി
കടങ്ങ കട്ടാരമുട്ടതിള്ള ക്കി-
ക്കിടങ്ങത്താ വായിലുടൻ കടത്തി.

39

കടങ്ങ മുതിൻനിരജ്ഞാത പല്ലിൽ-
തടങ്ങത സജ്ജിവനഭിവ്യരഹം
അടത്തു കണ്ണൻ നിന്മനീങ ചേത്തുരം-
തടങ്ങു പററിച്ച പിടിച്ചുരച്ച്:—

40

“അനേക ജനങ്ങളിൽ താൻ പ്രവർത്തി-
ച്ചനേകപാപങ്ങൾ മട്ടിച്ചുമേഞ്ഞ
അനേകപ്പണ്ണുക്കിയവെയ്യുതെല്ലാം
മുനേ! മഹേ! തീരു! ഭവാന ഭാനം.”

41

ഇതിതുമാതൃ പരഞ്ഞുവൊഴുയ്യേ
മതിന്റു കൈ വിപ്രകരണതിൽ വീണു,
മതിപ്രസന്നാനനകാണ്ടി മങ്ങി-
ച്ചതിറ്റേമം കണ്ണൻ കണ്ണുനാതു.

42

ഉതിന്റെ കണ്ണാജ്ഞനും ലഭ്യവിൽ
പതിച്ചിട്ടുന്ന സൗരച്ചുവർഷം;
മതിന്റീട്ടാനു ജയഭേരി ധമ്മ-
പ്രതിജ്ഞകാട്ടം സൗരഭേരിയേഃട.

43

ഇതിനിടയ്ക്കുതെന്തു മുർഖാ-
വതികലോ വിപ്രനന്നഗമിക്കോ,
അതിപ്രശാന്താത്മതദിവ്യതേജ-
സ്സിച്ച മേഘാട്ട അതിച്ചിട്ടുന്ന.

44

അനന്തരചീണപ്പായ മഹാസ്തു കണ്ണ
മന ചുറ്റരവുാളുകൾ പാണ്ഡവനാർ;
മനപ്രഭാവൻ ശരതപ്രഭാഗ-
മനപ്രതൻ ഭീഷ്മമന്ത്രമാത്രം.

45

മഹാസ്തുതെത്തു എവാഴാഴിഞ്ഞിട്ടുന്ന
മഹർഷിമാർ സ്വിലുത്തംബവരംതിൽ;
മഹരത്രോന്നോഷ്മിക്കന്ന സുന്ത്ര-
മഹാസ്തുപയ്യേശിതു ചെന്നിട്ടു.

46

നടന്നിട്ടാനു ഗഗനത്തിലേവം
തുടന്റെ ദിവ്യാത്മതദയാനാശം;
പടകാളത്തിൽ പുട്ടിമനനാത്മ-
കനന സിംഹാരവണ്ണലാരാശം;

47

കയക്കരെ പേടിത്തുാഴിയുന്ന രേലാശം;
കയത്തരൾ കൈറന്നെന്തയർ ജയിച്ചേലാശം;
പെരുത്തത കെന്നരാശു മൊട്ടേരുതിക്കേ-
പ്പത്തര ചുങ്ഗാധനവാപ്പേലാശം;

48

കരിക്ക കൊണ്ടെങ്ജനമേരു
മറിപ്പെട്ടു മെഞ്ഞാട് ശല്ലർ മെഡ്സ്,
മരിച്ച കല്ലൻറു രദ്ദം മടക്കി-
തനിരിച്ച പോങ്ങന്നായ മദ്ദഹ്യാഷം.

49

ഇടക്കുയോടിത്തരമേത വക്ഷം
പ്രിടച്ചിലായോരു പടക്കളത്തിൽ
കിടച്ച ദാനശത നിന്നു ധർഷ
പ്രടക്കുചിൽ ഗ്രൂഹമണ്ണനാരഗനിനം.

50

ദാനം ചെയ്തിട്ടുവിശ്വാസം സുത്തുപലമല്ലിര
ടിച്ച കല്ലൻറു യാത്രാ-
ദാനം വാങ്ങിച്ച വുഖുദപിജനയികരസം
മുത്തുതുള്ളിത്തുടങ്ങി.
താന്നേയോമട്ടാരി, ചെരുതിട്ടെങ്ങാഴിവാശ-
കണ്ണ പാത്മൻറു സൃത-
സ്ഥാനം ചാടിക്കാറേറീ പടനടവിലുടനു
പാബുജന്നും മുഴങ്ങി.

51

രം. കുവേലപ്പാട്ടിരം

[ഭാത്തുകുട നിർബന്ധം, നിമിത്തം വിജ്ഞുക്കതനായ
കുവലഗ്രൂഹമണ്ണൻ അവിൽപ്പുതിയും കക്ഷാത്തിലുാ
കി ബാല്പുസവിയാര ത്രീകൃഷ്ണനു കാണവാൻ പോയ
രും ആ തെവാൻ കാഴ്ചദേവ്യം ചോദിച്ചവാങ്ങി ക്ഷേമിച്ച്

തിന്നേഴ്ശം പകരം മോഹമണം അറിയാതെതന്നെ ലക്ഷ്മീദവിഭക്താണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനത്തിൽ എഴുപത്തും നിരവുതും മറ്റും പ്രസിദ്ധമാണെല്ലാ. ഈ കമ്മുക്ക മലയാളകളുടെയിൽ ഇതുമേൽ പ്രസിദ്ധി യണ്ടായതു് രാമപരിത്വാന്ത്രജിത ക്രൈവലവുത്തം വഞ്ചി പ്രാട്ടുവാന്തരമാണ്. അനിശ്ചിതിങ്ങനാടു മാത്താണ്യ വമ്മു മധ്യരാജാവിന്റെ സമകാലീനനം ദരിദ്രനമായി തന്നെ വാന്നുകൾ, ക്രൈവലനു സിഖിച്ചതുപോലെ രാജപു സാദത്തായും എഴുപത്തുപ്രസിദ്ധിയുണ്ടായതായി പറയുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വഞ്ചിപ്രാട്ടിൽ ഈ തട്ടികർക്കുകളും ഒരു സ്ഥിരം, പദ്ധതിയോഗത്തിലുള്ള ഒരച്ചിത്രവോധവും, റംഗ ചിത്രങ്ങളും പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കല്പനാസാമത്മ്പര്യവും കല്പവൃഷ്ടിഭേദം ലോബിപ്പിക്കുന്നാണ്. ഈവച്ചു പിംഗം ഈ പാഠത്തിൽനിന്നു നന്നക്കു ദേഖാല്ലുമാക്കുന്ന താണ്.]

“വിശേഷങ്ങളിനിയും പറഞ്ഞുകൊള്ളാം; ബന്ധംവിനാ വിശകളും നമ്മക്കു സഹിച്ചുകൂടാം.

വിത്രുലനായ ഭോഗംറ വേപീഡ തീന്മുപോമീ-
വഗക്കേടു ശ്രദ്ധക്ഷേമാളത്തിനെന്തുജ്ഞി?

പൊതിയിങ്ങോട്ടുതന്നാലും; ലഘജിക്കേണ്ട, ഗോപിമാരം കൊതിയെന്നനിജനാത്തപ്പറവു തോയും.”

ഈതിയച്ചപ്പതിമും സത്തമിരന്നസതാം
സതിയതു കൈക്കലാക്കിച്ചിത്തുകൊണ്ട്

കല്ലുംനെല്ലുംമല്ലാമവിലെന്ന വച്ചിട്ടോരുപിടി
നല്ലവള്ളം വാരി വേഗം വയററിലാക്കി.

മല്ലുംഡിപു പിന്നെങ്ങും വാങ്ങവാനാണ്ടെന്നേരം, വിന്തു,
വല്ലും വന്നില്ലത്തെന്ന് കരം പിടിച്ചു.

മതിമതി പതിയോട് പറവുതുംവെള്ളു “കാണു!
മതിമതി കംഞനമതീവഴുല്ലോ.

മതിപ്പാനംകൊട്ടപ്പാനംതന്നെ തൊനിന്നൊന്നു കൊണ്ടു
മതിയാകയില്ലൊന്നായി വന്നിരിക്കുന്നു.

പിരുന്നുന്നതുടങ്കിട്ടു പിരിയാതെ പാർക്കുമെന്നു
മറന്നുന്നതോന്നിട്ടന്നി, തയുനാബന്നു :

മറിച്ചുചുട്ടീവിലുംനേരം പത്രിക്കു ഭാസിയാക്കുവാൻ
ഉറച്ചിതോ തിരുമനസ്സിലിത്തന്നേരും?”

“പരിശ്രമിക്കുണ്ടപത്രീ! പറഞ്ഞതു കൊള്ക്കാംതാനു
പരമഭക്തമാരക്കണ്ണിരിക്കുന്നേരം

പരവഹനായുള്ളപകാണ്ടനെങ്ങും മറന്നുപോംതൊന്തു
പരിചയിച്ചിട്ടുംനീയതറിഞ്ഞിട്ടില്ലോ?

നിരത്രുകഴിഞ്ഞുനുശേഷായമുണ്ടും; നിന്നുംഭാവ-
മറിഞ്ഞുകൊള്ളു വാനായിപ്പുന്നയല്ലാഗം.

കറഞ്ഞതായ ചിപിടകം ശ്രൂഢിച്ചുതിനാവേതി,
പറഞ്ഞതും മറക്കാമോ കൈതയായ നീ?

വിവിധ ചരാചരണം പിതാക്കന്മാരേവംകാൽ
സവിധഗനം പ്രിജനത്രവിപ്പിക്കാതെ

ചെവിയിലന്നും മോതീടുമതാക്കിയ ശേഷം
അവിലമ്മകൊണ്ടപോയി, പിന്നെയും വീശി.

നിവിലാണ്യഭാണ്യ കാടിനിഗമാദികളുക്കണ്ടം
നിറയാത്തതുള്ളക്കൂട്ടി പൂരിതമായി.

സവിഭത്തപുട്ടുകൈകകളുള്ളിയാൽനിരയ്ക്കുപെട്ട്;
സവിശുക്രങ്ങനാലേവം വദിക്കുപെട്ട്:—

“പബ്ലാരികയെ പാണ്യബമഹിഷിയുടെഹാഡകാമന-
മണ്ഡ; നാമിനംഭേദാന്തർ പുട്ടുകംതിനു

രാജുകൊണ്ട ദശാഭ്യാസാണം സുഖവും തുള്ളിയും കീഴി-
ലുണ്ടായിട്ടില്ലോരിക്കലുമെന്തിക്കു സഖേ!

കൈക്കലത്മമൊന്നുംബില്ലാണ്ടെന്തെന്തു ഭക്തമാരകൾപ്പി

കൈക്കിംകാഞ്ഞതിരക്കുവുമെന്തിക്കുമുതായി
[ചൂത്]

ഭക്തയീനമാരായ ഭക്തമാരമുത്തുന്തനാലും
തിക്കതകാരസ്സുരഹിതമാണിട്ടുതീയം.

ശവ്യീനമാരായ ഭോദശമാരണമാറ്റം
ചവ്യംമിന്നവല്ലതുംകൊണ്ടുന്നതനാൽ

പർവ്വതത്തിലുമയിക്കുമെന്തിക്കുന്നപരയാതെ
സർവ്വത്തപ്രവിശ്രേത ഭവാനറയാമല്ലോ?

കായ ദേഹം സ്വഭാവാമുഖത്തിലും
പോയാലുമിരിക്കണം മനസ്സിലും.”

ഈ തത്തരം സല്ലാരവാകു അപദേശക്കാണ്ടിനുമർപ്പിച്ചു—
അതുമല്ലെങ്കിൽ നാട്ടിപ്പാനേതും

ഈ തത്രമില്ലാത്തിട്ടവിച്ചാരിച്ചിരുന്നുക്കേബലും
ചിത്തരസംവരമാറിവന്നുവച്ചിരും—

“ഭക്തിമുക്തിഭാതാവേ, ഭവനനാമി, ഭരവാനേ,
ഭക്തികൊണ്ടു ഭക്തമാരം നിന്മാ, ലഭ്യതം!

ശക്തികൊണ്ടുശക്തമായാ, ജയിക്കപ്പെട്ടുനാതിനാൽ
യുക്തംരണഭിത്താവു യും മതരം വേണം,

ക്രപ്പയുംകൊണ്ടുലോകപാലമാരം പ്രാരംഭേര-
മെപ്പോളുവസരമെന്ന നോക്കിപ്പാക്കിന.

ക്രപ്പയിൽക്കിടന്നവനെപ്പുജിക്കുന്ന ഭവാൻ, കീഴി-
ലിപ്പസിവക്കാലിട്ടിലു കേട്ടിട്ടമില്ല.”

രണ്ട്. ദമയന്തീസ്വര്യംവരം

[മഴമംഗലം നന്ദുതിരിയുടെ തുതിയായി ഗണിച്ചു
പോയന്ന ഭാഷാബന്ധം ചുവിൽനിന്ന് എടുത്തിട്ടില്ല
താൻ ഈ പാഠം. പെത്തവനത്തുകാരനായ ഈ കവി
അഞ്ചാതിഃം, ധർമ്മാന്ത്രം മതലായവചിൽ അന്വാമാന്ത്രം

പണ്ണിതന്ത്രക്രിയായിരുന്നു. ഭാഷാനൈഷ്യം ചെയ്യവിനു പറമെ, കൊടിയവിരുദ്ധം, രാജരത്നാവലീസിം തൃടങ്ങിയ ചില പ്രഖ്യാപനങ്ങളും, ആഗ്രഹം വും ഭാഷ, മഴമംഗലം ബാണം മുതലായ മററച്ചില കൃതികളും ഇട്ടേംതി നീരു വകയായിട്ടുണ്ട്. കൂൺഗാമാകത്താവിനീരു കാലം തൃടങ്ങി എഴുത്തുപ്പുനീരു കാലഗ്രേഷണവരെ നന്ദുതിരി മാത്രം അവരോടു് അടുത്തുള്ള പെരുമാറിവന്നവരുമായ കു വികളുടെ ഇടക്കിൽ പ്രാബല്യത്തെ പ്രാപിച്ചിരുന്ന മൻസി പ്രവാളരീതിയാണു് ഇന്ത പാഠത്തിൽ കാണുന്നതു്. ഒരു യന്ത്രിയുടെ സ്വപ്നം വരാഞ്ഞുപാശത്തെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന ഇന്ത ഘട്ടത്തിൽനിന്നു മനിപ്രവാളരീതിക്കുള്ള പ്രത്യേക മായ മാധ്യമും നമ്മക്കു് ആസ്പദിക്കാവുന്നതതു്.]

നതപാ താനാദിത്രേയാന്ത നിഷയമഹീ-

പാലരത്നം തമാനീം

ചിത്രേ വിത്രീശമാണോ ഇഹാപി കലയൻ

നിർജ്ജരാണോം പരിക്ഷാം

പുമീച്ചങ്കു നിറഞ്ഞീടിന പട്ടപടമ

ധപാനം സേനകം ചെ-

നംഡ്രണോം പ്രപേജേ വിരവിനോടു വിഭ-

ംനംഡ്രാനഭാവാൻ.

“തേമേഖാജംവാണിനുനും വരസമസി വരി-

ചീച്ചമിമാം, രൂമാന്മേ

വാത്രോംകൈകൈണട പോകന്നിതരുപതിമാ-

രേ”നു ചിത്രേ ദയാനാം,

ചാമ്പാടിച്ചുത്തെസെസെന്റ്രവനിമലിയു-
 സ്കൂം പുരിമാത്തപ്പീലം
 ചാമ്പാലാന്ത്രക്ഷൈപ്രദഗ്ധമന്മാ-
 രാഷ്ട്രമുഖ്യാ മഹീദ്രാഃ.

ഉനിഡപ്രേരിച്ചിനിപ്പരിചകളുണ്ണി-
 ഞതീച്ചമാക്ലജാലെ-
 ന്തിനീച്ചം ചാങ്ങാനാവിധമണികിരണ-
 ശ്രേണിയും പാടപാടെ
 ധന്മം കൈസ്വംഭരാഗം തടവിന തലകിൽ-
 ക്രൈസ്തമോരോദാനാ-
 മൊന്നോതന്തിച്ചവപ്പോടനവധി ത്രഞ്ഞാം
 സെസന്റ്രൂണം റചാണം.

കടകൾ തശ്കളോരോന്നാക്ക നീളേപ്പിടിപ്പി-
 ച്ചിടയിലിടയിൽ വീയിപ്പിച്ച വെഞ്ചാമരേണ്ണലാ
 ഉടനുന്നപയാതാസ്കൂം പുരീം രാജസിംഹാഃ
 പട്ടപടമനിനാബദഃ പുരയേനാ ദിനന്താൻ.

ഓരോദിക്കീനവനീടിന റപനിവധാൻ
 ഭീമനാമോദമുംഡക്കോ-
 ണഭാരാഭദ്രത്രമാനിച്ചവരവര നിങ്കയാ-
 ഗിച്ചുഫോരോ നികേഴ്ത
 ഓരോക്കുത്രുന്നതരംകൊണ്ടുശരി വിവർത്താം-
 ചൂണ്ട താനേനന്നനാ-
 നോരോദിക്കുതോടം പരിജനയുത ദീ-
 പാവലീഡർഗിതാല്പരാ.

ചട്ടറ്റിടന്നരംഗേ മനിമയദവന
 എതാരമോരോ സഭാധാരം
 ചുള്ളാനദം കൊള്ള തിപ്പരിചിനൊടരിയും
 ദീപജാലം വിരുജ്ജേ,
 പെട്ടെന്നഭ്രതുരാവും പകലുമപദ്ധം
 തമ്മിൽ മുട്ടംബശാധാരം
 പൊട്ടിച്ചിന്നന സസ്യാക്കണമഴക്കിലൊരോ-
 രോന്ന കാണണപോലെ.

“എത്തെനമെന്ന മെതിരേ പുനരക്കിലെന്തി-
 നാതാഴുണ്ണം പഴങ്ങത കള്ളുന്നതും നാം”
 ഇത്തമംനിന്നുവരുംഡാടിയട്ടക്കമോരോ-
 പുമീസുരരംഘനിബിധിം പുരമാഖ്യഭ്രണം.

‘നാളൈക്കിഴപ്പുമശനം, നിയതം ധരിച്ചുൻ
 കാലത്തുപോലിതുകരഗമണം മുഹൂർത്തം,
 മേളതിള്ളണ്ണം പുനർന്നന കഴിക്കവേണം,
 ചാലപ്പുറഞ്ഞിതി ച ചാല കലം പ്രിജാനാം.

ശാകംഭരിരുണ്ണ മഹലിനികേതണനന
 ശാതോഭരിവദനപക്ഷജബാന്ധദവന
 ശ്രാമാവധുഹ്രഥ പല്ലവവല്ലഭന
 ശ്രീതാംഗ്രൂനാമ ശതമന്മിശ്രാ ച കാശേ.

നീലോല്ലപ്പുവി കലൻ നിലങ്ങൾക്കൊരും
 നീജൈപ്പരന്ന ശ്രാംഗേ ശഗിപാംജാലം
 മേളം തുടൻ യമനാനഭിയോട്ടമമാ!
 മേളിച്ച ജയന്ന തനയാജലമന്നപോലെ.

അംഗോജശത്രുമവലോക്തു മനം റപാണാം
ഗംഭീരമപ്പതിതരാ മിളകിത്തുടങ്ങി,
വദ്യവരയുള്ള തിരഞ്ഞാലകൾ തിങ്കിമെനേ-
ലംഭാധി നാലുമൊഴമിച്ചിള്ളുകന്നപോലെ.

“ഇന്നതേതെടം പോരുത്തീടുകിലിവിടെ ജയി-
ച്ചിടിനേൻ, നാബൈയെല്ലാ-
മെന്നുക്കാണം ഒശായാമധിഗളുമണ്ണിം
മാല എന്നം കമാരി,
പിന്നുതെടുക്കാപ്പുവേരു” ഇതിവിവിധമനോ-
രാജുഡേശകലാനാം
കള്ളിൽത്തനേ ചുലർന്നു യുഗ്മതസ്ത്രാൾ
രാത്രി ധാത്രിപതീനാം.

രന്ന്. മധുരാപുരി

[അമഹാവനായ കംസൻ, അക്രൂരൻ മുഖാന്തരം അ
യച്ച ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച് അന്വാടിയിൽനിന്ന് ചുറ
പ്പേട്ട രാമകൂളിനുമാർ മധുരാനഗരത്തെ സമീപിച്ചപ്പോൾ
ആ രാജധാനിയിടെ മാധാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി ചെരുപ്പേരിന
സ്വരി കൂളിനാമയിൽ വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഈ പാ
ഠം. ഈ കവിയുടെ കൃതിയിൽ സമ്പ്രത പരിലഗ്നിച്ച
കാണുന്ന ഭാവനാവിലാസത്തിനാം, അലങ്കാരപ്രാബ്ല
ആത്മതിനാം ഈ പാഠം മാതൃകയായി സ്വീകരിക്കാവുന്ന
താണ്.]

ആമുഖം പരിയെന്നാൽ നാമമായ്
അമിതിയാണോ രാജധാനി,

യാദവനാർക്കേല്ലാമാധാരമാച്ചിനി—
നാദിയിച്ചണ്ണായി പണ്ട് പാരിൽ,

നാകികൾക്കേല്ലാമണ്ണാധാരമായോൽ
നാകമധാപുരിയെന്നാപോലെ.

സപ്രഹ്ളിപ്പന്തനിലുള്ള അശയം എല്ലാവരാ
അപുരിതനിലിരിപ്പുംക്കേനം;

നടന്ന തന്നെ നിന്ദയെച്ചുള്ളൂർ-
മന്ത്രിരേ നിന്നെഴും നിഷ്ടങ്ങൾ;

നിർജ്ജരഭീർഘികാ തന്മാള്ളിലേരുന്ന
ഉജ്ജവയുള്ളക്ഷമത്രീർഘികകൾ;

യമ്മിശ്വരായോരച്ചിന്തിച്ചു കാണ്ടകിരിലാ
യമ്മജൻ ശീലവും താഴേക്കാലും;

ആയങ്ങൾ കാണ്റേവാറു തോയാകരന്നനിൽ—
പ്രായുന്ന വൻനബീജാലുംപോലെ.

സപ്രഭ്രംഭപ്പന്തന്നെ തിഖൈയെക്കാണ്ടവാറു
തിണ്ണമൊന്നാണുമമേങ്ങശൈലം;

ഭാനങ്ങൾ കാണ്റേവാറു വാനവാദായകൾ
ഫീനങ്ങളായും ഫീനങ്ങളായ;

വീരരായുജ്ഞാർത്ഥൻ ധീരത കാണ്ണനോടും
നേരായോരില്ലയിപ്പാരിലാങ്ങം.

വില്പയെക്കാണ്ണുള്ള വേലകൾ കാണ്ണനോടും
വിസ്താരംകൊളുമല്ലു സ്വഭാവിയും;

അന്നു അപരികൊണ്ടവരല്ല സിച്ചിട്ടനോടും
കേട്ടുണ്ട് നോക്കമബുദ്ധാദ്വാനം;

വെണ്മാടന്തന്മാട വെണ്മായക്കാണ്ണനോടും
കമാപം തോന്മക്കൈന്തുലിക്കിം;

അപ്പരിതനിൽ വിള്ളുപറി നിന്നീടുന്ന
ഗില്ലങ്ങളോന്നാനേ പാത്രകണ്ണൽ,

വാസവമന്തിം വാണയ്യാട നിമ്മിപ്പാൻ
മാത്രകയായതിനെന്നതോന്നം.

അപ്പരിതകലുള്ളത്തും ചൊല്ലുവാൻ
കൈല്ലുജ്ഞാരാങ്ങമില്ലെന്നവേണ്ട;

തത്സാരമോക്കിലോ വാസൈനകസാരയും
നിസ്സാരമായിട്ട് വന്നങ്കുട്ടി.

രണ്ട്. ഒരു അപരാധിയുടെ അപേക്ഷ

[മഹാകവി വള്ളതേഖ്ലിൻറെ “ഒരു കള്ളു” അമുഖം അഗ്രിയുടെ പദ്ധതാപം” എന്ന വണ്ണക്കാവുത്തിൽ നിന്നും ഉല്ലരിച്ചിട്ടിള്ളതാണും ഈ പാഠം. സമേഖ രിയേ ചേരിരാജാവായ ശിരൂപാലന വിവാഹംചെയ്തു കൊടുപ്പാൻ ഉള്ളമിച്ച അഗ്രിക്ക പരാജയവും, അപമാന വുമാണ്ണലോ സംഭവിച്ചതും. കാലം കുറെ കഴിഞ്ഞ പ്രോഡ അഗ്രി ഒരു പുതിയുടെ പാതാവും, അഗ്രിണി ഒരു പുതുനീരും മാതാവുമായിത്തീർന്ന്. യാവന്തതിലേയുള്ള കാലുനിയ മകളുടെ മനസ്സിൻറെ ഗതി സുക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിച്ച അഗ്രി പദ്ധതാപാത്രനായി സമേഖരിക്കുകയും മഹാപണങ്ങപ്പത്തിൽ അയയ്ക്കുന്ന കത്തിലെ അവസാനഭാഗമാണും ഈ പാഠത്തിൽ നാം കാണണ്ണതും. മഹാകവി വള്ളതേഖ്ലിൻറെ കവിതയുള്ള പ്രത്യേകമായുള്ള ഏല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും സവിശേഷമായി പ്രകാശിക്കുന്ന ണട്ടും. ഭാഷയുടെ മാധ്യമവും, ഭാവനകളുടെ സൗകര്യം തുംവും, അതുകൊക്കുടിയുള്ള രംസാൽക്കർഷവുംകൊണ്ടും ഈ വണ്ണത്തിൽ ഉള്ളവാക്കുന്ന വികാരങ്ങൾ അനുഭവേക്കുവെള്ളുമത്രേ.]

പിരിഞ്ഞെവരിയ ചേരിന്നുട്ടിനി-
ശ്രദ്ധയെന്നുള്ള പദം ത്രജികയാൽ
ശരിയാമന്നരാഗമെന്നതിന്
പരിമാനേതെ വെള്ളിപ്പെട്ടതിനി നീ.

സതിതന്നംരാഗ, മേരു വൻ-
പ്രതിബന്ധങ്ങളും കടന്നപോയ്
ക്ഷതി വിട്ടൊട്ടവിൽ അജ്ഞിക്കമെ-
ന്നതിനീ നിന്ന് ചരിതം നിഭർണ്ണനം.

2

ഭവദിനവിവാഹകാലമേ-
തി? - വനിച്ചും വൊരു കാലമേരുവാൻ?
ശിവനേ, വിഷയേകസക്തിയാൽ
ഭിവസപ്പോകരിയുന്നതില്ല നാം!

3

കുലനദിനി, കേവലം വയു-
നില വിട്ടിപ്പോഴോരമ്മയായി നീ,
പല ചൂൽപ്പാലക്ഷണങ്ങളാൽ
വിലസും നിന്ന് സുതനം ഗ്രഹാർധനായ്.

4

ഗതമായും നെടുനാളിതെക്കിലും,
നിതരാം സ്രൂതനമായും ജീവിപ്പുമേ
സുതന, തപയി മഹ്യക്ഷകാട്ടലാൽ-
ക്ഷുതമായോരന്നതാപസങ്കാ.

5

ഒരമുണ്ടു സൗലുഡിയൈക്കിലും,
കാരളിൽ കൂറ്റുമിതേരറിരിക്കയോൽ
നനകാഭേമനിക്ക പാരിടം;
ഭരമായും തനീന്നിത്ര ജീവധാരണം.

6

ക്ഷീതബാന്ധവനായും; സപ്തപത്തന-
പ്പുതനായും; താൻ പ്രജകൾക്കു മാസ്യനായും;
ബത, നിന്നന്നുപദ്ധവിപ്പതിന്
മിതമാകും ശലാഖനിതോക്കയും!

7

മനതാരരിയും പ്രകാരമി-
ജനമേരെപ്പുണിച ചെയ്തിരിക്കിലും,
തനതരുജനന മാതൃകമാ-
ത്ത്,നാശം, മാപ്പിവനേകിടേനമേ!

8

അമാവാ, പറയേണ്ടതില്ലിതെ;-ന്
കമ തീർപ്പാൻ തുനിയുന കാന്തനെ,
വൃമദ്ദണ്ഡ തട്ടത്തു സോഭ-
ആമഹാനപ്പിയമന കാട്ടി നീ.

9

ഗ്രവച്ചംഗവച്ചതി, വിത്രമെ-
നെ,പരാധം മമ നീ പൊരുത്തതിയ?
അവകാരപരബന്ന പേരിലും
കൂപ ചെയ്യുന്നതു സജ്ജനപ്പുതം.

10

അയവില്ല മമാത്തികൾക്കേം!
ഒയ്യാലെൻ പിച നീ മരക്കിലും,
സപയമോത്തുപരാന്തി ചെയ്തിലേ,
നിയതം പാതകി നിർവ്വതിപ്പേട്ടേ.

11

തങ്ങിഡശയെ പ്രചന്നയായ് :
മയവും മൽസുതയെ തപ്പന്തികേ
ങ്ങപായനമായിവെയ്യേവാൻ
കയറ്റനേൻ കലുഷക്കണ്ണയെഷി ഞാൻ.

12

തവ പൊന്നമകന്നവേണി, നീ!-
യിവജൈസ്സാലുച്ചി, പരിഗ്രമിയ്യീലേ
ഭവദ്രുജനാഗപസിയ്യേവാ-
നവകാശം ചെരുതിങ്കു കൈവരു.

13

പ്രയോജനത്തായ് പ്രഥാക്രമം
പെരുക്കം ഭാനവർത്തന്തിരസ്സുകൾ,
വിത്തേരിയ ബാലനാമേവ-
ന്നതമപ്പുള്ളകളായ് തുംഞ്ഞുവോ;

14

വരഗംബാരകബന്ധങ്ങാണിതോൽ-
ക്രൈക്കാൾടീരമൺിതെന്തു മേനിയിൽ
വരദാസ്സുവന്നു പിതീയനായ്
വരണംചെയ്തിരു വിരലക്ഷ്മിയേ;

15

പെരുത്തന്നതമാക്കി മനിലേ-
തൊരുവൻ കൂളിക്കലഞ്ചെ നന്നയാൽ;
ഹരവിന്തുനെവൻ മലാളയ-
നോങ്കരണാം മദമാഴിരിപ്പിതോ;

16

ഉലക്കിനോങ്കര നീചവസ്ത്രനായ്
വിലസുന്നേതു വിശിഷ്ടങ്ങളുപനേ,
അലർബാണനവാവാവതാരമായ് -
പ്ലം വാഴ്ത്തിവരുന്ന കാൺികൾ;

17

സദനസ് മുതകമ്മല്ലുമായ്,
സുഭതി, ക്ഷത്രിയമാർ കൊതിപ്പിതായ്
അഭരോന്നതമായ വീരസു-
പാദ, മാരാലധിക്രമയായി നീ;

18

അവനെൻ പ്രിയഭാഗിനേയെന-
ന, വലേപം എലി വാച്ചിട്ടും മേ!
അവനിൽ പ്രതിപത്തിതോന്നിടാ-
തവള്ളില്ലാണെന്ന വിനീതയാം മകൾ.

19

ങ്ങ വീരനെ യോഗ്യയല്ല നിൻ-
ഗ്രാമസോഭത്തുകമാരിയൈക്കിലോ,
കയതില്ലി, വള്ളാൽ ഗ്രഹാത്മാതും
മനവാക്കാൻ മമ വത്സകന്ന തൊന്ത്.

20

ദിവസംപ്രതി മാം വരിപ്പുതു-
ണ്ടിവരൈള്ളുന്നധനങ്ങളിൽ ചുംപിലർ;
അവരോടു മരത്തുവെചാൽകവ-
ആവേനന്നങ്ങൾവിവരിപ്പുത്തല്ലയോ!

21

മഹിമിങ്കിരുതാൻ; സപ്രയംവരാ-
ഗതനായും, നിന്നെ മുരാരിപോലവെ,
വിതമോടു മരിച്ചിട്ടെടു നിന്ത
സുതനി ‘അമുവതീ’കമാരിയെ.

22

ഇതാണു അമീക്കാരപേക്ഷ, വിസ്തൃതി-
പ്രതാകിലിക്കത്തതിപ്പിക്കിന്തും എന്നായും വരം
കുതാലന്നംബന്നതാപവായ്ക്കിനെ-
ശ്വതാല്പമോത്താൽ മതി, ശ്വലിയുള്ളനീ!

23

രവു. ലക്ഷ്മാദഹനം

[തുഞ്ചുത്തു രാമാനജൻ എഴുത്തുപ്പുന്തു അല്പാത്മ
രാമാധാനം സുന്ദരകാണ്ഡാധന്യത്തിലുള്ള ഒരു ഭാഗമാണും ഇത്
പാഠം. കവിസഹജമായ ഭാവനാഭവചിത്രങ്ങളോ

കൊപ്പുംതന്നെ ആവാച്ചുസഹജമാണു ഒരു കാൽൻഗറവം
ങ്ങളി നിഴലിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാണ് എഴുതുന്നുവെൻ്റെ
വാക്കുപ്രവാഹമായതിനുള്ള തു്. സപ്താഷ്ടിയും, ആദ്ദരണ്ടിയും,
ആസപാദ്യവുമല്ലാത്ത ധാരാതാനം അതിൽ കാണുന്നതു
ല്ല. രാമാധൻതിലെ മറ്റൊരു കാണ്യങ്ങളെല്ലാം അപേക്ഷിച്ചു
മാധ്യമായും കുടുംബജീവനാശം സുഖരകാണ്യം. രാമ
ഉത്തരാധികാരിമാണ് കടൽ വാടിക്കുന്ന ലക്ഷ്യിലെ
തനി സീതചെ സന്ദർഭിച്ചുതും മറ്റൊരു പല പരാങ്കുമ
അംഗീകാരിച്ചുതും ഇവ കാണ്യത്തിൽ കവി സരസമാ
യി വർന്നിച്ചിരിക്കുന്നു. അക്രൂട്ടത്തിൽ, രാവണാശം ആ
ജനാധിപതിയിൽ വാലിൽ തീകൊള്ളത്തിവിട്ടതിനുള്ളൂടു
നീം ഘനമാണ് ലക്ഷാനന്ദരം മുഴുവൻ ചുട്ട വെള്ളിരാക്കിയ
താണ് ഇന്ന് പാഠത്തിൽ നാം കാണുന്നതു്. ലക്ഷാനന്ദര
ത്തിനു സംഭവിച്ച വിപത്തിശംഗം ഉച്ചകരത്പരം ഇതിൽ
എത്ര ഗംഭീരമായി പ്രതിലുപനിക്ഷിപ്പം എന്ന നോക്കുക.]

പുനരവാക്കമത്രപൊഴിയു തീകൊള്ളത്തീടിനാർ
ചുള്ളാറുഭേദം പുനരവാരാതികൾ;
ബലസഹിതമബലമിവ രജ്ജുവണ്ണംകൊണ്ട്
ബലപാദ്യമതരം യുതപാ കപിവമം,
പറക്കെള്ളുമുടഞ്ഞനരത്രത്രഞ്ഞങ്ങുനെ
പാശ്വിമദ്യാരഭേദം ചെന്നനന്ദരം,
പാവനജനമതിക്കുശശരീരനായീടിനാണ്
പാശവുമല്ലോടു ശിമിലമായ്ക്കിയിൽ,
ബലമൊടവന്തിച്ചപലനിഭഗാതുനായു്
ബന്ധവും വേർപെട്ട മേലേപ്പാടു പൊങ്കിനാണ്;

വരമഗിരി ഗോപ്പരാഞ്ചു വാഴുവേദഗന
 ഹാടിനാൻ വാഹകനാരാഞ്ചു കൊന്നുവൻ.
 ഉധു പതിച്ചൊട്ടശസ്ത്രവും രഹമിയലുന്നര-
 തോത്തും ഗസൗധാരും മറിമേവീടിനാൻ
 ഉദബസിതനികരമുടകന്നപരിവേഗമോ-
 ട്രഡപ്പുള്ളുപിനെ ഉമ്മഡപ്പുള്ളുപിനു സത്രം
 കനകമനിമയനിലയരവിലമനിലാത്തജൻ
 കരതിച്ചു കരതിച്ചു വർല്ലിച്ചിതശിച്ചു.
 അതിവചലതശാടവനവലമോരോമണി-
 പ്രാസാദങ്ങാലങ്ങൾ ചുട്ടുരുട്ടങ്ങിനാൻ.
 ഗജതുരന്നമുവച്ചപദാതികരം പംക്തിയും
 ഗരുഡപ്പുള്ളുള്ള റഹുമമ്മർഡപ്പുള്ളും
 അനിലാവിലുകളുള്ളുള്ളും തെളി-
 ഞ്ഞാഹാത! വിജ്ഞപദം ഗമിച്ചും താ.
 വിജ്ഞപതിച്ചൊട്ട നിശിചരാലും വെണ്ണായ
 ഘുഞ്ഞാനെമല്ലാമരിയിച്ചും കാളിള്ളുവാൻ
 അഹമധമികാധിയാ പാവകജ്ഞാലക-
 ഷംഖരണ്ഞാളുമുന്നും ചുന്നും
 ക്രിക്കറലഗതവിമലദിവ്യരത്നങ്ങളും
 ക്രിക്കറലും മാജ്ഞുനിതത്തിലും
 ക്രാവദനസമജഗ്രഹമന്നിയേ മറ്റുള്ള
 ക്രാവാരിഗൈമങ്ങൾ വെള്ളുക്രീജിവം.

കനകമണിമയനില്ലാറികരമതു വെന്നോരോ
 കാമിനീവസ്ത്രം വിലാപം തുടങ്ങിനാൽ.
 പികരരേവസനവരണാദിൽ വെന്നാളു
 ജീവനം വേർപ്പെട്ട ഭ്രമം പാടിക്കയും.
 ഉചലുകകിയുങ്കിയുടനുശരിയലറിപ്പാഞ്ച-
 മന്നത്തൊഴു സൗഖ്യങ്ങളിലേറിയും;
 ദഹനംനബിട്ടുമട്ടാരു ദമിപ്പിച്ച
 താഴുവീശര പിടത്തുമരിക്കയും;
 നിശിചരികൾ ബൃഹചിയമോരാനേന പരകയും
 നില്ലംനിലച്ചിലേ വെള്ളുമരിക്കയും;
 ശരണമില്ല കിമിതി പലവഴിയുടനോടൊക്കയും
 ശാഖികൾ വെള്ളു മരിത്തുടന്തവീഴ് കയും,
 രാലുകലവരേഷ്ടാം തന്റെ ഗ്രിയാമാവര-
 രാജുചെഴുന്നു ദ്രോജനയും ക്ഷിണാൽ
 സരസവച്ചവിദ്വജ്ഞത്തോജനം നൽകിനാൻ
 സന്തുഷ്ടനാശിതു പാവക്കേഡവനം.
